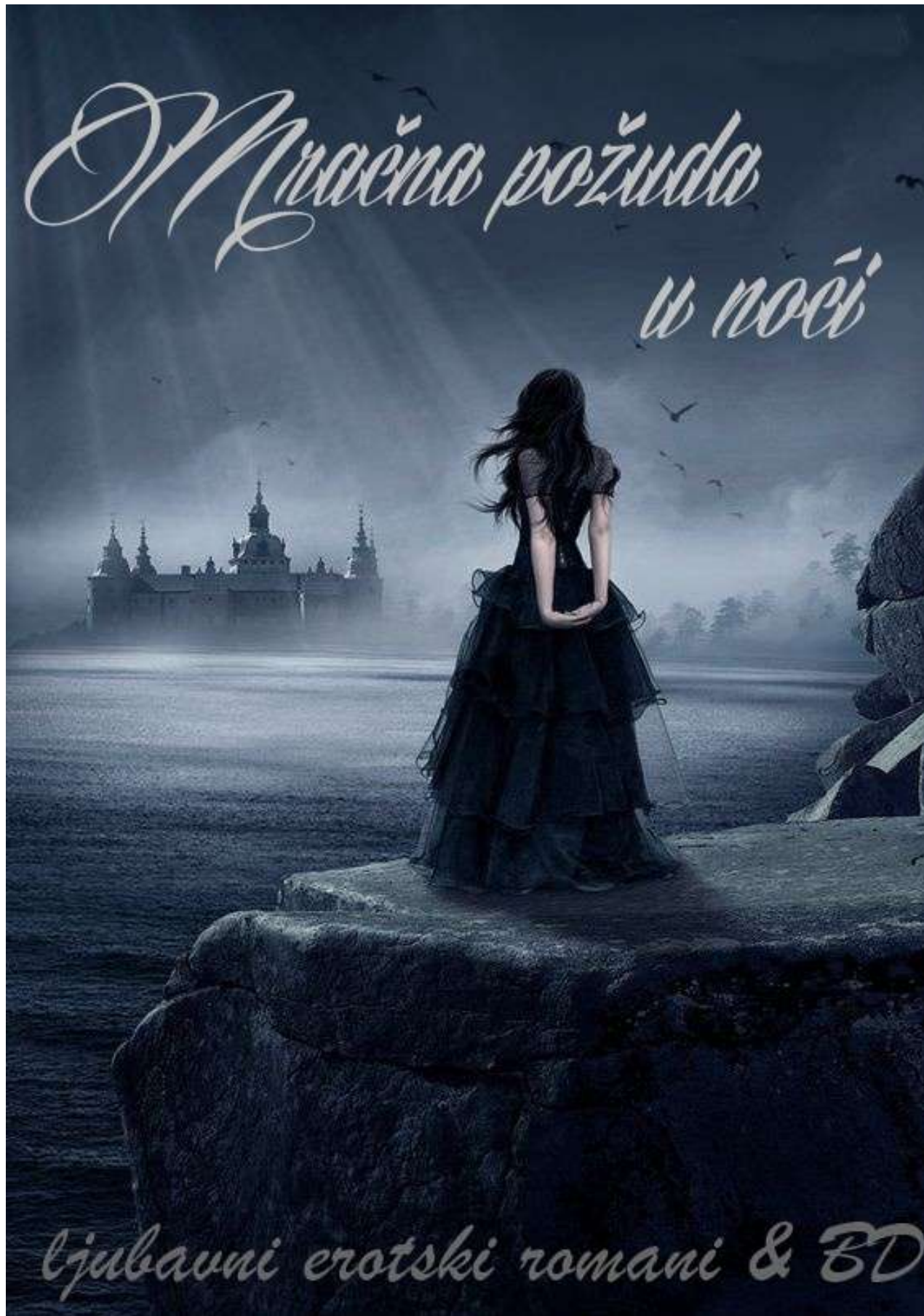

*Mračna požuda
u noći*

Ljubavni erotski romani & BD

Mračna požuda u noći

Prijevod: Val & Monroe

Obrada: Ljubavni erotski romani

Merlin B. & Vestica

UČILIŠTE - "... neljudska bića ujedinjena u jednom zadatku, ostati u tajnosti od ljudi."

- Većina su besmrtnici i mogu se oporaviti od ozljeda, ubiti ih može samo mistična vatra ili odrubljanje glave.

-Njihove oči mijenjaju boju kod intenzivnih emocija, svaka vrsta ima specifičnu boju.

-Gotovo sva stvorenja Učilišta imala su doživotnog partnera na ovaj ili onaj način. Vampiri su imali nevjeste, demoni ljubavnice, fantomi srodne duše, a Lykae su imali svoje družice.

VALKIRE - "Kada jedna djevojka zavrišti u smrtnom dahu, hrabro poginuvši u borbi, dva boga- Woden i Freya čuli su njen vrisak. Pogodivši je munjom spasili su je i odveli u svoj dvor da sačuvaju njenu hrabrost zauvijek u obliku djevojčine besmrtne kćeri -valkire."

-One crpe snagu hraneći se iz električne energije na zemlji. Njihove emocije izazivaju munje i oči im postanu srebrne.

- Bez treninga, mogu biti hipnotizirane blještavim predmetima i nakitom.

-Posjeduju nadnaravnu brzinu, snagu i osjetila, te snažan vrisak od kojeg pucaju bubnjići.

- Valkire mogu prepoznati svoju pravu ljubav kad njihovo muško raširi ruke i one znaju da će im uvijek trčati u zagrljaj.

FURIJA - Valkirska kraljica.

VAMPIRI - Postoje dvije zaraćene frakcije, Horda i Preci-pobunjenici.

-Svaki odrasli mužjak traži svoju Nevjestu, svoju suprugu za vječnost, i hodaju svijetom u obliku živih mrtvacu dok ju ne nađu.

- Kada nađu onu pravu njihovo tijelo ju prepozna kao svoju. Nevjesta će im vratiti tijelo u život, probudivši im otkucaje srca i disanje, proces poznat kao prokrvljivanje-buđenje krvi. Tada dobiju punu moć i snagu.

-Trasiranje je vampirski način putovanja - kao teleportiranje. Vampir se može trasirati samo na ono mjesto koje je vidio ili posjetio. Samo rijetki mogu i na nepoznata mjesta.

-Pali ili posrnuli su oni vampiri koji ispiju žrtvu do smrti. Tako upiju i žrtvina sjećanja koja se tokom godina nakupe i tjeraju ih u ludilo i stalnu krvožedu. Prepoznaju se po crvenim očima. Članovi su Horde.

FANTOMI - Fantomi su slični, ali se razlikuju od duhova. Razlika je u tome što su u mogućnosti materijalizirati svoje tijelo po volji.

- Fantoma je moguće ubiti jedino odsijecanjem glave ili vatrom i to samo kada se utjelovio, oni su u mogućnosti da se vrate u svoj oblik duha, kao što se utjelovljuju s jednakom lakoćom, zato ih je teško ubiti.

- Oni također imaju mnogo moći kao što je telekineza, kada su u fantomskom obliku. Oni su vrlo snažni i mali dio Učilišta, što znači da njihove slabosti nisu poznate.

HORDA - "U prvim sukobima unutar Učilišta, bratstvo vampira oslanjalo se njihovu hladnu prirodu i obožavanje logike, ali bili su nemilosrdni. Poticali su od prodora iz stepa Rumunjske i migrirali su u Rusiju, iako postoje priče da postoji tajni ogranak- Daci, koji žive i dalje u Rumunjskoj.

HELVITA -vampirsko uporište u Rusiji. Iako je sva pozlaćena, Helvita je ipak vlažno i mračno mjesto poznato po tamnicama.

PRECI- "... njihov tron je otet, Kristoff, zakoniti kralj Horde, tajno oformljava pobunjeničku vojsku, vreba ratišta tražeći najjače i najhrabrije ljudske ratnike koji su poginuli, tako je zaradio ime Šetača među grobovima. Nudio im je vječni život u zamjenu za vječnu vjernost njemu i njihovoj rastućoj vojsci.

- vojska vampira koja se sastoji od preobraćenih ljudi ne piju krv direktno iz izvora- žrtve. Njihove oči pocrne kod jakih emocija.

LYKAE - Oholi ratnici. Svaki Lykae u sebi je nosio zvijer sličnu vuku, posjedovali su to. Potječu s teritorija Škotske od naroda Kelti i žive u klanovima. Ogromni su i snažni, divlje naravi koju teško kontroliraju. Za kontrolu potrebno je dugogodišnje treniranje. Boja očiju varira im od zlatne do plave kad oslobode zvijer u sebi.

- Kao što vampiri imaju Nevjeste, tako oni imaju svoje vječne Družice.
- Neprijatelji vampira Horde

USPON - On "posije dva sjemena", rat koji će smanjiti broj živih besmrtnika i sparivanje novih parova. Uspón je donosio moć i blagostanje pobjednicima i to nije bio rat do istrebljenja - nije se radilo o tomu da se najsnažnije struje u Učilištu nađu na neutralnom terenu nakon poziva na "lom", nego borba za prevlast. Vrijeme kada se sva besmrtna bića iz Učilišta, Valkire, Vampiri, Lykae, Demonske frakcije, Fantomi, Vještice, Mjenjolici, Zlodusi, Goblini, Vile, Nimfe, Čarobnjaci i Sirene trebaju boriti međusobno i uništavati jedni druge. "Neki su govorili da se tu radi o kozmičkoj uspostavi ravnoteže među uvijek rastućim brojem besmrtnika koja ih prisiljava da se međusobno istrijebe. Na kraju, ona struja koja je izgubila najmanji broj svojih članova pobjeđuje. Pojavljuje se svakih pet stotina godina. Ili odmah..

DEMONARHIJA - "Demoni se razlikuju kao i skupine ljudi.."

- Skup demonskih dinastija. Neka kraljevstva su saveznici sa Hordom.
- Većina demona može se trasirati kao vampiri. Neke vrste obavezane su na poslušnost. Oni koji izlučuju otrov iz svojih očnjaka, rogova ili kandži osjetljiviji su na tuđe otrove.
- Mnogi demoni moraju imati odnos s potencijalnom doživotnom partnericom da bi znali je li to njihova prava ljubavnica - proces poznat kao "pokušaj", neke vrste imaju više ljubavnica.
- Demoni su otporni na čitače misli, a neki i sami čitaju misli.

KUČA VJEŠTICA - "..besmrtnici koji posjeduju magiju, prakticiraju je za dobro i za zlo..."

- Vještice su plaćenici, prodaju svoje čarolije i borbe za stranu koja ih plaća. Žive u kovenima diljem svijeta.
- Strogo je zabranjeno stvaranje osobnog bogatstva ili dati besmrtnost.
- Za vješticu je nemoguće da ubije svog člana.
- Odvojene su u pet kasti : ratnice, iscjeliteljice, vidovnjakinje, čarobnice i mađioničarke.

- Samo jedna vještica posjeduje svih pet moći - vođa Mariketa Očekivana.

PREOKRET - PREOBRAĆIVANJE - "Samo kroz smrt jedno može postati drugo.."

- Neka bića, kao što su vampiri, Lykae i demoni, mogu pretvoriti ljudsko ili drugo stvorenje Učilišta u svoju vrstu kroz različite načine, ali katalizator promijene uvijek je smrt, a uspjeh nije zajamčen.

TALISMANSKA UTRKA - Opasan i naporan lov na magične talismane, amajlije i druga mistična bogatstva diljem svijeta. Pravila zabranjuju međusobna ubijanja do zadnjeg kruga - kad je dopušteno.

- Svako varanje i nasilje je poželjno i ohrabrivano.

- Održava se svakih 250 godina u organizaciji Riore- boginje nemogućeg.

PROLOG

New Orleans

August 24, 1927

"Ako me odbiješ, ubit ću te..."

Borila se blokirati sjećanje na najnoviju prijetnju Louisa Robicheauxa, Neomi Laress je stajala na vrhu njenih velikih stepenica i zagledala se preko prepune dvorane.

Držala je buket ruža umotanih u svilu, kao da drži novorođenče. Bile su dar od nekih ljudi iz gomile u prizemlju, šarolika mješavina plesača, milijardera i novinara. Vruć povjetarac klizio je prostorom, noseći glazbene note od dvanaestero članog orkestra izvana .

"... Ti ćeš me moliti za milost."

Potisnula je drhtaj. U posljednje vrijeme, ponašanje njenog bivšeg zaručnika bilo je sve hladnije, a njegovi pokajnički darovi bili su sve ekstravagantniji s vremenom. Neomino dugogodišnje odbijanje spavanja s Louisom ga je frustriralo i ljutilo, ali prekidanje njihovog odnosa ga je razbjesnilo.

Pogled u njegovim blijedim očima ranije večeras ... natjerao ju je da se trese iznutra. Unajmila je čuvare da paze na kuću večeras, kako bi se osigurala da joj Louis ne može pristupiti.

Jedan obožavatelj, zgodni bankar iz Bostona, ju je primijetio gore i počeo pljeskati. Mnoštvo se pridružilo, a u mislima je zamislila da se zavjesa podiže. Sa sporim, milostivim smiješkom, rekla je: "Dobrodošli ste svi", a zatim se počela spuštati niz stube.

Nitko nikad neće osjetiti njezinu tjeskobu. Ona je bila profesionalna balerina, ali iznad svega, je bila zabavljač. Odraditi će ovu večer, podijeliti dosadne sarkastične dosjetke i tiho izgovorene komplimente, šarmirati sve kritičare i pridobiti osmijehe čak i od najstaloženijih.

Iako su je ruke već boljale od držanja toliko buketa i blicevi su uzastopno bliještali, osmijeh joj je ostao fiksiran. Još jedan korak klizeći prema dolje.

Neka je prokleta, ako dopusti da joj Louis uništiti noć trijumfa. Prije tri sata, s obzirom na rasprodanu dvoranu, imala je izvedbu života. Večerašnja zabava slavila je i njen novo uređeni posjed Elancourt, gotička rezidencija bila je obasjana sjajem tisuću svijeća. Svojim plesom platila je mukotrpnu obnovu svog doma i sav luksuzni namještaj u njemu.

Svaki detalj za večerašnju zabavu bio je savršen, a i vani, srebrni mjesec krasio nebo. Mjesec sreće.

Njena haljina za ovu večer bila je smionija verzija od kostima kojeg je nosila ranije, saten je bio crn kao njena kosa. Imala je tijesan steznik vezan sprijeda kao starinski korzet i prorez na suknji koji je gotovo sezao do ruba podvezice. Njezin stil šminke bio je Hollywoodski vampkako ga je nazivala, tamni smokey eyes oko očiju, krvavo crveni ruž i tamno grimizno lakirani kratki nokti.

Dijamantna čoker ogrlica i viseće naušnice u kompletu, koštale su malo bogatstvo, ali za ovu večer se isplatilo - večeras su se konačno ostvarili svi njeni snovi.

Jedino ih je Louis mogao uništiti. Odlučila je zanemariti svoju zabrinutost, psujući ga u sebi na engleskom i francuskom, što joj je pomoglo malo ublažiti napetost.

Dok nije skoro posrnula na stepenicama. On je bio tu, stajao u pozadini, zureći u nju.

Inače tako savršen i opsesivno uredan, sad mu je kravata bila olabavljena i plava kosa razbarušena.

Kako li je prošao kraj čuvara? Louis je bio bezobrazno bogat - da li ih je gad podmitio?

Njegove krvave oči manijakalno su se sjajile, ipak je uvjerala sebe da se neće usuditi napasti ju pred tolikim mnoštvom. Uostalom, bilo je stotine ljudi u njenom domu, uključujući novinare i fotografe.

Ipak, ne bi mu se našla na putu da ne napravi scenu ili izloži njenu skandaloznu povijest pred svima. Njeni gradski pokrovitelji namigivali su

joj i šaroliki krug prijatelja izvodili budalaštine, ali nisu imali pojma što je ona bila, čak mnogo manje od njene prošle okupacije.

Podignute brade i uspravnih ramena, i dalje se spuštala dolje, ali rukama je stiskala ruže. Srdžba i strah u njoj su vodili rat. Bog mu pomogao, ali izdrapati će mu oči ako joj ovo upropasti.

Prije nego što je zakoračila na zadnju stepenicu, on si je počeo laktovima probijati put prema njoj. Pokušala je signalizirati krupnom stražaru na vratima, ali mnoštvo ju je okružilo, učinkovito je zarobivši. Pokušala si je napraviti put do čovjeka, ali svi su htjeli "biti prvi koji će joj čestitati."

Kad je čula da Louis gura ljude iza nje, Neomina se isprika "Pardonnez moi, samo trenutak"- preokrenula u " Pustite da prođem!"

On se približavao. Krajičkom oka primijetila je da je imao jednu ruku u džepu, držeći nešto. Još jedan dar? Situacija će biti jako neugodna.

Kad je uhvatio za ruku, ona se okrenula, ispuštajući svoje bukete. Metal je sijevnuo na svjetlosti svijeća. Širom otvorenih očiju je vrisnula, baš trenutak prije nego što joj je zabio nož u prsa.

Bol... nezamisliva bol. Mogla je čuti kad je oštrica prošla kroz njena rebra, osjetila je snagu oštrice kad joj je probila leđa. Zgrabila ga je za ruku, ružni zvukovi izbijali su iz njenog grla, oni najbliži odmicali su se užasnuto.

To ne može biti istina ...

Tek kad je povlačio nož, razdvojivši joj prste - njeno tijelo se srušilo na pod. Pupoljci ruža raspršili su se oko nje. Njihove latice letjele su oko zabodenog drška. Tupo je gledala u strop dok joj je krv curila iz leđa svuda oko nje. Primijetila je muk u sobi unatoč Louisovom ubrzanom disanju kad je kleknuo kraj nje i počeo plakati.

Ovo se ne događa

Prvi histeričan vrisak poremetio je tišinu. Ljudi su bježali, gurali se i šaplitali oko njih. Napokon je čula i čuvaru kako se deru i bore za prolaz kroz gužvu.

I Neomi još uvijek živa. Bila je uporna, borac, neće umrijeti u svom domu iz snova u njenoj noć iz snova."Bori se"-

Louis je agresivno zgrabio dršku, opet zarivši nož u nju. Previše boli ... boli ... Ne mogu to podnijeti ... ali nije imala daha da vrisne ni snage u mlitavim rukama da ih podigne da se brani.

Uz prigušeni jecaj Louis je zavrtio oštricu u njenoj rani. "Osjeti ga za mene, Neomi." šapnuo joj je u uho. Bol je eksplodirala, šireći se iz srca u svaki djelić njenog tijela. "Osjeti kako sam ja patio!"

Previše je! Iskušenje da zatvori oči gotovo ju je preplavilo. Ipak, držala ih je otvorenima, nastavljaajući živjeti.

"Vidiš li koliko te volim? Sada ćemo biti zajedno." Nož je proizveo šištajući zvuk kad ga je izvukao iz nje.

Prije nego što ga je odbacio na pod, razrezao je svoj vrat od uha do uha.

Krv joj se počela hladiti do vremena kad je doktor stigao i čučnuo uhvativši ju za zapešće.

"Nema pulsa", rekao je netko nevidljiv, glas se podigao iznad zbrke.

"Ona je umrla." Ali ona nije bila! Ne još!

Neomi je bila mlada, a bilo je toliko stvari koje je trebala iskusiti. Zaslužila je da živi. Ja ne umirem..Šake su joj se nekako stisnule...Odbijam to!

Ipak, kao da se povjetarac podigao još jednom, Neomin vid izvijao se kao plamen svijeće. Ne, ne ... još uvijek živim ... ne mogu vidjeti, ne mogu vidjeti ... tako sam uplašena...

Latice ruža zahvaćene povjetarcem padale su joj preko lica. Mogla je osjetiti svaki njihov hladan poljubac.

Onda ... ništavilo.

1. Poglavlje

Okolica New Orleansa

Sadašnjost

Ostani zdrav, ponašaj se normalno, ponavljao je sam sebi dok je napredovao niz klimavi mol. S obje njegove strane, voda je bila crna poput katrana. Ispred njega prigušeno svijetlo iz močvarne konobe. Učilišni bar. Usamljeni neonski znak treperio je iznad glatke površine. Glazba i smijeh su odjekivali.

Ostani zdrav...trebam otupiti bijes iznutra dok još imam vremena.

"Whiskey." Glas mu je tih, grub od ne korištenja.

Konobar problijedio. Kao i prethodne noći. Drugima je uzbuđenje raslo. Zar ne mogu osjetiti koliko bolno želim ubiti? Došaptavanja oko njega bila su kao da metal struže po kamenu za njegove iskrzane živce.

"Conrad Wroth, nekada ratni vođa...luđi nego bilo koji vampir kojeg sam vidio u svim mojim stoljećima života."

"Ubojica za najam. Ako se pojavi u vašem gradu, onda članovi Učilišta počnu nestajati."

Nestajati? Osim ako ih poželim naći.

"Čuo sam da ih ispije tako divljački ... da ništa ne ostane od njihovih grla."

Dakle, nisam izbirljiv.

"Čuo sam da ih jede."

Iskrivljene glasine. Ili je to jedna istina?

Priče o njegovom ludilu šire se još jednom. Nikad nisam promašio metu-koliko lud mogu biti?

On si sam odgovori: Vrlo jebeno mnogo. Sjećanja su zaštopala njegov um. Sjećanja njegovih žrtava, uzeta iz njihove krvi kolaju u njemu, njihov broj uvijek raste. Ne znam što je stvarnost. Ne mogu odrediti što je iluzija. Većinu vremena, jedva može shvatiti svoje misli. Ne prođe

jedan dan bez da vidi neku vrstu halucinacije, udarajući iz sjena oko njega.

Kažu da je kao granata, spreman da eksplodira, to je samo pitanje vremena.

Bili su u pravu.

Ostani sabran ... normalno se ponašaj. Staklo u ruci, tiho se nasmijao na putu do slabo osvijetljenog stola u pozadini. Normalan? On je prokleti vampir u baru punom mjenjolika, demona, i vila šiljastih ušiju. Božićna svjetla su nanizana u pozadini, kroz očne duplje ljudskih lubanja koje uokviruju ogledalo. U kutu, demonica lijeno mazi rogove svoga ljubavnika, vidljivo uzbuđena mužjaka. U baru, veliki vukodlak iskesi svoje očnjake, zaklanjajući zaštitnički malu crvenokosu iza njega.

Ne možeš se odlučiti da li ćeš napasti, Lykae? To je dobro. Ne osjećam miris krvi. Trik koji sam davno naučio.

Par odlazi, Lykae vuče crvenokosu van. Prilikom izlaska, ona proviruje preko ramena, očiju poput ogledala. Zatim nestanu. Van u noć gdje i pripadaju.

Sjedni. Leđa uza zid. Namještava svoje sunčane naočale koje skrivaju njegove crvene oči, prljave crvene oči.

Dok skenira prostoriju, odupire se želji da dlanom protrlja potiljak. Promatra li me netko koga ne vidim?

Ali ipak, uvijek se osjećam tako.

Podigao je piće, sužavajući pogled na svoju mirnu ruku. Moj um je istrunuo, ali moja desna ruka je i dalje vrijedi. Razorna kombinacija.

Otpije velikodušni gutljaj. Piće. Viski mi otupljuje potrebu da eksplodiram. Ali nije da je nestala.

Male stvari ga razbjesne. Krivi pogled. Netko se približava prebrzo. Ne zaobiđe ga u dovoljno širokom luku. Njegovi očnjaci izoštrili bi se na najmanju provokaciju. Mislio je da je glad u njemu živo biće. Proždrljivo za krvlju i vratovima do suza. Svaki put kad reagira na bijes, tuđa sjećanja muče ga više nego njegova.

On još uvijek ima dovoljno razuma da prati svoje ciljeve - svoju braću. On će se osvetiti Nikolaiu i Murdochu Wrothu za to što su mu napravili, neizrecivo za njega. Sebastian, treći brat bio je žrtva kao i on, ali mora biti ubijen, jednostavno zbog toga što je bio.

A moje vrijeme se bliži. Prepoznaje to poput životinje. Naći će ih u ovom mističnom mjestu močvara, sumaglica i glazbe. Vidio je Nikolaia i Sebastiana s njihovim suprugama. Mogao je osjetiti zavist zbog toga što se njegova braća smiju s njima. Zato što ih posesivno dodiruju, s fascinacijom u njihovim jasnim pogledima. Ali mržnja je preplavila svaku zbunjujuću ljubomoru.

Potomstvo će uslijediti. Ubiti ću i njihove žene također. Uništiti ih. Uništiti sebe. Prije nego što me uhvate moji neprijatelji.

Namjestio je zavoj ispod košulje na lijevoj ruci. Posjećena koža ispod njega nije zacjeljivala.

Prije pet dana obilježio ga je demon snova, koji ga prati pomoću te ozlijede. Onaj koji je obećavao da će najsajjniji san i najstrašnija noćna mora slijediti njegov trag.

Namrštio je obrve. Lovac će uskoro postati lovina, njegov život se bliži kraju.

Šapat kajanja. Stvari zbog kojih najviše žali. Pokušavao se prisjetiti zbog čega je toliko žalio. Još sjećanja ga je bombardiralo, eksplodirala su u njegovoj glavi. Krenuo je rukom protrljati potiljak kad Nikolai uđe u bar, Murdoch iza njega. Njihovi su izrazi mrki.

Došli su da me ubiju. Kao što je i očekivao. Mislio je da bi ih mogao namamiti svraćanjem ovamo opet i opet. Spustio je ruku i njegove usne su se povukle ogolivši očnjake. Bar se u minuti žurno ispraznio.

Onda ... tišina. Njegova braća zurila su u njega kao da vide duha. Insekti su brujali vani. Kiša se približavala i vlažila zrak. Baš kad je grom udario u blizini, ulazi Sebastian, pridružujući se drugoj dvojici. On je u savezu s njima? To nije očekivao.

Conrad je skinuo sunčane naočale, otkrivajući svoje crvene oči. Najstariji, Nikolai je potisnuo da se strese od pogleda, ali preduhitrio ga je trzaj. Trojac je bio iznenađen što je ostao da se suoči s njima, što se nije trasirao nekamo. Oni su jaki i vješti ratnici, ali nisu bili svjesni snage koju je posjedovao, ne znaju što je postao.

Može ih sve poklati bez da trepne, i uživat će u tome. Nisu izvukli svoje mačeve? Onda idu ravno u svoju propast. Neću ih pustiti da čekaju.

Ustao je sa svog stolca iskoristivši stol kao štit, onesvijestio je Sebastiana udarcem od kojeg mu je lubanja pukla odbacivši ga u stražnji

zid. Prije nego što su druga dvojica stigli dići ruke da se obrane, Conrad ih je zgrabio za vratove. Po jedan u svakoj ruci u čeličnom stisku hrvali su se da se oslobode. "Tristo godina ovoga pakla" siktao je Conrad. Njihovo hrvanje nije imalo učinka, njihovi šokirani izrazi pružili su mu zadovoljstvo. Stiskao je.

Drvo je zaškripalo iza njega. On se odgurnuo natrag i odbacio svoju braću na novog neprijatelja. Prekasno, taj Lykae se vratio i sjekao s raširenim kandžama, izravno kroz njegov torzo. Krv je šiknula.

Zaurkao je od bijesa i jurnuo na vukodlaka, izbjegavajući kandže i zube s izvanrednom brzinom oborivši ga na tlo. Baš kad se mislio zadovoljiti stiskanjem ruku oko Lykaevog vrata, zvijer mu je nešto zakačila za zglob desne ruke.

Lisice? Stisnuo je jače, uz hrapav smijeh. "Ne misliš valjda da će me to zadržati?" Kostu su počele pucati ispod njegovih dlanova. Smrt je blizu, a on želi urlati od užitka.

Vukodlak je zarobio njegov lijevi zglob.

Što je ovo? Metal se ne da saviti. Neće se slomiti. Znači ovi prokletnici me žele uhvatiti živog? Skočio je na noge, namjeravajući se trasirati. Ništa od toga. Sebastian je na podu, krvareći iz svoje glave, držeći ga za gležnjeve.

Conrad udari Sebastiana, pod odmjerenim kutom u bratova prsa. Rebra su popucala. Okrenuo se, ali nije mogao izbjeći šipku kojom ga je Lykae opalio po licu.

Zateturao je, ali ostao je na nogama.

"Koji kurac je on?" otpuhnuo je Lykae, zamahnuvši ponovno šipkom iz sve snage.

Brutalan udarac prešao je preko njegovog vrata. Djelić sekunde nesigurnosti bio je dovoljan da ga njegova braća uhvate u koštac.

On se bacao i grizao, škljocao svojim očnjacima. Ne mogu se osloboditi... Ne mogu... Pričvrstili su njegove okove drugim lancem. Opako se otimao i udarao, zapanjen kad su zarobili i njegove noge također.

Gušio se od bijesa, otimao se iz okova sa svom svojom snagom. Metal je rezao njegovu kožu do kostiju. Ništa.

Uhvaćen je. Režao je, pljujući svoju krv na njih, nejasno je čuo da govore.

"Nadam se da ste našli dobro mjesto da ga smjestite." Sebastian reče između nepravilnih udisaja.

"Kupio sam davno napušteni dvorac", Nikolai zaškrúće, -"mjesto koje se zove Elancourt."

Zimica je tekla kroz njega čak i kroz njegov bijes, bol je eksplodirala iz ozljede na njegovoj ruci. Sanjam. Moja propast. On nikada ne može ići u taj Elancourt- zna to divljom sigurnošću. On je prejak za njih da ga trasiraju, još uvijek ima vremena za bijeg.

Ako ga odvedu tamo, neće ga odvesti živog...

Pod oblačnim noćnim nebom, duh Neomi Laress kleknuo je na prilazu, na samoj granici njenog imanja, gledajući gladno u novine koje su ležale omotane u mokrom najlonu.

Danas je dostavljač, taj hiroviti đavo, ponovo promašio prilaz, ovaj put bacio je zavežljaj pod pravim kutem na pustu lokalnu cestu.

Neomi je skapavala za tim papirom, očajna za vijestima, mišljenjima i komentarima koji će razbiti monotoniju u njenom životu, ili bolje rečeno njenom osamdeset jednogodišnjem zagrobnom životu.

Ona nije mogla napustiti imanje da ga dosegne. Kao duh, Neomi je mogla manipulirati materijom s telekinezom, njena moć je bila gotovo apsolutna na Elancourtu, mogla je tresti sve prozore ili otkinuti krov ako je htjela, mijenjati vrijeme prema svojim emocijama, ali ne izvan granica imanja.

Njen dragi dom postao je njen zatvor, njena vječna ćelija uključuje oko deset jutara imanja i vilu koja polako umire. Između ostalih kletvi sudbine, naizgled osmišljenih kako bi osobno nju mučile na određene načine, bila je ta da nikad ne može napustiti ovo mjesto.

Nije znala zašto je to tako, jednostavno je tako od kad se probudila ujutro nakon njenog ubojstva. Podsjetila se kad je vidjela svoj odraz prvi put. Neomi se sjećala točnog trenutka kad je shvatila da je umrla, kad je prvi put shvatila što je postala.

Duh. Postala je nešto što je zastrašivalo čak i nju. Nešto neprirodno. Nikad više neće biti ljubavnica ili prijateljica. Nikad neće biti majka, kao

što je oduvijek planirala nakon svoje plesne karijere. Kao što je oluja tutnjala vani, ona je unutra tiho vrištala satima.

Jedino za što je mogla biti zahvalna je to što Louis nije bio ovdje zarobljen s njom.

Istegnula se jače. Mora... imati taj... papir!

Neomi nije bila sigurna zašto i dalje novine stižu. Prošli članak opisivao je probleme u izdvanju "kreditnih kartica s povratnom naplatom", a ona je tobože bila korisnik kreditne kartice, zbog neopreznosti njenog posljednjeg stanara. Isporuke bi mogle završiti u bilo koje vrijeme. Svaka je bila dragocjena.

Na kraju je odustala, poražena, sjela je na korovom obrasli prilaz. Iz navike, napravila pokret kao da je trljala bedra, ali nije osjećala ništa.

Neomi nije osjećala ništa. Nikad više. Bila je bestjelesna, tjelesna koliko i magla koja se kotrljala iz močvare.

Hvala, Louis. Oh, i možda truneš u paklu- jer to je sigurno mjesto gdje si otišao

Obično, u ovom trenutku borbe sa novinama, ona bi se borila s potrebom da si iščupa vlastitu kosu, koliko dugo može izdržati ovako postojanje, nagađajući što je učinila da je to zaslužila.

Da, u noći svoje smrti ona je odbijala umrijeti, ali ovo je smiješno.

No, čak i očajna za razgovorom kao što je bila, nije bila toliko loše volje kao i obično.

Jer sinoć je muškarac došao u njezin dom. Veoma visok, zgodan muškarac s mračnim pogledom. Mogao bi se vratiti ove noći. Čak bi se mogao i useliti.

Ona se ne bi trebala previše uzbuđivati zbog stranca, da ju nada me slomi još jednom.

Svjetla su je zaslijepila, škripanje guma paralo je tišinu noći.

Kako je automobil napredovao po šljunku, ona je uzaludno podigla ruke kako bi zaštitila svoje lice i tiho kriknula. Vozio je ravno kroz nju, motor je odjekivao poput potresa, kada joj je prošao kroz glavu.

Vozilo nije usporilo dok je krstarilo kraj hrastova na prilazu prema Elancourtu

2. Poglavlje

Neomi je trepnula, njen snažni noćni vid polako se vraćao. Čak i nakon svih ovih godina, ona se još uvijek iznenadi da nije ozlijeđena.

Prepoznala je oštar, niski auto od sinoć, koji se značajno razlikuje od kamiona koji obično brekće po staroj lokalnoj cesti. Što znači... Što znači...

On se vratio! Čovjek mračnog pogleda koji je došao sinoć!

Novine su zaboravljene, ona se materijalizirala na trijem Elancourta, sa pogledom na prednji ulaz. Pomjerila se kao da će uhvatiti stranice prozora ovdje, njene ruke su ih pokretom rastvorile.

I tamo na prilazu je bio njegov auto.

Neće se useliti? Željela ga je preklinjati sinoć kad je pregledavao dvorac. On je testirao stupove, sklonio plahte s preostalog namještaja, čak je povukao odzračnik na radijatoru u glavnom salonu. Činio se zadovoljnim što je solidan, čak je provjerio stanje podnih cijevi gazeći po mramornim pločicama.

Grijanje će raditi, plakala je u sebi. Prije deset godina, dvorac je modernizirao mladi par koji je ostao neko vrijeme.

Ipak nije mogla govoriti o vlasništvu nad Elancourtom ovom tajanstvenom strancu. Budući da je bila duh. Čin govora, ili barem govora na način koji bi drugi mogli čuti, pokazao se nemogućim za nju, isto kao i da bude vidljiva drugima.

Što je vjerovatno najbolje. Njen odraz nezaboravan je čak i njoj. Iako je Neomi slično izgledala kao one noći kad je umrla, u istoj haljini i nakitom, sada su joj usne i koža blijede kao rižin papir. Njena kosa divlje je razbarušena sa ružinim laticama zapletenim u nju, a koža ispod očiju bila je tamnija, čineći da joj šarenice u kontrastu izgledaju abnormalno plave.

Ponovo se usredotočila na auto. Duboki muški glasovi čuli su se unutra. Je li bilo više od jednog muškarca?

Možda su tu još dvoje "okorjelih neženja", kao zgodan par koji je ovdje živjeo tijekom pedesetih godina.

Tko god je bio u automobilu trebao bi se požuriti unutra. Jesenje kiše uvjetovile su padati cijelu noć i munje su počele ustaljenim ritmom osvjetljivati kuću. Nadala se da muškarci ne vide pročelje kuće kada je osvijetli sjaj munje. Sa svojim arkadama, kipovima i vitrajima dvorac je djelovao...preteće.

Gotička obilježja kojima se ona divila kao da su plašila druge.

Vozilo se počelo ljuljati lijevo-desno na svojim širokim kotačima, a glasovi su postajali sve glasniji. Zatim se čuo muški urlik. Usne su joj se raširile kad je par velikih čizama nogom udarilo stražnji prozor, lomeći ga, staklo se rasprsnulo van na šljunak.

Netko nevidljiv vukao je čovjeka u čizmama natrag, ali onda su stražnja vrata savila prema van. Jesu li moderni automobili toliko slabi da ih čovjek može izobličiti udarcem? Ne, ne, Neomi je pažljivo pročitala izvješća o sudar-testovima, a oni kažu...

Šarke su popucale i vrata su doletjela do trijema. Ona dahne izbezumljeno, poludjeli muškarac bacio se iz vozila. Zapešća i gležnjevi bili su mu okovani prekriveni krvlju. Odmah je pao u duboko glatko blato, oboren na zemlju od trojice muškarca.

Jedan od njih bio je budući stanar od sinoć.

Zatim je vidjela da su svi oni bili prekriveni krvlju, jer ju je okovani pljuvao po njima dok su se borili.

"Ne ... ne!"- vikao je, boreći se da ne uđe u kuću. Je li moguće da je osjetio više od onoga što se može vidjeti golim okom? Nije nitko nikada prije.

"Conrad, prestani se boriti s nama" stanar je rekao kroz stisnute zube. Naglasak mu je zvučao ruski. "Ne želim te povrijediti."

Ali luđak po imenu Conrad nije popuštao nimalo "Proklet bio, Nikolai! Što hoćeš od mene?"

"Mi ćemo te izbaviti iz ovog ludila, poraziti tvoju krvožeđu." odgovorio je Nikolai.

"Vi, budale!" manijakalno se nasmijao - "Nitko se ne vraća natrag!"

"Sebastian, zgrabi mu ruke!", taj Nikolai drekne na jednog od druge dvojice. "Murdoch, uhvati njegove proklete noge!" Kad su Murdoch i

Sebastian krenuli u akciju, shvatila je da su obojica sličila Nikolaju. Sva trojica su imali isti mračni izraz, isto visoki, snažna tijela.

Braća. Njihov zatočenik mora biti također jedan od njih.

Zajedno su nosili krvavog i žestokog Conrada do dvokrilnih ulaznih vrata. Krv u njenom domu. Ona zadrhti. Mrzila je krv, njenu boju i miris. Nikad neće zaboraviti kako se osjećala kad se kupala u svojoj, dok se zgušnjavala i hladila oko njenog umirućeg tijela.

Nije li Elancourt vidio dovoljno krvi?

U panici, potrčala je dolje podižući ruke, naprežući nevidljivu silu protiv vrata. Koristila je svu svoju snagu da ih zadrži čvrsto zatvorenim. Nitko nije mogao razbiti ovo držanje...

Vrata su se naglo otvorila. Muškarci prošli kroz nju, na što je zadrhtala kao da su prošli kroz paučinu. Nalet vjetra jurnuo je unutra, prateći ih s komešanjem lišća i pijeska prekrivajući pod.

Koliko li su samo jaki bili? Da, bili su ogromni, ali ona je tako držala vrata što je moralo biti jednako snagi dvadeset ljudi.

Odjednom unutar zamračene sobe Nikolai baci lanac na pod, bez brige za njen talijanski mramor.

Luđak se oslobodio još jednom, dižući se na noge. Bio je veoma visok! On je nahrupio prema vratima, ali su mu okovani gležnjevi osigurali da se spotakne prema antiknom ormaru prekrivenim plahtom. Stropoštao se pod udarom. Skršen.

Neomi je morala otplesati dvije predstave da bi si priuštila taj komad namještaja, i sjetila se kako ga je s ljubavlju sama polirala. Bio je to jedan od rijetkih originalnih komada namještaja koji je ostao sačuvan.

Nakon što su ga Murdoch i Sebastian podigli iz olupine, Murdoch je omotao svoju mišićavu ruku oko Conradovog vrata, hvatajući ga za potiljak slobodnom rukom. Vidjela je da Murdoch zatezao stisak svom svojom snagom, na licu mu se očitavao napor, vratni mišići su mu napeti kao strune.

Nekako se Conrad onesvijestio nakon dugih trenutaka. Konačno, njegovo mlataranje je prestalo i postao je mlitav. Kad ga je Murdoch položio na tlo, Nikolai je žurno pričvrstio lanac na isti radijator koju je testirao prošle noći, a zatim pričvrstio drugi kraj na Conradove lisice.

Zato je Nikolai bio u pregledavanju? Budući da je namjeravao zatvoriti ovog luđaka ovdje?

Zašto ovdje?

"Nisi li mogao naći jezivije mjesto za njega?" pitao je Sebastian između udisaja dok su svi stajali. U tom trenutku, munja je udarila vani. Visoki vitraji mjestimice razbijeni i prigušena svjetla, bacali su iskrivljene sjene unutra. "Zašto nisi iskoristio stari mlin?"

"Netko bi mogao naići tamo", Murdoch je odgovorio. "A Kristoff zna za mlin. Ako on ili njegovi ljudi otkriju što mi planiramo ..."

Tko je Kristoff? Što oni planiraju?

Nikolai je dodao: "Osim toga, Elancourt mi je preporučen."

"Tko bi ikad preporučio ovo?" Sebastian je odmahnuo rukom oko sebe "To izgleda kao da je ravno iz horor filma." Željela je da je pogriješio, ali grom je onda sjevnuo, i tamne sjene su počele gmizati i nasrtati. Sebastian je podigao obrve u tom smjeru kao da su dokazale smisao.

Nikolai je pogled usmjerio na lica svoje braće, proučavajući njihove reakcije kad je odgovorio: "Nix je preporučila." Oklijevao je, činilo se da ne zna hoće li se smijati, psovati ili kimnuti.

Murdoch je slegnuo ramenima i Sebastian mrko kimnuo.

Tko je Nix?

Sebastian je pogledao oko sebe. "Ježim se od ovoga" još jedan bljesak munje "gotovo kao da je ... ukleto."

"I znaš da to znači nešto čim kažem. To je prestrašilo i Conrada također."

Da, jer se inače ne bi smirio.

„Vrijeme čini da ovo izgleda još gore." Nikolai prošao rukom kroz svoju mokru kosu, a zatim obrisao lice sa rubom svoje majice. "A ako i postoje zaostali duhovi okolo? Ti zaboravljaš što smo mi, duhovima bi bilo dobro da se nas boje."

Bojati se njih? Ni jedno živo biće nije je moglo dotaknuti.

"To je zapravo idealno mjesto jer plaši ljude", Nikolai nastavio tokom još jednog udara groma. "A i koven Valkira nije daleko odavde i mnogi iz Učilišta se ne usude ni blizu njihove kuće."

Valkire? Učilište? Sjetila se novinskog članka od prije nekoliko godina o "Govore bandi." Ovi ljudi su se služili govorom bande. Oni su morali biti članovi bande.

Murdoch je rekao: "Možda Valkire neće biti oduševljene vampirima, tako blizu Val Hala."

Vampiri? Nisu članovi bande? Oni su svi ljudi. Mon Dieu, trebam burbon.

"Je li uopće useljiva?" Sebastian upita podrugljivim glasom.

Nikolai je kimnuo. "Struktura i krov su solidni—"

Čvrsti kao kamen.

„--i kad napravimo neke preinake, biti će pogodna za naše potrebe. Mi ćemo popraviti samo ono što nam je potrebno: par spavaćih soba, kupaonu i kuhinju. Već sam dogovorio da vještice navrate danas i bace čaroliju na ograde uz rub imanja. Dokle god Conrad nosi one lance, on ne može pobjeći kroz granicu imanja."

Vještice? O, ma daj! Neomi krene protrljati bedro, nije osjećala ništa, ali ju je donekle utješila poznata navika.

U zatišju, Murdoch je šetao glavnim salonom, potežući paučinu. "Conrad je znao da ćemo doći u konobu."

"Nema sumnje u to," Nikolai odgovori prilazeći zamazanom prozoru da pogleda van. "On nas je čekao. Da nas ubije."

"Očito je da je jako dobar u svom poslu." reče Sebastian potapšavši se po rebrima, na što se lecnuo. Gledajući ih pažljivije, Neomi je shvatila da su svi imali neke ozljede. Čak su i Conradova prsa izgledala kao da ih je neka zvijer izgrebala kandžama. "I voli to." dovršio je Sebastian.

Voli ubijati?? Ubojica je u mojoj kući. Opet. Je li on ista vrsta čovjeka kao Louis-onaj koji će ubosti bespomoćnu ženu kroz srce? Smiri se, Neomi ... vjetar se podigao...kontroliraj se.

Murdoch je rekao: "Pretpostavljam da bi, ako su priče o njegovom zanimanju istinite."

Profesionalni ubojica?

"Susrećući ga sada ... to nije moglo biti u goreм trenutku", rekao je Sebastian. "Kako ćemo upravljati ovim?"

"Boriti ćemo se u ratu, prevariti našeg kralja, pokušati ne brinuti za naše Kaderin i Myst, i sve to dok pokušavamo spasiti Conov zdrav razum", Nikolai je odgovorio ravnodušno.

Murdoch je podigao obrvu. "A ja sam mislio da ćemo biti prezauzeti."
Braća su počela istraživati obližnje sobe, testirati drveninu na trulež i povlačiti plahte sa namještaja, pregledavajući njihovo okruženje.
U prošlosti, bila je sretna s onima koji su se nastanjivali u Elancourtu. Ugodne obitelji su dolazile i odlazile, nekoliko bezazlenih skitnica. Ali ništa na ovima ne govori Ugodni smo i bezopasni!
Pogotovo ne na okovanom ubojici. Ležao je na podu, krv se nakupljala u kutu njegovih rastvorenih usana i kapala na pod.
Kap..po kap... grimizna lokva na njenom mramoru. Baš kao i prije. Smiri se. Kontroliraj se.
Luđakove oči su se otvorile i bljesnule.
Nije mogla upozoriti ostale! Brzinom munje, nekako je skočio na okovane noge, hramajući naprijed neprirodnom brzinom. Prije nego što je mogla čak i podići ruke da izvrši pritisak na njega, on je rastegnuo zategnuti lanac ... radijator se savio pod pritiskom.
On ga ne može slomiti. Nemog--...
Kao pucanje biča, on se uz prasak oslobodi i jurne preko sobe na vrata, vrata gdje je stajala. Dok je zurila u nevjerici, radijator ga je pratio u stopu, uništavajući sve što je bilo na njegovom putu, divlje zamahujući.
Odjednom, mreža ugrađenih cijevi za podno grijanje rasprsnula se kroz pod, metar po metar zveckajućeg metala i mramor je eksplodirao u krhotine.
Trojica muškaraca su se još jednom zaletila u njega, klizeći u hrpi zaustavili su se ravno pred njenim cipelama.
Ona je zinula. Njezin dom, njen voljeni dom. U petnaest minuta, luđak je prouzročio više štete, nego što je Elancourt pretrpio u posljednjih osamdeset godina.
Stisnula je šake. Kontroliraj se. Ali kosa joj se već počela kovitlati oko njezina lica, ružine latice lebdile u oluji oko njezina tijela. Vani je vjetar udarao, strujeći kroz rupe u visokih prozora, brišući šljunak i prašinu sve dok nije bila u mogućnosti vidjeti svu štetu.
Mramor! Kad su joj oči zasuzile od frustracije, kiša se obrušila vani. Smiri se.

Prekasno. Munje su bombardirale kuću, osvjetljavajući noć kao uzastopnih bombaški napadi. Ispod hrpe ljudi, Conrad je podigao glavu prema njoj.

Odjednom, Neomi se okrenula oko sebe sklanjajući rasutu kosu s lica i nestala. Da bi se zatim ponovno stvorila na ulazu i zagledala u njega. Conrad je nastavio zuriti u mjesto gdje je stajala, trepćući i ublažavajući svoju borbu kao da je zapanjen.

Je li ... je li moguće da ju on vidi?

Nitko nikad ju nije vidio. Ikad. Bila je tako jednolično ignorirana, toliko dugo da se počela pitati je li ona uistinu postojala.

Izbliza, ona je bila u mogućnosti da vidi da su mu bjeloočnice bile ... crvene. Mislila je od ozlijede, da mu je prsnula krvna žila i krv prekrila oči, ali u stvari, one su bile u potpunosti glazirane crvenom bojom.

Što su ti stvorovi? Je li moguće da uistinu bili ... vampiri? Unatoč tome što se njoj dogodilo, Neomi se još uvijek borila s vjerovanjem u bilo što nadnaravno.

Odmahujući glavom, Conrad je mahnito ponovio svoj let prema vratima, uhvatio je dobar zalet, čak i dok su se trojica hrvali sa njim.

"Ja ne želim to učiniti, Conrad!", Rekao je Nikolai, kopajući po džepu jakne. Dok su ostali držali Conrada, on je odgrizao kraj nečega što je izgledalo kao šprica ubrizgao njen sadržaj u Conradovu ruku.

Što god da ga je omamilo, samo je treptao svojim crvenim očima.

"Što si mu dao?" upitao je Sebastian.

"Mjera opreza od vještica, djelomično lijek- dijelomično magija. To bi ga trebalo nokautirati."

Koliko dugo će Conrad biti nokautiran? Koliko dugo su ga oni namjeravali držati ovdje? Da pljuje po njenom podu i urla njenim hodnicima? Bila bi prokleta ako bi dopustila da još jedan Louisove vrste uništi njen dom! Taj Conrad je bio životinja. On treba ostati dolje. Ili u najmanju ruku, neka ga stave van.

Ona će pokazati ovima uljezima moć kakvu još nisu vidjeli, pomesti će ih u dvorište kao smeće! Izbacit će ih tako da će im noge letiti sve do močvare! Neomi će im pokazati što se desi kad duh počne da kuca pravi buku--...

"Gdje ... je ona?" Conrad hrapavo pita između udisaja.

Neomi se ukočila. Nije mogao govoriti o njoj, nije ju mogao vidjeti.

"Tko, Conrade?" upita Nikolai.

Neposredno prije nego što ga je šut onesvijestio, on je promuklo promrmljao, "Žena ... lijepa."

3. Poglavlje

Zora je došla i otišla, a Neomi se još uvijek motala okolo. Jer očito je Elancourt do krova bio pun pravih vampira.

Svaka dugotrajna sumnja je isparila kad je vidjela da su braća nestala i pojavila se popravljati dijelove kuće.

A to uopće nije bio najdomljiviji razvoj u noći. Kad je Conrad rekao: "Žena ... lijepa", je li on govorio o njoj?

Sada je mogla samo nestrpljivo čekati da se osvijesti kako bi mogla saznati.

On je ostao kako su ga braća ostavila sinoć, ležeći na novom madracu koji su donijeli za njega, okovanih zapešća ispred sebe, blatnjavih čizama i uklonjenih ograničenja s gležnjeva. Njegova podrapana odjeća se osušila, materijal se ukrutio od prljavštine. Bijesne crvene posjekotine na njegovim prsima za zacijelile su za nekoliko sati.

Ona je lebdjela u sjedećem položaju iznad podnožja kreveta pitajući se koliko dugo će on biti u nesvijesti. Mislila je da svi vampiri danju padnu u komu, ali njegova braća su se užurbano trasirala tamo vamo noseći stvari u dvorac.

To čekanje je bilo nepodnošljivo. Zato što je postojala mogućnost... da ju je vidio. Da, nitko nikada ju nije vidio prije, i da taj zaključak temelji isključivo na ideji da ju je smatrao lijepom. Možda on nije od onih koji cjepidlače za ružičastim obrazima i pojavom zdravog izgleda?

Neomi nije nužno tražila potvrdu o njezinoj prisutnosti. Mogla je lebdjeti pod plahtom sa natpisom "Bonjour! od le sablast! ", ako je ona htjela lošu pozornost, ili izvesti egzorcizam.

Ne ona je htjela da bude viđena. Žudila je za razgovorom.

Njeni mogući veliki planovi da ih iseli su nestali, njena kivnost zbog štete u Elancourtu privremeno se umirila. Sada ih je željela držati u blizini, osobito Conrada.

Znatiželja ju je savladala. Zašto je je nakon osamdeset godina sporadičnih stanara mogao vidjeti vampir koji pije krv? Zašto nisu mogla njegova braća? Kada su vezali Conrada preko dana, ona je mahala rukama ispred njih, vikala koliko je mogla glasno. Ona se čak i zaletavala u njihova prsa, ali bez učinka. Je li ju Conrad mogao vidjeti zato jer je jedini imao crvene oči?

Lebdjela je od jednog kraja plavog oljuštenog zida na drugi. Braća su nepogrešivo izabrala za Conrada plavu sobu, najmuževniju od svih soba. Teški zastori bili su tamno plavi, a malo preostalog namještaja- krevet, noćni ormarić i stolci s visokim naslonom pored kamina su robusni i tamne boje.

Iako je očekivala da oni spavaju u lijesovima, oni su stavili Conrada u namješten krevet. Također je vjerovala da bi ih čak i neizravna sunčeva svjetlost spalila, a soba je bila osvjetljena sa dovoljno sunčevih zraka za osvjetljavanje čestica prašine. A kad bi se zavjese pomicale od propuha u kući, svjetlost dopirala sve do njegovih nogu.

Tada se okrenuo na leđa, podsjećajući je koliko je masivan, činilo se da njegova široka ramena obuhvaćaju krevet, a noge vise preko ruba. On mora da je visok više od metar osamdeset pet.

Lebdjela je iznad njega, naginjući glavu da proviri dolje. Izgledao je kao da je u ranim tridesetima, ali bilo je teško reći s obzirom na blato i krv koji su mu pokrivali lice. Uz nervozu progutala je, koncentrirala se i koristila telekinezu da mu podigne gornju usnu, lupnula ga je po nosu prije nego što je prišla bliže.

Vidjela je red bijelih zubi, sjajnih naspram njegovog prljavog lica...i nepogrešivo očnjake. Baš kao u romanima koje je davno pročitala. Baš kao iz filmova o vampirima koje su voljeli gledati poslednji mladi par. Kako su ti ljudi postali vampiri? Jesu li preobraćeni? Ili su rođeni takvi? U tom trenutku glasan prasak se čuo odozdo. Iako je rado htjela istražiti što su radili u njezinoj kući, bojala se da bi se Conrad mogao probuditi u njezinoj odsutnosti.

Braća su već obložila daskama mnoge prozore koji nisu imali teške zavjese, donijeli su sklopive stolice, madrace i plahte, čak i moderni hladnjak. Vodovodne cijevi bile su popravljene glavnoj kupaonici. Ranije,

struja je oživjela, tako naglo da je pukla žarulja iznad glave uz kišu stakla.

Neomi je sklonila ostatke stakla sa zatvorenika, dobra odluka, s obzirom da se počeo okretati u zapetljanim plahtama.

Kada mu se poderana košulja rastvorila nekoliko centimetara, primijetila je tanki ožiljak iznad pojasa hlača. Koliko je dugačak? Ona je odmahнула rukom i podigla malo košulju. Ožiljak se nastavljao. Grizući donju usnu, Neomi se koncentrirala na gumbе, dok ih nije uspjela otkopčati i skloniti tkaninu.

Ožiljak je dosezao gotovo do njegovog srca. Činilo se kao da je oštrica probila trbuh i povučena prema gore.

Kad je uspjela maknuti svoj pogled s ožiljka, proučavala je njegova gola prsa. Bio je širok i velikodušno mišićav. Kako su mu ruke vezane na leđima, ti mišići izgledali su napeto unatoč tome što je u snu. Sve je izgledalo čvrsto kao stijena, i nije pošteđen ni centimetar.

Pitala se kakva mu je koža na dodir. Ona to nikad neće saznati...

Njegove hlače bile su tako nisko ispod struka da je mogla vidjeti liniju čvrstih crnih dlačica koje su se spuštale iz pupka. Taj tamni trag ju je izazivao da spusti njegove hlače niže, ali u oduprijela se, jedva. Muškarci koji su ju privlačili u prošlosti bili su stariji, šarmantni, kulturni i nježni. Nasuprot tome, ovaj muškarac je sav tvrd i oštar.

Pa zašto je onda njegovo tijelo prekriveno ožiljcima iz borbe bilo tako atraktivno?

"Oh, probudi se, Conrad", rekla je s poteškoćom. Govor je bio težak poduhvat, često je osjećala kao da pokušava ugurati slona kroz rupicu igle. Za nju, riječi su zvučale rastegnuto i kao jeka "Samo se probudi." Htjela je skočiti na krevet ili vrištati mu u uho. Da ima kantu vode... Conrad širom otvori oči.

Svjetlo je ubojstvo za njegove osjetljive oči. Bol je sjevnula kroz njega. Stisnuo je zube od boli koja je prolazila kroz njega u valovima.

Mora se osloboditi. Borio se da se oslobodi svojih okova. Osjećao je kao da su mu udovi teški poput olova. Drogiran je. Bijes ga je probio, potreba da ih ubije i zadavi, kao da je stisnula ruke oko njegovog vrata. Koliko sam dugo bio u nesvijesti? Sjetio se gdje je. Dvorac je bio tako

strašan kao što je zamišljao da će biti. Dok je bio još uvijek u autu, pogled na njega je natjerao ga je da se znoji i trese.

Osjećaj da ga je netko gledao bilo je intenzivniji ovdje, a peckanje na njegovom vratu bio je neumoljivo.

On se ukoči. Ona se pojavila na trenutak... Je sam li stvarno vidio sjajnu tamnu kosu i lik žene? Ne mogu odrediti što je stvarno, a što iluzija. Prije je ona nestala, on je mislio da ugledao plave oči koje su se raširile od iznenađenja. Mirisala je na ruže i vidio je ogoljena ramena, mršava i nevjerojatno blijeda. Ipak, nitko nije reagirao na nju.

Što znači da ne može biti stvarna.

Sumnjao je da drugi ne vide sve što on vidi. Ona je vjerovatno plod nečijeg sjećanja u njegovoj glavi. Nekoga tko ju je pijan poznao kao ženu, ljubavnicu...ili jednu od svojih žrtava.

Jače je potegnuo lance. Ništa. Metal kao što je ovaj ne bi trebao biti u mogućnosti da ga zadrži, osim ako... Pojačan je magijom.

Dovraga i njegova braća iz pakla! Zašto su ga, jebem mu, doveli ovamo? Ovo mjesto je bilo zlokobno, prijeteeće. Ne zna zašto ili kako. Nije ga ni briga. Samo se mora osloboditi.

Odjednom ga je okružio miris ruža. Nisam sam u ovoj sobi. Iako ne vidi ništa, postoji još nečija prisutnost ovdje. Je li to žena od prije? Je li ovdje žena od prije? On se počinje znojiti.

Nešto je nekoliko centimetara od njega, jezivo blizu...mogao se zakleti da osjeća topli dah na uhu. Okrenuo se, iskesio je očnjake u znak upozorenja. Potreba da ubije čučala je u njemu.

Bliže... Bliže...

Neposredno uz uho čuo je jedva čujan glas. Ne može razabrati drhteće riječi.

Stajao je s očekivanjem, osjetio je čežnju koja ga je pogađala u uskovitlanim valovima, osjećao je kao da će nešto u njegovoj glavi eksplodirati. On bi trebao učiniti nešto, ali što? Što? On ne zna ... ne zna što bi trebao učiniti...

Mrzi tu potrebu koju osjeća.

"Viidiiiš liii meeee?" nerazgovjetan glas je rekao. On trza glavom naprijed-natrag. Ne vidi ništa.

Naglo je koraknuo, osjećajući udar nečega, kao što je statički elektricitet.

Conradovo tijelo prošlo je kroz njezino, na što je uzdahnula, a kroz njega prošla jeza.

Zateturao je na nogama. Zbunjenost se pojavila, smjestivši se u njemu.

"Netko je ovdje. Stvarno?" glas mu je zvučao hrapavije nego sinoć.

"Conrad, budi miran", polako je rekla.

Oči su mu zasjale tamnije crvenom. "Pokaži se!" Može li on uopće reagirati na njezine riječi? Ili je jednostavno neka vrsta vampira koji može osjetiti da nije sam?

Uz tiho režanje, podupro se uza zid dok je prtljao oko okova. Konačno je svoje ruke, svezane iza leđa, provukao ispod nogu da budu sprijeda.

Činilo se da uživa u šansi da se bori, pažljivo je skenirao sobu u potrazi za neprijateljem, da ga ubije.

Kako je Neomi lebdjela oko njega, mašući mu rukom ispred lica, njegove oči su divlje vrzmale, a glava se trzala lijevo-desno. Namrštena, ona je podigla svoj kažiprst i gurnula ga u njegovo oko, prolazeći ravno kroz njega.

Nije ni trepnuo.

Ona je odlebdjela prema natrag kao da ju je gurnuo. On me ne može vidjeti. Teško razočaranje ukorjenilo se u njoj.

Lijepa žena? Samo razglabanje luđaka. Uхватила se za njegove riječi, bez obzira na koliko je mala vjerovatnost bila, zato što je bila očajna. Uhićenje od sinoć zamjenilo je gorko razočaranje. U posljednjem pokušaju, vratila se mahnuti rukom ispred lica.

Odmah je škljocnuo zubima, zbog zvuka kao da je škljocnula zamka za medvjede, Neomi je vrisnula i podigla ruke kako bi se zaštitila, ali je to učinila s takvom snagom da je odbacila vampira kao topovsku kuglu u stolicu s visokim naslonom. Kada je stolica udarila u suprotni zid, raspala se od udarca, eksplodirala u oblak krhotina, pahuljica od punjenja tapecirunga i žbuke.

Boreći se da se oslobodi nereda, urlao je na stranom jeziku, što je moralo biti psovanje. Ipak, činilo se da voli nasilje ili barem da se navikao na njega.

"Conrad ... čekaj!" uspjela je viknuti. Gdje su braća? Sa svojim špicama? Da, njih trojica su išli unutra i van, ali oni nikada nisu otišli na duže.

Kad se osovio na noge, on je počeo divljati po sobi, lupati po zidovima sa svojim sputanim rukama, ostavljajući rupe u krhkoj žbuki.

"Prestani ranjavati... moju kuću!"

On nije. Umjesto toga, on je zgrabio žarač kraj kamina i zavitlao ga s tolikom snagom da se sam zabio u ciglu kamina, ostajući vibrirati u cigli. Kada je njegov pomahnitao pogled sletio na bespomoćan noćni ormarić, rekla je "Ne bliže."

Conrad je jurio prema njemu. Bez razmišljanja, ona ga je pomela s poda u visinu do do stropa. Zatvorio je čvrsto oči, a zatim ih je otvorio, činio se zapanjenim što je još uvijek iznad poda.

Počeo je mlatarati i otimati se, boreći se protiv nevidljive sile. Bio je jak, i ubrzo je bila prisiljena da ga spusti, većom brzinom nego što je namjeravala, pao je ravno na njegovo lice. Kad je ustao, vidjela je da imao je ranu na čelu iz koje se krv slijevala u oči i niz nos.

Nije ga mislila povrijediti! "Dieu, Je regrette!" (Bože, žao mi je.) "Conrad!" povikao je odozdo Nikolai koji se pojavio na vratima u djelić sekunde kasnije. Prešao je zbunjenim pogledom preko kaotičnog prizora. "Što si, dovrag..."

Nikolai nije uspio završiti svoje pitanje, jer je Conrad zamahnuo svojim vezanim rukama na njega. Kao da ga udario ovan za probijanje, Nikolai je odletio iz sobe i preko stepenica do odmorišta na prvom katu.

Conrad je jurio kroz vrata i Neomi za njim razrogačenih očiju. Iako je njegova brzina i dalje nadljudska, bio je sporiji nego što je bio prošle noći, čak i sa oslobođenim gležnjevima. Njegova braća su ga znatno oslabjela.

Dok je Nikolai ustajao, Sebastian je već stajao na stepenicama raširenih ruku. Ali Conrad je podstavio svoje okovane ruke na ogradu i preskočio u prizemlje, izbjegnuvši bilo kakav kontakt. Kad se okrenuo prema prednjem ulazu, vidio je da mu je Murdoch prepriječio put.

Nikolaj je viknuo "Conrad, nemoguće je za tebe da odeš! Dovraga, sunce je!"

Što će se dogoditi Conradu na izravnom svjetlu dana? Ona dahnu kada je jurišao na Murdocha, zakucavši ga u ulazna vrata od mahagonija. Ona su izbijena iz šarki, skupa s njima, letjela na prednji trijem.

Baš prije nego što su bili izloženi zrakama jutarnjeg sunca, Murdoch se trasirao natrag pod zaštićeni dio trijema, a Conrad je nastavio. Trebam li pokušati ga zaustaviti?

Nikolai ga je počeo slijediti, ali Sebastian ga je zgrabio za košulju i prisilio ga da ostane u sjeni. "On neće daleko stići, Nikolai".

Neomi stajala pored braće. Iz navike, ona je podigla ruku iznad obrva, štiteći oči, dok su svi četvero gledali Conradov trk niz kolni prilaz. Nisam željela da ispadne tako. On je vjerovatno toliko zbunjen.

"On će izgorjeti." rekao je Nikolai, zvučeći bolno.

Baš kao i Neomi, Murdoch je stavio ruku na čelo. "I onda će naučiti."

Sunce je pržilo njegove oči, kao da su polivene kiselinom. Bori se i dalje. Močvara je blizu na kraju prilaza, zatim preko ceste. Može osjetiti miris tamne vode.

Koža mu počinje gorjeti. Stiskao je zube od boli.

Močvara je tamo preko ceste. Možeš uspjeti. Možeš preživjeti tamo u hladu. Plamen se pojačavao, a on se približavao granici imanja.

Stjecao je udaljenost od nekog bića koje je namjeravalo mučiti ga. Bića koje on ne može vidjeti da se bori, bez grla koje bi pregrizao. Bestjelesni glas odjekivao je oko njega.

Gotovo je stigao do izlaza ...gorim...gorim...

Odjednom se njegov vid zacrnio, neka sila ga odbacila unatrag na guzicu. Nakon što se njegov vid razbistrio, oči je širom otvorio. Ispucali plavi zidovi su ga okruživali. On urla u nevjerici. Zbunjenost ga je preplavila.

Ista spavaća soba! On je u ... istoj proklesoj sobi.

Čučao je na podu i lupao glavom o zid opet i opet, dok nije osjetio da mu igla probija kožu na ruci.

4. Poglavlje

Nešto se događalo sa pacijentom.

Tijekom prošlog tjedna, Neomi je počela primjećivati jezivu svijest u crvenim očima u kojima je prije nije bilo, praznina u njegovom pogledu povlačila se sa svakim danom.

Ona je to znala. Malo što je radila, osim što ga je proučavala od njegovog bizarnog povratka, rijetko se povlačila u svoju sobu-njezin tajni studio, skriven u prizemlju. Čak i sada, dok je Conrad ležao u krevetu, opet spavajući, ona je lebdjela iznad madraca, nastavljajući svoje bdijenje.

Kad se tog prvog jutra vratio, bio je bijesan, lupao glavom o zid, kao da pokušava otupiti ono što je u njegovom umu. Žbuka je kao snijeg padala dolje na njega i ljepila se na njegove krvave obraze. Jednom su ga braća ponovo okovala, ograničavajući ga na krevet ovaj put, nadrogiran, mrmljao je strane riječi svojim tihim grubim glasom.

Da bude iskrena, i ona bi bila zbunjena također. U jednom trenutku ga je gledala kako je bježao, ali sljedećem je slušala njegovo urlanje sa gornjeg kata.

Nije više Neomi bila jedina zarobljena ovde. Očigledno su vještice doista stavile čaroliju na granicu Elancourta. Dokle god je Conrad nosio one lance, nije mogao prijeći granicu imanja. Lanci su mu također onemogućavali da se teleportira ili trasira, kako su oni to nazivali.

Nije mogla odrediti točan trenutak kad je prvi put primijetila promjenu u njemu. Kad god su njegova braća razgovarala s njim, Conrad je mrmljao nesuvislo, a ipak je ona počela imati osjećaj da je on...suvisao. Barem povremeno.

Ponekad se činilo kao da je pokušavao filtrirati milijun misli kako bi izgovorio samo jednu, a to je razlog zašto je imao poteškoća da normalno govori. Ponekad, čak bi se i njegov naglasak promijenio...

Počeo bi se izvijati tada, njegova glava je mlatarala lijevo-desno, bez sumnje je bio uhvaćen u stisak strašnih noćnih mora. Conrad je rutinski patio od njih. Njegovi oštri očnjaci iskakali su na mahove, on se vrtio, mišići su mu se naprezali i lanci urezivali u kožu. Ona se namršti. Nije joj se sviđalo što ga vidi ovako.

Iako je mislila da bi ju sve u vezi njega trebalo odbijati, ona se uhvatila da se trudi biti ravnodušna. On je uništio dijelove njezine kuće.

Bio je ubojica. I dalje je imao napadaje nasilne agresije. Bio je prljav. Lice mu je još uvijek bila zamrljano zakorenim blatom, krvlju i zalepljenom žbukom, a kosa zamršena u debelim čvorovima. Opekline su označavale njegovu kožu i pocrnjelu otrcanu odjeću. Kad mu je Sebastian pokušao očistiti lice, Conrad je škljocnuo zubima na njega tako brzo, da je Sebastian zamalo izgubio prste.

Neomi bi trebala mrziti Conrada. Pa zašto je tako privučena tim velikim muškarcem, sa zastrašujućim snovima?

Jer je, poput nje, znao užas biti ubijen? Možda je to ponovo proživljavao čak i sada.

Je li Conrad samo izgubljena duša vrijedna sažaljenja? Ili je čovjek vrijedan spašavanja? Neomi nikada nije bila baš zainteresirana za muškarce koje je trebalo spašavati. Bilo je dovoljno žena vani za to.

U tom trenutku, on se trgnuo i probudio, njegov pogled je još bio prazan. Izvijajući se okrenuo svoje tijelo, otvorio usta i zario svoje zube u svoju ruku. Sa namrštenim obrvama, polako je sisao kao da se tješi.

I srce joj rastopilo. "Merde", prošaptala je.

Kada je kratko ljutito zarežao u ruku, ona se polako spustila pored njega na krevet. "Tiho, vampiru", dahnula je, mičući mu kosu s čela s telekinetičkim glađenjem. "Tiho, sada." On je utihnuo, postepeno otpuštajući ugriz da legne natrag i utone u san, kao da ga je ona utješila...

Svake noći dok ne bi svanulo, njegova braća pokušavala su doprijeti do njega, Neomi bi lebdjela ispod stropa, slušajući ih. Iako je jednostavno uživala slušajući zvukove muških razgovora, ona je takođe naučila puno o tim ljudima.

Bili su iz Estonije, baltičke zemlje koja graniči sa Rusijom, što je objašnjavalo njihov naglasak. Ljudi sa sjevera. Pretvoreni su u vampire

prije tri stotine godina. Prije toga, oni su se borili u Velikom sjevernom ratu protiv Rusije kao aristokratski časnici, iako su na kraju dobili kontrolu nad Estonskom posrnutom vojskom. Svaki brat je postao general, vodeći obranu dijela svoje zemlje, pod vrhovnim zapovjedništvom Nikolaia, najstarijeg.

Isprva, ona bi ostajala u Conradovoj sobi jer se nadala da bi ju on mogao vidjeti. Sada je ostajala jer ju je zaintrigirao bjesomučni vampir. Njegova prošlost je kao nedovršene puzzle, a svaki djelić koji je otkrivala, postao sve više i više zanimljiv. Bio je plemenitog podrijetla, ali na kraju je iskoristio svoje vojno iskustvo i vampirsku snagu da postane ubojica. On je planirao ubiti svoju braću iz osвете za neko djelo, za koje još nije saznala.

Bio je sam i bez prijatelja stoljećima.

Njegova prošlost je toliko drugačija od njezine- sa svim plesanjem i smijehom i puštanjem da se dobra vremena kotrljaju- bili su dva suprotna pola.

Ipak, sa svakim otkrivanjem dođe još više pitanja. Očito je bio moćan čovjek, pa što bi moglo ovako uništiti njegov um? I kako je mogao ostajati u krevetu dan za danom? Zar vampiri nemaju tjelesne funkcije? Svake noći oni bi Conradu donijeli termosicu iz novog hladnjaka i Neomi je bila prilično sigurna da zna što je u njoj. Gdje su zapravo oni to nabavljali? A budući da Conrad odbija piti, koliko vremena će proći prije nego što izgladni?

Gledala ga je kako spava više sati nego što je mogla izračunati, zašto mu se nijednom nije ukrutio, nesvjesno kao većini muškaraca tokom sna? Kad se sumrak bližio i braća se vratila u prizemlje Conradove oči otvorile su se istog trenutka.

Prišla je vratima, lebdeći u njima, tako da je pola nje bilo izvan sobe, a druga polovica u sobi. Ipak jedva ih je mogla čuti u prizemlju. Ali mogla je vidjeti Conradovu reakciju shvatila je da ih on može čuti, čak i kroz zatvorena teška vrata.

"Nakon što sam ga vidio u ovakvom stanju", rekao je Sebastian, "počinjem shvaćati zašto se nikad nitko od Palih nije povratio iz krvožeđe."

"Nitko nikad nije imao pomoć kakvu mi imamo." odgovorio je Nikolai. "Mi smo se dogovorili provesti mjesec dana s njim pokušavajući ga rehabilitirati. Ako on ne pokaže znakove poboljšanja, onda ćemo učiniti ono što se mora učiniti."

Conrad ih je napeto slušao. Pitala se što si on sada misli.

"To je bilo prije nego što sam ga vidio, Nikolai. Možda trebamo ...skratiti mu muke." Zar je on u mukama?

Conrad je stisnuo čeljust, izraz mu je postao smrtonosan. Međutim, tada su mu se obrve skupile kao da razmatra tu mogućnost u ovom trenutku. Kad se namrštio i zatvorio oči, osjetila je trzaj u grudima. Vampir je u mukama. On je dovoljno svjestan da to zna.

Muke? Koji kurac oni znaju o tome? Stresao je glavom kao da želi otrresti te misli.

Lako ih je čuo dok je dolje Murdoch objašnjavao ono što je saznao o Palima, vampirima koji ubijaju pijenjem krvi. "Glasni zvukovi, osim vlastitih krikova, ih razbjesne. Brzi pokreti imaju učinak da reagiraju na njih kao da su prijetnje, bez obzira koliko su bezazleni. Na koje reagiraju nesvjesno u bijesu. Svaki osjećaj vlastite fizičke ranjivosti je okidač bijesa."

"Zašto jednostavno ne objasniš što ih ne razbjesni?", upita Sebastian. Malo je toga što ga ne razbjesni, mislio je Conrad, baš kad je Murdoch rekao "To bi bilo kratko objašnjenje."

Blokirao ih je i skrenuo misli ponovo na tajanstveno biće.

Biće može biti jedna od tri stvari. Mislio je. Odjek od izlomljenih sjećanja, halucinacije, ili duh. On ima skoro tristo godina iskustva sa prve dvije mogućnosti, a niti jedno sa zadnjom. Prve dvije su djelići njegovog uvrnutog uma. Duh je bio nezamisliva.

Ne mogu odrediti što je stvarno, ili što je iluzija. Prošli tjedan biće se vratilo u njegovu sobu. On ju je počeo opet vidati, iako ne onoliko koliko prve noći. Sada je samo blijedi obris. No on može namirisati njeno prisustvo. Čak i sada je preplavljen mirisom ruže, kad god dođe k njemu, imao je bljeskove svoje lucidnosti. On ne razumije vezu, samo zna da se počeo fokusirati na vlastite misli.

Misterija. Kako bi plod njegova uma razbistrilo njegov um? Čak i dok je on razmišljao o njezinu postojanju, zapravo je shvatio da ga čini dovoljno svjesnim da jebeno razmatra njeno postojanje.

Možda je ono što su mu njegova braća prisilno ubrizgavala bilo od pomoći.

Ne sjeća se mnogo od onoga što se dogodilo tog jutra kad je pokušao pobjeći. No, on smatra da ga je pokušavala skinuti, a možda ga je i pokušala poljubiti, prije nego što ga bacala po sobi.

Ipak, biće ga nikada nije ponovno napalo. Obično ona ostaje u neposrednoj blizini, sjedeći kraj prozora. Iako ju je osjetio u podnožju njegova kreveta u više od jedne, uznemirujućih, prilika.

Godinama je konstantno osjećao da je promatran od nečega nevidljivog, sad bi to moglo biti stvarno.

Ne. On vidi sjenovite figure svaki dan. Zašto bi mislio da je ona drugačija? Budući da ona ima miris? Jer, po prvi put, želi da halucinacija bude stvarna?

On zna da postoji granica između patnje od halucinacija i interakcije s njima. S prvim možeš živjeti, drugo znači da si upropašten.

Tijekom prošlog stoljeća, on je držao ono što je ostalo od njegove uračunljivosti vrhovima prstiju. Priznanje da je stvarna može biti samo uteg oko gležnjeva koji će ga povući na dno i dokrajčiti.

Čak iako to zna, on stalno nagađa o njoj. Ako ona postoji, onda je ona duh. Nisu li duhovi rođeni od nasilne smrti ili ubojstva? Pa kako je umrla? I kada? Je li ona još živa? Vidio je njezine oči i njenu dugu kosu. Kako ostatak nje izgleda?

Zašto su moje proklete misli tako lucidne u vezi nje?

Njegova braća zvučala su kao da namjeravaju doći u sobu. On to ne želi. Svakog dana biće se sve jasnije vidi kad sunce zalazi i svjetlost u sobi se priguši. Ali kad dođu njegova braća, ona izblijedi. On je shvatio da nepokrivena žarulja previše svijetli, neprirodno svijetlo nju zaklanja. Tama će ju otkriti njemu.

To nije bilo zbog svjetlosti munje kad ju je vidio one prve noći. Bilo je to u mračnom zatišju između munja.

Sumrak dolazi. Što znači, ako njegova braća budu daleko, on će biti bliži sa svakom minutom da otkrije kako izgleda. Glad da ju vidi, tjerala ga je da steže i opušta ruke iza leđa u iščekivanju.

5. Poglavlje

"Da li mi se učinilo ili on djeluje kao da je puno bolje?" upitao je Nikolai je kada su se njih troje trasirali u sobu.

"On se ne čini kao da je... poremećen" rekao je Sebastian.

Da im dokaže da su u krivu Conrad je počeo mrmljati na nerazumljivom jeziku koji Neomi nikad nije čula, a njegov pogled bio je usmjeren prema prozoru.

"Zašto sam ne pokušaj razgovarati sa njim?" rekao je Murdoch. Kada je Nikolai kimnuo, Murdoch i Sebastian su otišli.

Nikolai stavi termosicu na noćni ormarić, a zatim izvuče sklopivu stolicu, okrene naslon ispred sebe i sjedne opkoračivši je. Neomi je voljela kad su ljudi sjedili na taj način. Tihim glasom upitao je "Gdje si bio, brate?" Brat. Ona je još uvijek bio zapanjena na pomisao da je Conrad bio dio njihove obitelji. Sebastian je izgledao odlučno i vrijedno, Murdoch je bio miran i tajanstven, a Nikolai je bio autoritativan poput generala koji je bio. Nasuprot tome, luđak je bio agresivan i slovio kao nečastan, kao da u borbi prsa o prsa između gospode, on baci prašinu u protivnikove oči.

"Što hoćeš od mene?" Conrad naglo zareži. "Zašto me nisi ubio?"

Činio se iznenađen interakcijom, "To nije naša namjera." rekao je Nikolai.

"Onda koja je, da me drogirate i izgladnjujete?"

Nikolai je skočio na noge i uzeo termosicu. "Imam nešto krvi ovdje. Hoćeš li piti?" Brzo je otvorio bocu i nalio sadržaj u šalicu.

Neomi je vidjela da je tekućina bila gusta i tamna. Kad je Neomi čula zvukove pretakanja, pitala se je li moguće da duh povraća.

"Ti bi me hranio krvlju?" Conradov ton je bio oštar "Kako poznato."

Nikolai je potisnuo trzaj na to, a onda je približio šalicu Conradovim usnama.

Piti. Krv. Conrad je poslušno prihvatio, i potegnuo dugi gutljaj.

Zaista želim povraćati.

Ispljunuo ga je prema Nikolaiu, pogodivši ga u lice. Zatim se grubo nasmijao, uz zlokoban zvuk. Njegove crvene oči bile su ispunjene mržnjom, toliko jakom, da je Neomi vjerovala da će ga samo smrt izliječiti.

Nikolai obriše lice rubom svoje majice. Kad se činilo da se opskrbio neiscrpnim strpljenjem, Neomi je osjećala simpatiju prema njemu. Koliko se on mora brinuti za svog brata kad tolerira ovo. Nikolai se nije činio kao mukarac koji oprašta lako.

Neomi se nije trudila sakriti izraz gađenja. Čudno, kada je Conrad pogledao prema njoj, mogla se zakleti da je postao još nemirniji. Zatim mu je pogled kliznuo na prozor još jednom.

"Krv u vrećicama je sve što ćeš dobiti." rekao je Nikolai "Ako ne piješ, budi bez nje."

"Ja lovim. Hranim se iz vene. Za razliku od vas jadnih izdajnika.", Conrad je zarežao, "Znam da me skrivaš od svog kralja. Vaš ruski kralj će te pogubiti zbog toga, bio ti omiljeni general ili ne."

"Možda. Sada znaš koliko riskiramo zbog tebe."

"Zašto?"

"Želimo ti pomoći--"

"Kao što si prošli put!" Conrad zaurla, hrvajući se protiv lanca koji ga je držao zarobljenog za krevet, naprežući te ogromne mišiće.

Neuplašen, Nikolai je nastavio "Mi ćemo ti pomoći da se izboriš s krvožeđom."

"Nikada." Conrad iskesi krvave očnjake. "Nitko se ne vraća. Crvenilo iz mojih očiju nikada neće nestati."

"Hoće ako te pustim da iskrvariš, isušim te totalno. Ali ti bi se samo želio vratiti u to stanje, ubijati čak i više nego ranije. I izgubio bi svu moć koju si skupio."

"Znam to!"

"A znaš li da možeš naučiti kontrolirati sjećanja ako ne dodaješ stalno nova?" Na Conradov blago iznenađen pogleda, Nikolai je rekao: "Mi smo svjesni sjećanja. Ona su bolest. Ne možeš razlikovati ona svojih žrtava od svojih vlastitih. Zbog njih stalno haluciniraš, a u glavi ti je osjećaj kao da će eksplodirati od njih."

Kako to oni misle? Conrad je bio bolestan? Da li postoji stvarni medicinski razlog njegovog ludila?

"Ipak, što ako bi ih mogao uključiti i isključiti ih po volji?" Upitao je Nikolai. "Ne misliš da bi tvoj život bio bolji bez njih da te muče? Ako te mi učinimo stabilnim, možeš naučiti da ih držiš na distanci."

Conrad je oštro odmahnuo glavom. "Želim krv iz vena. Samo iz vena--"

"Zato ćemo ti pomoći da pronađeš svoju Nevjestu. Budući da je jedino ta želja dovoljno jaka da se natječe sa tvojom ovisnosti o krvi."

Njegova nevjesta? Je li Nikolai mislio na potrebu za seksom?

"A potreba za ubijanjem?" Conrad procijedi "Ja bi uživao... da te sredim upravo sada."

"Baš kao što postoji jedan nagon koji može prevladati krvožeđu, tako postoji i jedna potreba koja je jača od potrebe za ubijanjem."

"A koja je to?" Conrad se rugao.

Nikolai je samo rekao "Ti ćeš znati kada te pogodi."

Conrad je opet pogledao kroz prozor. "Što mi ubrizgavate?" Ponekad, kada je govorio, on bi oklijevao, kao da ni on nije mogao vjerovati da bi jednostavno zvučao zdravo. Sigurno je bio lud jako dugo vremena.

"Proročica ga je nabavila od Vještica za nas. To je vrsta sedativa. To će te i dalje fizički slabiti, ali nakon nekoliko dana, ne bi te trebalo činiti tromim."

Pogledavši svoga brata, Conrad prasne "Ti nemaš pravo da me drogiraš!"

"Mi ćemo učiniti sve što je potrebno.", rekao je Nikolai, čeličnim tonom.

"Bio si dobar čovjek i možeš biti ponovno."

"Nisam čovjek! Nema ga više!" Conrad je škrgutao zubima. "Ja sam ubojica, to je sve."

"Većina u Učilištu vjeruje da si izgubljen. To crvenilo automatski znači da nemamo drugog izbora nego te uništiti, a ja se ne slažem s time. Zapamti moje riječi Conrad. Na jedan ili drugi način, biti ćeš izliječen od toga ", Nikolai je obećao žestokim glasom, dok su mu sive oči postale crne kao od emocija. Bez obzira na to što se dogodilo, znala je da je Nikolai zaista volio svog mlađeg brata. "Imamo takva sredstva na raspolaganju da ih ne možeš ni pojmiti."

Nikolai odgovori, čineći se zagonetan i s dovoljno samopouzdanja da smuti Conrada. "I koliko dugo ja trebam biti zatvoren i drogirani?"

"Jedan mjesec. Mi ćemo te spriječavati da ubijaš jedan mjesec. Ako nema promjene do tada, mi ćemo...napraviti procijenu."

Svaki interes iz Conradova izraza je izbljedio. "Nemam toliko dugo."

"Zašto? Kako to misliš?"

Conrad nije odgovorio, kao da je otplovio u svoje vlastite misli, njegove crvene oči opet su proklizavale u smjeru nje. Mogla se zakleti da je počeo pratiti njezine pokrete, pa je odlebdjela na prozorsku dasku. Ali on je nastavio zuriti u mjesto gdje je upravo bila.

Vidjela je točan trenutak kad je Nikolai shvatio da ne može doprijeti dalje, jer je izgledao utučeno i razočarano. S teškom mukom kimnuo je glavom prema Conradu, trasirao se van, a sekundu kasnije pojavio se Murdoch.

Okrenuo je sklopivi stolac i sjeo, nagnut prema naprijed, s laktovima na koljenima. "Nedostaješ nam, Con" rekao je tiho. Ovaj brat se Neomi činio umornim, kao čovjek koji kreće na jedan težak put. A njegov izraz lica kao da je govorio da on još uvijek ima dugi put pred sobom.

"Znam da mrziš Nikolaia i mene zbog onog što smo ti učinili", započeo je. "Ali ne možemo se vratiti u prošlost."

Što su Nikolai i Murdoch napravili? Ovo strujanje napetosti i ne izgovorene riječi, morala je priznati, bili su fascinantne za nju.

"Bez obzira kako nas tretiraš, Nikolai neće odustati od toga. Ne dok je on uvjeren u tvoje spasenje."

Conrad nasmiješio, njegovi zubi još su krvavi, očnjaci iskešeni uz najzlobniji osmijeh koji je Neomi ikad vidjela. Kad je zadrhtala, rekao je, "Onda ga uvjeri, brate. Nema izbavljenja za mene iz toga zla."

6. Poglavlje

Kada sunce zalazi u ovom prokletom mjestu? Conrad provjeri položaj sunca, koji se nije mijenjao u posljednjih dvadeset sekundi, i zagledao se u iscrpljeno lice svog brata.

"Con, ne mogu uvjeriti Nikolaia da odustane od tebe, ne kad ni ja neću", kaže Murdoch. "Samo surađuj s nama. Život opet može biti dobar." Murdoch se mnogo promijenio od kad je bio kao čovjek. Tada, bio je raspoložen. Žene su ga smatrale šarmantnim, a jedina briga u prošlosti bila je servisiranje svake lijepe djevojke u radijusu sto kilometara. Sve što sam ja imao bilo je briga, bez vremena za žene, kao i nedostatak šarma.

"Reci mi, što si radio ovih tristo godina? Nisam vidio ni traga od tebe od one noći kad si odmah ustao nakon što si umro."

Mrzio se prisjećati toga. Sa mačevima u rukama, on i Sebastian branili su svoje teško bolesne sestre i oca od pljačkaša ruske vojske. Njih dvoje protiv bataljona, nisu imali nikakve šanse. Nikolai i Murdoch vratili su se kući samo kako bi pronašli petoro mrtvih i dva smrtno ranjena brata, jedva se držeći na životu.

Onesviješten, nije bio u mogućnosti da se bori protiv Nikolaia dok mu je kapao vampirsku krv niz grlo. On je probudio čudovište.

Ni Sebastian nije želio da ga se preobrati, ali on je imao ipak malo više razloga da im zamjera zbog izdaje. Preobražen je u stvora koji je uvjetovan da mrzi i treniran da uništava...

"Ne želiš mi reći?" pita Murdoch. "Onda ću večeras otići sam saznati, sad kad znam što si--"

"Što sam ja? I dalje sam ubojica za najam."

"Pogledaj se samo." Murdoch je izgledao kao da guši svoju ogorčenost.

"Tko bi te unajmio?"

Lice mu je oblila vrućina. "Odjebi, Murdoch!" Njegov brat uzdahne kao da ga je razočarao. Nije da mu je stalo, ali nije želio da žena tako pomisli. Ona koja nije stvarna. Ona koju će vidjeti.

Skoro će zalazak...svake sekunde. Zatreperila je na prozoru u zadnjem prigušenom svijetlu. Počela je dobivati jasniji oblik.

"Vrlo dobro", Murdoch kaže dok je ustajao. "Con, možeš nam se opirati jer mrziš ono što jesmo ili zato što mrziš naše postupke. Ali se ne bori samo zato jer si ponosan i tvrdoglav." On se osmijehne, dajući nagovještaj starog Murdocha. "Što ja pričam? Da nisi bio ponosan i tvrdoglav, ne bi bio Conrad Wroth." On se trasira van.

Ubrzo nakon toga, Sebastian ulazi i upali svijetlo, žarulju na stropu iznad glave. Bljesak sjevne, a ona nestane.

"Isključi svjetlo!"

"Što? Zašto?"

"Oči me bole. Učini to."

S slijeganjem ramena, Sebastian isključi prekidač, i onda sjedne sa svojim dugim nogama ispružim ispred sebe. "Razumijem ljutnju koju osjećaš za Nikolaia i Murdocha." Sebastian započne u odmjerenom tonom. "Ja sam ih mrzio, znaš. Tako dugo sam žudio za osvetom. No, život može biti ponovno dobar. Bolji nego ikad prije."

"Prema tebi? Nema ništa loše u mom životu." Sve je loše u mojem životu... Koliko još dok ju ne mogu vidjeti?

"Onda će ti se svidjeti, čak i više kad ćeš ga dijeliti sa svojom suđenom Nevjestom", Sebastian nastavlja. "Ona će te umiriti, te će ti pomoći da se razbistriš. Bio sam na rubu sam prije nego što sam sreo svoju. Jedan dan nisam imao ništa, ni pravi dom, bez prijatelja, bez obitelji. Tada, čim sam je prepoznao kao moju, iznenada je sve bilo moguće."

Sebastian je očito razmišljao o svojoj suđenoj u ovom trenutku, njegov izraz lica bio je tako zadovoljan. Odvratno. "Želim da upoznaš Kaderin uskoro. Nakon što se oporaviš."

Oni se ponašaju kao da ću se izliječiti.

Nemoguće. On bi znao da postoji način da se vrati iz krvožeđe. Nema povratka. Nema primjera za to.

Ali ga je povjerenje njegove braće prisiljavalo da se zapita.

"Kaderin ima... dobro, njezina povijest s Palim vampirima je opsežna, čak i za Valkiru."

"Kaderin Hladnog Srca?" upita sa sporim klimanjem. "Ubojica poput mene. Šuška se da čupa očnjake iz vampirskih odsječenih glava, naniže ih na uzicu zajedno za svoju kolekciju. Zvuči stvarno jebeno smirujuće, Bastian."

Tamnije vani ... Žena se pojavljuje u pozadinskom osvjetljenju. On ju još ne može raspoznati. No, može vidjeti obrise njezinog lika. Usne su mu se rastvorile. Od obrisa njenih grudi.

Sebastian sliježe ramenima. "Kao što sam rekao, Kaderin ima dugu povijest s Palima. Što znači da se borimo na istoj strani. Tko zna, možda ćeš čak i ti imati Valkiru za Nevjestu."

Tamnije je. Valkire su čudne žene, izgledale su kao male vile, s previše snage za njihova mala tijela, i bez oklijevanja će uskočiti u bitku ili započeti rat. Ako bi jedna od njih bila njegova nevjesta, on bi prošetao u zoru.

Tamnije.

I evo je, žena.

Iako je njen lik titrao kao stari televizijski program u crno-bijeloj tehnici, vidjela se haljina i gole ruke i ramena. Izvila je svoja leđa, kao da sjedi u stolici pored prozora, a glava naslonjena na okvir prozora. Odjednom je shvatio da nije u potpunosti lišena boja. Nokti, ogrlica i vezice njenog korpeta od haljine bili su tamno grimizni.

I zašto su crvene latice posute po njenoj divljoj kosi?

Što više može razabrati njezin maglovit oblik, više mu se...svida.

Ona je mala rastom, ali ima raskošne grudi. Stisnuo je šake iza leđa, očnjaci su ga suptilno boljeli od želje za tom raskošnom puti. On nikada nije pio iz žena, i zašto dovraga nikad nije pio iz žene?

On može razabrati sjaj na noktima i isprepletene vezice na prekrasnim cipelama. Prorez na haljini penje se do bedra otkrivajući podvezicu.

Iz nekog razloga, on podiže obrve na ovo. Kao vampir koji nije našao svoju Nevjestu, on nema seksualne sposobnosti ili potrebe, grudi i podvezice ga ne bi trebale zanimati, ne više od bilo koje hrane.

Ali zanimale su ga.

Onda ... po prvi put, on vidi njezino lice. I samo uguši psovku. On se nije zavaravao prve noći.

Shvaćao je da će biti jebeno lijepa. Kratko se hrapavo nasmiješio. On može zamisliti samo najbolje.

Te velike plave oči još jedan udar boje u njenom crno-bijelom liku. Ona ima drzak, tanak nos i glatku prozirkastu kožu. Usne su joj blijede ali pune, posebno ona donja.

Kao da je osjetila njegov pogled, ona se okreće prema njemu, ustajući na noge. Jezivo graciozno. Usmjerio je pogled u prazno, imajući je u vidokrugu.

Naginje glavu. Je li to ona mene proučava? Može li vidjeti u mraku?

Ne, ona nije stvarna. Postoji granica između halucinacija i interakcije sa njima... Ne mogu preći tu crtu.

Izgleda kao da hoda, iako lebdi iznad zemlje. Ide ravno prema krevetu. Što ona želi od njega? Bliže...bliže...

On slabo čuje da ga Sebastian pita "Znaš li što će se dogoditi s tobom kad ti Nevjesta oživi krv? Tvoje srce će početi ponovno kucati, a ti ćeš opet početi disati. Zrak je hladan i težak u plućima, ali pritisak je dobar osjećaj ako se ne opireš. A onda, s nekim ohrabrenjem od nje ... sve u tebi će oživjeti, kao što se vatra rasplamsa."

Vatra rasplamsa. Drugim riječima, on će biti u mogućnosti da mu se opet ukruti.

No, za razliku od svakog drugog vampira kojeg pozna, on ne želi biti čistokrvan. On voli tišinu u sebi, zadržat će ju u njemu sa svime što je on. Umiranje nije toliko zastrašujuće kad si na pola puta....

Jezivo blizu njemu sa strane, žena se spušta i naginje glavu. Sluša moje grudi? Ona je čula Sebastianovo objašnjenje o nedostatak srca i odlučila se sama uvjeriti. Što znači da je osjećajna.

On je održavao nadu da je nepromišljen duh, nesvjestan svojih postupaka. Ili da je ona bila poput njega nepromišljene krvi, reagirajući na instinkt. Umjesto toga, ona je vrlo svjesna. Odjednom, njegova pozicija mu je sramotna. Okovan u krevetu, na milost i nemilost drugima. Sad se osjećao slabijim nego što je ikad osjetio u cijelom svom životu.

Ne, bio je još jedan put....

Izbliza, on može vidjeti bljeskove njezine sablasne kose kako padaju preko ramena. On proguta i zatvori oči dok je čekao da se osjeti njenu kosu preko svoje kože. On ne može percipirati više od električnih bockanja. Oni ga ne povrijeđuju, nisu neugodni.

Kad je odlebdjela, on škiljeći otvori svoje kapke. Usne su joj se razdvojile od iznenađenja. "Kako čudno, dement... tvoje srce je uistinu nečujno."

Prisilio se da ju ne odbaci sa sebe, jer mu se duh izravno obratio.

To je to. Izgubio je jebeni um.

Njezine odjekujuće riječi dolaze polako. Kao da su putovale miljama daleko. On ih jedva može čuti, što znači da ih nitko drugi ne bi mogao. Njegov sluh je čak deset puta oštrij od sluha njegove braće. Stotinu puta više nego ljudski.

On zna da ne govori s njim u nadi da će joj odgovoriti, čini se da samo testira govor. Izgledala kao da kuša riječi, određuje kakav je osjećaj kotrljanja na njenom jeziku.

Čekaj ... Je li me nazvala Dement? To znači luđak na francuskom. On osjeti toplinu na vratu. Iako većinu vremena on reagira baš kao i životinje, ponekad, vrlo rijetko, pati od emocija za koje je mislio da je izgubio kao sada sram.

Tu je granica... Takvim me ona vidi?

"Znaš sve to, zar ne?" Sebastian pita uzdišući. "Zar ti nisi ni znatiželjan kako je biti čistokrvan? Bili smo prisiljeni da radimo bez toliko stvari. Postoji mnogo toga što ti Nevjesta može nadoknaditi."

To odvuče njegovu pozornost s duha. Da se nisi usudio, Sebastian! Ne diži tu temu ...

7. Poglavlje

Sebastian je spustio glas i nastavio "Ne bi li želio znati kako bi se osjećao da spavaš sa ženom opet? Znam da nemaš puno iskustva, Conrad, ne može se reći da si živio okružen ženama. Ako si poput mene, rekao bih da ih možeš nabrojati na prste jedne ruke."

Nije ispravio svog brata, već samo stisnuo zube dok mu je čeljust podrhtavala. Broj puta na jednoj ruci? Kako strašno, pomislila je Neomi, lebdeći na podnožju njegova kreveta u sjedećem položaju.

Iako ona sama nije imala onoliko ljubavnika koliko je željela, mogućnost trudnoće za zaposlenu balerinu bila je previše zastrašujuća, sa onima koje je imala potpuno je uživala.

Čak i sa prljavštinom koja je prekrivala Conradovo lice i ožiljcima na njegovom tijelu, ona je mogla reći da je imao zgodna obilježja. Žene bi ga mogle smatrati atraktivnim. Barem dovoljno da bi mogao u krevet s jednom da je htio. I Sebastian je zgodan, ali on je sam rekao da nije imao previše prilika za uživanje u seksu. Neomi je čula da su rekli da je njihova mala zemlja opustošena zbog kuge, i ratovalo se desetljećima, nije bilo žena da pomognu?

"Le Dement ... nije čovjek s iskustvom?" Promrmljala je svojim čudnim, sablasnim glasom. "Interessant."

Iako je još uvijek teško govorila, divila se koliko su lakše riječi izlazile sa svakim pokušajem. Što je više govorila, išlo je sve lakše, kao da je trenirala trčanje kroz vodu visoku do koljena. Šteta što joj nitko neće odgovoriti, baš kad je postajala dobra u tome.

Čak i ako joj nitko ne govori, zbog govora osjećala više...stvarnom. Ponekad se osjećala poput neslavno oborenog stabla u šumi. Moglo bi se reći da, jer ju nitko nije vidio ili čuo otkako je umrla, da ona ne postoji.

Uzdahnula je i povukla koljena na prsa. Kad joj se prorez na haljini povukao gore, imala je neobičan poriv da pokrije svoje noge ispred

vampira. Ali zašto? Nije ju mogao vidjeti, a i ona definitivno nikada nije bila skromna dok je bila živa. Zapravo, bilo je upravo suprotno.

On je izgubila sve inhibicije u svom mladom životu. Ona je odrastala u malom stanu iznad kabarea, gdje je njena draga mama bila glavna atrakcija.

Neomi je lepršala unutra-van po svlačionicama izvođača, fascinirana svilom, šminkom i egzotičnim parfemima, zanesena senzualnim tonovima glazbe koja ju je poticala da se njiše na njih...

Ipak, mogla se zakleti da se u očima vampira pojavio tračak požude.

Ne. Došlo je vrijeme da se suoči s činjenicama. Ili je smatrao njen sablasni odraz lijepim, a ipak je uspio kontrolirati oči i odbio razmatrati, ili je vampir kao i svi ljudi koji su kročili u kuću u posljednjih osamdeset godina.

Nasmijala se bez humora. "Ako pomislim da me možeš vidjeti"- polako je započela -"ja bi ti pokazala daleko više od podvezice."

Osim toga on ne bi bio zainteresiran za nju na taj način. Ni jednom u tjedan dana nije mu se ukrutio. Je li to nemoguće za njega? Je li to "vatra" koju treba zapaliti njegovu Nevjesta?

Od svih tema o kojima su muškarci raspravljali, koncept Nevjeste zaintrigirao ju je najviše.

Ranije kad je čula Sebastiana na telefonu sa svojom, usrdno ju je uvjeravao da nema potrebe da bude ovdje, da bi trebala nastaviti raditi sa svojim sestrama, te da će on stići kući skoro. Čak i sami telefonski razgovor sa tom Kaderin činio ga je uzbuđenim.

Nikolai je također zvao svoju Nevjestu, još jedna valkira nazvana Myst, i bio je jednako pažljiv. No u razgovoru sa njom bio je manje siguran u Conradov oporavak nego što je bio sa braćom. Snižanim tonom bi rekao "Možda ćemo morati koristiti Riorin dar."

Tko je Riora? Još jedan misterij.

Njihova predanost prema vlastitim ženama, doveo je Neomi do vlastitih čežnji, jer ništa nije više seksi za nju nego potpuno zaljubljen muškarac.

Nazivala je svoju želju čežnjom, jer je bila drugačija od fizičkih simptoma požude koju je osjećala dok je bila živa. Patila je od onoga čega se sjećala kao požude, još uvijek gladna za dodirivanjem i da ju se dodiruje, ali sada je potreba bila bliža električnoj stimulaciji, koja je

rasla i rasla. Bilo je to kao da ju bockaju iglice i svrbež posvuda, ali ni na koji način se ne može počestati.

Neomi je imala iza sebe osamdeset godina napete žudnje. Kako je bilo nemoguće za nju da ih olakša, ponekad se osjećala kao tempirana bomba namještena da eksplodira, od očaja i tjeskobne, zarobljena u svom tijelu.

I kad god bi se suočila s činjenicom da ta frustracija nikada neće završiti, ona se liječila...tako da bi se loše ponašala.

Dakle, kada su se braća vratila u spavaću sobu, nije mogla odoljeti napasti.

Kad je ustala s kreveta, Conrad je čekao trenutak i onda pogledao u nju. Zamalo je zakašljao. Sebastianova kopča za novac lebdjela je iz džepa kaputa u njen ispružen dlan.

Zatim je stavila...šljunak u zamjenu? Sebastian nije primjetio, čak ni kada je kopča lebdjela.

Telekineza? Da, i dobro kontrolirana.

Nakon lukavog pogleda na njega, on brzo skrene pogled u prazno, ona se usredotočila na svoju sljedeću žrtvu.

Kretala se oko njih, i iako je to bilo brzo, netko od braće ponekad probode s rukom ili laktom kroz nju. Svaki put kad se to dogodilo, ostala je mirna, i onda se strese kao da se naježila.

Nikolai je bio sljedeći. S pokretom njene sablasne ruke, mobitel mu odlebdji iz jakne. Opet je stavila šljunak prije nego što je mobitel odlebdio iza ugla.

Ova igra mačke i miša ga zabavlja, i on želi da ona "oguli" gadove. Ona je daleko zanimljivija od Sebastianovog pokroviteljskog govora o obitelji, časti i praštanju.

Pitao se gdje malo biće skriva svoj plijen. Zašto ih uzima? Da li se igra? Ili je to prisila, kao što je njegova potreba za ubijanjem?

Kad je Murdoch bio na redu, ona trgne ženski češalj za kosu sa draguljima pravo iz džepa. Samo...za koga je Murdoch kupio taj češalj?

Smiješila se oduševljeno na svoju nagradu. Taj osmijeh ... Oči su joj sjajne, a usne izvijene. Ona možda nosi i oružje također.

Dok je klizila prema uglu, podiže svoju vitku ruku iznad sebe i napravi besprijekornu piruetu. Zatim još jednom. Njene suknje su šušcale i ona

ih je osluškivala. Jedna ružina latica lebdjeda je iz njene divlje kose u postelju, sletjevši na platu na njega.

Njeno vitko tijelo, način na koji se kreće, ona mora da je plesačica. Tantsija (balerina-Eston.jez.). Naravno.

Kad se zavrtila opet, odjednom se nasmijala. Taj zvuk je nezaboravan. No iz nekog razloga, njegove usne su se izvile reagirajući na nju. Osmijeh se pretvorio u mrštenje kad ga je Sebastian pogledao kao da potpuno pukao. Pravilna reakcija je luđak.

Jer doista je bio lud. Nije bilo crnokose žene duha koja želi da mu pokaže više od podvezice.

No, ipak ne može skinuti pogled s nje, čak ni kada je Sebastian počeo opet govoriti. On čuje isječke bratovog govora. Kako je sklon učiniti kad je umoran i želi da ga se ostavi na miru, on ih ponavlja, mrmljajući natrag na drugom jeziku. "To jede Nikolaia, krivnja... oni se protiv Vampirske Horde tri stoljeća...Možemo se pridružiti njihovoj vojsci... ubiti ih....Nisu svi vampiri zli."

On trepne kada je Sebastian utihnuo.

Sa suženim pogledom, Sebastian kaže "Nisi mrmljao za sebe. Ti ponavljaš sve naše riječi. Ovaj put na grčkom! Nisi ti halucinirao, ti slušaš." Sebastian kimne glavom, kao da je ohrabren ovim. "Pitam se što još možeš učiniti da mi ne znamo o tome?"

Vidim duhove. Na estonskom, pita Sebastiana, "Desno kraj sebe, ne vidiš ništa čudno? Nema žene u sobi?"

Sebastian pogleda oko sebe. U istom jeziku, on odgovara polako, "Samo smo nas četvero u sobi, Conrad." Tonom koji on koristi za objašnjavanje, "Zapravo, brate, nebo nije zeleno. Plavo je."

Čini se da je žena završila sa svojim krađama, pojavljuje se sporije, izblijeđuje. Je li umorna?

"Conrad, ti vidiš još nekoga?", upita Sebastian. "Tvoja vrsta navodno pati od ozbiljnih obmana..."

Njegova "obmana", sada je prisluškivala Murdochov i Nikolaiev mrmljajući razgovor u kutu prostorije. "On zaudara na krv i blato", kaže Nikolai. "Moguće je da on napreduje, ali drugima ne bi izgledao tako. Ako smo ikada morali braniti naš plan..."

Bez upozorenja, ona se stvorila na krevetu pored njega. Preblizu njegovog uha, ona pita "Je li to istina, vampiru?" Njezine riječi dolaze mnogo brže, gotovo normalno. On je u stanju razabrati da ona ima francuski naglasak.

"Da li zaudaraš, Dement? Ne mogu namirisati. Ali ima smisla...s obzirom na to koliko si prljav."

On postaje svjestan da mu je lice skoreno od krvi i blata, a kosa kruta. Dement. Je li to sve što ona vidi? Luđaka kojeg treba ignorirati? Ili još gore- sažalijevati? Tako ga ona vidi.

Prljavog, seksualno neiskusnog luđaka.

Ona je vidjela da pljuje krv. Je li svjedok njegovog bezumnog lupanja glavom o zid? Kvragu, počinje mu se ne sviđati ova jasnoća! Ponovno žudi za zaboravljenim sjećanjima. Lakše je biti preplavljen njima, mrziti, povrijeđvati...

Ipak, žena pored njega povlači njegov um u sadašnjost kao sidro.

"Oni bi trebali dozvoliti da se okupaš." kaže ona šaputavim glasom, baš kad je Sebastian rekao "Odmori lagano, Conrad. Halucinacije će nestati prije nego što primjetiš-"

"Ostavite me!", on zareži. Zamalo je rekao "Ostavite nas."

Duh se krene odmicati, pripremajući svoj plijen za odlazak. Ne, ne ti! Kad su ona i predmeti nestali, sve što je ostalo od nje je latica na plahti. Par centimetara iznad, želi ju dotaknuti. No ona počinje blijediti. Zatim nestane.

On se pomakne u krevetu, nemiran i uzrujan u svojim okovima. Želi da je ona tu.

Sebastian se diže. "Dobro, otići ćemo. Pozovi nas ako nešto trebaš ili ako se osjećaš žednim."

Oni ga ostavljaju u zamračenoj sobi. "Jesi li vidio moj mobitel?" Nikolai pita izlazeći van.

Prije nego što je imao vremena analizirati zašto ga je njezin odlazak razočarao u tolikoj mjeri, mjehurići tuđih sjećanja podigli su se u njegovoj glavi kao da su njegova.

Tokom godina, on nije ubijao poštene ljude, zapravo rješavao je neke koji su još monstruozniji od njega. Njihova sjećanja, sada njegova sjećanja, jezovito su prodirala do njegovih kosti.

Vidi prizore mučenja koje on nije uradio, mrcvarenje i ubijanje žena i djece koja nikad nije počinio. Staklene, mrtve oči zurile su prema njemu, ali ne u njega.

Ta sjećanja zahtijevaju da budu potvrđena, da ih iskusi. Prije nego što budu ublažena, svako mora ponovo doživjeti, mukotrpno gubeći razum.

A on nema što za izgubiti.

8. Poglavlje

Neomi je bila prilično otvorena knjiga-otvorena o svojoj seksualnosti, svojem tijelu, svojim stavovima. Ali ona je imala dvije prljave male tajne. Jedna od njih je njezina čudna sklonost za premještanjem predmeta vamo i tamo koji nisu njoj pripadali.

U svojoj skrivenoj odaji, iza prikrivenog gotičkog ulaza, spremila je svoju novu stečevinu na salonski stolić. Ovdje su ležale sve njene sitnice i blago prikupljeno od stanara tijekom godina.

Stol je bio gotovo ispunjen. Ubrzo je morala zaposliti stolić za kavu. Nije loše, s obzirom na to da je Elancourt bilo zauet samo trećinu njenog života kao duha.

Tako da sam bila sklona da kradem.

Ne nužno vrijedne stvari, više predmete koji su ju zaintrigirali. Među njima su bili- TV na baterije, sa odavno mrtvim baterijama, prilično moderni grudnjak, gramofon i kutija kondoma za koje bi platila tisuće dvadesetih godina.

Imala je kutije šibica i šarene kovanice s Mardi Gras karnevala, bombone koje nikad nije jela, i desetak limenki boje u spreju oduzete bezbrojnim adolescentnim vandalima.

Sa svojim lupanjem vratima, lebdećim plahtama i uskovitlanim lišćem strašila je les artistes graffiti do točke spontanog mokrenja, koje je uvijek završavalo bacanjem limenke boje i bijegom. To je bio Neomin dom, njezin cijeli svijet. Odbijala je čitati loše izrađenu "umjetnost" ostatak svojih dana.

Kao ptica koja savija gnijezdo, prikupljala bi stvari izvana i donosila ih u svoju skrivenu enklavu. Ova soba koristila se kao njezin plesni studio sa baletnim šipkama, drvenim parketima na podu i ogledalima od zida do zida. Sam studio je bio u velikoj mjeri očuvan, iako su posvuda bile naslagane novine, ogledala su bila prilagođena njezinom sadašnjem izgledu. Drugim riječima, ona ih je porazbijala.

U danima nakon njene smrti, kada su selitelji potrpali sve njene stvari u kutije, toliko jako je željela da ih prokrijumčari natrag u svoju sobu, da bi se one zaista pomicale. Tada je prvi put primijetila da ima sposobnost za pomicanje stvari pomoću misli.

U naletu ludila ona bi levitirala sve što je smatrala vrijednim- svoj nakit, odjeću, albume, svoju zabranjenu zalihu alkohola, pa čak i svoj teški sef, prenoseći ih u svoj skriveni studio.

Ipak, sada nije mogla učiniti ništa osim gledati stvari ispred sebe godinama. Kao i svoj dom. Nije mogla osjetiti ni jednu od njih, nije mogla preći svojim pohlepnim prstima preko prelijevajuće hladne svile ili dodirivati vrhove perja...

Što sada?- pitala je glasno.

Odjek tišine kao da joj se rugao. Sama ... sama ... sama ...

Neomi je razmatrala da se materijalizira u vampirovu sobu ili trasira tamo. Uvjerila je sama sebe da ju je pritisak tišine potaknuo na razmišljanje o vraćanju, a ne zato što je privukao ovaj luđak. No, istini za volju, on kao da je osjećao njenu prisutnost više od bilo kojeg od prethodnih stanara Elancourta.

Iako je bio lud i prljav, bilo je nešto u njemu što ju je privlačilo, a Neomi je osjetila nepobitnu potrebu da razgovara s njim.

Ipak, na kraju krajeva, bila je previše iscrpljena da se vrati, njena suština je iscrpljena od svih energija koje je koristila za svoju koncentriranu telekinezu. Trebajući odmor, ona je odlebdjela u svoj krevet.

Davno ga je prenjela u svoj studio. Iako ga nije mogla osjetiti ili deku koja je prebačena preko, ona je spavala tamo gotovo svake noći. Koliko god je to bilo moguće, voljela se ponašati kao da je još uvijek živa, naravno osim lebdenja kroz zidove i trasiranja.

Onda se sklupčala lebdeći nekoliko centimetara iznad madraca da "sanjari". Neomi je nazivala svoj sablasni san sanjarenjem jer se razlikovao od onoga što je poznavala kao san kada je živjela. Niti je imala potrebu da to činiti svaki dan. Ako nije koristila telekinezu za više od pomicanja novina, mogla bi biti danima bez njega. Buđenje je trenutačno, a ništa se nije promijenilo osim njene razine energije. Ona je još uvijek nosila istu odjeću, kosa joj je bila nepromijenjena, i nikad

nije morala brijati noge i pazuhe. Normalno, ona bi samo izgubila svijest na oko četiri sata.

To jest, sve dok se mlađak ne pojavi svakog mjeseca. U toj jednoj noći, neka sila ju je prisiljavala na plesanje. Poput sablasne marionete, ona se vrtila do samog jezivog kraja, ostavljena iscrpljena i potresena, želeći istinsku smrt.

Bilo je samo tri dana ostalo do njene sljedeće izvedbe....

Njezina maman uvijek je govorila da je mlađak bio sretan za ljude poput njih, ljude koji streme ka nebu sa svim svojim snagama, i činiti će to opet i opet. Bez obzira na to koliko puta su pali. To je razlog zašto je Neomi organizirala svoju zabavu na tu noć.

Sreća nije bio prvi izraz koji bi ona koristila za opisivanje te zabave-onaj koji bi značio proslaviti ostvarenje svih svojih snova. U dvadeset i šestoj Neomi je sama kupila ovo mjesto, nakon što je zaradila bijeg iz Vieux Carrea (kvart New Orleansa) uspijevati će sve dok drži svoje sjenovito podrijetlo tajnim.

Njeni visoki gradski pokrovitelji nikad nisu saznali da je bila kopile francuskog emigranta, rođena u otrcanoj francuskoj četvrti. Nisu povezali Neomi Laress sa Marguerite L'Are, sramotnom plesačicom burleske.

Oni nikada nisu otkrili to, da je Neomi bila jedna takođe.

Nakon što joj je maman podlegla od gripe, kada je Neomi upravo navršila šesnaest godina, ona je počela nastupati. Neomi je tada bila dobro razvijena, i sa dobrom šminkom i kostimom, ona bi prošla pod dvadesetogodišnjakinju. Vremena su bila teška, a novac je dobrodošao.

Nije imala inhibicija i moralnog osuđivanja zbog toga. Svatko je dobio ono što mu je trebalo, i nitko nije bio povrijeđen zbog toga. Iako se nikad nije sramila zbog onoga što je radila, držala je to u tajnosti, jer je shvaćala da drugi ne bi videli na isti način na koji je ona.

Nakon godinu dana uštedjela je novac i dala otkaz. Oduvijek je sanjala o tome da postane balerina i nije htjela potratiti sve one lekcije plesa za koje je njezina majka štedjela da bi joj ih priuštila, a sve što je Neomi radila, činila je kako bi opravdala majčinu nevjerojatnu žrtvu. I nekako, ona je to uspjela...

Zatim sam umrla.

Željela je da ju je Conrad mogao vidjeti kao balerinu kakva je nekad bila- na pozornici u luksuznom kostimu, preplavljena ponosom, pozdravljena s aplauzom. Da li bi ju smatrao lijepom?

Ona je natmureno uzdahnula. Ona nikad neće znati...

Što bi sutra donijelo sa Conradom, vampirom ubojicom sa snažnim tijelom i bolesnim umom? Kad je iskočila iz sanjarenja, pitala se, možemo li ga spasiti kad ne želi biti spašen?

Mi?

Duh se nije vraćao cijelu noć.

A on joj zamjera zbog toga.

Prošlo je kasno sljedeće popodne prije nego što je namirisao miris ruža. Prostor je osvjetljen s popodnevnim suncem, ali on je još uvijek mogao vidjeti da ona lebdi direktno kroz zatvorena vrata. On sada zna što treba tražiti, kako potražiti nju, kao skrivenu poruku u vizualnoj slagalici.

Ponašala se kao da nikada nije ni otišla, odsutno ležeći preko kreveta i istežući svoje vitke ruke iznad glave. Njena duga kosa prelijevala se preko plahte crnim sjajem, u snažnom kontrastu naspram bijele boje. Haljina je jedva pridržavala njene blijede grudi.

Oprošteno joj je.

Ako mu krv nije probuđena, zašto ga je onda zarobio taj prizor? Zašto ga bole očnjaci?

On je i dalje debatirao o mogućnosti izlomljene memorije, halucinacija, ili duha. Dok god izlomljena sjećanja odlaze, ona se uklapa u ovo mjesto, u ovu situaciju, previše savršeno. Ako je ona djelić njegove mašte, zašto bi zamislio ženu suprotnu od onakve kakva ga obično privlači?

Mislio je da mu se sviđaju visoke, nordijski tip žene svijetle kose i kože rumene od sunca i vanjskog života. No ova žena je sitna i blijeda, nešto viša od metar i pol. Kosa joj je crna kao noć.

Tijekom svog grubog ljudskog života, on bi se jedva udostojio da ju sažaljivo pogleda, predviđajući da osjetljiva djevojka ne bi dočekala sljedeću zimu u njegovoj ratom razorenoj zemlji.

I ona i nije preživjela dugo. Ona je kako se čini u svojim ranim dvadesetim godinama. Ako se duhovi rađaju iz nasilja, kako je onda ona upoznala svoj kraj tako mlada?

Ne bi da je imala jakog zaštitnika. Bio sam snažan. On priguši tiho režanje. Čuvao bi je na sigurnom da je bila moja.

Možda ne bi predviđao njezinu sudbinu preko zime i okrenuo se. Možda bi joj prišao. Na svoj grubo način, možda bi se pokušao nametnuti kao njezin zaštitnik. Bio je vješt časnik. Rođen kao plemić, barem prije prvog svjetskog rata, to je nešto značilo. Možda bi ga prihvatila.

O moj bože, da sam imao takvu ženu u svom naručju... da je uzmem svake noći.

On ne može ni zamisliti kako bi to bilo. Tijekom dana, njegove noćne more izmjenjivale su se sa čudnim novim snovima kako joj priklješti ruke iznad glave i namjesti se na njeno sočno malo tijelo.

Tu je granica...postoji granica...

Može li ova žena biti stvarna? To bi značilo da ne samo da nije izmislio duha, nego bi značilo da je prošlo tri dana bez ijedne halucinacije. Prošlo je sto godina od kad se to desilo zadnji put.

Što bi značilo da bi mogao... ozdraviti.

Kao da mu je eksplodiralo pred očima, napokon se sjetio onoga zbog čega je žalio, što je žarko želio..

Zatim Nikolai i Sebastian uđu s mrkim izrazima lica. Zašto Nikolai drži injekciju? Uz niski ton upozorenja on kaže "Zbog čega prokleti šut? Nisam ništa učinio."

"Nisi, ali bojimo se da budeš" kaže Nikolai. "Moramo te odvesti iz sobe, a to će te čuvati od ozljeđivanja."

Kada se Nikolai približio on je počeo urlati "Makni tu jebenu stvar daleko od mene, Nikolai!" Ne želim biti bezuman, ne mogu dopustiti da se to ponovi. "Ne!"

Ne želim da me ona vidi tako. "Proklet bio, rekao sam ne!"

9. Poglavlje

Neomi je ponovno bila zapanjena kako opako se Conrad borio sa dva muškarca, lupio je Sebastiana po čelu i skoro otkinuo Nikolaievu ruku sa svojim očnjacima.

Na kraju, njegovo opiranje završilo je na tlu. Ponovno su mu dali injekciju. Neposredno prije nego što je počela djelovati, Conrad je gledao u njenom smjeru s namrštenim obrvama i stisnutim zubima, a ona je otkrila da joj je mnogo teže to gledati.

Kad se moja znatiželja pretvorila u brigu?

Njegova braća tretirala su ga kao životinju zato što se tako ponašao prošlih dana. I shvaćala je potrebu da ga se drži vezanim, jer je bio toliko nevjerovatno snažan i može biti opasan ako se oslobodi.

Ali on je sada bio mnogo bolji. A nisu mi dali priliku...

Dok su ga Nikolai i Sebastian vodili, poslušnog i bosog, u glavnu kupaonicu, vampir je držao oči zatvorene i počeo je govoriti u tihom tonu obeshrabrujućim glasom. Zapešća su mu ostala prikovana na leđima. Oni moraju biti usredotočeni na njegovo pranje. Znatiželjna, ona ih je slijedila.

Neomina druga prljava tajna? Kao duh, ona je postala voajer na neki način.

I prije promatrala ljude pod tušem, ali nikad nije bila tako nestrpljiva otkriti kako će izgledati golo tijelo jednog muškarca, kao što je bila sada.

Dok je Sebastian podešavao temperaturu vode i pripremio sapun, Nikolai je odbacio ostatke Conradove poderane košulje.

Sa svojeg položaja na suprotnom zidu, Neomi uzdahne, diveći se Conradovom snažnom stasu. Nije procijenila koliko točno je bio visok, jer je bio u ležećem položaju tako dugo. Bio bi kao kula iznad nje da stane pokraj njega.

Imao je uzak struk i kukove te široka ramena koja su izgledala kao po mjeri, za ženu da se drži za njih tokom seksa. S rukama na leđima, vretenasti mišići na tim ramenima i prsima su mu se napeto izdužili, izgledajući tako privlačno.

Bio je sav muževno čvrst, sa toliko mnogo ožiljaka na svom tijelu, kao što je ona uska posjekotina na njegovom torzu. Ali ona je počela te dokaze o njegovom teškom životu smatrati atraktivnima, zamišljajući scenarij bitke za svaku ranu.

Vidjela je kako se Conrad bori, sa žestinom koja ju je zapanjila. Mogla ga je gotovo vidjeti kako zamahuje mačem prije tristo godina, masivni ratni zapovjednik koji neustrašivo juriša bojnim poljem...

Odrpani zavoj na njegovoj ruci privukao je njenu pozornost. Sebastian se isto namrštio na gazu, otrgnuvši je otkrio je neobično pocrnjelu ranu. "Što je dovraga ovo?" Činilo se kao da ga je napala zvijer, a onda se koža oko rane umrtvila.

Zašto bi Conrad ozdravio od razderotina na prsima, ali ne i od druge rane?

Nikolai je suzio oči. "Sa svojom snagom, trebao je lako zacijeliti do sada. Možda će se poboljšati ako je očistimo."

"Isuse, pogledaj sve te ožiljke, Nikolai."

"Nisam imao pojma da je on pretrpio toliko mnogo pogodaka tijekom rata", odgovorio je, krećući se iza Conrada pregledati mu leđa.

"Možda ih je imao prije rata." Sebastian je naglo oslobodio Conradov pojas. "Razmisli o tome, on nikad nije radio bez košulje, a stalno je odlazio sam. Mogao je biti drumski razbojnik svi znamo ..." On je utihnuo na Nikolaiev izraz lica. "Što?"

"Dođi pogledaj ovo", rekao je Nikolai, pa je Neomi slijedila Sebastiana okolo. Svo troje su se namrštili nad složenom crnom tetovažom koja pokriva cijelu njegovu desnu lopaticu. Bila je neobična, sa svojim oštrim linijama, ali neodoljiva na neki način. "Nije li to znak Kapsliga Uur?"

Što je Kapsliga Uur? Zašto su njihova lica blijeda od same pomisli?

"To ne može biti točno", rekao je Sebastian, prestrašenim glasom. "Mi bi znali. Oni zapošljavaju mlade. On nije mogao skrivati svoj angažman dva desetljeća."

Činio se izgubljen u svom svijetu, Conrad je nastavio hrapavo mrmljati, nesvjestan onoga što su otkrili.

"Uvijek je stvari radio sam, uvijek bi odbrusio na pitanja o tome gdje je bio ili s kime", rekao je Nikolai. "O moj Bože. Bio je u lovu na vampire s Kapsliga. Nije ni čudo što ga je preobraćenje izludilo."

Sebastianovo lice je bilo namršteno. "On je bio uvježbavan uništavati vampire, njegova mržnja prema njima podgrijavana je u razdoblju kad je bio dječak."

"A onda sam ga ja preobratio u ono što je prezirao." Nikolai je izjavio dahnuvši kroz zube, kao da ga je netko udario u trbuh. "To je moralo biti nepodnošljivo."

"A što je s njihovim zavjetom?" Koji zavjet? pitala se Neomi.

Ako je moguće, Nikolai problijedi još više. "Uza sve svoje greške, Conrad nikada u svom životu nije prekršio zavjet. Osim ako se to dogodilo prije nego što je navršio trinaest... Osim ako se što dogodilo?"

Njih dvojica su šutjeli par dugih trenutaka, Sebastianov izraz lica je bio ozbiljan, a Nikolaiev je bio ispunjen krivnjom. "Predao je svoj život stvari mnogo većoj od njega. Trebao sam..." Nikolai je prešao rukom preko čela. "Trebao sam razgovarao s njim te večeri, trebao sam vam dati izbor obojici."

"Ne bih izabrao preobraženje, ali onda ne bi bio s Kaderin." Govorio je kao da ublažava užas tragedije. Sebastian je bio lud za svojom Nevjestom. "Osim toga, Conrad je bio gotovo mrtav. Vojnici su ga rasporili prije mene, satima prije nego što ste ti i Murdoch došli. Ne vjerujem da bi se ikada osvijestio."

Ona je odlebdjela prema Conradu, pred njega. Bio je uboden u trbuh, a ona u srce. Zatim su protiv njihove volje promijenjeni u nešto sasvim drugo. Niti jedno od njih nije pitano za njihovo trenutno postojanje.

Bio je heroj, njegov život predan većoj stvari. Uzdahnula je, mašući rukom poslala mu je nježan dodir po obrazu. Što ti se dogodilo tamo vani, vampiru?

Sebastian je rekao "Ali, on se nikada neće pomiriti s našim postojanjem, osim ako ga ne možemo uvjeriti da nismo zli."

Tresući glavom, Nikolai je rekao "Ne možemo ga uvjeriti u bilo što sve dok njegov um ne ozdravi više. Idemo završiti s tim."

Oni mu skinu hlače, ostavljajući ga gola.

A ona se lagano zaleljala. *Le Dement est exquis.*

Pogled joj je kliznuo na pupak, prateći liniju crnih dlačica. Oh, la la. Čak i u spuštrenom stanju, njegova veličina je dizala obrve.

"Conrad, pogledaj me." Nikolai je mahnuo ispred njegovog praznog pogleda.

Conrad je trepnuo, kao da nije imao pojma gdje se nalazi i kako je on tamo dospjeo.

"Želiš li se oprati?" upitao je Nikolai. "Ako ti vežemo ruke ispred tebe?"

Činilo se da pokušava otresti svoju zbunjenost, Conrad je ublažio svoje mrmljanje. Treperenja je počelo u tim crvenim očima.

On je kalkulirao. Naposljetku, Conrad promrmlja "Sam".

Braća izmijene poglede, nema sumnje da razmatraju sve načine na koje bi Conrad mogao pobjeći. "U redu", rekao je Nikolai.

Conrad je podigao zapešća iza sebe, a svi impresivni mišići njegovog torza stegnuli su se u oštra uzvišenja i udubine koje govore o njegovoj strahovitoj snagi.

Nakon što mu je uklonio lisice, Nikolai ih je ponovno pričvrsti ispred, a onda je izvukao iglu da popusti lanac između zapešća tako da bi Conrad mogao imati više slobode. Kad Conrad nije ni pokušao da pobjegne, oni su se pogledali kao da je njihov brat ostvario nečuven napredak. Koji, pretpostavljala je, je i bio.

"Ja sam ti ostavio ručnik i novu odjeću na polici", rekao je Sebastian. "Trebala bi ti pristajati. Ali, ako ne, mi ćemo donijeti još druge."

"Sam ću!" Conrad se obrecnuo. Kad su napokon otišli, on je ušao u prostranu tuš kabinu.

Još uvijek gledajući u njenom smjeru, stao je pod vodu i pustio da se prelijeva preko njegovih leđa. Činio se da iscrpljen od lijekova, kao da su mu udovi teški i nezgrapni, ali činilo se da jednostavno uživa u mlazu vode koja je padala preko njegovog tijela.

Zavidim mu na svakoj kapi!

Uzeo je sapun i pomirisao ga. Smatrajući ga prihvatljivim, nasapunao je lice, onda se naslonio na pločice tako da se voda slijevala po njegovoj prednjoj strani.

A sve što je ona mogla učiniti bilo je zuriti, kako su se krv i blato i tragovi paljevine ispirali s njegove kože, u prljavim potočićima, zgodno lice pojavilo se na površini.

Ne, ne samo zgodno, nego izvanredno.

Znala je da ima zgodne crte lica, ali prije nije bila u mogućnosti, zbog neprirodnih očiju i prljavštine, zaista vidjeti njegove široke čvrste usne, muževnu vilicu i kako je imao aristokratski nos.

Udar opijenosti. Tako bi opisala kako se osjećala kad je vidjela njegovo čisto lice i golo tijelo u potpunosti. Čula je kad su žene znale govoriti o sretanju tako razorno veličanstvenih muškaraca da su gubile dah i osjećale vrtoglavice. Sada ih je razumijela.

Shvatila je da, iako je špijunirala muškarce prije, nikada joj nijedan muškarac nije bio tako seksualno privlačan kao ovaj koji krasi njenu tuš kabinu.

Kad je počeo sapunom trljati prsa i nadlaktice, glatki mišići njegovog torza napeli su se u prizoru koji oduzima dah. Trebali bi joj tjedni da prouči samo te mišiće- kako su se naprezali, kako se njegovo telo pomera...

Sapun je krenuo niže.

Ona proguta.

Još niže...

Nije primijetila da je udahnula kad se sapunao između nogu sa svojim velikim, ožiljcima izbrazdanim rukama, perući svoje dugačko koplje, dok je ona bila bez riječi.

Da li ja drhtim? Za osam desetljeća, nikad nije žudila za ničim da dotakne koliko za njegovim tijelom. Iako je znala da ga ne može osjetiti, činila je sve što je mogla ne priđe naprijed.

Odjednom je stao, pokrivajući svoje intimne dijelove, a njegovo lijepo lice pocrveni. Pogledao je ravno u nju, a onda brzo pogledao u stranu. On se ponašao kao suzdržan, neiskusani čovjek koji je shvatio da se pere pred publikom.

Oči su joj se raširile. On me prokleta dobro može vidjeti. Namrštila se. Onda to znači da...me ignorira.

"Vampiru, pogledaj me. Molim te pričaj sa mnom."

No, on je odavao nikakvu reakciju. Jedini čovjek na svijetu s kojim je mogla komunicirati ne želi razgovarati s njom.

Što je značilo...

"Misliš li da sam lijepa, Conrad? Preljepa, čak? Uostalom, možeš me vidjeti, zar ne? I znam da me možeš čuti, također. Sada ću to dokazati. Usuđuješ se baciti rukavicu na dvoboj ženi koja kao zabavljačica zarađivala za život? Ne možeš me jednostavno isključiti."

Malo ljudi su znali drugi razlog da je Neomi odabrala slijediti san da postane balerina slijedeći stope svoje majke, zavodeći mase muškaraca kao femme fatale. Pretvarati muškarce u slinave, zureće, bezumne zvijeri bilo je.. prelako.

Samo sa grlenim osmijehom i oblizivanjem donje usnice Neomi je mogla natjerati muškarca da skine šešir i prekrije svoje uzbuđeno međunožje. Prelako. A Neomi je oduvijek tražila izazove.

S opakim osmijehom, ona je odlučila da je vrijeme da izađe iz sjenovite pozadine, vrijeme da izvuče tešku artiljeriju i angažira topove. Neomi je imala skriveni arsenal koji on nije mogao ni pojmiti.

10. Poglavlje

"Možda nisam bila dovoljno poticajna za tebe, vampiru?" pitala je učinivši glas senzualno hrapavim. "Nisam li obećala da ću ti pokazati više od podvezice ako bi me mogao vidjeti?"

Podizala je sporo suknju nabirući tkaninu u hrpu u svojim rukama. "Imam malo iskustva s onim što muškarci vole da im se...pokaže."

Kada je otkrila bedra do rubova samostojećih čarapa ona upita "Još nisam dovoljno poticajna? Možda Conrad želi vidjeti moje gaćice također?" Prije nego što ih je otkrila, odlebdjela je u kut, onaj koji je bio najudaljeniji od njegovog vidnog polja. Morat će se u potpunosti okrenuti da ju tamo može videti.

Granica... granica... promrmljao je panično.

Mora da govori o nekoj granici koju s njom ne smije prijeći. "Da Conrad, granica. Pređimo je. Ili ću morati povisiti ulog? Vrlo dobro." uzdahnula je. "Ti si tvrd za cjenkanje. Osjećam se previše obučenom, budući da si ti tako slasno gol..." Vampirovo tijelo se napeto uspravilo zatežući vratne mišiće i ramena. "Ja sam ovdje, u ovom kutu, otkopčavam haljinu" sa seksi glasom je nastavila dok je tkanina šuškala klizeći dolje. "Ja se svlačim za tebe moj vampiru, vrlo sporo. Vrlo ... vrlo ...sporo."

Je li on upravo zarežao?

Prišla je naprijed kako bi njihala haljinu u rukama da ju on primjeti. Kao da mami životinju krenula je polako natrag prema kutu.

On je uzdahnuo kao da je poražen i okrenuo se. Čeljust mu se opustila.

Stajala je leđima okrenuta prema njemu, gledajući ga preko ramena, nosila je samo samostojeće čarape, podvezicu i crne gaćice.

"Znala sam, vampiru!" rekla je s oduševljenjem.

Njegov pogled prelazio je polako preko njenog lica, spuštajući se po leđima, stražnjici i njenim nogama, a onda opet polako natrag gore. Glas mu je bio hrapav kad je rekao, "Okreni se za mene." Da li je njegov naglasak uvijek zvučao tako muklo?

Razgovarao je s njom, prva osoba koja joj se obratila u osam desetljeća. Ona je drhtala od sreće i zahvalnosti, ushićena interakcijom, a nemoćna da ne bude uzbuđena zbog njegovog vrućeg pogleda. Ona ga je suočila s rukama prekrivenim preko grudi, ali ne stidljivo, nego provokativno.

Prešao je dlanom preko usta. "Spusti ruke sada."

Stojeći uza zid, ona je sklonila jednu ruku, pa drugu, podižući ih iznad sebe, naslonivši ih na zid. Pogleda prikovanog na njene grudi, stisnuo je i otpustio šake kao da je zamišljao da ih stišće. Osjetila je uzbuđenje kad je suptilno jezikom dodirivao očnjake, a te crvene oči tinjale su poput žeravica.

"Jesi li mislio da sam blefiral?"

Ni ne podigavši pogled, žustro je kimnuo, kao da nije vjerovao sebi da progovori.

"Nikad ne blefiram. Ako je trebalo da ogolim svoje tijelo da dokažem da me vidiš, tada uživaj u gledanju Conrad." Kad je napokon podigao pogled da susretne njezin, ona je nagnula glavu i dobacila mu koketni osmijeh. "Ali, zašto si me ignorirao?"

On je rekao "Budući da nisi... da nisi stvarna", a zatim se trgnuo kao da je shvatio da je njegov komentar zvučao idiotski.

On je mislio da je halucinacija! Jadni vampir! Nije ju je ignorirao iz drugog razloga osim zbog potrebe za samoodržanjem. "Želiš li da budem stvarna?" udaljivši od zida, ona je odšetala prema njemu, gledajući ga u oči. On nije primjetio da je lagano krenuo prema njoj, napuštajući mlaz vode. "Ja sam Neomi", rekla je predući.

"Neomi", ponovi on odsutno. "Ništa te ne može smesti?"

Kada je odmahнула glavom, a kosa joj je pala preko ramena i niže. Kada se uvojak zanjihao preko bradavice opet je spustio pogled na grudi. "I teško za mene da žalim zbog svlačenja kad me moj vampir tako gleda da mi se prsti na nogama skvrče."

On proguta slinu "Ja ti kvrčim nožne prste?"

Kimnula je. "Želiš li da dođem k tebi?"

Njegove obrve se skupiše. "Zašto bi željela?"

Ona mu je iskreno rekla "Jer sada si moj najomiljeniji čovjek na cijelom svijetu."

Jedan polugoli duh s visokim, punim grudima želi ući u tuš s njim.

A on nema pojma kako da se ponaša. On se počinje znojiti, a njegovi zubi škripati. Nije imao iskustva poput ovoga.

Rođen je i odrastao u konzervativnoj kulturi. Kao odrasla osoba, on nikada nije bio u potpunosti gol pred ženom, i sigurno se nikada nije prao ispred jedne.

Ipak, to žena stoji pred njim, odjevena samo u čarape, podvezice, i opake gaćice. One su crne i obložene oskudnom trakom čipke koja proteže se preko velikodušnih oblina guze. Njezine grudi ponosno su ogoljene.

Ona djeluje tako prirodno kao da su vjenčani. Ja uopće ne znam njeno prezime.

Nije si mogao pomoći, opet je prešao još jednim gladnim pogledom preko njenog tijela. Ona je iznenađujuće građena, noge su joj napete i čvrste. Linije njenih oblina su gipke, tijelo plesačice, uz nježno zaobljene bokove i uzak struk koji može obujmiti rukama.

A te grudi...

On odmahuje glavom. Ona je prelijepa. Polugola ljepotica upala pod njegov tuš? U njegov život? To jednostavno nije u skladu sa njegovom lošom srećom tijekom stoljeća. "Ti vjerojatno nisi stvarna." Kad se nacerila, on prokune svoju nespretnost s tom situacijom. Želeo je Murdochovu lagodnost sa ženama, koju on nikada prije nije imao, čak i kad je bio mlad prepoznao da mu je nedostajao šarm.

"Da li često vidiš stvari koje nisu stvarne?"

"Svaki dan." Ali ako je stvarna... "Uđi. Ako želiš."

Zadržala je svoj pogled na njegovom kako mu je prilazila. Imala je senzualne plave oči, znatiželjan pogled. Hipnotizirajuće. Primijetio je da se njegovo cijelo tijelo izvijalo prema njoj protiv njegove volje.

Ona je ulebdila u kabinu k njemu. Unutra ju voda nije namočila, nego je iskrila po njenom tijelu poput malecničkih električnih bljeskova, pa se činilo kao da svjetluca.

San, erotski san. Može li on doista biti gol sa gotovo golom plesačicom? Uživaj.

Kako dovraga? On ne može osjetiti požudu. Nije mu se ukrutio. I...ona je duh!

Čini se da ju to nije spriječavalo. On može osjetiti njenu energiju, jaku kao što nikad nije osjetio. Ona zrači s nje u valovima, pucketavi udari s nje na njega i natrag.

"Le Dement ima prekrasno tijelo, n'est-ce pas? Tako jako i muževno."

On osjeti poznatu toplinu na vratu. "Nemoj me ponovo tako zvati."

"Znači, govoriš francuski među svim tvojim mnogim jezicima?" Kad on odgovori s kratkim klimanjem, kaže ona, "Pa, kako ću te onda zvati? Conrad ludi? Conrad bjesni? Ili bih te mogla zvati moj vampir?" mekšim tonom, kaže, "mislim da ti se sviđa tako."

Kako ga je tako dobro pročitala?

Ona promrmlja "Ako me čuješ, ako me vidiš, pitam se što je još moguće. Možda ja mogu ... možda mogu pokušati te osjetiti?" Čežnja u njezinu glasu ga je uzdrmala. "Ne osjećam ništa, vidiš. Moje ruke prolaze kroz sve."

Ona ne može dodirivati, a njemu se ne može ukrutiti. No, barem još uvijek doživljava zadovoljstvo, oštar ukus krvi na svom jeziku, uzbudljivu oštrinu vjetra.

"Možda, ako se dovoljno jako koncentriram, možda s tobom ... mogu osjetiti." Pred njim se pojavila krhka, blijeda ruka s blistavim tamnim noktima. Jedna od latica ležala joj je na stražnjoj strani zapešća, a zatim je pala i nestala. "Mogu li te pokušati dotaknuti?"

Barem je pitala ovaj put. Grubim glasom on kaže "Radi što hoćeš."

Njezina ruka se počinje tresti kada prilazi što bliže njemu. Struja pecka njegovu kožu kako je ona bliže. Može li ga osjetiti? Da li je on zaista želi ovo? Da, Isuse, da, želim. Ali ruka klizi ravno kroz njegova prsa. Kožom mu prolaze trnci na tom mjestu, čineći mu mišiće napetim, ali on nema osjet pritiska.

Ona izgleda kao da se bori s razočaranjem. Još jednom je to pokušala, povukavši rukom prema dolje kroz njegov torzo. On doživljava isti električni osjećaj, koji nije neugodan.

"Pretpostavljam da to nije bilo suđeno." Glas joj je sjetan, a to ga je smetalo, osjećao se kao da ju je razočarao.

Nakon što se zakašljao u svoju šaku, kaže on, "Ja bih mogao probati ... da tebe diram."

U jednom trenu izraz lica joj se opet ozario. On je zaslužan za to. Tako jednostavno?

"Gdje želiš, Conrad?"

Prije nego što se mogao zaustaviti, on je pogledao na njezine grudi.

"Onda ih diraj", ona promrmlja, a svaka senzualna riječ ga ošine poput moždanog udara.

Njena energija počinje ga činiti nemirnim. Hvatali su ga čudni porivi. On želi, ne samo da je dira tamo, nego da joj ljubi cijelo tijelo dok se ona privija uz njega, da povlači svoj jezik po stršećoj bradavici. Da li bi joj se to sviđalo? Može li učiniti da ona zastenje?

Morao ju je obaviti s cijelim svojim tijelom kako bi ju spriječio da mu ne pobjegne, a onda je shvatio da je naslonio na zid tuša. Mogla je proći kroz njega, ali ipak mu je dopustila da ju obavije. Podigao je koljeno pokraj nje i svoje okovane ruke iznad njene glave naslonio na zid.

Namješten ovako pogleda dolje u najljepše oči koje je ikad vidio. Kao da je povjetarac rasčistio put kroz maglu sjećanja i zbunjenosti, osjećao se bistrije dok je gledao njeno lice. Osjeća se fokusirano.

Osjeća ... osjeća ... osjetio ...

Osjetio je jasnoću. Conrad se osjetio vrlo centriranim. Činilo mu se da nastaju drugačije misli. One su bile više fokusirane, svaka zasebna u njegovoj glavi.

I Conrad je želio shvatiti zašto.

Je li to zbog nje ili droge? Što točno je ona njemu? Sumnja je prodrila u njegovu svijest, ali ju je odbacio.

Neomini kapci bili su teški, disanje se ubrzalo, kao da se i sama gubi u trenutku. Bila je sitna i savršena. Ipak, čak i sa njegovim crvenim očima i ožiljcima, trapavim tijelom, ona ga gledala ... gladno. Mogu li duhovi osjećati požudu?

Ne samo da je ona duh, biće s kakvim on nema iskustva, bila je i senzualna žena, također stvorenje s kojima nije imao iskustva.

Conrad ju je htio dotaknuti jer je bila oboje.

Sa zvučnim gutanjem, digao je svoje ruke prema njenim zamamnim grudima?

Da li je to ona upravo izvila leđa prema njemu? Prekrio je njihov obris svojim velikim dlanovima, ali osjetio je samo isti peckavi elektrit.

Primijetio je da je spustila pogled kao da provjerava da li je reagirao. Spustio je ruke, osjećajući sram jer mu se nije ukrotio. U tom trenutku poželio je da se može. "Ne možeš me uzбудiti." on se odmakne od nje, stojeći pod vodom. "Nisam se uzбудio tristo godina."

"Ne želiš biti uzbuđen?"

"Da li želiš da budem?"

"Da," rekla je sa osmjehom, "mislim da bi bilo lijepo za vidjeti."

On je nekad bio tako ponosan. Sada je zbog bića, koje čak nije ni imalo tijelo, osjećao stid. Da je bio punokrvan, njegov kurac bio bi debeo od požude, što bi onda ona mislila? "Potrebna je posebna žena da me vrati natrag u život. Mislim da treba imati tijelo i krv. Dakle, ti nisi ona."

"Ti pričaš o svojoj Nevjesti?"

"Budi sretna što nisi." rekao je, ali sa ovom novom jasnoćom, počeo se pitati.

Večeras se Conrad sjetio zbog čega je žalio, bio je ispunjen žaljenjem što nikad nije posjedovao... ženu za sebe.

Onu koja bi bila njegova i koju bi štutio. Onu s kojom bi uživao. Kao smrtnik, čeznuo je za tim stalno. Što ako bi ova žena bila njegova?

Ozlijeđena ruka boljela ga je ispod mlaza vode. Ako je kletva tog znaka istinita...

Je li ovaj mali duh ona kojoj je njegov život vodio? Sjetio se jeze koju je osjetio kad je Nikolai samo izgovorio ime njenog doma.

Conrad je prisiljen biti ovdje, osjećajući da je to prvi korak na putu na koji je osuđen. Njegov je san ... njena propast.

"Moraš se držati dalje od mene." Moram pobjeći odavde. "Za tvoje dobro."

Obrve su joj se skupile "Vampiru ne znam da li to mogu."

Ušao je Nikolai zatim, Sebastian iza njega. "Što se ovdje događa?"

Conrad bacio ispred nje, iskesivši očnjake na svoju braću. Bijes se uzburkao od pomisli da nije obučena i da je u istoj prostoriji sa njima. Njegovi očnjaci agresivno su škljocali. Napola režeći, na pola sikćući preko ramena rekao joj je "Odlazi. Sada."

"Ali oni me ne mogu..."

„Rekao sam sada!“ zaurlao je, na što je ona čvrsto zatvorila oči. Treperila je prije nego što je nestala.

Prestrašio ju je. Trebala bi ga se bojati.

"Što se dovraga događa Conrad?" Nikolai je imao pripremljenu još jednu špricu.

Ne želi dobiti još jednu. Morao je obraditi ono što se dogodilo sa ženom. Držeći se za korijen nosa, borio se smiriti bijes. Da uguši sjećanja koja su pratila bijes. Nikolai je oklijevao s ubodom, on je bio taj koji mu je rekao da je savladavanje sjećanja bilo moguće. Conrad je nastojao da to sada i učini

Vrijeme je prolazilo... Kontroliraj se. Mora da je u konačnici uspio jer je Nikolai vratio špricu u džep.

"Ti si se iskontrolirao, Conrad" Sebastian je ponosno rekao. "To je prvi korak."

Nikolai je bio oprezniji. "S kim si ti razgovarao?"

"Samo me ostavite da se obučem." Conradov glas je zvučao umorno, njegovo tijelo je umorno od borbi u glavi. "Ne bi mi vjerovali, ni da vam kažem."

Sada kada je žena nestala i njezin miris izbljedio, Conrad je također imao sumnje o tome što se dogodilo. Njegova braća nisu forsirala jer su vjerovatno znali da mu ne bi vjerovali. Oklijevajući, izašli su van da ga pričekaju.

Nakon zatvaranja vode, on se obrisao i osušio. Možda prvi put, u tristo godina, odlučio je proučiti svoj odraz. Neobrijan, krvavo crvene oči, preduga kosa neravnomjerno ošišana.

Njegov izgled je uznemiravao čak i njega. I to je bilo poboljšanje nakon posljednjih nekoliko dana. Opsovao je. Kad je bio čovjek, nikad nije previše obraćao pažnju na izgled.

Ali tada nikad prije nije želio impresionirati nekoga.

Kada se presvukao u traperice koje su njegova braća pripremila za njega, majicu bi bilo nemoguće obući sa lisicama, on je razmatrao oboriti Nikolaia i Sebastiana, ali bio je oslabljen.

Osim toga, ima bolju ideju...

Kad je Conrad izašao iz sobe, Sebastian pita "Zašto si se tako naljutio tamo?"

Trebam ih zavarati da se oporavljam. "Nebitno." Da li se ja oporavljam? Biće dobar s braćom za sada, dok ne bude mogao pobjeći.

Kad Sebastian podigne rolu zavoja od gaze s podignutim obrvama, Conrad je oklijevao, a zatim ispružio ranjenu ruku.

Nakon što mu je Sebastian propisno zavio ruku, Nikolai je upitao "Kako si zaradio ovo?"

Conrad je promrmljao "Rizik posla."

Ljubaznost od Taruta, drevnog i moćnog demona sna koji je radio s Kapsliga.

On i demon pokušavali su ubiti jedan drugoga stoljećima, ali nijedan nije baš uspijevao. Ipak, prije samo dva tjedna, Tarut je osvojio ključni poen za pobjedu.

On je označio Conrada sa svojom kandžom. Ako su priče o demonima sna bili istinite, onda kad god on i demon spavaju u isto vrijeme, Tarut može locirati tragove gdje se nalazi.

Conrad je vjerovao da je kletva znaka samo mit koji demoni šire u svoju korist. No ozljeda je odbijala zacijeliti.

A to je bio tek prvi dio prokletstva. Legenda kaže da Conrad ne može zacijeliti sve dok demon ne bude zaklan ili kad se Conradu ostvare najbolji san i najstrašnija noćna mora.

"Moraju ti se ostvariti snovi da bi rana nestala." rekao je Tarut kad su imali svoj posljednji sukob.

Conradu bi se oba mogla stopiti u jedan. Potisnuo je drhtaj. Njegov je san ...njena propast.

"Izgledaš tisuću puta bolje nakon tuširanja", rekao je Sebastian. "Definitivno, izgledaš puno više fokusiran".

On je slegnuo ramenima. To ne bi bilo važno. Osim od Taruta, Conrad je bio progonjan od barem da pola tuceta kontingenata koji su ga htjeli zarobiti ili pogubiti.

Kapsliga, njegov bivši zapovednik, tražili su njegovu smrt zato što je bio mrski im-vampir koji je nosio njihov simbol na leđima. Bio je njihov prioritet, poslali su Taruta i ostale ubojice na Conrada.

Zatim su tu bezbrojni potomci Conradovih žrtava, svi ga traže kako bi osvetili njihove očeve, s mačevima u rukama.

I samo je pitanje vremena prije nego što postane meta Rydstroma Woedea, palog kralja žestokih demona bijesa i Cadeona, njegovog nasljednika.

Conrad je došao do informacija za koje će oni ubiti.

Deseci demonarhija Conrada smatraju neprijateljem broj jedan, on se ne brine zbog nijednih od njih, osim zbog Woedea, kao dostojnog rivala.

Niti jedan od ovih protivnika neće oklijevati uništiti svakoga koji bi im na neki način stajao na putu. Bilo je moguće da Conrad i njegova braća budu smaknuta bez da mrdnu prstom.

"Jesi li spreman piti?" pitao je Nikolai.

"Jedina stvar koju pijem da nije svježa iz vene je viski", lagao je.

U prošlosti, Conrad je pio krv iz vrećica, ali sada je odbio. Iako je postajao žedniji, nije mu bila potrebna hrana tako često kao drugim vampirima, i bio bi proklet kad bi se pokorio njihovoj volji u tome.

Murdoch ga je nazvao tvrdoglavim i Conrad to nije mogao poreći. Nakon što je zarobljen, okovan, i drogiran, Conrad neće pokazati susretljivost za njihove uzaludne planove, osobito kad neće biti ovdje još dugo.

Primjetio je da je svaki brat imao po ključ za njegove okove. Kada se duh vrati, on će je nagovoriti da ukrade jedan. I onda će pobjeći.

Ne može biti jednostavnije.

11. Poglavlje

Dva prokleta dana. Žena se nije vratila u njegovu sobu dva dana. Za to vrijeme Conrad je gorio od želje da bude slobodan i od potrebe da otkrije što je ona njemu predstavljala.

Tokom noći, njegova braća su se vratila i pokušala doprijeti do njega, ali nije imao vremena za njih. Čak i ako mu se poboljšalo, dio njega koji bi mogao reagirati na svoju obitelj bio je mrtav.

Osim toga, njegov um je bio zaokupljen mislima o Neomi.

Sada je škripao zubima, boreći se da ostane miran. Bio je zarobljen, nije ju mogao ići tražiti. Da se prepustio još jednom bijesu, njegova braća bi ga mogla prisiliti da napusti ovo mjesto, zatvarajući ga negdje drugdje.

A on nije bio gotov ovdje, ne još, ne dok on ne shvati da li je ona utjecala na njegov um. Iako je još uvijek imao epizode nekontroliranog nasilja, bilo je sve lakše upravljati svojim bijesom i agresijom. Sama činjenica da se povukao s ruba pod tušem svjedoči o tome.

Možda nije stvar u njoj, možda je to nešto u vezi kuće. Uostalom sada je bio lucidan, a ona nije tu.

Ne, to nije bilo važno. On ju je još uvijek konstantno mogao osjetiti. Jučer je rominjala kišica cijeli dan, a on se mogao zakleti da je osjećao da je... tužna. Već rutinski ju je mogao čuti kasno u noći kako luta hodnicima kuće. Mogao je razabrati sablasno šuškanje njezine suknje ili čak povremeni uzdah. Kada bi prolazila kraj njihovih vrata on bi osjetio promjenu u zraku i naučio je tražiti taj blagi miris ruža.

Pozvao bi je, ali to je uvijek bio čuo Nikolai koji bi dojurio u sobu. "Sa kime razgovaraš?" pitao bi tjeskobnim glasom.

Sada je Conrad osjećao kao da pati od neke druge vrste ludila. Trebam ju pronaći. Želim je ovdje. Pitanja o njoj mučila su ga. Na sebi je imala nakit, naušnice, ogrlicu, svijetli prsten na kažiprstu, ali nije imala vjenčani prsten. Ako je ovo bilo njeno imanje, onda je bila bogata, ali

očito nije bila udana. On nije mislio da je rođena bogata, bilo je nešto u njenom ponašanju što je govorilo da nema šta za izgubiti.

Bi li plesačica mogla zaraditi dovoljno da bi si priuštila ovo imanje?

Dovraga, sa svojom senzualnošću i potpunim nedostatkom inhibicija, mogla je biti i kurtizana.

Na taj način se mogla obogatiti.

Tko god da je Neomi bila za života, ona je sada mrtva. Je li bolesno željeti ženskog duha toliko? Tijekom protekla dva dana on bi uvijek iznova zamišljao njezin golišavi oblik. On se možda prije i nije ukrutio za nju, ali želio je biti.

Bolestan je. Ne samo lud, nego bolestan.

Kad bi Conrad bio mudar, on bi prekinuo ovu rastuću opsesiju duhom i posvetio se svome poslu, svome bijegu.

On je bio vrlo odlučan čovjek, ne bi trebao zastraniti samo zato što nije mogao prestati razmišljati kako je izvila leđa da bi joj blijeđe grudi dospjele u njegove ruke.

U sumrak, posljednje zrake sunca bojale su močvaru maglovitim nijansama. Duž obale, sa grana močvarnih čempresa visila je mahovina, uz upornu pjesmu cvrčaka blizu vodenog ruba.

Prije nekoliko desetljeća, ova mala uvala Elancourta bila je plovna, ali tijekom godina ruševine i trave su je gušile dok se nije pretvorila u močvaru.

Divljina je vrvjela. Zmije, krokodili i kune su napravile svoj dom ovdje. Nutrije, veliki vodeni glodavci, lutale su među vodenim ljiljanima, pokazujući svoje narančaste zube.

To je bilo jedno od Neominih omiljenijih mjesta na imanju. Ona bi provela cijeli dan na obali, čučala na rubu vode, gledajući kako punoglavcima rastu udovi.

To je najbolje što je mogla smisliti da joj okupira misli kako se ne bi vratila u vampirovu sobu.

"Drži se dalje od mene." upozorio ju je. Bonne idée, zaključila je Neomi.

Jer je bila privučena njime. Smekšana spoznajom njegovog junaštva u prošlosti i zadivljena prizorom njegovog golog tijela, počela je osjećati da ju jaka sila vuče k njemu. Njihova interakcija je bila tvrdoglava i ovisnička za Neomi. Čak ni njegovo zastrašujuće urlanje nije to ublažilo.

I to se samo pogoršavalo.

Dakle, što bi se dogodilo kad bi otišao? Opet bi bila sama u svojoj praznoj kući, trajno podnoseći svoj prazni život. Bez ludog, ali seksi vampira da joj odvratiti misli od njenog postojanja.

Za nekoga tako društvenog kao Neomi, navikavanje na samoću i beskonačne dane nakon njezine smrti bilo je naporno, čak još više poražavajuće kada su stanari odlazili.

Oni bi uvijek otišli.

I Conrad Wroth će također.

Ta ideja ju je toliko deprimirala, da se zaklela da će se kloniti svih njih. Najbolje da se ne privikavam na njihovu prisutnost.

Njezina borba da ih se kloni iscrpila joj je snagu volje, ali ona nije predvidjela pobjedu ove noći. Uskoro će se pojaviti srebrni mlađak, kao blijedi rascijep u tkivu neba, i ona se osjećala ranjivo kao i uvijek.

Neomi je rekla Conradu da ne osjeća ništa, što nije u potpunosti točno. Kad bi plesala u ponoć, ona bi osjetila bol svoje smrti, ta bi agonija oživjela.

Ne želim biti sama. Ne večeras...

U sumrak, ona se našla na putu do njega, kao da je vuku nevidljive niti. Kad je oklijevala pred njegovim vratima, rekao je "Duh, dođi k meni!"

Uživajući u interakciji, zapovjedila je sebi. Samo se ne navikavaj na to! "Znam da si tamo." Glas mu je zvučao umorno. "Jesi li uplašena mene sada?"

Nikad neće zaboraviti zastrašujući zvuk koji je proizveo, i agresivno režanje koje je prijetilo boli, oštar podsjetnik na ono što je bio. Ali nije u strahu od njega.

Ugrizla se za usnu. Kad uđem unutra neću ga smatrati zgodnim kao što inače mislim. Ona je ulebdjela kroz zatvorena vrata i odmah se zapanjila. Ne, bio je zgodniji. Très beau.

Zašto joj je tako privlačan? Ona je uvijek preferirala starije muškarce, stabilne u svojim životima, neke od njihovih vatri već pokorene životnim kušnjama.

Conrad je sav vatra Lijepi luđak.

„Gdje si dovraga bila?“ odmah je prasnuo. Njegove crvene oči treperile su preko njezinog lica, grudiju i tijela, ponovo sa pohlepnim pogledom, odmjeravajući ju kao što su i muškarci prije nego što je umrla.

Kako će ona izdržati još osamdeset godina bez takvog pogleda?

Nedirnuta njegovim tonom rekla je "Da li sam ti nedostajala?" Njezino je ponašanje bilo nehajno. Nikad neće znati o njenoj borbi da ostane daleko od njega. "Da li sam trebala biti ovdje umjesto toga?"

"Prije si dolazila svaki dan." rekao je osorno.

"Upozorio si me da se držim dalje od tebe. Sjećaš se? I još si urlao na mene poput kakvog bijesnog medvjeda."

"Bijesnog medvjeda? Nisam htio da te moja braća vide голу."

"Conrad, ne bi me mogli vidjeti."

Namrštio se. "Nisam ...se sjetio toga! Ne u tom trenutku. Ponekad je teško za mene ..." on je utihnuo, a zatim dodao "Prokletstvo, samo da sam imao priliku."

Nepoželjna simpatija za njega procvjetala u njoj opet. Pitala se što bi on trebao učiniti da se zaista potrese ova nepokolebljiva privlačnost.

"Zašto bi te bilo briga ako bi me vidjeli голу?"

On odvrati pogled i promrmlja "Volio bih da znam."

Neomi priguši osmijeh. On je bio privučen k njoj kao što je ona bila k njemu.

"Što si radila izvan kuće ranije?" zvučao je optužujuće.

"Kako si znao da sam bila vani?"

"Nisam te čuo cijeli dan."

Ona se namršti. "Da li si ikako spavao?"

"Ne, ako si ne mogu pomoći."

Neomi je primijetila da je spavao samo oko tri ili četiri sata u razdoblju od dvadeset četiri sata. "I nikada ne spavaš u pravilnim vremenskim razmacima. Ja ne mogu vidjeti razlog."

"Onda nitko drugi ne može.", rekao je, ali prije nego što je mogla pitati za njegove riječi, rekao je "Sada mi reci što si radila."

"Ako baš moraš znati proučavala sam punoglavce. Odlučila sam utvrditi koliko dugo je potrebno da im noge izrastu. Za minutu."

"Punoglavci. Zašto bi to činila?"

"Daj mi alternativu, Conrad. Što da radim?"

Očito je bio zbunjen.

"Novine koje sam mogla dohvatiti sa prilaza sam pročitala. U kući nema nezasičnih mladenaca ili uzbuđenja plašenja tinejdžera sa bojama u spreju, tako da nemam koga gledati ili plašiti. Ali sada sam ovdje, pa reci što si htio?"

Nekoliko trenutaka činilo se da ne zna što bi rekao, otvorio je i zatvorio usta dva puta.

"Ništa?" upitala je vedro, mašući mu odlazeći. "Vrlo dobro, imaj ugodan da.."

"Ostani." protisnuo je kroz zube "Želim da ostaneš."

"Zašto? Zato što me smatraš zanimljivijom od gledanja kako se boja ljušti iznad kreveta?"

Odmahnuo je glavom. "Želim razgovarati s tobom."

S uzdignutom bradom, nonšalantno je prešla na stolac kraj prozora i lebdjela iznad njega. "Možda ostanem ako pristaneš odgovoriti na neka od mojih pitanja."

"Kao na primjer?"

"Ja sam slušala razgovore tvoje braće, ali puno puta ja nemam pojma o čemu pričaju. Ti bi mi mogao pojasniti neke stvari."

U znak da nastavi, on je kratko kimnuo.

"Na što misle kada govore o tvojim sjećanjima?"

"Ako vampir uzima krv direktno iz vene, to je živa krv, puna životnih uspomena. Uspomene se nakupljaju sve dok ih ne mogu kontrolirati. Tada ne mogu razlikovati koje su moje, a koje nisu."

"Svake noći Murdoch se vraća sa sve više informacija o tebi. On je rekao da ima puno vrsta ljudi koji žele si mrtav."

"Točno."

"On je također rekao da sumnja da si se igrao sa svojim žrtvama prije nego što si ih ubio."

"Ja sam samo radio ono za što sam bio plaćen."

"Jesi li plaćen odsjeći glavu ljudima, dok bi ih ispijao do smrti?"

"Pijenje iz drugih ti daje njihova sjećanja. Pijenje iz drugih kada ih i ubiješ daje mnogo njihove snage, čak i neke od njihovih mističnih moći. Odsijecanje glave je samo jedan način da se ubije besmrtnika."

"Jesi li ubijao žene i djecu prije? Ili ljude?"

"Zašto bi se gnjavio s njima?" Izgledao je iskreno zbunjen.

Nešto ju je uvjerilo u njegov odgovor, pa je pitala "Kako si postao vampir?"

Njegovo lice se napelo od bijesa. "Nikolai je odlučio nakapati svoju pokvarenu krv u moje grlo trenutak prije nego što sam umro."

"On te nije morao ugristi?"

"To je samo u filmovima", rekao je Conrad. "Krv je posrednik transformacije, a smrt je katalizator. To je način za preobraženje svih vrsta za uključivanje u Učilište."

"To je tako lako postati vampir?"

"Lako? Ne djeluje uvijek, ako to ne uspije, umireš."

"Tko je preobratio njih?"

"Kristoff, rođen je kao vampir, i netko o kome ne namjeravam govoriti. Pitaj me nešto drugo."

"U redu. Možeš li jesti normalnu hranu?"

"Da, ali moj interes za hranu je kao tvoj interes da piješ krv." Kad je napravila grimasu sa gnušanjem rekao je "Upravo tako. Iako uživam u dobrom viskiju."

Ona takođe. Imala je zalihe viskija u svome studiju. "Što je sa tvojom teleportacijom, tvojim trasiranjem? Koliko daleko možeš ići?"

"Možemo preći cijeli svijet, ne samo dnevni boravak ukletog imanja." Ona napući usne na to. "No, možemo putovati samo na mjesta na kojima smo ranije bili ili smo ih vidjeli."

"Što je Uspon?"

"Fenomen u Učilištu, svakih pet stoljeća, otprilike. Obitelji dobace izazov, a besmrtnici ga prihvate. Izbiju borbe i frakcije ratuju. Mnogo besmrtnika pogine."

Neomi je čula ove jezovite muškarce da govore o Učilištu, kao da su zasebna sfera bića. Čula je da govore o valkirama, vješticama, demonima, i "plemenitim vilama." Bilo je i vukodlaka i utvara i očito su sva ta bića ...u interakciji.

"Jesu li sirene stvarne?" Upita ona.

"Da."

Ona bez daha širom otvori oči, ne mogavši sakriti svoje uzbuđenje. "Jesi li ih vidio? Da li imaju velike repove? Sa ljuskama? A što je s Nessie? Je li ona stvarna? Da li ona grize, je li ona zapravo beba..."

"Koliko si godina imala kad si umrla, duhu?", on ju je prekinuo s pokroviteljskim držanjem. "Do kojeg stupnja zrelosti si stigla?"

Ona uspravi ramena. "Imala sam dvadeset i šest."

Nabravši obrve promrmljao je "Kako si umrla tako mlada?"

Kako odgovoriti? Nije mogla samo tako priznati da ju je netko ubio bez ulaženja u detalje. A detalji činili su da zvuči nemoćno. Ali onda, biti ubijen je i krajnja nemoć, zar ne? Samo netko tko je podlegao mogao bi to razumjeti.

Ovaj muškarac bi razumio, šapnuo joj je mozak. On će shvatiti kao nitko drugi koliko je bol ona pretrpila. "Bila sam ubijena", na kraju je odgovorila.

"Kako?"

"Što misliš?"

"Ljubomorna supruga je ubila lijepu ljubavnicu svoga supruga."

"Misliš da sam lijepa?" Kad joj dobacio nestrpljiv pogled, kao da ga je pitala glupost s očitim odgovorom, osjetila je rumenilo zadovoljstva.

"Nikad nisam bila s oženjenim muškarcem."

"Odbačeni ljubavnik te gurnuo niz stube."

"Zašto pretpostavljaš da je zločin iz strasti?" Upita ona.

"Osjećaj."

"Onda je tvoj osjećaj u pravu. Moj bivši zaručnik ... ubo me u srce."

Izgovaranje naglas poslalo je ledene trnce kroz nju. "On je to učinio ovdje. I probudila sam se zarobljena na imanju, ne mogu otići, ne mogu osjećati."

Vampirove crvene oči pogledale su... nježnije. Promuklim glasom upitao je, "Zašto ti je to učinio?"

"On nije mogao prihvatiti kad sam prekinula s njim." Louis joj se stalno govorio da će radije umrijeti nego živjeti bez nje, da ga ništa ne može natjerati da ju pusti da ode. "On je okrenuo oštricu prema sebi odmah nakon mene."

Conrad je postao napet, dobijajući ponovno nasilni izraz. "Je li on ovdje?"

"Ne. Ne znam zašto sam ovdje, a on nije, ali to je jedina stvar za koju sam zahvalna."

Djelomično se opustio. "Kada se to dogodilo?"

"Dvadeset i četvrtog kolovoza, 1927. U noći kad sam pripremila zabavu da proslavim svoje useljenje u Elancourt. Taman sam bila završila restauraciju." Ruševnu nekretninu nazivala je svojom dušom. Ona je s ljubavlju nadzirala svaki mali detalj obnove, polako vraćajući dvorac i vrtove natrag u život.

Nije imala pojma da će to biti njezin vječni dom...

"Dosta o njemu", rekla je, otresajući temu Louisa. Sad kad je bila ovdje s Conradom, odlučila je uživati u ovom razgovoru.

Drugi razgovor ikad u njezinom životu poslije smrti.

"Što misliš, zašto si postala duh?" Upita on.

"Nadala sam se da će jedan od vas možda znati."

"Nisam čuo da se mnogo govorilo o duhovima u Učilištu, duhovi su ljudski fenomeni, ali shvaćam da je tvoja vrsta vrlo rijetka. U svim svojim godinama postojanja, nikada nisam vidio nijednog prije tebe."

"Oh." Ona nije očekivala da će joj otkriti tajne svih sablasnih bića, ali nešto trivijalno bi moglo biti lijepo.

"Jesi li ... pokopana na Elancourtu?"

"Kako čudno to pitanje zvuči, zar ne? Pa, ako nešto nije pošlo po zlu, ja sam pokopana u gradu, u staroj francuskoj grobnici u nadzemnom grobu." Neomini su... ostaci bili u lijesu, u sredini tog veoma visokog svoda. Bilo je najmanje trideset drugih tijela unutra. "Ali ipak, pljačkaši grobnica mogli su ukrasti moje tijelo za voodoo rituale."

On se namršti na nju. "Da li se ti šališ s time?"

"Reci mi, Conrad, kako etiketirati kada je riječ o vlastitom mrtvom tijelu? Ne šaliti se o nečijim kostima? Jesam li neprimjerena?"

Dobacio joj je pogled koji je govorio da ju nikada ne bi mogao razumjeti, a možda ni zamario se pokušavajući to. "Kako si došla do ovog posjeda?"

"Kupila sam. Potpuno sve sama."

"A kako si si to mogla priuštiti?" Ton mu je bio prožet nevjericom.

Tipično. "Radila sam." rekla je, ne mogavši sakriti zadovoljstvo. "Bila sam balerina."

"Balerina. A sada duh."

"General. A sada vampir." Nije si mogla pomoći da se ne nasmije na to.
"Kakav smo samo par."

On ju je proučavao. "Tvoj smijeh kao... da ne pripada ovom mjestu."

"Zašto?"

"Ne bi li duhovi trebali biti uronjeni u tugu?"

"Sada uživam u razgovoru s tobom, tako da sam sretna. Imam dovoljno vremena da budem nesretna kasnije."

"Jesi li često nesretna?" pitao je.

"To nije u mojoj prirodi, ali moje sadašnje okolnosti teško da su idealne."

"Tada imamo nešto zajedničko. Neomi, kad mi se braća vrate, želim da ukradeš ključ od mojih lanaca."

Ona je udahnula. "Da ukradem? Molim? Nikada."

"Vidio sam već da uzimaš stvari." rekao je. Ona pogleda u strop, odupirući se porivu da zafučka s krivnjom. "Zašto si podmetala kamenčiće na mjesto ukradenog?"

"Pa, tako je u životu, kad uzmeš, drugo daš. Željela sam čuti kako netko govori "Odakle si sada ovaj šljunak stvorio?", i tako bi to bilo kao dokaz moga postojanja. Mislila sam da ću dokazati da sam stvarna."

"A sada, jer razgovaram sa tobom, znaš da si stvarna?" Kad je kimnula, on reče "Ne misliš li da bi onda trebala biti više zahvalna, sklonija da mi pomogneš. Neomi, ludim samo ležeći u ovoj sobi satima."

"Već jesi lud."

Zabuljio se u nju. "Zar ne bi tvoja vrsta trebala biti teritorijalna? Nabavi mi taj ključ, i onda možeš opet imati sve za sebe."

"Nisam uvijek bila sama ovdje." rekla je. "S vremena na vrijeme ovdje su živjele obitelji. I suprotno većini priča o duhovima, obožavam kad su ljudi ovdje. Čak i ako me ne mogu vidjeti ili čuti, barem me zabavljaju."

"Kad su zadnji bili ovdje?"

"Prije 10 godina. Šarmantni mladi par se uselio. Muž i žena bili su očarani što su nevjerovatno jeftino dobili Elancourt, nemajući pojma da je bio poprište stravičnog ubojstva-samoubojstva, kako su to novine nazvale."

Njih dvoje marljivo su radili, obnovili i modernizirali onoliko koliko su mogli. Kad je stigla njihova prva beba, Neomi je zabavljala djevojčicu, ljuljala joj koljevku i glumila lebdeće lutkarske predstave, pomažući i njenim roditeljima koliko je god moguće. Onda, kad je dijete počelo plakati za nevidljivim lutkarom, roditelji su se prestrašili i odselili.

Neomi je bila slomljenog srca i sama sljedećih deset godina...sve dok nije došao Conrad i njegova braća.

"Nisi nikad nekoga otjerala zastrašivanjem?" upitao je, kao da je to upravo ono što bi on napravio na da je njenom mjestu.

"Zapravo, vrlo sam teritorijalna kada su vandali u pitanju. Tako bih ih uplašila da se nikada nisu vraćali." rekla je ponosno.

"Već sam učinio mnogo više štete u tvom domu od nekih vandala. Ipak mi ne želiš pomoći da odem?"

Ako bi mu dala ključ, on bi nestao prije nego što bi lanci dodirnuli tlo. I znala je da ga više nikad ne bi vidjela.

Merde, ta strijepnja boli. Ona se stresla u sebi. "Čak i kad bi ga mogla nabaviti, zašto bih ti ga dala? Tako da bi mogao ostvariti svoje prijetnje zbog tretiranja tvoje braće?"

"Trebala bi ga dati meni, jer ako ga ne daš, onda sam tvoj zatvorenik kao i njihov."

"Zašto si tako ljut, da želiš pobjeći daleko od njih? Oni samo pokušavaju napraviti ono što je najbolje za tebe."

"Ništa ti ne znaš."

"Onda mi reci zašto ih toliko mrziš. Zato što su te preobratali?"

On se gorko osmjehne. "To nije dovoljno?"

"To je bilo davno, a oni se toliko trude sada. Oni ne spavaju. Trasiraju se preko oceana da ratuju protiv zlih vampira, kada je gotova noć tamo, onda dojure natrag ovamo kako bi ti pokušali pomoći."

Nedokučivim izrazom lica pitao je "Da li mrziš?"

"Oprosti? Kao mrzim osobu?"

On je kimnuo. "Zamisli onu koju mrziš najviše na svijetu."

"To je jednostavno, Louis. Čovjek koji me ubio."

"Zamisli da umireš i onda se probudiš, samo da bi bila vezana za tog bijednika da te zajebava vječno. Ne bi ili zamjerila onome tko te stavio u takvu situaciju?"

O bože, on je u pravu.

"Oduzeli su mi moju misiju, moje prijatelje, moj život kakav sam poznavao i želio-"

"Ti bi radije bio mrtav?"

"Bez i najmanje sumnje."

Vidjela je da ga ne može uvjeriti u ništa drugačije po tom pitanju.

"Čula si da sve vrste frakcija traže moju glavu." rekao je on. "Samo je pitanje vremena prije nego što me nađu ovdje. Trebam taj ključ, duh."

"Moje ime nije 'duh'."

"Moj nije 'Dement.'"

"Touche, Dement", rekla je bezizražajno.

"Kvragu! Rekao sam ti da me ne zoveš ta.. "

Murdoch se iznenada pojavio u sobi.

12. Poglavlje

"Kako da te ne zovem?" upita Murdoch, ali Conrad je samo slegnuo ramenima. "Čak i sa svojim jednostranim razgovorom, još uvijek izgledaš sto puta bolje." Murdoch nije bio toliko iznenađen, kao što bi trebao biti zbog njegovog napretka.

Oni su imali asa u džepu. Conrad je suzio oči. Oni znaju nešto što ja ne znam, o krvožeđi. "Ako sam ja toliko bolje, onda me oslobodite?"

"Ne mogu to učiniti. Mogao bi posustati. To ne dolazi u obzir sve dok ne budeš pio krv u vrećicama i bio bez bijesa najmanje dva tjedna."

Jedva obuzdavajući svoju narav, Conrad je rekao "Moram li ja ostati ovdje cijelo vrijeme?"

"Ne. Naravno da ne. Krajem sljedećeg tjedna, mi ćemo te trasirati na okupljanje za Uspon. Ogromna gužva se očekuje, sve vrste bića Učilišta iz cijelog svijeta će pristupiti. Tisuće žena će biti tamo-Valkire, Sirene, Nimfe... Možda nađeš svoju Nevjestu među njima. Pogotovo sada, na vrhuncu Uspona. Mi također idemo potražiti Nix, valkiru proročicu. Ona nam je pomagala u vezi tebe. Kada je uspijemo naći..."

Conrad je čuo za Nix Sveznajuću. Bila je snažna i navodno luda kao i on. No dok je njegov um bio zatrpan sjećanjima, njezin je bio ispunjen vizijama budućnosti. "Zašto bi vam pomogla?" Samo zato što su Sebastian i Nikolai oženili Valkire ne znači da je ostatak njihove vrste prihvatio vampire. "Pijavice" su univerzalno omražene u Učilištu, čak i one jasnih očiju.

"Mi nismo u potpunosti sigurni", priznao je Murdoch. "Ali ona bi mogla pomoći pronaći tvoju Nevjestu."

"A što je sa tvojom Nevjestom, Murdoch? Tvoje srce kuca. Sebastian i Nikolai to znaju. Ti ne možeš to sakriti."

Kad Murdoch je ustao i prišao prozoru, Neomi se premjestila iz svog sjedala do prozora na mjesto pokraj Conrada na krevetu. Prva žena ikad

da se odmaknula od Murdocha u korist drugog Wrotha. Osjetio je navalu zadovoljstva.

"Ja sam se zavjetovao mojoj Nevjesti da neću reći ni riječi, a Wrothovi drže do svoje riječi." Murdoch digao svoju ruku iza leđa do njegova zatiljka. "Molim te da to ne dopre do njih."

"To nije moja briga, baš kao i moja Nevjesta nije tvoja", rekao je Conrad.

"No, mi vjerujemo da pronalaženje žene može pomoći da se oporaviš u potpunosti."

"Potpuni oporavak i dalje znači da sam vampir."

"To je istina", rekao je Murdoch. "Sve što smo radili će se potratiti ako te ne možemo uvjeriti da neki vampiri nisu zli. Ne moraju svi od naše vrste biti uništeni."

"Na što je Nikolai mislio o kontroli sjećanja, izvlači ih svojom voljom?"

"Možeš naučiti kako se to radi, ali na prvom mjestu moraš biti stabilan."

Stabilan? Kad je posljednji put bio stabilan? "Što mi ubrizgavate?"

"Sedativ i relaksant mišića stvoren od vještice. Ona je također stavila neki sastojak koji bi te trebao učiniti osjetljivijim na utjecaj tvoje Nevjeste. Ako ti je uspijemo pomoći naći."

Kurvin sin. "Ma nemoj mi reći." Pogled mu se spustio na Neomi. Nagnula je glavu prema njemu.

Je li ona ... njegova? Je li to razlog zašto je tako snažno utjecala na njega? Zašto mu onda nije oživila krv? Pogotovo ako je bio osjetljiv na nju zbog inekcije?

On se u sebi stresao. Ne, to nije bilo moguće. Nije zaista bila živa. "Koja vještica?", upitao je Conrad. "Mariketa Očekivana?"

"Kako znaš za Vješticu Iz Ogledala?"

On se ne sjeća Marikete iz vlastitog iskustva, nego iz uspomena jedne od njegovih žrtava. "Netko iz koga sam pio ju je znao."

Conradov nehajni ton natjerao je Murdocha da podigne obrve. "Nismo mogli pitati Mariketu za pomoć s ovim. Njen muž je Bowen MacRieve, Lykae koji nam je pomogao da te ulovimo. Stvar je u tome da te on želi uništiti. U konobi, on nam je rekao da će nam dati dva tjedna kako bi se oporavio ili će doći uništiti te."

"Zašto bi toliko čekao? Zašto vam pomogao?"

"Sebastian je spasio MacRieveu život nedavno. On je također poštedio Lykaea od onoga što on smatra sudbinom tisuću puta gorom od smrti."

"Zašto onda uopće ide za mnom?"

"Ti si pali vampir koji se pojavio, ne samo u njegovom gradu, već u mjestu koje on i njegova družica štite. Malo preblizu za njegovu udobnost. Dakle MacRieve je simpatičan, ali samo do određene granice."

A Lykaeva strašna vještica je lako mogla naći Conrada. Još jedan neprijatelj riješen da ga uništi. Lista čekanja počinje ovdje, gospodo.

"Conrad, nas troje smo se zavjetovali da te vratimo s ruba, čak i kad nas pljuješ i psuješ ako to moramo pretrpiti. Molim te, kao tvoj brat, samo ... pokušaj."

Koliko daleko su spremni ići?

Conrad je odmahnuo glavom. Što ja mislim? Zamišljanje oporavka od ovoga? On je napravio svoj izbor. On će snositi posljedice.

Čak i ako postoji način, ne bi imao vremena. Bol je pucala kroz njegove ruke, kao da mu remeti misli.

Ako je kletva oznake bila istina, onda je činjenica da je Conradovo sanjarenje o Neomi moglo značiti puno više nego što je zamišljao.

On se mora osloboditi i uloviti tog gada. Ako bi on uspio pobijediti Taruta i uzeti demonovu krv, Conrad bi doista bio najsnažniji muškarac u Učilištu. On bi bio nezaustavljiv.

Što bi mu pomoglo pobijediti svoj sljedeći skup protivnika- braću Woede.

Prije nekoliko mjeseci Conrad je slučajno ispio Čarobnjaka koji je znao kritičnu tajnu, jedini način za uništenje Rydstrom otimača.

Sada, Conrad je bio posljednje živo biće s tom informacijom, ne da je on svjesno znao što je to, pa čak i kako ga pronaći.

Rydstrom bi ubio za to što je u Conradovom umu. Tako bi i njegov brat, Cadeon, kao plaćenik, taj demon je ustoličio pet kraljeva. Ali nije mogao povratiti krunu vlastitog brata.

Conrad je rekao "Riskirate puno, vodeći me na okupljanje."

"Biti će divlje tamo, pa ćemo se držati u pozadini gužve i vidjeti ako te neka ženska primjeti."

Conrad bi bio zabušant koji se skriva u grmlju na okupljanju na nekom polju, u potrazi za ženom. Moje poniženje je kompletno. Prisilo se da ne pogleda u Neomi. "Nemam interes da se brinem i da štitim ženu koju sam ne bi izabrao za sebe." Čak i kad je izrekao te riječi, on se izgubio razmišljajući što bi to značilo, što ako je sudbina izabrala Neomi za njega... Može li Conrad pronaći način da se premosti njihov opstanak? Da uspije kako bi ju mogao potvrditi svojom? To je nešto što sam sanjao ... i ako je stvarnost jednako dobra kao i desetina mojih snova ...

"Conrad!" Murdoch pucne prstima.

On je trepnuo. "Što?"

"Rekao sam da znamo o tvojoj umiješanosti u Kapsliga, a znamo i koji zavjeti su uključeni."

Conrad je razrogačio oči "Nemoj..."

"Znamo da nikad nisi bio sa ženom."

13. Poglavlje

Cadeon Woede bi radije da mu demon bijesa iz njegovih prstiju iščupa njegove crne kandže ili odreže rogove nego da uđe u ovaj bar, ispunjen neurednim motoristima, u cijelosti pod zaštitom od strane muškin demona.

Ali ako Cade ne bi pratio svoga brata i njegovu posadu ovamo, on bi otišao da je prati, a Rydstrom je već bio sumnjičav o njegovim noćnim aktivnostima.

Osim toga, imali su poslovni sastanak s proročicom ovu večer. "I evo zvijezde večeri." promrmlja Cade kada su Nix i druga Valkira ušle u bar. Bili su u potrazi za Nix danima, i zajednički prijatelj je organizirao sastanak.

Rydstrom se okrene na vrijeme da vidi se patos demon ispriječio ispred dve male ženke. Patos je bio mišićavi motorist, ali izgledao je mlado, premlado da se petlja sa mnogo starijim valkirama.

"Skloni se." rekla mu je Nix, već gledajući mimo njega.

Kad se on nije maknuo njena pratnja se narogušila. "Miči se." Ova druga je nosila kaubojski šešir s spuštanim obodom i Rydstrom se mogao kladiti u sve što je imao da je skriveno lice od Regin Sjajne, valkire koja je voljela borbe. "Ili ću te povrijediti."

"Moja prijateljica žudi da nekog prebije, već tjednima," rekla je Nix. "I u ovom trenutku neće okrevati da sruši decu u vrtiću za igračke u pesku. Zato ti savjetujem da se skloniš s našeg puta."

"Ništa od toga ljepotice." rekao je Patos uz londonski naglasak iz devetnaestog stoljeća. "Kad zgodne male stvarčice poput tebe dođu na ovako mjesto, mislim da su željne demona među nogama."

"Otprilike..oh, uvijek." rekla je prevrćući očima. "Sve dok oni ne nalikuju na tebe i na bilo koji način."

Patos je stavio ruku ispred Nix, blokirajući ju. "Eh sada, to nije bilo lijepo."

Cade je odmahnuo glavom. Pizdun nema pojma što on izaziva.

"Ne bi bilo lijepo," započela je Regin, "da ti tvoj gomoljasti rog viri iz guzice."

Rydstrom je pitao "Hoćemo li upozoriti tog demona?"

"Pusti ih neka protresu drkadžiju." Cade je odgovorio. "Valkire će biti u dobrom raspoloženju nakon nasilja."

A i spektakl bi mu skrenuo misli sa njegove opsesije.

U trenu, Nix uhvati Patosovu ruku i nasmiješi se, otkrivajući njezine male očnjake. Oči su mu se raširile zakašnjelog prepoznavanja, baš kad je ona stisnula njegovu ruku u svojoj, lomeći mu kosti. On je urlao, upozoravajući rođaka, koji je glupo odlučio da se pridruži.

Rydstromovo lice s ratnim ožiljcima naboralo se u osmijeh. "Nikada nije dosadno s Valkirama u blizini."

"Hej, Nix", Regin je rekla minutu kasnije, "moj demon vrišti kao zavijajuća kuja, kako tvoj vrišti?"

Nix je odgovorila onako usput "Isto kao što kuja zavija. Hmm. Samo bez jaja." Kad je Nix nabila njegov lijevi rog u zidnu utičnicu, Regin je uživala u dijeljenju niskih udaraca po kojima je poznata, dok joj šešir nije oboren u okršaju. Njezino sjajno lice natjeralo je ostale da se sklone.

Iako Nix je starija i stoga jača, Regin je imala zloglasnu crtu zlobe.

Gomila je utihnula u cjelini, ali više od jednog stvorenja opsovalo je ispod glasa "Ne Regin."

Pogrbljeni pijanac kraj bara je promrmljao "Ta sjajna jedanput me tjerala da jedem tranzistor."

U trenutku zatišja, dvoje valkirinih protivnika uspjeli su pobjeći.

Uz slijeganje ramenima, Regin pokupi i otpraši skinuti šešir, a onda dobaci Nix gorljiv osmijeh "Nixie bila si vatrena."

Nix je stavila svoju crnu kosu iza šiljastih valkirskih ušiju. "A tvoj prašim-tur je bio đavolski kao i uvijek!"

Kao što je i predvidio, švrće su bile u dobrom raspoloženju sada.

Vidjevši je show završio, Rydstrom je ustao krenuvši prema njima, što je značilo da je i Cade ustao također. "Nix?" Kad je Rydstrom prišao prema njoj, čak i okorjeli starosjedioci bara su se sklanjali s puta. Nix i Regin morale su podići glave da bi pogledale u njegovo lice.

"Kralj Rydstrom", rekla je s osmijehom, „a iza tebe je kao i obično je tvoj stražar Cadeon."

"Zašto ne sjednete s nama?" Rydstrom je vodio Nix vraćajući se prema njihovom stolu, s Regin i Cadeom koji su ih slijedili.

"Oprostite zbog Cadeovih plaćenika." Ne gnjaveći se sakriti svoje neslaganje, Rydstrom je ukazao na Cadeovu posadu. "Neki od njih su u gradu. Na neodređeno vrijeme." Rydstrom može biti jednako nemilosrdan kao Cade i njegovi ljudi, ali on nikada nije poljuljao svoj kodeks.

Cade se pitao gdje je Rydstrom dobio taj kodeks, jer njegov je nestao.

Nix im je pretjerano mahnula uz pozdrav, ali svi su se namrštili. Činilo se da je prepoznala dvojicu od petorice, Dim demon Rok, bjegunac u dvije dimenzije koji živi pod naredjenjem "pogubiti s ekstremnim oprezom" i Grimslade, koji je sjedio u naslonjaču bližem najmračnijem kutu.

Grim, koji je bio veliki ratnik koji je odrastao s demonima pod zemljom, većinom u paklenim uvjetima, činilo se da će imati srčani udar kad je Regin sjela pokraj njega. Bila je nesvjesna da je Grim imao samo dvije averzije- jednu prema svijetlim stvarima i drugu za lijepe stvari. Regin je bila oboje.

"Mariketa Očekivana mi je rekla da želiš razgovarati sa mnom." Nix je počela kad je sjela ispred Rydstroma.

"Da, "odgovorio je demon, "trebam tvoj savjet."

"Moj savjet..." Stisnula je prste na prsa. "Ali nisi li nedavno rekao da sam "ludo stvorenje koje je munjeno u glavu?" Frkći, frkći, Rydstrom. Bila sam toliko slomljena da sam pojela jedan galon sladoleda, osim što nisam, jer Valkyrie ne jedu."

Rydstrom je suzio pogled. "Bowen je rekao, da sam to rekao?"

"Nije li sveznajuća ovdje."

S neuobičajenom glatkoćom, rekao je Rydstrom "Onda znaš i da sam rekao da si ljepotica."

Bila je ljepuška, ali ipak, je li ikada postojala Valkira koju je teško gledati? Cade je prvi put vidio valkiru kad je navršio devet godina. Bio je fasciniran njima i ostao sve do danas.

Nix je protresla svoju dugu kosu. "Iako si samo primjetio ono što je očito sa svojim napadnim flertovanjem, oprosteno ti je." Izdišući kao da je rezignirana, rekla je "Pretpostavljam da ćeš sada željeti spavati sa mnom." Tokom Rydstromova šoka, dodala je, "Nažalost, veliki čovjek je uzeo moje srce."

"Ne, nije", rekla je Regin.

"Je", reče Nix. "Mike Rowe, zvijezda Prljavih poslova, uskoro će shvatiti da sam njegova voljena." Ona sanjarski uzdahne. "On je čak i poslao svoje odvjetnike da me kontaktiraju s izgovorom o" -napravila je prstima znak citiranja- "zabrani prilaska."

Vrativši svoju pozornost na smetenog Rydstroma, rekla je "Pa u vezi savjeta ... želiš pronaći svoju suđenu ženu ili poraziti svog uzurpatora, Omorta Besmrtnog? Što bi radije imao? Svoju kraljicu ili svoju krunu koju je tvoj brat izgubio?"

Cade je tresnuo svoje piće na ljepljiv stol. On je sjeban. On je to znao, svakog sata se podsjećao na to. Učinio je i nemoguće da se ispravi ta situacija, i uvijek je podbacio. "Hoću li zauvijek živjeti s tim?"- on zareži, izgubivši demonski naglaskak podređenog koji je obično uspio kontrolirati.

Cadeon je želio biti poput svog starijeg brata. Nekada je zamišljao kako bi bilo da ga se poštuje i da ljudi dolaze k njemu po savjet i pravdu. No, umjesto toga, bio je, suprotnost Rydstromu, nasilan, impulzivan i sklon donošenju pogrešnih odluka.

Cadeova je posada zarađivala novac radeći stvari na kakve ni zlikovci ne bi ni trepnuli. On jednostavno nije imao moralne vertikale u svojoj osobnosti.

Ali nije kao da i Rydstrom nema svoje tajne. I Cade je nehotice zatajio nekoliko stvari. Bilo je nekih stvari zbog kojih bi kralj Rydstrom izgubio staloženost na katastrofalni način.

"Ne, provjerila sam. Nećeš vječno živjeti s tim." rekla je Nix, sa svim autoritetom proroka koji dokazano nikada nije u krivu, nijednom u najmanje tri tisuće godina.

Drugi demoni su se smijuljili, osim Grima, koji je bacao napete poglede na Regin i odsutno ostavljao trag kandži na stolu.

Rydstrom je otvoreno krivio Cadea za gubitak svoje krune, a Cade se nikad nije ispričao. Cade je shvaćao da bi većina braće razmijenila riječi "Žao mi je", a zatim "Mi ćemo to riješiti." Ne on i njegov brat, oni su bili skloni da se potuku samo hodajući jedan kraj drugog.

Ipak, rijetko su se razdvajali kroz stoljeća.

"Zašto moram birati?" upita Rydstrom. "Ti bi mi mogla reći kako dobiti oboje."

Nagnula se prema njemu. "Zato što ne bi bilo...zabavno?" Uputila je radoznao pogled na Cadea, zatim ga usmjerila na Rydstroma, čineći se da očekuje odgovor.

"Ja želim...svoju krunu."

Nix se nasmiješila. "Pa odluka je donesena. Četiri riječi i dvije sudbine su promijenjene potpuno." Okrenula se prema Cadeu. "A ti? Što bi učinio za vraćanje kraljevstva svoga brata?"

Odbrusio je "Prokleta sve."

Uzdahnula je kao da ne odobrava njegov odgovor ali nije bila iznenađena time. "Bi li se odrekao svog života zbog toga?"

"Naravno da bi." rekao je Cade lako. Život je ionako predugačak. Bio je u milenijskoj dobi, nije imao obitelji osim Rydstroma i njihovih sestara.

Bar bi se svojom smrću Cade iskupio. Ako je netko trebao umrijeti da spasi njihovo kraljevstvo, bolje je da to bude on.

"Bi li se odrekao i svoje suđene žene?" upita ona. Démoni za stolom su utihnuli.

Nije to tako lako reći. Odgovoriti na prokleta pitanje. Cade je ionako nije mogao imati. Ona je zauvijek zabranjena za njega. Rydstrom ga je kritički promatrao. Je li znao? Odgovori. "Da, odrekao bi se."

"Vrlo dobro." Ona je pogledala u Rydstroma. "Tvoja kruna ...ti i Cadeova banda ste mjesecima u potrazi za čarobnjakom koji je jedini imao znanje o tome kako je moguće pobijediti Omorta Besmrtnog."

Rydstrom je suzio pogled. "Mi nismo rekli nikome za to."

Ona je odmahнула na njegove riječi. "Ne brini, ja sam govorila svima." Kada se smrknuo, Nix je rekla "Ipak ima problem."

"Koji problem?"

"Čarobnjak je... ubijen." Obujmila je dlanom svoje uho. "Wow, mogu čuti kako su vaše nade potonule."

Cade je prošao dlanom niz lice. "Kako je ubijen?"

"Potpuno ga je isisao vampir crvenih očiju." I Cade i Rydstrom su postali napeti.

"Ta pijavica...on i dalje živi?" Cade se polako nagnuo naprijed u svom stolcu, već je zamišljao kako će mučiti vampira da dobije čarobnjakova ukradena sjećanja. Woedeni nisu imali samilosti za Pale vampire.

"Da, živi." rekla je. "Ja znam gdje je on."

Rydstrom joj je odmahnuo rukom u kraljevskom maniru. Nix se nakonsrtiješila, dok je Cade naglo ispraznio čašu. Rydstrom je upravo zajebao stvar....

"Ti se usuđuješ odmahivati mi u vezi toga?" Nixine oči su srebrno treperile od bijesa. "Kao da sam ja tvoj dvorski vrač ili vidovnjak pripravnik kojeg šalješ po kavu?" Spustila je glas. "Ja sam više od dva puta starija od tebe, a dvoje od mojih troje roditelja su bogovi."

Rydstrom je znao da je usrao ovo, ali je nastavio. "Nix ...", rekao je polako, s oprezom.

"Oh, Rydstrom" -počešala se ispod brade i zbunjeno osmjehnula "-ovo ludo stvorenje je toliko munjeno u glavu, da je zaboravila gdje je smjestila krvopiju!" Ustala je da otiđe. "Bye-bye, noći su kratke, a Regin i ja imamo puno zavjera za pripremiti." "Ostani Nix. Ja ću otići. Možeš nastaviti razgovor s Cadeom." Rydstrom je očito mislio da će on imati više sreće s Nix.

Općenito, Cadeu je išlo znatno glađe sa ženama nego njegovom bratu. Iako je Rydstrom volio podsjetiti Cadea kakav je "brbljavi idiot" bio kad je jedan jedini put razgovarao sa svojom sudbinskom ženom.

Doduše, on nije bio "vrhunski igrač", ali brbljavi idiot? Ni za milijun godina.

Rydstrom je ukazao ostatku posade da idu do bara. Osim Roku, koji je odvratio psovao. "Opet pozvan", on odbrusi, a zatim se trasirao.

Ballocks, to je smjer moje vožnje. Ni Cade, niti Rydstrom, nijedan mu nije mogao ući u trag. Oni su kažnjeni tom ograničenom sposobnosti zbog neuspjelog puta.

Idem uzeti Rydstromovu prokletu krunu za njega makar me ubilo...

Kad su Cadeon i Valkire bili sami, Nix ponovno progovori "Bit ćete na skupu ovaj vikend, zar ne?"

On je kimnuo. "Kako se savezi formiraju?" Čuo je da Nix aktivno upravlja ovim Usponom. Zbog njenog takvog interesa to znači da bi ovaj mogao biti apokaliptičan. Inače bi Nix Sveznajuća vjerovatno bila u shoppingu, kako Valkire to obično rade.

Rekla je "Do sada u našem timu imamo Lykae, Pretke, Furije, Utvare, Plemenite Vile, bezbroj Demonarhija, Kuće Vještica, možda je i CIA, a vjerojatno i kolumbijski narkoboss. Nimfe se premišljaju."

Regin otvori usta, ali Nix ju je prekinula "To je previše lako, Regie."

Valkira je slegnula ramenima odvracajući pažnju na meč obaranja ruku.

U nonšalantnom tonu, on je upitao Nix "Dakle, želiš mi reći o pijavici?"

"Ja ne znam da li da možete pobijediti ovu," rekla je Nix. "On je neopisivo moćan."

Cade je stisnuo zube. "Tada samo mogu poželjeti da si vidjela što sam učinio svom zadnjem neprijatelju. I to je bio jebeno lako za mene."

Nix pogleda u strop, pa opet dolje s izrazom iznenađenja. "Jako lijepo. Ali ja ne mogu vidjeti što si učinio sa njegovom kralježnicom."

Mogla je vidjeti i prošlost? To su bile glasine... "Pustio si ga da pokuša puzati prije nego što si mu odrubio glavu." On se odmah namršti. "Što ti učiniš kada pokidaš kralježnicu? "

"Isto. Ne možeš poboljšati klasik. Oh, i govoreći o kralježnici, kako stoje stvari sa tvojom voljenom damom, Cade?"

Pio je, proučavajući je preko ruba svoje čaše. Nix može reći kako se osjećam. Ona zna. Cade je notorno brutalan, strašni plaćenik. Ipak, s vremena na vrijeme stisne mu se želudac od želje za svojom ženom, onom koja je previše mlada i previše ljudska, jedinom vrstom koja mu je zabranjena.

Budući da smrtnik ne bi mogao preživjeti potvrđivanje jer je on demon.

Cade više i ne pokušava poreći da je ona njegova, više se ne zamara sa svojom neodlučnom potragom drugih ženki. Svaki put kad ju je vidio iz sjene, izvjesnost je rasla.

Pitao se da li Nix zna o slici koju drži pokraj svog kreveta.

Nix se nasmiješila u tom trenutku. Cade je opsovao. "Uvijek sveznajuća Cade", tiho je rekla.

Cade je slegnuo ramenima, glumeći nonšalantnost. "Pričaj mi o vampiru, ili nemoj, golubice. No, niti jedno od nas ne želi biti ovdje."

"Pričat ću ti," rekla je Nix, gledajući ushićeno njegove rogove, "ali samo ako mi dopustiš da ližem tvoje kameno tvrde rogove.."

"Nix!"-Regin je pozornost naglo vratila u ovaj razgovor.

Raširenog pogleda Nix zacvili "Tko je to rekao ?? Nisam ja rekla! O, dobro vampir se zove Conrad Wroth. Najbolje je biti oprezan s njim. On je sam vlastoručno sredio Bothrops Nekromanta."

"To je bio Wroth?" Čuo je za ubojicu i prije. Cade je nevoljko priznao da je pijavica napravio lijep posao, baveći se smrću s jedinstvenim, groznim potpisom. Koji je važan u svakodnevnom poslovanju. "Gdje je on?"

"Da ga nađeš, moraš naći onoga tko ga pronalazi dok spava."

"Vidovnjaka? Ne razumijem.." on je rekao, ali ona nije objasnila ništa drugo. "To je sve što ćeš podijeliti?"

"Želiš li znati više?" Nix uzdigne obrve. "Onda bi mi trebao dopustiti da ti ližem rogove."

14. Poglavlje

Kad je Conrad zatvorio oči i stisnuo čeljust, Neomi je shvatila da ne bude porekao riječi svoga brata.

Usne su joj se rastvorile. Nije nikada bio sa ženom? Ako joj je prije Conrad već bio privlačan, sada joj je postao neodoljiv. Ovaj čovjek, s tim nevjerojatnim tijelom stvorenim da pruža zadovoljstvo i štiti ženu, bio je djevac.

Oh, ali to otkriće ima manji problem. Conrad, uvijek tako rezerviran i ponosan, očito umire od sramote i nemiran je u svojim lancima. Ruke su mu tako napete, bilo je jasno da je stiže šake iza na leđima. Svakako se osjećao poniženo jer je ona za to saznala.

I njegov je ponos već pretrpio više udaraca. Neomi je poznavala muškarce i znala je da pokazivanje znakova slabosti pred ženom koju smatraju privlačnom bilo poražavajuće za njih.

Srce joj se lomilo zbog njega.

Murdoch se namrštitio na Conradovu reakciju. "Samo razmisli, ako pronađeš svoju Nevjestu na okupljanju, u roku od jednog tjedna, mogao bi ju odvesti u krevet. Zar te ne zanima kako je to?"

Razjarenim tonom, Conrad je rekao "Ostavi me."

"Stvari se zakuhavaju vani i nitko od nas se neće vratiti do kasno sutra. Želiš li piti prije nego što odem?"

Conrad se počeo otimati u svojim okovima, vratni mišići su se naprezali od napora. "Gubi mi se s očiju!" Dok se naginjao u stranu, vidjela je krv na plahti i gdje su mu okovi zarezali zapešća.

"Conrad, smiri se." Murdoch je stajao. "Odlazim."

Kad je Murdoch nestao, Neomi je udahnula, a zatim dolebdila bliže Conradu. Bezbrižnim tonom rekla je "Čini se da ti je neugodno zbog toga, ali ne bi ti trebalo biti. Et alors. Ce n'est grand-chose. Nije velika stva.."

"Odlazi."

"Conrad, izgleda da tvoj brat vjeruje da bi uskoro mogao naći svoju Nevjestu odvesti je u krevet, ali ja mislim da je on prešutio važan dio, ona bi trebala također željeti tebe. Mogla bi te naučiti što žene vole. Mogla bi ti pokazati kako ju zavesti."

To je samo još više razbjesnilo.

Žurno je rekla "Slušaj, ovo je tvoja soba i ja ću poštovati tvoju privatnost, ali bi li mogla večeras samo sjediti s tobom? Neću reći ni riječi. Ja jednostavno večeras ne želim biti sama-"

"A znaš što ja želim?" Ona je primjetila da su mu se očnjaci činili oštrijima i agresivnijima nego što su bili. "Dakle, budi dobra djevojka, i obećaj mi", započeo je tišim glasom, prije deranja "da ćeš mi nabaviti prokleti ključ!"

"Rekao si da želiš ubiti svoju braću. Da to želiš do boli."

"Pa?"

Ona je nestrpljivim tonom rekla "Dakle, ako te oslobodim, ti bi mogao napraviti zasjedu i napasti ih ovdje. Ja ti ne želim biti saučesnik u ubojstvu."

Gledajući je kao da bi je mogao sa zadovoljstvom zadaviti, rekao je "Ne bih to učinio ovdje."

Ona je odmahнула glavom. "Neću to ni uzeti u obzir dok mi se ne zavjetuješ da im nikada nećeš naškoditi."

"Zašto bi ti željela to?"

"Osjećam kao da ih poznajem i mislim da su časni ljudi."- odgovori ona. "Oni ne zaslužuju da umru, pogotovo ne zato što ti pokušavaju pomoći."

"Ako mi ne doneseš taj ključ, kunem se, ja ću zapaliti ovu gomilu truleži!"

"Zašto govoriš takve stvari?" povikala je.

"Zato što mislim ono što sam rekao. Sad se gubi van! I ne vraćaj se bez mog ključa."

"Ovo je moja kuća i ja ne moram izlaziti!"

"Naravno da to ne želiš! Pretpostavljam da je to tvoja sudbina, slijediti žive okolo kao patetično kučence."

"Kučence?" Da li ju je tako nazvao?

"Točno. Izvodiš svoje trikove, preklinjući za mrvice pažnje. Skidajući svoju odjeću."

Ona uzdahne u iskušenju da sruši strop na njega.

"Produži dalje duhu. Osim ako ti nisam nabacio dovoljno mrvica?"

Uz posljednji odsjaj ona se zavrta i nestane iz sobe. Proklet bio, nisam htjela biti sama. Ne večeras.

Zašto su muškarci toliko ljuti nakon što pokažu ranjivost? Što bi ih koštalo da spuste svoje oklope? Nije me briga što je Conrad djevac. Pa, to nije bila istina, ali ona definitivno nije reagirala onako kako je on mislio.

Što ako se vratim i kažem mu da me privlači, a da ta informacija ne ugrozi osjećaje?

Tako da može još više vikati na nju? Vrijeđati ju? Je li ona tip žene koja bi radije bila vrijeđana nego sama?

Nikada!

Što da sada radim? Gdje otići? Conradovi komentari odjekivali su u njoj dok je jurila hodnicima kuće.

Do kraja tjedna sva braća idu van, a ona...ne. Neomi je voljela ići na okupljanja, obožavala se uređivati. Voljela je bilo što sa aspektom druženja.

Podsjetila se na sve zabavne stvari koje je činila, krijesa na plaži u zaljevu, zabave u kućicama na splavi na Mississippiju, slavljenja Mardi Gras s drugim veseljacima, živahnim i hedonističkim scenskim ljudima.

Jednog Četvrtog srpnja, kupala se u fontani na Jackson Square. Pod vrućinom vatrometa iznad nje i okružena mekim zvucima jazz-a, poljubila je potpunog stranca, a njegove usne su imale okus absinta.

Nekada je bila ponosna, život joj je bio zabava. Više ne. Sada ona nije bila ništa više iznad patetičnog psa koji prosi za mrvicu pažnje.

Njezino raspoloženje se podiglo kad je čula glas dolje. Murdoch još nije otišao. Ona trasirala do njega, nalazeći ga da tipka po svom mobilnom telefonu. Odlučila je provjeriti da li njegovim džepovima ima još onih lijepih češljeva za kosu.

"Javi se, Danii", promrmljao je. Kada Danii nije, on je udario šakom u zid. Ako još koji Wroth udari moju kuću još jednom ...

Bio je toliko zaokupljen da nije osjetio ništa kad je rovala kroz njegov džep...

i izvadila ključ.

Satima kasnije, Conrad ju je želio zvati da dođe natrag.

Nešto u njenom izrazu ga je dovelo do ruba. Na licu joj je bio pogled kao da je bila osuđena na vješala, pola strah, pola rezigniranost. Oči su joj bile tako tužne, toliko različite od njenog ranije ushićenog ponašanja, kao kad ga je ispitivala o sirenama i svim ostalim stvarima.

Nije bila njezina krivnja što je čula njegovu sramotnu tajnu, ali ju je tretirao kao da je, zato što je on bio bolestan od osjećaja nemoći i impotentan. Upravo je planirao progutati svoj ponos i pozvati ju kad je nanjušio miris zapaljenih svijeća i...škroba?

Naježile su mu se dlačice na vratu. Nešto se događa, nešto za što je znala da ju čeka. Sve što je željela je bilo da ostane s njim tokom dana, jer je bila uplašena. Od čega?

On ju je okrutno otjerao da bude sama. Zbunjujuća vrsta panike navirala je u njemu, tako jaka da je počeo drhtati. Počeo se znojiti.

Neomi se nikada ne treba bojati. Ne dok je on imao snage u svom tijelu. Oči su mu se raširile kad je u prizemlju čuo glazbu. Nije u redu. Ovo nije u redu. Bijes je u njemu počeo rasti, ljuljao se naprijed-nazad, povlačeći svoje lance, koncentriravši svu svoju snagu u jednu ruku. Opet i opet, on je izdahnuo ... sve dok nije iščaošio rame uz zvuk pucanja.

To mu je dalo dovoljno manevarskog prostora da provuče ruke ispod svojih nogu i oslobodi lanac iz kreveta. Ustao je i zaletio se ramenom u okvir vrata da vrati rame na mjesto, a zatim se uputio dolje. Tragajući za mirisom ruže on je došao u dvoranu.

To mjesto bilo je upropašteno zbog starosti, a i Conrada. Ipak, čini se da je bilo veoma luksuzno prije osamdeset godina. Mramorni pod obasjan je neprekinutim sjajem pod svjetlom koje se činilo kao tisuću svijeća. Unutrašnjost je bila puna svježih rezanih ruža, štirkanih stolnjaka i očito skupog namještaja. Sablasna glazba činilo se da ne dopire iz nekog izvora.

Nestvarno. Ova situacija je produkt halucinacija. Ali nije vjerovao da je to u pitanju. Zatim ju je vidio kako ulazi u sobu, izgledala je kao da je bila u transu. "Neomi?" Nije odgovorila, samo je počela plesati.

Počela je polako, nekako držeći prsa, glavu i ruke savršeno mirno, dok je nogu savila i zavrtjela se u krug. Kad se tempo ubrzao, ona je počela pomicati ruke preciznim fluidnim kretnjama.

Način na koji se kretala bio je poput svile, kao da u rukama nije imala kostiju. Zapanjen, promrmljao je, "Tantsija".

Čak je prepoznao određene korake iz klasičnog baleta, no ona ih je prožela senzualnošću. Bilo je nešto ... sugestivno u načinu na koji je plesala, kao da je to činila kako bi privukla muškarca.

To je djelovalo. Kad se premjestila, osjetio je.

Neomi se pojavila pod određenim kutom spektra. No, on još uvijek nikada nije vidio nešto tako lijepo. Koža joj je sjajila, njezine blijede usne kao savršeni luk. Dimne konture oko očiju samo su još više isticale plavetnilo šarenica. Obrazi su se činili izraženijima zbog sjene preko njih.

Lice joj je bilo prožeto zadovoljstvom, činilo se kao gotovo bezumna radost. Bio je smiren promatrajući je, njegova ranija frustracija je umirena. Tuđa sjećanja nisu mogla preplaviti fascinaciju onoga što je gledao. Postajala su tiša svake sekunde, onda po prvi put u stoljećima, ona su se potpuno povukla.

Mrtva plesačica sa radošću na licu natjerala ga je da osjeća...iščekivanje. Imao je osjećaj da želi nešto više sa njom, da ponovo gleda kako pleše, da razgovara sa njom.

Prije je bio prihvatio činjenicu da će uskoro umrijeti, vjerovao je da je to zaslužio. Bio je vampir, biće koje je naučio mrziti cijeli svoj život.

Sada...on uopće nije bio spreman za kraj. Dok ju je promatrao, pomislio je da ne bi mogao propustiti nju.

Stisnuo je oči. Želim...plesaćicu.

Još u tušu sa njom, shvatio je da je bila posebna za njega na neki način. Večeras mu je sumnja da mu je Nevjesta sve više rasla. Sada ju više nije poricao. Ona ga ne smije prokrviti jer tehnički nije živa.

Neomi je moja.

Da bi imao takvu ženu pod njegovom zaštitom...

Za šansu s njom, mogao bi odustati od svojih planova za osvetu i svoje izvjesnosti da će uskoro umrijeti?

Ona se bez napora zavrtila na vrhovima prstiju, njena crna suknja i njena duga kosa lepršale su uokolo nje. Bila je tako lijepa da ga je boljelo u prsima.

Da, mogao bi. Ona je moja. A ja ću je imati. Bilo je prepreka, ali bio je odlučan na uklanjanju svega što je stajalo na putu njegove želje.

Uskoro joj se tempo pojačao. Vrtila se sve brže i brže. Nije u redu. Vani su munje počele sijevati ispred polumjeseca, a vjetar je zavijao kroz drveće kao kiša lišća. Prostorija je počela polako propadati, stareći pred njegovim očima. Glazba je naglo prekinuta.

Pod pun ružinih latica.

Conrad je posegnuo za njom, u nemogućnosti da se trasira zbog okova. Prije nego što je uspio doseći do nje, tempo se ubrzao još više. "Neomi?"

Zrak je postajao teži. Izraz lica joj se promijenio, od pospanog i zavodljivog do prestravljenog. Nakon što ju je stigao, on je povikao "Neomi stani!"

Ona nije podigla pogled, činilo se da nije u stanju. Oči su bile ukočene, a disanje isprekidano. Kada ju je pokušao zaustaviti, ona je prošla kroz njega, od čega se naježio zbog udara struje.

Svaki zaštitni instinkt njemu je vrištao... Zaštiti je... Budi joj blizu.

On nije mogao. On je zaurlao od frustracije kad je ponovno prošla kroz njega.

Koliko je ona mogla održati ovaj tempo? Brzo, vrteći se sve dalje od njega, sve dok nije...nestala.

Okrećući se sporo zaurlao je "Neomiiii!" Ali zvukovi su se nastavili, zvukovi koje nije želio raspoznavati: struganje kosti i njen prekinuti vrisak. Odjednom je krv počela izbijati iz poda natapajući latice.

Dok i one također nisu nestale.

15. Poglavlje

On je to vidio. Vampir se nekako oslobodio.

Kad je počeo urlati za njom po cijeloj kući, ona se evakuirala iz svoga studija u močvarni paviljon.

Ona planira spavati, daleko od sveg meteža. Zrikavci i sove su uljuljkivali, a povjetarac pirkao. Nije mogla osjetiti, ali čempresove grančice češljale su vjetar iznad nje uzvišenim zvukom. Samo što nije zapala u sanjarenje, on je došao k njoj.

Zastao je i oči su mu se nakratko zatvorile.

"Što želiš?" Neomi je promrmljala.

On je kružio oko stršećih močvarnih čempresa da dopre do nje. "Jesi li ozlijeđena?" pitao je, i čučnuo kraj nje, promatrajući ju.

Koliko god je to mrzila priznati, godila joj je njegova prisutnost.

"Nemoj biti smiješan vampiru. Ja ne mogu biti ozlijeđena." Ipak, njena suština je potrošena, uvijek je bila. Ona se tresla od ponovnog proživljavanja boli. Ubod u srce činio je to osobi.

Mnogo manje nego kad je nož zarotiran... Ona zadrhti. Koliko još mogu nastavljati trpjeti ovo?

"Što se, dovraga, tamo dogodilo?" Kad je slegnula, rekao je "Ti si još blijeđa nego prije, slabija."

"Trebam li očekivati još uvreda Conrad? Ti bi trebao znati da ja nisam jedna od onih žena koje će se prezirati ni zbog čega." Da li je zvučala kao da pokušava uvjeriti samu sebe? "Radije ne bih razgovarala sa tobom."

"Ne želim te vrijeđati." On nije skidao pogled sa nje, kao da je u strahu da će opet nestati.

"Nisi me želio kraj sebe ranije. Možda sada ja ne želim tvoje društvo." Proučavao je njeno lice. "Mislim...mislim da želiš."

"Sada smo umišljeni? Le Dement otkriva potpuno novu osobnost." Nije joj se svidjelo što je u pravu, ili što je on znao da je u pravu. Možda je i bila patetična, kakvom ju je on smatrao. "Kako si se oslobodio?"

"Iščašio sam svoje rame." rekao je on, tonom koji ukazuje kao da to nije vrijedno spomena.

Izvila je obrvu. Intenzivan muškarac. "Naturellement."

"Uđi sa mnom."

"Ti si spreman pustiti kučence unutra? I evo, nisam ni molila na vratima. Zašto je uopće briga što se dešava sa mnom?"

"Jednostavno...je. Dakle, vrati se sa mnom", rekao je on. Mogla je zaključiti da ju je želio uzeti za ruku i odvući unutra. "Zora dolazi."

Ona je odglumila da dodiruje bradu. "Hmm, nikad ne bih posumnjala da nema te velike narančaste kugle koja se diže."

"Ako nećeš doći unutra, onda nemam izbora nego ostati sa tobom ovdje."

"Što je sa suncem? Imaš napad ludila. Jesi glup?"

"Reci mi što se dogodilo večeras ili uđi unutra. Jedno od to dvoje."

"Allez au diable."

"Onda ja ostajem s tobom." On se spustio kraj nje uz tvrdoglav izraz lica.

"Onda ću otići."

"I otići kamo?" pitao je. "Je li to gdje obično ideš kad nisi sa mnom?"

"Ne, ja sam ovdje samo zato što ti ne bi prestao vikati u mojoj kući!" odrezala je, na rubu strpljenja. "Ne znam zašto se to događa. U isto vrijeme svaki mjesec, plešem. Ne mogu se zaustaviti, ne mogu se kontrolirati. I onda odjednom dok plešem srce me izda, bude ubodeno. Mjesec za mjesecom."

"Rekla si da si ovdje sama."

"I jesam. Ne vidim Louisa. Ne vidim nož. Ja samo mogu ... samo to osjetiti."

"Čuo sam da duhovi budu prisiljeni da ponovo proživljavaju određene aspekte svoje smrti."

"Sada kada znam da nisam sama u tome, sve je bolje. Sada možeš ići. Adieu."

Ako se Neomi ranije pojavljivala lepršava i samouvjerena, sada nije, sada je izgledala poput potresene djevojke koja sama liže svoje rane.

Ali Conrad je vjerovao u ono što je rekao ranije. Ona ga je htjela u blizini iako ga je bockala. Naravno, još uvijek se ljuti na njega zbog onoga ranije, ali je isto tako mislio da je uzrujana što je on vidio taj ples. On je shvatio da su žene takve- kad god pokažu malo ranjivosti, obrambeno izvuku kandže.

"Dođi sa mnom, Neomi."

Njezina nježna ruka podigla se na čelo. Činila se ispijenom, njen lik je titrao, njene oči nisu sjajne nego umorne.

Promjene u kući, glazba i svo ono sablasno okruženje morale su preplaviti nju, njezinu samu bit.

"Zašto bih trebala?"

Zato što ju je trebao blizu sebe. Zato što je upravo svjedočio kako djeluje na njega. Bio je promijenjen. Bio je više nego odlučan da je ona njegova. Bilo je to više od njegove odlučnosti da učini nešto više u vezi toga i svoje nove potrebe da ju zaštiti.

Osjećao je kao da se neka strana emocija zabila sebe u njegova prsa i sada zamahuje udarcima zahtijevajući više prostora.

No on je samo rekao "Zašto ne?"

Ona je očito bila jako umorna, ali još uvijek podignute brade. "Ti me sada žališ. Ne moraš me dadiljati. Uvjeravam te da otprije prolazim kroz ovo sama."

"Znam to." Svaki mjesec kroz osamdeset godina ona proživljava svoju smrt sama. Nikad više. "Ako ni zbog čega drugog, onda zbog mene, da me spasiš od spaljivanja. Jer, tantsija, ja mogu biti jednako tvrdoglav kao i ti."

"Što znači ta riječ?"

"To znači plesačica."

Kad su prve zrake sunca počele stizati prema njima, napućila usne "Oh, dobro." Ustala je, a zatim ga pratila do kuće.

Iako je gundala, barem je bio u mogućnosti da ju odvede u svoju sobu. Vjerovatno je bila previše umorna da se odupre. Unutra, ona je sletjela ravno na krevet, zatim se okrenula na bok lebdeći iznad madraca.

Ranije je primjetio da je lebdjela iznad stolice, kao da sjedi. Sada također znao da ona spava u krevetu.

Za nekoliko sekundi, ona je spavala...

Tijekom dugog dana dok je bdio nad njom, njezin lik je ojačao, što ga zadovoljilo više od svega u posljednje vrijeme.

Doživio je nepoznati poriv i prije, neobjašnjivu potrebu... Želio je ležati iza nje. Želio je utisnuti njeno malo tijelo u svoje. Opet i opet, dodirivao je obrise njene kose zamišljajući kako bi se te sjajne kovrče osećale.

Imao je veliku želju da kupi ovo imanje, obnovi ga, i čuva je sigurnom na njemu, ali samo ako bi mogao spriječiti da pleše kao što je prošle noći. Šake su mu se stisnule dok je razmišljao o njoj, opsovao je što osjeća tu bol iznova i iznova.

Conrad je posjedovao znanje potrebno za napraviti poneku čaroliju, uglavnom osnove zaštite ili čaroliju skrivanja, ali rijetko ih je mogao napraviti po potrebi. Kad god je htio određenu memoriju, pokazala se razarajuće nedostižnom. Ako bi bio u mogućnosti koristiti svoje znanje koje je stekao, mogao bi shvatiti kako ju zaštititi?

Što ako je odgovor već bio tamo, u njemu, čekajući da ga se ponovo dosegne? Nikolai je rekao Conradu da može naučiti kako to napraviti.

Također je rekao da postoji samo jedna stvar koja se može natjecati sa ovisnosti za krvlju- sex. I da postoji samo jedna stvar koja bi mogla natjecati nadmoćnom potrebom za ubijanjem.

Sada to on zna. Potreba da zaštiti.

Uz volju i odlučnost, a i grablji koje je pronašao u trošnom spremištu alata, Conrad je uzeo nekoliko komada novina sa prilaza koje je uspio dohvatiti. Namjeravao ih je pokloniti svojoj ženi.

Nakon godina bez iskustva sa ženama i ograničenih resursa, to je najbolje što je uspio smisliti.

Upravo je završio slaganje novina u sobi i smjestio se pričekati da se Neomi probudi, kada su mu se braća trasirala u sobu.

Nikolai je umorno izdahnuo kad je primijetio da se slobodno kreće "Kako si se oslobodio?"

"Iščašio sam rame?"

Gotovo u isto vrijeme, sva trojica podigli su obrve prema složenim novinama. "Iščašio si rame da bi došao do novina na cesti? Mogao si samo pitati nekog od nas, ako si već želio čitati."

"Ne, nije zbog toga." Zašto im ne reći? Oni su ionako već mislili da je lud. Što ako je jedan od njih susreo duha? Što ako bi mu vjerovali?

"Uzeo sam ih za ženu koja živi ovdje." I on je bio dovoljno razuman da prizna kako je to zvučalo. "Ona voli da ih čita."

"Kuća je napuštena, Conrad." Nikolai je stisnuo korijen nosa. "Znaš to."

Trljao je dlanovima preko hlača. "Ja sam jedini koji je može vidjeti. Ona leži na tom krevetu upravo sada.

Za muškarce, imali su previše tjeskoban izraz kao da se pitaju da li je uhvatilo ludilo.

"Ako duh doista postoji neka pomakne nešto." rekao je Murdoch. "Može li zalupiti vratima? Ili srušiti nešto na tavanu?"

„Da, može pomerati stvari umom."

Sebastian je odmahnuo. "Onda svim sredstvima ..."

Conrad je skrenuo pogled sa njih na nju, i natrag. "Ona...spava." A on ju nije mogao prodrmati da ju probudi.

"Naravno da spava." promrmljao je Sebastian. On je uvijek bio najskeptičniji od braće. Conrad je shvatio da se čak i nakon tri stoljeća nije promijenio.

"Prokletstvo, ja govorim istinu."

"Ipak, možeš ju probuditi?"

Conrad je razmatrao objašnjenje zašto je tako umorna, ali zaključio je da bi samo pogoršao situaciju.

Murdoch je pitao "Zašto bi mi povjerovali da si vidio duha, umjesto da imaš nove deluzije? Ti bi trebao biti bombardiran halucinacijama."

"Bio sam. Konstantno. Nisam više. Ona je stvarna." Pravo na njezino uho, rekao je, "Neomi, probudi se!" Nema odgovora. "Probudi se!", rekao je glasnije, svjestan da čini se da je vikao na plahte.

Murdoch je imao izraz na licu, kao da nije mogao odlučiti da li se smijati ili plakati nad Conradovim postupkom. Konačno, on je rekao: "Kristoff je potvrdio da će biti borbe večeras. Tako da se vjerojatno nećemo vratiti za dva dana."

Nikolai je dodao "Mi ćemo te ostaviti da se slobodno krećeš imanjem. Hladnjak je napunjen tjednim zalihama vrećica krvi, a ja ću reći svojoj supruzi da navr..."

"Snaći ću se sam." brzo će Conrad.

"Vrlo dobro."

Iznenaden ustupkom Conrad je rekao "Oslobodite me u potpunosti."

Nikolai je digao pogled s novina na Conradove oči, i on je izdahnuo. "Ne možemo. Dogurao si predaleko da ponovo padneš. Uskoro ću te zamoliti da doneseš odluku. Jednu važnu, ali moraš biti stabilan."

Conrad se gorko osmjehnuo "Otkad ti mene pitaš za donošenje odluke, umjesto da odlučiš umjesto mene?"

Nikolaiev izraz lica bio je ozbiljan. "Otkad sam izgubio brata prije tri stoljeća."

16. Poglavlje

"Voliš se kladiti, Conrad?" Neomi je bila iznenađena što je glas nije zadrhtao.

Bio je obrijan, u potpunosti otkrivajući svoje lijepo lice. Bez upozorenja ulebdjela je u sobu, a onda se ukočila bez riječi pri pogledu na njega naslonjenog na krevet.

Razarajući muškarac. I onda se pitala zašto nije mogla ostati dugo ljuta na njega.

On se namrštio na njenu reakciju. Očito nije imao pojma da izaziva lupanje srca kod žena. "Ovisi."

Jučer, nakon što se probudila iz svojeg sanjarenja, našla je hrpu novina na podu. On je otresito rekao "Bio sam u mogućnosti dohvatiti neke sa hrpe izvan tvog dosega." Mislila je da je za muškarca kao što je Conrad, ovo bilo na razini kao donošenje cvijeća.

Iako ju je gesta smekšala, ona bi i dalje bila neodlučna kada je želio da ostane u njegovoj blizini. "Zašto bi trebala ostati s tobom?" Pitala bi. "Ti ćeš opet povrijediti moje osjećaje ili me opet početi gnjaviti za ključ." Ključ koji je ukrala od Murdocha i sakrila.

"Moja braća su bila ovdje ranije", Conrad je odgovorio. "Rekli su da se ne vraćaju dva dana. To će biti moratorij za ključ. I neću te uvrijediti."

Očito su mu njegova braća omogućila da ostane ne vezan za krevet, sa lisičinama ispred čak i nakon što je otkrio da duh živi ovdje.

Pomisao da je morao dokazati svoje riječi da duh postoji, ali da spava, bila je previše zabavna. Slika njega kako viče na naizgled ništa, osim plahte, bila je urnebesno smiješna.

Bila je odlučila da će mu dati još jednu šansu. Što je bio razlog zašto je večeras donijela špil karata. "Izazivam te na dvadeset jednu partiju Vingt-et-un (Blackjack). Tko izgubi rundu mora odgovoriti na pitanje, istinito i potpuno. Bilo koje pitanje."

On se uspravi. "Dogovoreno."

Ona je lebdjela na podnožju kreveta okrenuta prema njemu. Imao je problema s miješanjem karata jer su mu ruke bile još uvijek okovane, ali nije htio pitati za pomoć. I ona je morala upotrijebiti svu moć koncentracije za telekinezu, što je značilo da će morati više spavati. Ali ipak su bili zbrkani.

Nakon što je osvojio prvu ruku, nakrivio je usne u poluosmijeh, a ona je na to zadrhtala. "Ja sam pobijedio."

Da, jesi...u igri privlačnosti, usne kao njegove trebale bi biti proglašene kao nepravedna prednost.

Što su žene u njegovo vrijeme mislile kad su dopustile da ostane netaknut? Ona se željela ohladiti kartama, koje je prividno držala, kao lepezom.

"Pa..postavi svoje pitanje." rekla je odsutno. "Je li preživio netko od tvoje obitelji?"

"Ne. Nikad nisam poznavala svog oca. Mama je umrla kad sam navršila šesnaest. Bila sam jedinica."

Dijelila je ponovo. On je otkrio asa, a ona je imala sedamnaest. Djelitelju dosta. "Merde", prasnula je kad je bacio na desetku na asa.

Pitao je "Zašto nisi poznavala oca?" Kad je oklijevala, on ponovi njene riječi "Bilo koje pitanje, istinito i potpuno"

"Nisam ga poznavala jer je bio nitkov. Bio je bogat, potomak od Nimes, Francuska, a majka je bila mlada sluškinja u njegovoj kući. Bio je oženjen, ali ju je ipak zaveo. Kad mu je otkrila da očekuje njegovo dijete, on joj je rekao 'Kreni na putovanje u Ameriku, a ja ću te slijediti odmah nakon mog razvoda. Mi ćemo podići dijete kao obitelj. Ali on nikad nije došao. Čekala ga je zarobljena ovdje, trudna i bez dovoljno novca da se vrati."

"Možda je umro na prijelazu puta. Tko zna što se dogodilo s njim?" "

Non, poslao je Maman malu količinu novca koji je potvrdio da je prevarena i potencijalni skandal koji je morao skloniti daleko od očiju društva. Ipak, sve do dana svoje smrti, moja majka je mislila da će doći po nas, tako da se nikad nije udavala." Iako prosidbe u njenom poslu nisu bile ozbiljne, neke su čak i bile legetimne.

Neomi nije mogla shvatiti kako je Marguerite mogla propustiti sve te mogućnosti za bolji život, mogućnosti koje su mogle osigurati da francuska emigrantica i njena izvanbračna kći napuste Vieux Carre.

U Neominom umu, ako je žena bila dovoljno luda da čeka da ju muškarac spasi, onda ne može biti izbriljiva koji će to muškarac biti.

Margueritein život je dobro naučio Neomi. Ona se zaklela da nikada neće biti u takvoj situaciji, da ovisi o muškarcu.

Podijelila je karte još jednom. Imala je devetnaest dok je on imao asa herc. "Još" rekao je on. Dala je. "Još opet. I još jednu." On pokaže svoje karte. As, dvojka, trojka i šestica.

Usne su joj se stisnule. Ova kartaška igra ne ide kao što je planirala. Ona se nadala da će saznati više o njegovoj prošlosti i kako je bio cijeli život bez seksa a da se ne zapita.

"Dvadeset i jedan na teži način. Pobijedih ponovo. Ako se tvoja majka nije udavala, kako ste vas dvije živjele?"

"Radila je."

"To nije temeljit odgovor."

"Bila je plesačica burleske. Odrasla sam u iznajmljenoj sobi iznad kluba."

Uzdigao je obrve. "To objašnjava mnogo o tebi i tvom nedostatku skromnosti. No, sa svojim izgledom... Njegov pogled spustio se na njene grudi, a zatim brzo vratio gore. "Zašto nisi slijedila njene korake?"

Uputila mu je blag osmijeh. "Tko kaže da nisam?"

Izgledao je zaprepašteno. "Ali bila si balerina!"

"Ne oduvijek", promrmljala je.

"Ne možeš me ostaviti u neznanju."

"Onda osvoji ovu ruku." Dvadeset za nju i sedamnaest za njega. Ja sam pobijedila. "Napokon." A ako on ide kopati po njenoj prošlosti, onda ... "Zašto nisi lojalan svojoj obitelji?"

Stisnuo je oči. "Ti me namjeravaš pitati za moj osjećaj lojalnosti?"

"Oui. Zapravo, već jesam."

"Bio sam u Kapsliga osamnaest godina. Zatim su se okrenuli protiv mene. Borio sam se rame uz rame sa svojom braćom više od desetljeća, a oni su me napravili čudovištem."

"Zašto se osjećaš kao čudovište? Željela bi da ne gledaš vampire na način kao što gledaš. Meni se sviđaš..." Ja sam zalučena tobom, "...i ja mislim da su tvoja braća časni ljudi. Činjenica da ste svi vampiri je slučajnost."

"Slučajnost. Moja uvjerenja se svode na jednu riječ." On je prstima gladio rubove karti. "Ako bi me vidjela usred krvožeđe, i ti bi mislila da sam čudovište. Sada dijeli. Ja želim dobiti svoja pitanja."

Ona je podijelila. "Ha! Ja sam pobijedila. Zašto su tvoja tri brata ... drugačiji od tebe? Zašto nikad ne piju iz vene?"

"Sebastian se spriječio postavši pustinjač, klonio se bilo kakvih iskušenja. Dvoje najstarijih su se pridružili redu, vojski koja se zove Preci. Njihov je prvi zakon da nikada ne uzimaju krv direktno iz mesa. Iako sam sada čuo da oni smiju piti iz svojih besmrtnih Nevjesti."

"Preci su vojska kralja Kristoffa, zar ne?" Kad je kimnuo, ona reče "Zašto se nisi jednostavno pridružio sa svojom braćom?"

"Kristoff je prokleti rus!" Prasne on, a njegova široka ramena se napnu. "Borio sam se protiv tih gadova više od deset godina, u svakodnevnim bitkama, a onda sam ubijen od ruskog mača. Probudim se, a krv nekog od njih juri mojim venama, moja braća su obećala moju prokletu vječnu vjernost rusu koji je i vampir. Nije mogla biti kombinacija koju sam više prezirao."

"Ako se ti Preci neumorno bore protiv zlih vampira.."

"Kristoff je pretvorio tisuće ljudi. Učilište ima svoju ravnotežu, ali ne i kad on tako stvara vampire." U vidljivom pokušaju da se smiri rekao je.

"Dijeli."

"A plima od dvadeset i jedan se okreće ", rekla je kad je dobila Vingt-et -un.

"Pričaj mi o svojoj obitelji." On je nestrpljivo rekao "Moji su roditelji bili par iz ljubavi. Moja majka umrla je rađajući zadnju od četiri mnogo mlađe sestre. Moj otac je bio znatno stariji i nikad se nije oporavio od gubitka."

"Tri brata i četiri sestre? Imao si sedam braće i sestara? Uvijek sam priželjkivala jednog brata ili sestru."

"Moje sestre nisu živjele dugo, umrle su zbog bolesti. Najstarija je imala samo trinaest godina."

"Žao mi je, Conrad."

"Nisam bio blizak s njima kao što sam mogao biti. Kao što sam trebao biti. Borio sam se za Kapsligu već godinama u vrijeme kad je prva rođena. Bile su najbliskije Sebastianu."

"Zašto si baš ti sin koji je izabran za Kapsligu?"

"Nikolai je bio nasljednik, Sebastian učenjak. Murdoch je bio ljubavnik. Kako nisam imao izražene interese, postao sam ubojica."

"Zašto ne bi mislio o sebi kao zaštitniku? Spašavao si ljudske živote. Zaštitio ih od strašne sudbine."

"A onda sam im kasnije sam krojio strašnu sudbinu. Sad dijeli."

"Merde", promrmljala je opet, kad je izgubila za jedan. "Posez votre pitanje."

"Ti si zapravo skidala svoju odjeću ispred gomile nepoznatih ljudi?"

"Da jesam. Moja je majka upravo neočekivano umrla. Moji izbor su bili ples u klubu noću i dalje moj balet tijekom dana, ili ići raditi u tvornici papira do kraja mog života." Tada nije bilo bračnih ponuda. Uostalom ona je bila samo tinejdžerka.

Suzio je pogled. "Rekla si da ti je majka umrla kad si imala šesnaest godina."

"Pa?"

Usne su mu se razdvojile, otkrivajući one očnjake koji su na neki način postali vrlo atraktivni za nju. "Ali šesnaest?"

"Et alors. Neću se ispričavati za to. Vremena su bila drugačija, i ja sam zapravo većinom uživala. Držala sam to poglavlje mog života tajnim, ne zato što sam se sramila, nego zato što sam znala da će ljudi imati istu reakciju kao i ti, i zatvori usta vampiru."

"Ti nisi bila djevica, zar ne?"

Ona je trepnula prema njemu. "Non, je suis Capricorne. (Ne, ja sam Jarac.)"

Ignorirajući njezin komentar, rekao je "I nisi bila u braku?" Kad je odmahнула glavom, gledao ju je pogledom koji je govorio >Aha, jedna od onih žena<.

"Da, Conrad, ja sam jedna od onih žena." Ona se nasmiješi i podijeli karte. "I ne sramim se tog dijela svog života."

Požurio je i opet pobijedio. No, kada je oklijevao sa svojim pitanjem, znala je da ju želi pitati o tome koliko muškaraca je poznavala, a Neomi nije mislila da bi mu se svidio odgovor

17. Poglavlje

"Sa koliko muškaraca si bila?" napokon je upitao.

"Želiš li zaista znati?"

Conrad kimne, iako nije bio posve siguran. Još uvijek je škrgutao zubima na njeno skidanje odjeće za gomile muškaraca u dvadesetima.

"Manje od rezultata, a više od jednog", odgovori ona.

"Iskreno i potpuno", podsjetio ju je.

"Vrlo dobro. Ja sam imala četiri ljubavnika do mojih dvadeset i šest godina."

"Toliko mnogo?" Namrštio se do zuba zbog činjenice da su sva četvorica poznavala njezino tijelo, a on nije.

"Ah, to je malo. Iako bih imala legiju da je kontrola rađanja bila pouzdanija." Bila je tako otvorena o ovoj temi, pa se činilo kao da je ponosna na svoje iskustvo.

Barem je imala nekakvo, pomislio je mrko. Njegovo je nepostojeće. I još gore Neomi je to znala.

Bio je mlad, trinaest kad je napravio zavjet s Kapsligama, puno prije nego što je bio u stanju razumjeti što bi to točno značilo za njega.

Nažalost, on je imao seksualna sjećanja drugih muškaraca. Nijedno od njih nije bilo ono što je želio vidjeti, iskusiti - neka su mu ježila kožu. On je činio sve da ih blokira čim bi se pojavila... "Je li to razlog zbog kojeg si prekinula sa svojim zaručnikom? Budući da nisi željela samo jednog ljubavnika?"

Odmahnula je glavom. "Bila sam dosadno monogamna."

"Zašto onda?"

"On nije učinio ništa posebno. Ali uvijek sam imala osjećaj nemira kraj njega. Nažalost, jedino što je bilo jače od toga, bila je moja potreba da imam najbolje. Ako je i postojalo drugačije ostvarivanje ciljeva, ako nisu bili najbolji i najzavidniji, ja nisam znala za njih. A Louis je bio

najkvalificiraniji neženja u okrugu. Bio je iznimno lijep i imao je novca, naftnog novca."

Nepoznati osjećaj naselio se u Conradu i počeo ga nagrizati. "Što se dogodilo s gospodinom naftašem?"

"Znala sam da sam predugo ignorirala svoje instinkte za njega. I shvatila sam da se ne želim udavati. Ne samo za njega, nego ni za koga. Bilo mi je previše zabavno samoj i stajala sam sasvim dobro finansijski. Dakle, nakon pola godine namamljivanja da me oženi, predomislila sam se. Louisu je to bilo, kako se pokazalo, neoprostivo."

"A kako to žene namame čovjeka da ih oženi?" upitao je Conrad, nastojeći da ne zvuči zaintrigiran kao što je bio. On ju je zamislio da ga pomoću svojih trikova mami za nešto, ta pomisao ... ga uzbuđuje. On bi joj uskraćivao to nešto što je duže moguće.

"Zadirivala sam ga. A onda nisam mu dala."

Dala? „Ah, razumijem." Barem nije spavala s gospodinom rafinerijom.

"Vingt-et-un. Moja pobjeda." rekla je. "A sada, pričaj mi o ozljedama na ruci." Kada je oklijevao, dodala je, "Bilo koje pitanje, istinito i potpuno."

"Tarut, Demon iz Kapsliga me ogrebao. To neće zacijeliti dok on ne bude mrtav." Conrad je mislio da bi Tarut mogao biti na onom skupu. Ako bi se Conrad uspio osloboditi iz ovih okova, on bi mogao ići u ofanzivu i smaknuti Demona.

"Zašto je to učinio?" upita ona.

"On misli da bih trebao biti mrtav, a ja se ne slažem s tim."

"Kako si uspio pobjeći? On mora da je vrlo jak."

"Tarut ima bandu." Mnoge vrste demona instiktivno love u čoporima, Conrad će morati također paziti i na njih na okupljanju. "Sve u svemu, Demoni su jedna od najjačih vrsta u Učilištu i Tarut je stariji i moćniji."

"Kako si postao ubojica?" upita ona, igra karata je zaboravljena.

"Htio sam isplatu."

"Pohlepa, Conrad?" upitala je tiho. "To ne slični na tebe."

"Kako znaš?" Kada je slegnula ramenima, on je izustio "Trebao sam plaću. Nakon što je Kapsliga krenula na mene, nisam znao gdje da idem ili kako se hraniti."

"Nastavi."

"Lovili su me kao prokletog bijesnog vuka, a nisam imao pojma ni kako preživjeti kao vampir." Nikad nije bio tako slab, tako zbunjen. Pola njegove obitelji je upravo umrlo, a druga polovica je postala njegovi neprijatelji, a on se zauvijek promijenio. "Skapavao sam od gladi, a krv je bila posvuda. Svake noći, borio sam se da ne oborim čovjeka i nahranim se."

"A što se zatim dogodilo?"

"Krv izvučena iz donatora se mogla kupiti, ali je bila skupa. Naletio sam na unosnu nagradu za Mjenjolika, kojeg nitko nije mogao uloviti."

"Zašto?"

"Budući da je vrlo teško poraziti Mjenjolika. Do vremena kada shvatiš kako da poraziš jedan oblik, on se promijeni u drugi. Bio sam iscrpljen od žeđi, a gad mi je isprašio guzicu. Baš kad sam bio na rubu smrti, ovaj novi, instinkt me preuzeo." On je zario svoje očnjake u vrat Mjenjolika i krv je jurnula prije nego što je zatvorio oči i skliznula niz grlo ...izgubljen...

"Conrad? Ostani sa mnom. Conrad!" Kada ju je napokon pogledao, rekla je "Ti si govorio o instinktu ..."

"To je bio vampirski instinkt. To me je savladalo. Vratio sam se po nagradu sa mjenjoličkom glavom u jutenoj vreći, ali i s njegovim sjećanjima u mojoj glavi. Odjednom sam bio u vrlo tražen."

Ugrizla je donju usnu. "Koliko si ih ubio?"

"Bezbroj. A tu su bile i mete koje sam sredio kad sam bio ljudsko biće. Ubio sam prvog vampira kad sam imao trinaest godina."

"Tako mlad? Kakav je bio tvoj život kao čovjeka?"

"Većina toga bilo je zastrašujuće, hladno i očajno. Ako te ne bi sredili drumski pljačkaši, kuga bi. Ti ne želiš zagrliti voljenu osobu koja se vratila kući, jer ne znaš je li donijela smrt sa sobom. Mi smo bili bogati, ali nije bilo hrane ili robe za kupiti."

"Žao mi je bilo tako teško za tebe i tvoju obitelj."

"Barem je taj dio završio. Kakav je tvoj bio?"

"Suprotan. Za mene, život je bio senzualan, uzbudljiv, i strastven." rekla je sanjivog pogleda. "Sjećam se udara topline u francuskoj četvrti u ljetnim mjesecima. Na svakoj ulici, nezaboravna glazba. Ja sam skakutala u fontanama i išla na jazz i ples, koji se usput rečeno, može

koristiti kao olakšavajuća okolnost u moje vrijeme." Nagnula je glavu prema njemu, a kosa se zaleljala preko njenog blijedog ramena. "Pitam se što bi mislio o tom vremenu i mjestu."

"To bi bilo strano meni. Moja kultura obožava vojsku i disciplinu."

"Moja je obožavala jazz, alkohol, i neumorne potrage za zadovoljstvom. Ratnik i balerina, različitije ne može biti."

"Što znači biti balerina?"

"Nastup za nastupom. Iako mi se sviđalo plesati, kada nisam bila na turneji, ja sam trenirala šest dana u tjednu, bez iznimke."

"To mogu reći. Kad sam te vidio kako plešeš."

"Ah, tako je. Ti si svjedok. Prekjučerašnje pucanje je bilo loš dan za Neomi, kučence."

Namrštio se, ali i dalje pitao "Zašto si tako ... strpljiva sa mnom? Nakon toga što sam rekao?"

"Zato što znam da to ništa nije značilo. I zato što ja ne vjerujem da si tako loš kao što svi misle."

Ona nije imala pojma. Bilo bi najbolje stati na kraj njenom koketiranju i razigranom znatiželjnom pogledu. "Neomi, imaš idealiziranu sliku o meni u svom umu. Pusti me da ti objasnim neke stvari. Prije manje od dva tjedna, ubio sam svoju posljednju žrtvu, i pio direktno iz nje, gasio žed poput prljave zvijeri."

Širom otvorenih očiju, rekla je "Pa, ta slika sigurno ne pridonosi tvojoj privlačnosti! No, srećom imaš dubok glas, koji mi se sviđa više nego što bi trebao, tako da neutralizira sav taj učinak zvijeri i prljavštine."

Naizmjenice je volio i mrzio kad se pretvarala da joj je privlačan. "Zvučiš kao da je to lako odbaciti."

"Što je bilo bilo je, Conrad. Sada moraš učiti iz prošlosti i krenuti dalje. Da sam imala tvoj mentalitet, ja bi još uvijek bila plesačica burleske. Nikad ne bi težila da budem balerina, zanimanje koje mi je donijelo veliku radost. Razmisli što sve propuštaš. Svoju nevjestu, obitelj i sreću. Za razliku od mene, ti možeš imati budućnost, tamo je negdje, samo čeka da ju zgrabiš. Imaš toliko mogućnosti za krenuti naprijed, ako bi samo prestao gledati unatrag."

To je upravo ono što ju čini opasnom za njega, natjerala ga je da zamišlja sve stvari koje bi bile moguće. Kao na primjer da ima nju za nevjestu.

Njegov je san... njena propast. Stresao je glavom. Kletva ju ne može dotaknuti, čak i da je istinita. Ona ne može biti fizički povrijeđena. Ali on je još uvijek želio krenuti u ofenzivu na Taruta. "Neomi, kad mi se braća vrate, moraš nabaviti ključ."

Ona tajanstveno slegne ramenima kao da je rekla sve i ništa. "Umorna sam, mon grand. Idem spavati."

Pričao je francuski tečno. Mon grand znači moj veliki čovjek. Šaljiv način prisnosti.

"Gdje ideš?" Kada je pretražio kuću u potrazi za njom, vidio je da glavna spavaća soba ima samo par komada namještaja, ali to nije bilo mjesto kamo je odlazila kad nije bila s njim. Ona vjerovatno ima tajno skrovište.

"Oh, ovdje i ondje."

"Hoćeš li se vratiti sutra?"

Došetala se do njega. "Iskreno, vampiru," lebdećom rukom micala mu je kosu s čela, "ako ostaneš ovako šarmantan, kako bi ikada bilo moguće da budem daleko od tebe?" Uz to, ona je nestala.

Ali vratila se. Budući da si nije mogla pomoći.

Odjednom Conrad shvati da je izvio usne.

18. Poglavlje

"I išlo nam je tako dobro..." promrmljala je Neomi, što je samo još više razljutilo Conrada.

Tijekom posljednja tri dana Conradov put oporavka nije bio ravan već još više krivudav, s puno oštih skretanja i mnogih nazadovanja.

Trenutno su bili na nazadovanju.

"Neomi, obećaj mi da ćeš mi nabaviti ključ!" Nervozno je koračao ispred prozorske klupčice na kojoj je sjedila. "Moja braća će se bez sumnje vratiti večeras."

Već su kasnili jedan dan. "Rekla sam ti da ne želim razgovarati o tome." Oslobođanje njega nije bilo čak ni za razmatranje za nju. Murdoch je rekao da će Conrad pokleknuti ako ga se oslobodi prerano, a ona se još uvijek boji da će napasti svoju braću ako pobjesni u krivom trenutku.

Kad bi joj se odlučnost pokolebala, ona bi samu sebe podsjetila da je Conrad pljuvao krv u Nikolaievo lice prije manje od dva tjedna. Njegova odana braća tražila su ga stoljećima, a Neomi neće biti nepromišljeni duh koji će ga glupo osloboditi čim je pokazao malo poboljšanje.

Skrivanje ključa od njega bilo je rizično, i ona može predvidjeti bijes koji bi izazvala, ali nije htjela da Conrad razmišlja o tome, ne sada, kada se polako ali sigurno oporavlja. Ako bi bio svjestan da ga ona ima, ne bi radio ništa drugo nego ju proganjao zbog toga, i bio opsjednut time.

Ona mu nikada nije lagala, nego je izbjegavala tu temu, ali je znala da ako ikada otkrije da je ona već imala sredstvo za njegovu slobodu skriveno u baletnoj papučici u svom studiju biti će ubojit...

Zaustavio je svoje koračanje. "Znam da vidiš moju braću kao heroje, ali ako se ne poboljšam, oni će me ubiti, Neomi."

Ona ne vjeruje to, ali je znala da ne može uvjeriti Conrada. "Misliš li da ću ikada dopustiti da budeš povrijeđen ovdje?" Svatko tko bi pokušao ubiti njenog vampira bi se mogao naći bačen u močvaru kao hrana aligatorima.

"Ne razumiješ što je na kocki!" prasnuo je, podigavši glas na nešto manje od deranja. "U slučaju da ih nisi čula, oni su željni >da me spase mojih muka <!" Mišići njegove čeljusti imali su tikove, predznak koji je uvijek signalizirao da je bijes bio blizu.

Nažalost, on ih je i dalje nastavio imati. Muškarci poput njega jednostavno ne mogu podnijeti da su u klopci. Ova situacija ga je konstantno činila nemoćnim, a on je imao poteškoća sa smirivanjem svoje agresije.

Ponekad se činio kao bure baruta pred eksplozijom. Pa ipak, ona je pronašla poštenje i čistoću u njegovoj žestini. Louis je bio obmanjivač i lažljivi licemjer. Conradov bijes bio je grub i iskreniji. S njim znaš što točno dobiješ.

To ne znači da će krotko prihvatiti kad je bezobrazan. Jednom je čitala članak o postavljanju granica ljudima u vašem životu. Ako se njihovo ponašanje pokaže neprihvatljivo za vas, ne nagrađujte ih još više pažnje. Kad je Conrad postao neugodan, ona bi jednostavno otišla, što je rezultiralo ishodom naljutivši ga još više.

Kad se na kraju njegov bijes ohladio, pronašao bi ju u paviljonu ili u zapetljanom vrtu. Dok bi gledao u njeno lice, držao bi je za ruku i promuklo rekao nešto kao "Dođi" ili "Nemoj me izbjegavati..."

"Prokletstvo, Neomi! Zašto ne bi to učinila za mene?"

Kad je udario njezin zid, ona je došla do granice. "Ja sam te molila, opet i opet, da ne oštećuješ moju kuću Conrad." Rekla je mirnim tonom koliko je mogla. "Moj dom nije nešto, ali to je sve što imam. Ako ne možeš poštovati moje želje, onda ti ne želim ni biti blizu."

Pošto ju nije mogao slijediti, ona se teleportirala van na kasno popodnevno sunce. Počevši sa zaraslim vrtovima. Odatle je lebdjela vijugavom zaraslom stazom do paviljona.

Kad se približila, čula je se neke nevidljive životinje da klize pod vodom. One su odmah osjetile njenu prisutnost. Zašto to drugi ne mogu? Zašto su je mogli vidjeti samo vampir i životinje?

Kad god se pokušavala približiti, otišla bi tamo u šetnju. Kad je Neomi ugledala istrošeni put s močvarnim čempresima uz obalu, ona je osjetila još jedan ubod boli. Što da radim s njim?

On se trudi tako jako, i napredovao je.

Vidjela je kako je uzeo krpu i svoje prljave čizme, očistio ih je najbolje što je mogao, kao vojnik kakav je nekada bio. Svaki dan se tuširao, prao zube i brijao. Pa dobro, brijao se možda svaki drugi dan. Ali voljela je trodnevnu bradu. Svakog zalaska sunca, borila se sa svojim gađenjem i donijela bi mu šalicu krvi koju su mu ostavila braća, Conrad bi je pio samo zato što je bilo očito koliki trud je uložila da mu je posluži. Boja mu je već bila bolja i mišići su mu postajali još veći.

I dok je on napredovao, razgovarali su sve više i više, dvoje ljudi kojima je to očajnički bilo potrebno. Često su uhvatili ritam, dobacivali naprijed-nazad, kao da su im misli bile međusobno isprepletene. Rekla mu je "Kada razgovaramo, sviđa mi se kako su naše riječi kao plima i oseka. Nema potrebe osvrutati se na svaki komentar, nema potrebe za pojašnjavanjem, razumijemo jedno drugog kao sebe sami. To je kao ples."

"Ili seks?"

"Ona bi se nasmiješila. "Samo ako je odličan."

On joj je uvjereno kimnuo. "Tada bismo imali odličan sex."

Gospode, mi bi

Oni kao da se uklapaju u svakom pogledu. Da, bio je pola lud, ali kao »prohibicijski« duh sa sklonošću za krađom kondoma, moon pies pita i grudnjaka, ni ona nije bila baš u kontaktu sa stvarnošću.

Conrad je mogao primijetiti, činilo se da je njezina prisutnost jedina stvar koja umiruje njegov um. On je zacijeljivao, a ona je bila sretnija nego što je bila zadnjih u osamdeset godina. Dvije slomljene duše zajedno u ovom slomljenom mjestu našle su neku vrstu zadovoljstva.

Ona je mislila da možda njegov boravak ovdje nije bio slučajnost. Nije mogla vjerovati da je sve to bilo slučajno. Možda ju je on trebao spasiti od toga prokletog posmrtnog života?

Možda i nije naučila lekciju od Marguerite L'Are. Ako će netko spasiti Neomi, to će biti ona sama...

U sumrak, Conrad je došao do nje.

Nekako je izgledao i ponosno i skrušeno, rekao je "Ja više neću oštećivati tvoju kuću."

"Merci d'Avance."

Ispružio je ruku. "Želim da ideš unutra sa mnom."

"Ne, Conrad, ne večeras", rekla je, na što je stisnuo zube.

Znala je da frustriran zbog njenog odbijanja samo zato što joj je želio biti blizu. Ona vjeruje da je imao duboko ukorijenjenu potrebu da ju zaštititi, kao što će ona možda morati njega.

Kao da je osjećao da je to njegovo pravo.

Kad god je gledao u nju, boja očiju bi mu potamnijela te je imao sve više posesivan pogled...

"Možda sam ti oštetiio stvari, ali sam također i neke popravio." istaknuo je.

"Istina." Nakon što je našao neke alate u staroj šupi pokraj prilaza, učvrstio je kuću, pokrpao ili pokrio otvore prozora i ponovo pričvrstio i izravnao ulazna vrata.

Zatim, kao da je slušao neki neprijeporni instinkt da joj bude toplo i sigurno, on je uredio glavni apartman da joj bude prihvatljiv. Prenio je novi madrac u apartman i donio bilo koji dostupni namještaj na tom području. U potkrovlju našao starinsku komodu i stolicu za koje čak ni ona nije znala da su bile tamo. Nakon što je čudesno očistio dimnjak i bio u mogućnosti naložiti vatru, iako se činilo da njemu nije hladno, a njoj sigurno nije bilo, obavijestio ju je da će odsada spavati s njim u toj sobi.

Njegov ton podsjetio ju je da je rođen kao aristokrat i bio general u 17 stoljeću. Conrad Wroth je bio navikao da se njegova volja posluša.

Činio se zbunjenim kada se nasmijala i smatrala njegov zapovjednički način šarmantnim, a onda se naljutio kada ga je podsjetila da ona već ima mjesto za spavanje.

Činjenica da je ona imala svoje mjesto beskrajno ga je izluđivalo...

"Dakle hoćeš li doći?"

Kada nije napravila ni jedan pokret da se pomakne, mogla je primijetiti kako ga je očajno >svrbilo< da ju prisili da uđe unutra. Da je bila tjelesna, nema nikakve sumnje da bi ju prisilio na to. Nema sumnje da bi ju prebacio preko ramena i odnio.

Ova planina od muškarca je znao da njegove znatne mogućnosti, na koje se očitito oslanjao u svemu, ne bi bile uspješne sa njom.

Barem jednom, njena bestjelesnost se pokazala kao prednost.

Ako on želi biti s njom, onda je mora uvjeriti da se vrati ili ju je trebao na početku spriječiti da ode.

"Ne večeras, rekla sam. Samovoljno razdvajanje od njega bilo je jednako jedno i za Neomi. Ali ona nije mogla dopustiti da iskaljuje svoj bijes na njenoj kući ili na njoj.

"Radi što želiš." rekao je uzavrelim tonom, odlazeći. Ali ne prije nego što je primijetila tik mišića na njegovoj čeljusti.

Kasno u noći, upravo je bila zaspala u studiju kad je čula njegovu viku. Prije nego što je Neomi uopće odlučila, već se trasirala k njemu. Sekundu čim je stigla, on se trznuo iz kreveta s drugim urlikom iz petnih žila, tako glasno da su prozori vibrirali.

Kad je dojurila do njega, već je spustio noge i sjeo na rub kreveta.

"Conrad, sve je u redu. To je bio samo san."

Držao je glavu u svojim okovanim rukama, s laktovima na koljenima dok se zibao. "Moja glava ... previše je puna." Tako čvrsto ju je stiskao, da se bojala da će si slomiti lubanju.

"Šššš, tiho, mon coeur." Poslala mu je telekinetički udar niz leđa. "Gotovo je."

"Ja ne ... ja više ne želim biti ovakav!" Glas mu je bio tjeskoban.

"Postaješ mnogo bolji." promrmljala je. "Uskoro nećeš imati ove noćne more."

Zaškiljio je prema njoj, kao da je tek sad primjetio da je tu. "Ti si... ubijena, ti me podsjećaš na stvari koje sam učinio, na posljedice." rekao je gušeći se. "I ti si mi pokazala što sam mogao imati... da sam bio... drugačiji." Ponovno je uhvatio glavu i promrmljao "Ti si ono što nije u redu s mojom prošlosti. Ono što nedostaje u mojoj budućnosti."

Znala je da se neće sjećati većine od tih riječi, ali ona hoće. "Conrad, tvoja budućnost nije riješena. Možeš ponovo imati dobre stvari u svom životu."

"Ti si savršena kazna za mene."

"Oh." Zapanjena, ustala je da ode.

Ispružio je ruku prema njoj da ostane. Kad je zatvorio svoju veliku šaku oko zraka, okrenuo se i udario uzglavlje s frustracijom. Praznog pogleda,

plamteće crvenih očiju, on je hrapavim glasom rekao "Je li itko ikada toliko želio svoju pokoru?"

Ona ne reče ništa, samo se smjestila pored njega mičući mu kosu s čela. Mrzila je što je u tolikoj boli i poželjela je da ju je mogla izvući iz njega. On je jednom bio heroj, njegov život predan nečemu većem, ali sada je patio.

Neomi je znala da je bio slomljen čovjek kojem je trebalo spašavanje. Tijekom posljednja tri dana, ona je postala uvjerenjena da je zaslužio da ga se spasi.

U ovom trenutku je shvatila da bi to moglo pasti na nju.

Ali kako mu je mogla pomoći? Uzdahnula je, pridobivši ga da opet legne natrag. Neomi je bila plesačica, odrasla u polusvijetu, vodeći brigu o malo čemu osim o tulumarenju i piću. Što ona zna o vraćanju vampira s ruba ludila?

Ona će jednostavno morati koristiti alate koji su joj na raspolaganju. I doista, ljekovite vrijednosti viskija i smijeha su podcijenjene.

19. Poglavlje

"Tko je tvoj najbolji prijatelj, mon grand?" gugutala je, levitirajući s dvije boce. "Tko voli Conrada?"

On je klečao kraj kamina, završivši paljenje vatre. Vani je bila vjetrovita noć, ali unutra je bilo ugodno. "Što to imaš?" Ustao je, obrisao ruke o hlače, zatim sjeo na jednu od stolica ispred kamina.

"Dar za tebe."

"Dar?" Čak i on je primijetio koliko je zvučao zbunjeno.

"Oui, također poznat kao poklon. Ili, kao što Francuzi kažu, un présent."

Prihvatio je boce od nje, brišući prašinu sa etiketa. Čeljust mu se spustila. "Ovo je Glen Garioch iz 1925-e!" Oklijevao je pročitati drugu etiketu. "Moj Bože," dahne on. "Macallan, 1924-a. Neomi, ovi viskiji vrijede oko sto tisuća dolara. Ja ne mogu to piti, možeš ih prodati. Ili ih netko može prodati za tebe."

"Što bih ja učinila s tim novcem? Imam ga dosta u svom sefu. Osim toga, ja ću dobiti puno više od užitka kad vidim da ga ti piješ." Ona je lebdjela iza njega, vireći mu preko ramena, šapćući nježno na uho "A onda mi ga moraš opisati, vrlo polako, sa tim svojim dubokim, hrapavim glasom. Da li je dimni ili zemljani poput treseta? Kakav je na jeziku? Koliko dugo treba da toplina udari iznutra?"

Mogla je čitati telefonski imenik i učiniti da zvuči erotski. "Sigurna si?"

"Živjeli!" Ona mu je dobacila čudan smiješak i rekla "A votre Sante". Za tvoje zdravlje.

"Onda želim to piti i gledati te kako plešeš."

Izgledala je oduševljena njime, a njemu nikad dosta toga pogleda. "Želim plesati i gledati mog vampira kako pije."

Moj vampir... K vragu, on je volio kada ga je tako zvala. Znao je da flertuje, u najboljem slučaju, ali nije mogao zaustaviti rumenilo zadovoljstva.

On je otvorio Macallan, ostavljajući ga da diše. Aroma ga je pogodila i izvio je usnu. Taj viski neće koristiti da izgubi svijest, kao što je to činio u prošlosti. Za početak, više se nije morao boriti sa bijesom kao prije. I, što je još važnije, boca kao ova zahtijevala je da seokus...

"Vratit ću se." rekla je, a zatim je nestala.

Bio je napet, uznemiren kad god bi otišla, ali vratila se za nekoliko minuta, noseći lebdeći gramofon nad jednom rukom, a kristalnu čašu nad drugom. Ona mu pruži čašu, a zatim spusti gramofon na pod. Nakon što ga je navila i postavila iglu na mjesto, škripava glazba počela je svirati laganu jazz baladu.

Glumeći glas spikera rekla je "A sada! Za matineju! Izvanredno talentirana Miss Laress će nastupiti za sretnu publiku! Od jednog čovjeka!" Skromno se nasmiješila. "Sjetila sam se starog plesa koji sam plesala kad sam bila mlađa. Mislim da će ti se svidjeti..."

Kao što je rijetki viski odahnuo, tako se Conrad naslonio u stolicu ispred vatre, promatrajući najljepšu ženu koju je ikad vidio kako pleše samo za njega.

Iako Neomi nije prirodno rumena, njemu je još uvijek lijepa, pogotovo kad se kreće. Hipnotizirajuće. Ovaj ples je bio naporan za nju, ona bi se okrenula prema njemu usred piruete ili zastala da mu dobaci osmijeh ili mu namigne. Živjela je u ovom trenutku, olako se smijala i stalno koketirala. Sreća je bila njeno prirodno stanje, nešto što je Conrada istovremeno intrigiralo i hipnotiziralo. Tokom njegovog dugog života takvo stanje njemu je konstantno izmicalo. Ali ona je imala teoriju zašto: "Ljudi misle da će im sreća jednostavno pasti u krilo. Moraš težiti tome. I ponekad je moraš zgrabiti dok te udara i vrišti."

Neomi je ubijena, ne posjeduje tijelo, ali još uvijek juri svako zadovoljstvo koje može doseći. Conrad poštuje to.

Sada je plesala kao da je instinktivno precizno znala kako ga privući. Kako biti neodoljiva za njega. Zašto se odupirati? Zašto se boriti protiv te privlačnosti?

Jer čak i da ona probudi njegove osjećaje, on bi ju na kraju ipak razočarao.

Ovdje je napredovao, ali nije bio svoj u glavi ni na koji način, još uvijek je imao povremene napade bijesa i naporne noćne more. Što će se

dogoditi kada se vrati u stvarni svijet? Hoće li se moći suzdržati od ispijanja svojih žrtava, kada je ovisnik o preuzimanju njihovih moći?

Stoljećima su njegovi protivnici bili odlučni da otkriju bilo što do čega mu je stalo. Ipak je to bilo nepisano pravilo Učilišta. Budući da su njegovi članovi bili besmrtnici, najbolja pregovaračka taktika bila je osvetnički napad na obitelj ili voljene. Tijekom svih tih godina, on nije imao nikakvu slabost.

Conrad je sada stekao prvu, i nije prestajao misliti na nju.

Odmahnuo je glavom. Ne, njegovi neprijatelji nisu mogli ozlijediti Neomi, nikada je ne bi mogli oteti ili raniti je. Možda je to bio jedan od razloga što je pronašao takav neobičan osjećaj lakoće s njom, jer je znao da joj ni on ne bi mogao naškoditi. Čak i kada bi bio slobodan, on ne bi bio u mogućnosti da ju slučajno ozlijedi ako izgubi kontrolu.

Ali kako se osloboditi? Nijedan od njegove braće nije se vratio od onog dana kada ih je pokušao uvjeriti da Neomi postoji, dana kada su otišli u Mt. Oblak- dvorac Predaka.

Conrad je znao da to znači jednu od dvije stvari.

Kristoff je možda otkrio da drže Conrada - živog. Drugi zakon reda Predaka? Ubiti Pale bez milosti. Samo dopuštanje Conradu da živi smatra se izdajom. Kristoff ih je vjerovatno zatočio u Mt. Oblaku, obećavajući im slobodu čim odaju Conradovu lokaciju.

Što oni nikada neće učiniti. Uza sve svoje greške, oni su bili lojalni muškarci.

Druga mogućnost? Oni su pali u borbi. I Conrad nije znao kako da se osjeća u vezi toga. Tijekom prošlog tjedna, on je postao svjestan toga da nije bilo njegove braće on ne bi upoznao Neomi.

Sada kada je bio nešto racionalniji, u stanju da uguši svoje najgore bjesove, pomisao da izgubi svu trojicu ga je neobjašnjivo uznemirila.

Otkrivanjem pojedinosti svoje prošlosti njoj, bio je prisiljen prisjetiti se i dobrih vremena. On se sjetio kako ga je Nikolai plaćanjem jamčevine izvukao iz škripca nakon tučnjave. Sjetio se dana kada su četiri brata donijela sudbonosnu odluku da preuzmu kontrolu nad obranom svoje zemlje, jer se nitko drugi neće pobrinuti za to. Conrad se podsjetio da se osjećao vrlo ponosnim na sve njih jer nitko nije oklijevao ni na trenutak.

Ako su njegova braća ipak živa, on ih ne bi mogao uništiti kao što je planirao. Nije htio imati nikakve veze s njima, ali ipak ih nije mogao ubiti...

"Zar ne želiš probati viski?" upitala je, zastavši u plesanju.

"Što? Da." On ga je planirao pustiti da diše minutu za svaku godinu starosti. Ali ona je izgledala tako nestrpljivo. Mislio je da će više od pola sata biti dovoljno, a okus će samo biti sve kompleksniji s vremenom. Natočio je malo, vrteći ga u čaši da namoči staklo.

Otpio je prvi gutljaj, sprečavajući se da sklopi oči od zadovoljstva.

"Bože moj, onakav je kakav bi uvijek trebao biti." Okus je okrepljujući i još gladak, komponente izražene, ali potpune.

"Je li bolje od onoga što si obično pio?"

"Drugi viski ili krv?" pitao je.

"Bilo koje."

"Ovo posramljuje druge viskije i bolje je od bilo koje krvi koju sam pio." Conrad je instinktivno znao da ne bi mogao usporediti s njenom.

"Bien.", rekla je, nastavljajući svoj ples.

Kako ju je njegov pogled pratio, tako se pitao kako bi bilo da probuši njenu bijelu kožu sa svojim očnjacima. Da je žena od krvi i mesa, kako bi bilo da drži njene grudi dok bi joj sisao vrat?

On nikada nije dotaknuo ženske grudi. Često je pokušavao zamisliti kako bi se Neomi osjećala zbog toga kako ih on zamišlja. Bile bi nježne naspram njegovih grubih dlanova, predajući se njegovom stisku... Oduvijek je čeznuo da ima svoju ženu. Sanjario je kako joj ne bi dopustio da napusti krevet danima dok istražuje njeno tijelo, otkrivajući kako ju zadovoljiti. Htio je naučiti kako natjerati svoju ženu da žudi za njim i više njegovo ime dok ulazi u nju.

Uzvikuje njegovo ime senzualnim glasom prožetim francuskim naglaskom.

Odjednom su fantazije poludile u njegovoj glavi, od stiskanja guze i istovremenog sisanja bradavice. Od maženja njenog malog blijedog tijela satima dok ne svrši opet i opet za njega.

"Izgledaš zadovoljno, mon Tresor."

On se nakašlje u šaku. "Moram reći da sam bio u gorim zatvorima." A to što je također bila tako poželjni su zatvorenik nije škodilo. Iako je

potreba da progoni Taruta rasla uz pritisak sa svakim satom i obećavajući lov je čekao, on se također našao na rubu zbog ideje da ju ostavi ovdje, čak i na kratko.

Odjednom, ona se zavrtila oko sebe i očešala je njegov obraz sa vrućim poljupcem. Sumnjičavo je suzio pogled na nju, ali ona se samo nasmijala. "To se zove, reci sa mnom, pri-vr-že-nost."

On je pretpostavljao da samo koketira s njim zato što joj je to u naravi. Ipak je li moguće... da bi mogla zaista biti zainteresirana za njega? Čak da joj je privlačan... sa crvenim očima i ožiljcima? Možda je željela nešto više, kao što je on želio.

No ovdje nije bilo nikog drugog tko bi ju privlačio. Nije imao konkurenciju ovdje.

"Zašto bi mi pokazivala privrženost?"

Ona odgovori "Zato što sam ... to osjetila?"

"Zašto?"

Uz smijeh, upitala je "Zašto, zašto, zašto? Moraš li propitkivati sve dobro?"

"Da, kad je nelogično. Ti ne znaš ništa o meni..."

"Znam više o tebi nego što bilo koja druga žena zna, zar ne? Ne moraš skupljati hrabrost da mi otkriješ svoje tajne, nadajući se da neću pobjeći vrišteći. Ja ih sve znam. Ja sam još uvijek ovdje." Sjajnih očiju i smiješka dodala je "I znam da si ti moj omiljeni muškarac. Dans le monde entier."

"Zato što sam jedini u cijelom svijetu koji te može vidjeti i čuti." Tajanstveno je slegnula ramenima. On je znao da se vjerovatno poigrava i da je flert beznačajan. Ali dovraga, njezine riječi ipak su dopirale do njega. Postalo je lakše pretvarati se da je osjećaj stvaran.

"Ti ne znaš što da radiš sa privrženosti, zar ne?"

"Ja ... nemam pojma", priznao je. "Ne znam reagirati u vezi ovoga. Osjećam se slabo. Ti ponekad činiš da se tako osjećam."

"Nikada neću znati kako se moćan muškarac poput tebe može osjećati slabim. To je uznemiravajuće. Što predlažeš da promijenim da se ne osjećam tako?"

Protrljao je dlanom preko lica nastojeći shvatiti što je mislio. "Ti me činiš nesigurnim s vremena na vrijeme, jer si ti i sve ono što radiš je nepoznato za mene."

"Kao što?"

"Tvoj smijeh. To je kao da provodiš svaku sekundu u danu jedva čekajući vrijeme kad se možeš smijati ili zadirkivati."

"Zvučala sam vrlo strašna. Kako podnosiš biti blizu mene? Mora da je zbog tvog strpljenja i smirenosti?" Ona je prstima pokrila njegovu čašu.

20. Poglavlje

Nakon što je završila ples, Neomi je dolebdjela na stolicu pokraj Conrada.

Promišljeni vampir dovukao je dvije ispred kamina. I dalje ju je tretirao kao ženu umjesto kao duha. Otvarao joj je vrata, i često pružao ruku prema njoj iako je ona nikada ne bi mogla uhvatiti.

Male stvari poput tih povećavale su već razornu privlačnost.

"Conrad, kako je to izgledalo biti u Kapsliga?"

"Disciplinirano." odgovorio je kratko, bez sumnje predviđajući u kojem smjeru je namjeravala sa time.

"Je li bilo strašno teško apstinirati?" Bila je znatiželjna otkriti više o tom dijelu njegovog života. Vjerovatno je bila uporna u tome kao što je on uporan u vezi ključa. Ili je bio.

Nije više tražio da ga nabavi, jer su mu braća prestala dolaziti.

Sumnjala je da se Conrad osjeća loše što se još uvijek nisu vratili. Vjerovatno se muči pitajući se što im se dogodilo. Iako to nikad ne bi priznao.

"Zašto si toliko znatiželjna u vezi toga?" Zanjihao je svoju čašu. Iako je možda očekivala da će piti iz boce, pio je pristojno iz čaše, i polako.

"Zato što želim znati više o tebi."

"Zašto me onda ne pitaš o Velikom ratu, o našoj najvećoj pobjedi ili lukavoj obrani..."

"Zato jer sam također i žensko?"

"Ne mogu to argumentirati." Podigao je čašu prema njoj. "Pitaj što hoćeš."

Ona kao da je sjedila. "Jesi li se suzdržavao samo zbog svog zavjeta?"

"Čula si mog brata, Wrothovi održe svoje zavjete. To bi bilo dovoljno. No, nije bilo mnogo napasti ionako. Zdrave žene blizu prve linije su bile rijetkost. Pogotovo one koje nisu bile već opsjednute s Murdochom." Promatrao je viski u čaši. "Osim toga, kraj je bio na vidiku. Razdoblje

služenja u Kapsliga je u rasponu od trinaest do dvadeset sedam. Imao sam samo još nekoliko godina."

"Kladim se da si odbrojavao dane."

"Jesam, kada su bila zatišja u ratu." Njegove su se obrve skupile. "Ali onda sam umro."

"Nikad nije postojala djevojka koja ti je gicala maštu? Ti se nikada nisi zaljubio?"

"Nije bilo vremena ni razmišljati o takvim emocijama. Borio sam se u bitkama po cijele dane i ratovao s vampirima svake noći. Opstanak je bio prije svega, svima na umu." Uzeo je piće, na par trenutaka skrenuo je pogled zamišljeno u daljinu. Je li ponovno proživljavao strahote i sada? Baš kad je htjela potaknuti povratak na razgovor, on je trepnuo i upitao "Što je s tobom? Jesi li voljela naftaša?"

"Uopće ne." Ni on nije volio nju. Te noći kada je Louis zamahnuo svojom oštricom, Neomi ga je shvatila bolje nego što ga je ikada. Louis je bio pomahnitao, ne zato što je imao potrebu biti s njom, nego zato što ju je želio kazniti. Bez obzira na to što je pričao koješta nad njenim tijelom, on ju je ubio iz inata.

"Muškarci s kojima si bila, jesi li voljela i jednog od njih?"

"Osjećala sam privlačnost prema njima. Ali ne i ljubav za njih."

"Zašto te nisu uspjeli osvojiti?" Nagnuo se naprijed kao da je odgovor bio od velikog značaja za njega.

"Oh, oni nisu učinili ništa loše. Zapravo nikada nisam našla onog pravog."

"Jesu li... te zadovoljavali?"

Ako i nisu na početku, naučili su na kraju. "Osigurala sam se za to. Nisam bila sramežljiva u svojim potrebama ili očekivanjima od muškaraca." Podigao je obrve. Mogla je zaključiti da je nestrpljiv da ju ispituje o njezinoj izjavi, ali ona je htjela preusmjeriti razgovor na njega. "Conrad, kako si se nosio s fizičkom potrebom?" Kada mu je lice pocrvenilo, ona kaže, "Oh, shvaćam."

"Puno." priznao je u hrapavim glasom.

"Jesi li bio strašno znatiželjan kakav bi bio osjećaj?"

Oklijevao je, a zatim je susreo njezin pogled. "Još uvijek jesam."

Ona ispusti lagani uzdah, razmišljajući da bi se mogla uvaliti preko glave s tim muškarcem.

Neomi je mislila da se lako može nositi s Conradom, upravo zato što nikada prije nije bila opsjednuta ni s kim. Ona je također imala iskustva, dok on nije.

Ali Conrad Wroth nije bio prosječan čovjek. Zapravo nije ni bio čovjek. On je bio besmrtni muškarac koji nikada nije imao ženu, iako je očito želio. Osjetila je kolebljivu strast u njemu koja samo čeka puštanje na slobodu.

Kako je samo željela da može biti žena koja bi ju izmamila! Nikada nije žalila zbog nedostatka tjelesnosti kao sada.

"Zar nikada nisi intimno dotaknuo ženu? Nikada se nisi ni ... nijednom poljubio?"

Ramena su mu se napela. "Dosta je ispitivanja. Rekao sam ti da ne želim raspravljati o ovoj temi s tobom."

On nije nikad. "Zašto ne pričati o tome?" Mon Dieu, nijedna žena mu nikad nije dala svoje usne. "Neugodno ti je zbog te teme? Zar ne?"

Pogledao je u daljinu i odbrusio "Bi li ijedan muškarac želio da lijepa žena zna takve stvari o njemu!?"

"Da ne znam bolje, rekla bih da je komentar poput ovog neki tvoj način da koketiraš sa mnom."

Namrštio se. "Moj način. Za razliku od redovnog načina kad je muškarac s više iskustva direktan? Mislim da me namjerno držiš na rubu s ovim. Sviđa ti se da nikad nisam načisto s tobom."

"Conrad, to je smiješno."

"Je li?"

"Mais oui. Reći ću ovo jasno. Kad bi ti bio u mogućnosti i ja bila u mogućnosti, zavodila bih te, upravo u ovom trenu."

Šake su mu se stisnule, a usne razdvojile, otkrivajući bijele zube i one seksi očnjake. "Voliš me zafrkavati, zar ne?" Ustao je i otišao do prozora, gledajući van u uzburkanu noć. "Ne bi trebala govoriti ono što ne misliš."

"Ja to nikada ne radim." Taj je muškarac bio seksualno neobrazovan, prekrasni besmrtnik sto devedeset centimetara visok. I ona je bila očajna da ga ima. To nije bilo ništa drugo nego čista istina.

"Onda te privlačim zato što sam jedini ovdje."

"To nije tako." Ustala je, prilazeći k njemu.

"Nije li? Onda zato što ja sličim muškarcima koje si imala u krevetu?"

"Ni najmanje."

"Pa zašto bi me željela zavesti?"

Nije očekivala to pitanje. "Zato što nikad nisam bila s muškarcem kao ti i tako ga željela."

Mrko je pogledao. "Vampira crvenih očiju?"

"Snažnog, muževnog muškarca s velikim mišićima u koje čeznem zabiti prste."

Okrenuo se da spusti čašu na prozorsku dasku, ali vidjela je da je progutao. Zatim se okrenuo, gledajući ju u lice napredovao je do nje, nadvisivši ju. Kao što je napravila pod tušem, povlačila se unazad dok nije stigla do zida.

Podigao je svoje okovane ruke iznad njene glave i opet je bila okružena njegovim tijelom. "Što ako želim da me zavedeš?"

On želi. Bio je tako ukusno dominantan. "Zašto me uvijek zarobiš?"

"Možda ne bih, da uvijek ne nestaješ. Opipljiva si koliko i zrak i to je tako prokleta frustrirajuće, koeri."

"Što to znači?"

"To znači mamac."

Trepnula je prema njemu. "Tvoja tepalica za mene je sinonim za mamac?"

"Ti me mamiš iz ludila." Spuštajući glas, rekao je "Jedina stvar koja bi me eventualno mogla izmamiti iz njega."

Gricnula je svoju donju usnicu. "Bi li me slijedio bilo gdje?"

"I na sunce." Conrad je bio intenzivan. Nije razmatrao osjećaje, te riječi jednostavno nije uspio zadržati za sebe. "Rekla si da ćeš me naučiti kako zavesti moju nevjestu. Želim svoj prvi sat."

Nije mogla razmišljati. "Lekcija?" On je bio previše privlačan za svoje vlastito dobro. "O da. Pa, kad bi imao ispred sebe ženu upravo u ovakvom položaju kakav kompliment bi joj dao?"

Zurio je u nju i zatim rekao "Pa mogao bi reći da su joj oči upečatljive? Da razmišljam cijelo vrijeme o njihovoj boji?"

"Bila bi stvarno, stvarno ovako. A onda bi joj mogao obujmiti dlanovima lice i možda gladiti donju usnu palcem."

Mišići ruku su mu podrhtavali i Neomi je znala da je stiskao šake iznad nje, u želji da je dotakne. "A kako bi znao da je zainteresirana za mene?"

"Vjerovatno bi omotala ruke oko tvoga vrata da ti se približi." rekla je Neomi, ali je zadržala ruke uz bokove, stisnuvši svoje šake. Ona je žudila da uvije prste u njegovu dugu kosu na potiljku, očajavala da ga dodiruje na bilo koji način. Ali nije i nikada neće moći biti u mogućnosti. Ja nikada neću moći osjetiti te mišiće kad bi se napinjali dok bi me dovodio do ruba. Nikada neće moći vidjeti onaj trenutak kada mu popustiti kontrola i on bude bespomoćan u svojoj požudi.

Neomi nikada neće biti u mogućnosti da uživa u njemu i sebično ne želi da to bude neka druga.

"A što onda da radim?" Njegov je glas kao viski - hrapav i gladak u isto vrijeme.

Osjećala se kao opijena, kao da ga je pila s njim. "Ti bi zarobio njezin pogled, a zatim se nagnuo i očešao svoje usne o njene."

"Očešao svoje usne?" Bio je uhvaćen kao i ona, njegova prirodna rezerviranost je poljuljana. I ona je bila oduševljena. "Što ako bi ona htjela ići dalje?"

Dalje? Da! Ona se zaustavi. "Većina žena bi željela sporo zavođenje. Morao bi ići polako, produljiti vrijeme. Ali kada tvoja dama uzdahne, onda možeš uzeti njene usne snažnije."

"Kako?"

"Polako sklizneš svojim jezikom unutra i zadirkuješ dodirivanjem mog - njezinog, radije.." Odmahnula je glavom. "Njezinog?"

On je trljao jezikom svoje očnjake, zbog čega se htjela rastopiti. "Zadirkivati?"

"Možeš natjerati ženu da podivlja samo od poljupca ako to radiš pravilno. Mislim, hmm, sporo."

Prišao joj je još bliže, dok je iskrio elektricitet između njih. "Kada je mogu dotaknuti?"

Dok ju je gledao u oči, primijetila je da njegove nisu crvene kao krv, nego plameno crvene. "Ako zastenje, možeš joj dodirivati vrat. Možda spuštati prste od uha prema ključnoj kosti i lagano niže do udubine

između grudi. Ako joj se sviđa, možeš pokušati isti put sa svojim usnama."

"I onda?" hrapavo je pitao.

"Što ti instinkt govori?"

"Moj instinkt mi govori...", njegov trepereći pogled obuhvatio je njeno uho i spuštao se niz ključnu kost niže do udubine grudi, "...da idem prema dolje. Da učinim sve što treba da spustim usne na tvoje grudi. Njene grudi."

Zamišljao je da Neomi izvija svoja leđa u luk prema njegovim ustima. "Kako bi ih ljubio?"

"Ja bi počeo kružiti oko bradavice, povlačio usnu preko njene kože. Bi li joj se to sviđalo?"

"Vjerovatno bi ti stavila ruke oko vrata, stenjući."

"Onda bi uzeo u usta jednu od tvojih bradavica..."

"Misliš njenih, tvoje Nevjeste."

Odmahnuo je polako glavom. "Kada razmišljam o ljubljenu nekoga, ja zamišljam tebe. Samo tebe. Ne mogu se pretvarati da nije tako."

"To mi se sviđa Conrad. Zato što ne želim da ljubiš drugu ženu." promrmljala je.

"Zašto?"

"Ja bih bila ljubomorna, željela bi joj iskopati oči zbog ljubljenja mog vampira." Namrštio se i otvorio usta, ali ona ga je prekinula. "Ja sam ozbiljna. Sad mi reci što bi mi sljedeće radio?"

Nakon što se činilo da utvrđuje govori li ona istinu, rekao je "Ja bi uvukao tvoju bradavicu u usta i sisao je.."

"Jako?" ona dahnu.

"Voliš to?" Kad je kimnula, nije potisnuo svoj uzdah. "Onda bih sisao jako, ližući istovremeno."

Kapci su joj bili u napasti da se spuste. Bio je tako seksi i muževan. Sav intenzivan. Kako je ikada mogla biti privučena mlakonjama, poslušnim poslovnjacima sa njihovim >Da draga.< mentalitetom? "Ja sam maštala o tome kakav bi bio osjećaj tvojih usana na njima."

Kratak, grubi zvuk eruptirao je iz njega. "Pokušavam zamisliti kakve bi bile tvoje grudi od onoga što si me naučila."

"Želiš li ih i dotaknuti?"

"Bože, da." brzo je odgovorio, a zatim sramežljivo pocrvenio.

"Razmišljaš li često o njima?"

Kratko je kimnuo približivši čelo njezinom. "Nekih minuta manje od ostalih."

Ona se grleno nasmijala, a on je bio iznenađen što ju je zabavljalo.

"Što bi ti radila dok bi ih ljubio?" upitao je.

"Moje ruke bi lutale po cijelim tvojim leđima."

Zatvorila je oči kad je spustio ruke dolje posežući za njom. Njegovi dlanovi su bili tako veliki, u potpunosti su prekrivali obrise njezinih grudi.

Tiho je zastenjala kad je osjetila sitne električne šokove na svakom djeliću njih. "Ja bih stenjala zbog načina na koji se stežu tvoji mišići ispod mojih ruku. Onda bih te uhvatila za bokove da ti signaliziram da želim više." Podigao je obrve na to, a ona promrmlja "Ja bih u tom trenutku bila očajna od želje za tobom."

"Znači ne bi me zaustavila ako..", on gutne i snizi glas, "..aako bi pokušao zavući ruku ispod tvoje haljine?"

"Zaustavila te? Ja bi tu tvoju ruku stavila na svoje gaćice."

On je dahnuo. "Ja bih zavukao prst ispod crne čipke i povukao ih u stranu." Očito je zamišljao više nego kakve bi mi bile grudi.

"Conrad, ja bih bila vlažna za tebe."

Njegov hrapavi glas pretvorio se u duboku tutnjavu. "Ja bih bio jebeno tvrd za tebe."

"Bi li htio me ugristi?"

"Da.", prosiktao je. „Bi li mi dopustila?"

Ako mu je potrebno, ona će dopustiti. „Ja ti ne bih ništa uskratila."

"Onda bih ti uzimao vrat i grudi. Ja bih ti grizao bijela bedra odmah iznad tvojih samo-stojećih čarapa."

Intenzivan muškarac. Potisnula je cviljenje. "Opet to radimo, nadopunjujemo si rečenice."

"Kao ples."

Ona je odmahнула glavom i prošaptala "Kao seks."

Gledao ju je u oči, čineći da osjeća kao da se rastapa u vatri. "Neomi, činiš da želim biti čistokrvan. Ali samo ti."

21. Poglavlje

To je bilo Conradu drugo seksualno iskustvo, ako bi uračunao i vrijeme pod tušem s njom.

Žena nije imala tijelo koje bi mogao osjetiti, nije mu se mogao ukrutiti, a ipak je bilo moćno. Ako su sada bili takvi, nije mogao zamisliti što bi bilo da su se sreli kad su oboje bili zaista živi.

Naravno, on je znao da je zadovoljstvo imati ga. Ali nikad nije ni zamišljao navalu divljeg uzbuđenja otkrivajući da ga žena želi seksualno. Nikada nije znao da ako smjelo priđe ženi, da će ona biti vlažna za njega i držeći ga za bokove željeti više.

Nagnula se i protrljala svoj obraz uz njegov. Osjetio je isto strujanje, ali nije imao percepciju njene kože. Pokušavao je zamisliti kako bi njeno tijelo bilo nježno. "Želim te osjetiti, Neomi. Želim biti u tebi."

Ona zatvori oči i protrlja svoje usne uz njegove. "Moj Bože, ja bih da mogu biti od krvi i mesa za tebe."

On zastenje sa čežnjom u glasu. Njihova situacija ga je beskrajno frustrirala. Želio ju je više nego ijednu ženu ikad, bio je uvjeren da bi ga prokrvila kad bi još bila živa. I on je doista vjerovao da bi ga ona prihvatila.

Ali ne mogu je uzeti...

Sa gorkom psovkom, Conrad je spustio ruke kroz nju, okrećući se. Krenuo je iz sobe, zastavši samo da frustrirano udari zid.

Spriječio se zaustavivši se samo centimetar do ispucale žbuke. Bacio je pogled na nju, a ona ga je gledala kao da joj je dohvatilo mjesec. Dovraga, mogao naviknuti na to da ga tako gleda.

Da li bi ga smatrala smiješnim ako bi ju pitao za nešto više? Poznaju se samo kratko vrijeme. Ona je bilaiskusna a on... nije. "Kada bi mogla? Bi li željela biti samnom? Nešto više od samog seksa?"

Uputila mu je tužni osmijeh. "Imaš suđenu Nevjestu koja negdje vani čeka na tebe."

"Neomi, ti bi možda mogla biti... moja."

Srce joj je preskočilo na njegove riječi, ali je i bila prisiljena pitati "Zašto onda nisi prokrvljen? Tvoje srce nije počelo kucati i ti još uvijek ne dišeš. Ne reagiraš na mene na fizički način."

"Mislim da te moj vampirski instinkt ne prepoznaje kao moju Nevjestu jer nisi tehnički živa." rekao je on. "Moram znati da li se samo poigravaš sa mnom, jer sam ovdje i zato što možeš."

"Ne igram se s tobom. No, Conrad, čak i ako ne bi imali fizička ograničenja, ne znam kako bi uspjelo ovo između nas. Mi smo previše različiti."

"Kako smo, dovraga, previše različiti?"

"Sve što sam ikada željela je život. Želim ga toliko da bih vrištala. Ali ti ... ga oduzimaš. I ti si tako vješt u tome."

"Ja ubijam. To je ono u čemu sam najbolji."

"Kad bi to bilo zbog samoobrane ili u neku višu svrhu u koju vjeruješ, onda bi to mogla razumjeti. Ali oduzimati živote za novac? Ja to nikada ne bi mogla prihvatiti."

"Što ako ...bih prestao? Što ako ti kažem da kad sam blizu tebe želim biti bolji čovjek? Da li se to ubraja?"

"To se ubraja za sve!" Podigla je ruku na čelo. "Ovo je sporna točka u svakom slučaju. Osim ako znaš način da uskrsneš duha?"

"Ne, ne znam. No, to ne znači da ne postoji način. Ja bi ga tražio stoljećima ako treba."

Stoljeća. Još nekoliko stotina godina mladog mjeseca i mjesečnog mučenja više.

"Shvati ovo Neomi, ja ću to učiniti željela ti biti moja ili ne. Dakle ne dopusti da to utječe na tvoj odgovor."

"Conrad, zar stvarno to misliš?" izletjelo joj je. Moram biti s tobom ... Želim da pokušamo...

Otvorila je usta da odgovori, a zatim utihnula. "Netko je vani." Prišao je prozoru, razmaknuvši zavjese namrštitio se. "Izvršno. Moje šogorice su navratile."

Neomi mu je prišla da proviri van. Dvije sitne žene požurile su iz sportskog auta u olujnu noć. "One su Valkire? Zapanjujuće su. Da li tako žene iz Učilišta izgledaju?"

"Neke. Crvenokosa je Myst Prestižna. Ona je Nikolaieva. Plavuša, Kaderin Hladnog Srca je Sebastianova."

Neomi je toliko čula o njih dvije da je osjećala kao da ih već poznaje. "Planirao sam ubiti i njih." Kada je Neomi bijesno pogledala prema njemu, on je podigao okovane ruke. "Planirao- prošlo vrijeme. Vidiš? Već se popravljam."

Stisnutih usana proučavala je njegov izraz lica. Činilo se da misli ozbiljno.

Valkire su počele raspravu na blatnom prilazu, privlačeći Neominu pozornost natrag na njih. Činilo se da Myst pokušava spriječiti Kaderin da uđe u dvorac. Kad se sukob pretvorio u fizički obračun, Neomi su se raširile oči. Ja ih ne znam uopće. "One udaraju jedna drugu." rekla je u nevjerici. "Mislila sam da su žestoke jer je Kaderin ubojica, ali tući se međusobno?"

Conrad je slegnuo ramenima. "To je narav zvijeri. One se vole boriti."

"Neću dopustiti da to učiniš!" vikala je Myst trгнуvši šaku koja se spojila s Kaderinim ustima.

Kaderin je prešla rukavom preko svoje raskrvarene usne. "Baš kao u prvoj Talismanskoj utrci, još neočekivano udaraš."

"Učinit ću i gore. Ako prijaviš Conrada Kristoffu, duboko u sebi, braća nam nikad neće oprostiti. Da su ga htjeli predati, oni bi to sami napravili!"

Uz naguravanje, Kaderin je rekla "Ne znam za tebe, ali ja želim svog muža natrag!"

Kristoff ih je zatvorio? I neće ih osloboditi dok ne dobije Conrada? Neomi ga pogleda. Izraz lica mu je bio nedokučiv kad je rekao "A to je odgovor na pitanje što se dogodilo s mojom braćom."

"Želim i ja svojeg!" rekla je Myst, uzvraćajući naguravanje. "Ali to nije način. Nikolai je stoljećima tražio Conrada. Sva ta briga i trud za uzalud?"

Očito se Nikolai i dalje trudi, nije odao Conrada.

"Čekaj trenutak." Myst suzi pogled. "Što dovraga radimo? Mi smo Valkire, mi uzimamo što želimo."

"Kako to misliš?" upita Kaderin.

"Kristoff neće osloboditi naše muškarce? Onda Kristoff mora naučiti lekciju. Kažem da zauzmemo cijeli prokleti dvorac!"

Opasan sjaj se pojavio u Kaderinim očima. "Jebeno genijalno!"

"Samo u našem kovenu, Regin, Cara, i Annika neće propustiti priliku za rat s vampirima, bilo kakvim vampirima. Njih ne bi bilo briga što će zapravo pomoći nekima. I ja poznajem Mount Oblak kao svoj dlan."

Kaderin izvije usne u prijeteći osmijeh "Više očnjaka za moju zbirku."

Zatim su nestale jednako brzo kao što su stigle.

"Idite po njih cure.." promrmljao je Conrad.

"Te male žene stvarno mogu započeti rat?"

"Možda su male, ali svaka od njih bi mogla podići vlak." rekao je odsutno. "Kristoff bezbrižno sjedi na drugom kraju svijeta, ni ne pomišlja kakav je pakao upravo krenuo protiv njega."

22. Poglavlje

Kad je netko lud, najbolje je da se pojednostave stvari.

Kako bi napredovao u životu, Conrad je organizirao svoju egzistenciju u sustav nagrada i prepreki. On je definirao željene nagrade: Neomi sa tijelom, potpuno njegova.

Prepreke: zarobljeništvo, njezin nedostatak tijela, i Tarutovu moguću kletvu.

U osnovi, Conrad je popisao stvari koje treba učiniti, kratki popis. Osloboditi se, pogubiti Taruta. Shvatiti kako uskrsnuti Neomi.

Posljednje nije nemoguće. Conrad je samo morao pronaći i prisiliti pravog čarobnjaka za to. Znao je da ih ima samo nekoliko u cijelom svijetu i drugim dimenzijama koji bi mogli uskrsnuti biće. A još manje koji bi htjeli.

Što se tiče njegovog zatočeništva, minus je što se njegova braća neće vratiti, ili barem ne tako skoro. Ne dok ne završi rat. Ako se izvuku živi.

Mogu li Valkire zauzeti Mount Oblak? Svakako je moguće. Ali treba vrijeme za pripremu.

Vrijeme nije imao. Njegov dotok krvi nije bio beskonačan, a prijetnja Tarut visi nad njim.

Večeras će Conrad početi raditi na svom popisu.

Kad se navečer probudio, vidio je da mu je Neomi ostavila čašu krvi, a zatim je krenuo raditi na popisu. Dobro. Htio je da je odsutna. Uzeo je ručnik i krenuo niz stepenice.

Na ovaj ili onaj način Conrad će ukloniti okove. Nije ih mogao slomiti, tako da mu je ostala druga opcija.

Pronašao je sjekiru u starom spremištu alata. Podloga za sječenje je bila pokraj.

Ako pije više krvi, mogao bi regenerirati ruku u tri ili četiri dana. Morati će sjeći jednu po jednu, tako da će oporavak trajati najmanje

šest dana. Što bi značilo da će propustiti Uspon, obećavajuće lovište. Ubijanje bez ruku je obično komplicirano...

Odjednom je čuo da... telefon zvoni? Namrštio se i požurio pratiti slabašni zvuk koji je dopirao iz male dnevne sobe u prizemlju, zapravo iz te strane kuće.

Zvonjava kao da dolazi iz unutrašnjosti zida. Bacio je ručnik preko ramena, podigao je okovane ruke, lupkajući dlanovima po zidu, koji je zvučao šuplje. Izvio je usne u grimasu. Pomični panel. Znao ih je vidati ranije u starim kućama.

Nakon utvrđivanja rubova, dao se u potragu za kvakom. Možda je u zidnoj oblozi? Pipao je duž tamno bijelog drveta. Evo ga. Kad je pritisnuo čuo se tihi klik.

Gurnuo je otvoreni panel i našao naslagane novine iza njega, ipak, ona nije morala otvarati vrata da uđe.

Unutra je suzio oči. Soba je bila studio, njezin plesni studio, s montiranom šipkom i ogledalima obloženim zidovima. Dakle ovo je >tu i tamo<, njezino tajno mjesto.

Prostor je bio očigledno ženski, ukrašen izbljedjelo rozom i crvenom, svilom i čipkom. No ogledala su sva bila razbijena, s tragovima udarca, kao da ih je netko pogodio šakom ili telekinetičkim udarom.

Nasuprot zida bio je mali krevet, prekriven dekom koja ju nikad neće grijati. Nekorišteni par baletnih papučica ležerno su bačene na nju. Uz sef na podu, uočio je znatnu količinu šljunka i zalihu alkoholnih pića.

Na stolu je pronašao hrpu koječega složeno kao blago. Među time bila je Sebastianova kopča za novac, Nikolaiev sada tih mobitel i Murdochov češalj za kosu. Neomi je vjerovatno najviše cijenila češalj jer joj je bio lijep.

Imati će ih tisuću.

Naišao je na gnijezdo malog duha ispunjeno ukradenim sitnicama iz života da se poveže s njima. Ošamućen osjećajima spustio se na krevet. To je sve što ona ima. A Elancourt je cijeli njezin svijet.

A ti si zaprijetio da ćeš ga spaliti.

Pokušao je zamisliti da je ovdje i sam zarobljen, iako je njihova situacija obrnuta. Da, on je bio zarobljen također, ali je oduvijek znao da će prije ili kasnije biti slobodan.

Nije ni čudo što se ona tako snažno drži njega. Ona je očajna. Pozadinom čizme udario je u nešto. Sagnuo se i našao kožni notes. On je obrisao sloj prašine i otvorio krutu napuklu kožu. Stranice su bile uredno označene, sadržavale su račune i novinske članke o njenim uspjesima, pedantno zalijepljene. Podigao je pogled, napola očekujući da će se ona pojaviti i početi ga grditi zbog protiv zakonitog ulaska u njenu tajnu sobu, ali ona je bez sumnje poput terijera koji gladuje za kosti tragala za još novina. I tako je počeo čitati...

Jedan je članak bio pod naslovom Ponižavanje baleta? Nije više samo za kulturnu elitu. Neomi je osigurala da djeca iz francuske četvrti i Storyvillea imaju zajamčena sjedala na njezinim nastupima.

Prema jednom drugom članku, gospođica Neomi Laress prekršila pravila pristojnosti župe sa svojim oblačenjem više puta.

Lokalnoj balerini se udvara Ruski princ, pročitao je drugi naslov. Conradovi prsti zarili su se u kožu. Uvijek s prokletim Rusima!

Kada je ispitivač pitao Neomi da li kreće u Moskvu u skorije vrijeme, ona je odgovorila, »Napustiti New Orleans? Nikad, pogotovo ne zbog muškarca, bio on princ ili ne. Grad je u mojoj krvi.« Barem za Neomi je taj dio bio proročanski. Čak ni smrt ju nije mogla odvesti.

Zašto bi ona ikada izabrala Conrada, kad je odbila princa? Razočaranje ga je preplavilo kao i težina u prsima. Rekla je da su previše različiti. U bilo kojoj drugoj situaciji, on bi se pitao da li ga ona pogledala dvaput.

Ali ipak, svatko je bio princ u Rusiji!

Baš kad je krenuo odložiti album, pronašao je članak na poledini koji se činio kao da je samo nespretno zataknut i raspadao se na mjestima bez lijepila. Namrštenih obrva pročitao je koliko je mogao.

Poznata balerina je ubijena
zbog odbijanja naftnog milijardera

*Poznatu balerinu Neomi Laress brutalno je ubio naftni milijunaš,
svestrani i ugledni građanin New Orleansa, umrla je u svom domu u
subotu navečer kada ju je Louis Robicheaux, omiljeni gradski sin, ubo u*

prsa. Odmah nakon toga, on je okrenuo oštricu na sebe, razrezavši svoje grlo.

...sa prošlosti obavijenom misterijem, Laress se uzdigla u redovima profesionalnih plesačica, dobivanjem nacionalnog priznanja kao prima balerina ..

>Bilo je tako strašno<, jedan svjedok je rekao pod uvjetom anonimnosti zbog ilegalnog alkohola koji se služio na zabavi. >Još uvijek je disala kad je zaokrenuo nož u prsima i rekao joj da osjeti kako je njemu! Bilo je krvi posvuda, svuda preko nje. Mislio sam da ću se onesvijestiti.<

Conrad je drhtavim rukama agresivno spojio korice albuma. On je zurio u ogledalo, a oči su mu bile crvenije nego što ih je ikada vidio.

Ne samo da je ona ubijena, nego je monstrum morao biti siguran da pati. Conrad je znao da je izbodena na smrt, zamišljao je njezinu bol hiljadu puta. Ali nije mogao ni zamisliti da bi netko primio tu oštricu i zarotirao je u njenim krhkim grudima, govoreći joj da osjeti kako je njemu.

A ja ne mogu ni zaklati jebenog bijednika.

Zapanjen, on je podigao jednu od njezinih malih papuča u ruku, milujući palcem preko svile. Njezina smrt bila užasna, njezin život nakon smrti očajan, a on bi mogao njeno postojanje učiniti boljim.

Čim se oslobodi.

Čak i ako ga ne želi, kao što on nju želi, bila je dobra i zaslužuje više, sigurno više ljubaznosti nego joj je pružio.

Njegova odlučnost je očvrstnula, odložio je papučicu i krenuo van.

Kad je stigao do panja, zgrabio je sjekiru. Ova operacija će biti problematična sa lancima na rukama, ali mislio je da bi mogao izvući dovoljno snage za jedan čisti udarac.

Je li ovo još ludila? Ne, on će to učiniti za nju. Pa što čekaš?

Podigao je sjekiru i nesmiljeno promatrao svoju ruku.

Prepreka.

23. Poglavlje

"Možda ih mogu dohvatiti." Mrmljala je Neomi dok je promatrala novine.
"A možda i ne mogu."

Na kraju je zaključila da nisu vrijedne truda. Okrenula je leđa mogućim novinama i nije ju bilo briga. Dok je lebdjela niz prilaz, uz lagani povjetarac i zvijezde bez oblaka na noćnom nebu, ona nije mogla zaustaviti osmijeh zbog prošle noći.

Bila je odlučila da će dati Conradu ključ još večeras, jer je vjerovala da bi obećao da nikada neće povrijediti svoju braću.

I taj pogled u njegovim očima ... Mislila je da doista želi budućnost s njom, nemoguće da je umislila.

Baš kao što je ona htjela više sa svojim fascinantnim vampirom.

Hoće li biti ljut zbog ključa na prvu? Bez sumnje. No nakon bijesa on će se uskoro smiriti. A ako su njegova braća zarobljeni negdje drugdje, tada stvarno nije bilo drugog izbora...

Kada je bila blizu dvorca primijetila je kretanju u blizini spremišta za alat. Namrštila se vidjevši Conrada. Što je radio tamo? Zašto bi se...

Trepnula je da izoštri pogled. Budući da je izgledalo kao da drži sjekiru iznad panja. Što dovraga on radi? Zašto bi on...

Strašan odgovor ubrzo je postalo jasan kada je sjekira pala.

Sve se počelo vrtjeti.

Zvuk udarca je još uvijek odjekivao kada je prsnula krv... on je zateturao u tišini. On šuti, ne želi me uzbuniti sa krikom, ne želi da ga vidim dok tiho u noći uklanja svoju ruku.

Mere de Dieu. Njena energija je planula i izbljedila. Pritisnuo je ručnik na ranu. U sekundi, bijela tkanina je postala crvena i kapala je krv.

Ludilo ... Oluja je kuhala iznad glave. Previše. Baš kad je kiša počela padati, napokon je imala dovoljno zraka da zavrišti.

Glava mu se trgnula prema gore, a njegovo veliko tijelo poskoči i zatetura. Stiskao je zube dok su se odmjeravali međusobno.

'Nemoj se ljutiti koeri." on izusti, gledajući njeno lice. Na njegovom licu ocrtavala se agonija, ali ne zbog njegove vlastite boli. "To će se... regenerirati."

Jedva je uspjela čuti tokom vriska u ušima. "Ali... ali ..."

"Učinio sam to za nas."

"O, Bože..." Bol je vjerovatno nesnosna.

Lice mu je bilo mokro od rastuće oluje, njegova crna kosa padala je preko obraza. "Možeš li... misliš li da bi mi mogla pomoći s drugom?"

"Conrad, ne!"

"Možeš to učiniti, Neomi. To će uštedjeti dane... za vrijeme oporavka. Kako inače da skinem ove proklete stvari...sa sebe."

"Zašto?"

Ona je počela plakati. "Ovo je prvi korak. Ja sam svjesno donio odluku. Gledaš u mene... kao da sam ponovno potpuno poludio." Glas mu je bio nesiguran i on upita "Jesam li?"

"Ja... to nije razlog zašto sam toliko uzrujana!" Latice ruža su kovitlale oko njezina tijela. Kosa joj je počela lepršati, prije nego što je vjetar počeo jačati.

"Zašto me onda gledaš ovako?" Stisnuo je oči, shvativši da je njezina reakcija bila više nego užas. "Što se događa s tobom? S nebom?"

Gledala je u njega očiju punih suza. "Conrad dođi unutra da se pobrinem za tebe. Mmoram ti nešto reći. Dogovoreno?" Munja je udarila u neposrednoj blizini.

"Ne. Reci mi sada." Čak i nakon što je upravo učinio to što je, on je dobio tvrdoglav izraz lica.

"S'il te plait, pusti da se pobrinem za tebe.."

"Sada, Neomi!"

"Ja ... ja ću se vratiti." Ona nesigurno krene u svoj studio. Trebala su joj tri pokušaja prije nego što je uspjela uzeti ključ. Kada se vratila, strah za njega bio je težak i hladan u njoj. "Htjela sam ti ga dati večeras." prošaputala je pružajući ključ.

Njegove obrve su se skupile kao da nije mogao shvatiti što je to. Zatim mu je pogled podivljao. On zabaci glavu i njegov bezbožni urlik bijesa odjekne u noći.

Ona dahne, energija se izlijevala iz nje.

"Što je to? Neomi, koji kurac je to?"

Ona se usredotočila na njegovo lice, pokušavajući da se svijet prestane vrtjeti. "Samo pusti da ti pomognem."

"Ne prilazi mi!"

"Conrad, molim te, slušaj! Namjeravala sam ti ga dati..."

"Sereš! Prestani me lagati!" zaurlao je.

Čvrsto je zatvorila oči, da bi ih otvorila samo na trenutak kada je čula zveckanje lanaca. Bacio je okove na zemlju ispred nje.

A onda je saznala što je uistinu bijes.

Ne mogu shvatiti ... što sam upravo saznao ...

Bijes protutnja kroz njegove vene, zaglušujući bol. Ona ga je namjerno zadržavala ovdje. Lagala je za ključ. Opet i opet.

Ne ona. Nisam želio da me ona ikada izda.

Mogao je čuti sebe kako počinje govoriti, ali nije registrirao riječi, samo je želio osloboditi ovaj bijes prije nego što ga sprži iznutra.

Kako je kiša jačala, svjetlucave iskre na njoj postajale su intenzivnije sa svakom riječi, a lice još blijeđe i njezin lik je titrao još više. Usne su joj se rastvorile, kao da je bila užasnuta, kao da ga nije uopće prepoznala.

On je slabo čuo kako govori "Ti ćeš izgovoriti nešto što ćeš požaliti, nešto što nikada nećeš moći povući..."

I onda je on.

"Oh..", promrmljala je, izgledala je kao da ju je udario. Suze su se prolile iz očiju. Baš prije nego što je nestala, ona je šapnula "Zbogom, vampiru."

Negdje u noći, on je čuo snažniji plač. Kao odgovor urlik bola istrgnuo je iz svojih prsa.

24. Poglavlje

Oslobođen lanaca, Conrad se napokon mogao trasirati. Ignorirao je bolno pulsiranje iz njegove rane i vratio se u svoju u kućicu duboko u estonskim močvarama.

Unutra je razgledao. Drago mi je što ona nikada neće moći ovo vidjeti. Izgledala je baš kao dom luđaka, proizvod poremećenog uma. Ezoterični natpisi grubo uklesani u zidu, stvari razbacane i slomljene, uništene u bezbroj napadaja bijesa. Po podu su bile razbacane knjige, očerupane i zgužvane.

Tamne plahte prekrivale su prozore. Lubanja demona visjela je prikovana na vrata. Njegov namještaj sastojao se od izlisanog kauča, stola sa jednom stolicom i madraca na podu. Jedine stvari koje su bile složene je oružje, a bilo ga je na stotine komada.

Na stolu su bilješke da nastavi potragu za svojom braćom. Sa svojom preostalom rukom on ih je prelistavao. Baš kao što ova kućica više nije odgovarala Conradu, nisu ni ove bilješke.

On je pratio njih trojicu po cijelom svijetu, od Mount Oblaka u Rusiji pa sve do Louisiane. Ali spisi ionako više nemaju smisla za njega. Jer je bio drugačiji. Sve što je Conrad mogao razabrati sa stranica bila je trajna potreba za osvetom.

Čak i to bilo je ugušeno.

On legne na madrac, ali satima nije mogao spavati. Žive crvene pruge počele su presijecati njegovu ruku dok se počela regenerirati, bol je bila kazna.

On je odsjekao svoju ruku za nju. Za njih. Bio je ponosan da preuzme bol. Da bude jedan korak bliže otkrivanju načina da budu zajedno.

Ona te izdala, namjerno zadržavajući kao zarobljenu igračku. Zašto je sve do čega mu je stalo proketo i završava nožem u leđa?

Ona ga je pravila budalom, odvrćajući njegov um sa lova. On je hodao tim mauzolejom koncentriran na njezin spokoj. Očaran svakim njenim pokretom, bio je slijep za ono što se stvarno događa...

Sati su se vukli prije nego što se konačno onesvijestio.

Negdje u toku noći, se naglo probudio sa krikom, držeći se za ruku, tijela skliskog od znoja. Vidio je Neomi da je vrištala u strahu, zarobljena u tami, gdje nije mogao doći do nje.

Nije bila ovdje s njim kao što je uvijek bila. "Tiho, mon coeur..." tako ga je umirivala. "Zbogom, vampiru.", rekla mu je sinoć.

Namrštio je obrve. Prestati razmišljati o njoj!

Ona bi ga smirila, okružila ga smijehom. Ona ga je izazvala da proispita svoju slijepu mržnju. Nikada više ju nećeš vidjeti. Nakon što mu je povjerenje izgubljeno, neće ga dati ponovno.

On je bio zgrožen sam sa sobom. Čak i nakon njene izdaje, više mu je nedostajala njena prisutnost nego njegova ruka.

Tišina u njezinom domu prodrila je u Neomi poput vlažne hladnoće, sve dok nije pomislila da gubi razum.

Baš kao što je znala da hoće.

U posljednja tri dana, ona je besciljno lutala svojim dvoranama, usamljeni, očajni duh, pun žaljenja. I uvijek se pitala gdje Conrad otišao, gdje u svijetu je bio u tom trenutku. Je li siguran? Oporavlja li se? Da li pije iz čaše ili iz žrtava?

Da li on misli na mene?

Nije znala da je moguće da netko toliko nedostaje.

On se nikad neće vratiti, ona tu ne može učiniti ništa osim... čekati. Čekati da prođu godine, nadati se dolasku nekoga, bilo koga.

Neomi je bespomoćna, nemoćna da razriješi svoju bijedu. Bila je jadna kao što ju je optužio one noći.

S uzdahom je izašla iz kuće na rominjajuću kišu, odlučna da dohvati novine. Nakon što je odavno pročitala one koje je prikupila, ona se hvatala za bilo što da skrene misli od ovoga.

Nije imala drugog bijega. Nije se mogla rasteretiti sa dobrim prijateljem ili promijeniti svoj krajolik. Nije mogla piti. Nije bilo televizijskih programa ili dobre knjige da je pročita.

Na granici imanja sve njene nade su opet potonule. Suze su počele padati za novinama koje su bile daleko izvan njenog dohvata.

Ja sam na prilazu, plačem zbog novina. To je bila niska točka u njenom životu poslije smrti. Bila je slaba i jadna kakvom ju je Conrad smatrao u svom bjesomučnom deranju.

Sljedeće čega je postala svjesna, ona je sebe oplakivala, "Woowooo."

Do vraga s tim. Ona neće biti pokunjena poput... prokletog duha!

Njena tuga proključala je u bijes. Odbila je osjećati krivnju zbog onoga što je učinila. Pokušavala je zaštititi njega i njegovu braću. Stoljećima su htjeli spasiti Conrada. On je bio taj koji je otišao i odsjekao svoju ruku bez puno spominjanja nje u svojim planovima!

Sa njenom novom ljutnjom došlo je i shvaćanje. Zar je stvarno mislila da je potreban muškarac da se ostvari? Da je spasi od ovog prokletog zagrobnog života? Hoće li čekati zauvijek njegov povratak kao što je Marguerite L'Are čekala Neominog prezira vrijednog oca.

Conrad me ja nazvao jadnom, i bio je u pravu!

Koliko god se ona promijenila. Za života uvijek je bila hrabra, uzimajući svoju sudbinu u svoje ruke. Nakon godinu dana plesanja burleske, Neomi je svima u klubu rekla ›Želim biti balerina‹, a oni bi joj se smijali. ›Možda bi mogla napraviti uspon sa burleske na vodvilj‹, oni bi govorili. ›Postoje neke koje su napravile taj uspon.‹

Ali uspon od plesačice burleske do balerine je navodno bio nepremostivi jaz. Što je bio razlog zašto je ona to morala učiniti.

Kako mogu doći od točke A do točke B? ona je razmišljala, sat za satom, dan za danom. Onda je to shvatila, iako joj je oduzelo godine, učinila je to.

Neomi je otplesala svoj put od četvrti do svjetske slave!

Želim biti stara ja! Morala je nešto učiniti. Misli... misli.

No, u posljednjih osamdeset godina, nije bila u stanju smisliti nijedan način da promijeni svoju egzistenciju...

Čekaj ... Neomi je posjedovala dvije stvari koje nije nikada prije. Jedna je bio Nikolaiev mobitel. Druga je bila spoznaja da ju je barem jedna osoba na zemlji bila u stanju čuti.

Što ako bi netko drugi mogao? Netko poput Conrada, netko iz Učilišta? Ako postoji ijedna stvar koju je Neomi naučila o tom Učilištu, bila je to pretpostavka da čudno ima tendenciju da postane stvarnost.

Postojale su vještice, oni su rekli, neke sa izvanrednim sposobnostima kao što je ta Mariketa. Možda vještice mogu čuti duhove?

A možda svinje mogu letjeti.

Namrštila se na sebe. Zašto ona odbija tu odvažnu ideju?

Jer ona nije bila ona stara Neomi koja je uživala u izazovima. Pretpostavlja je da je tako kad si bestjelesni duh. Zapravo, nije se mogla sjetiti bilo koje bajke u kojoj je Duh junak. Koliko priča je ispričano o neustrašivim duhovima?

Koliko priča su imale avanture s neustrašivim duhom? Ali što imam za izgubiti? Nasmijala se. Moj dragocjeno vrijeme?

Što ako je ta Mariketa dovoljno moćna da bi me mogla... inkarnirati? Neomi mora pronaći njen broj. Ali kako?

Ona je lebdjela kroz zamršene vrtove tužnog malog paviljona, prevrćući ideje po glavi. Kako? Kako?

Nikolai je koristio njihove usluge, ima smisla da će njihov broj i dalje biti u njegovom telefonu! U trenu, ona se trasira natrag do svog studija i podigne mobitel ispred lica.

Kada je kiša vani izbljedjela, noć se razbistrila i promijenila njeno raspoloženje, podsjetila se, nemoj se previše uzbuđivati. Čak i ako je mogla naslutiti kako koristiti mobitel, korištenje telekineze bilo bi zamorno i komplicirano.

Sigurna sam da ga mogu shvatiti. U 1927-oj telefoniranje je bilo teško ali danas nije. Osim toga, mobitel joj nije bio potpuno stran predmet. Vidjela je braću kako koriste svoje, pritiskanjem tipki čak i bez gledanja na njih. A ona je pročitala recenzije u novinama za sve najnovije proizvode, učeći o njihovim značajkama.

Ona zaškilji na zaslon. Da, dovoljno znam kako prepoznati punjenje baterije.

Ova je bila u crvenom.

Merde! Ne, ne, ne gubi snagu. Ne još! Manipuliranje malim tipkama nije bilo lako, a još manje kad se uspaničiš. Obrva namrštenih u koncentraciji, ona je mukotrpno "pomicala" dok nije ušla u adresar. U njemu su poslovne kartice koje izgledaju kao stvarne papirnate vizitke koje su nekako kopirane u telefon. Pretraživala je pod slovo V i pronašla:

Kuća Vještica

Est. 937 prvoklasne kletve, čarolije, uroci i napitci.

Nećemo biti ispod cijene!

tel: (504) Wit-Ches

info@houseofwitches.com

član LBBB.

Ona odabere karticu i pritisne zeleni gumb za poziv.

Mon Dieu, mi zvonimo! Telefon ispusti zloćudni beep zvuk. Izdrži baterijo.

Dvije crtice. Što nema nikoga? Zvoni, zvoni. Bilo je dosta iza pet sati. Tvrtke su vjerovatno zatvorene čak i Učilištu.

Crvena ikonica baterije je počela treptati. Baš kad je htjela prekinuti da uštedi snagu, odgovorio je ženski glas jezivim tonom "Hellooooo, Clarice."

Neomi je zinula. To radi? Uspjela sam nazvati? Tko je Clarice?

U pozadini je zvučalo kao da desetak žena pjevaju, pijano zavijanje nota neke pjesme. Prvo bi mrmljale "Na, na, na, na, na, na..." onda bi urlale "Ever last in' love!"

"Halo? Halo? Je li to netko zeza?" reče žena, zvučeći normalno sada. "Ako da, dopustite da vam kažem da ste izabrali pogrešan koven. Jer te mogu natjerati da si prst kojim biraš pozivini broj gurneš tamo gdje sunce nikad ne dopire. Shvaćaš?"

Odbacujući oprez u vjetar, Neomi je tiho molila >Molim te da me mogu čuti!< zatim je rekla "Ovo nije Clarice. Mogu li razgovarati s gospođicom Mariketom? Moje ime je..."

Vještica je odmaknula telefon i viknula: "Hej, jel bilo tko ovdje može govoriti s glasovima sa druge strane?"

Neomi je raširila oči. Bože moj, volim Učilište!

Vrativši telefon na uho vještica kaže "Šalim se! Ja sam Mari. Hej, kako se vi duhovi snalazite sa mobitelskim linijama? To je zato što si sva električna, zar ne?"

Neomi jedva pomakne usnice. "Ja sam, ovaj, električna?" Ponovi ona tupo.

"Stalno govorim svima da naši razgovori nisu privatni. Pričekaj tren, moram to učiniti." Ona je ponovno odmaknula mobitel. "Hej, Regin! Kao prvo, prestani viriti u moje karte. Drugo, nabavi si svoje cigarete. I pazi sada, imam duha na liniji i ona sada dolazi k nama direktno preko telefonske linije da nas posjeti."

"Ahhhhhhhhhhhh!" Vrisnula je žena. Neomi je čula trčeće korake, a zatim i da su zalupila vrata.

Mariketa se naceri. "Reegie se ne boji baziliska, ni divovske stonoge, ali duhovi ju čine abnormalnom. Upravo smo natjerale jednu od najvažnijih i najstrašnih Valkira na zemlji da bježi u strahu za svoj život. Klasika."

Glazba je postajala sve glasnija, dok je manični ritam pjesme svirao, jedine riječi bile su tekila.

Slatki urnebes. Neomi je htjela biti tamo tako jako da boli. Telefon se ponovno oglasio

"Pa kako se zoveš duhu?"

"N-Neomi. Neomi Laress."

"Oh čovječe! Čula sam za tebe! Plesačica, zar ne? Iz starih vremena? Odbila si se >upecati< pa si probodena u srce. Učili smo o tebi na predavanju u mojoj grupi lokalnih feministica."

Ljudi su stvarno učili o meni?

Prijekornim tonom dodala je "Što znači, Neomi, da si nazvala prije dvije godine možda bih položila ispit. Što želiš od mene?"

Ovo je tako bizarno! "Moram, hm, ja bi bila vrlo zahvalna da budem tjelesna, i mislim da bi mi mogla pomoći."

"Imaš li novaca?" Upitala je Mariketa, a ton joj je odmah postao poslovan. "Ja ne radim gratis."

"Imam ladicu punu antiknog nakita." Iz telefona se uporno čulo biiip!

"Pih. To je jedna moja djevojačka noć za vikend, i taman sam imala adute da im rasturim guz..."

"Postoji više od pedeset dijamanata! Samo jedan ima po četiri karata. Možeš ih sve dobiti."

"Sad postaje toplije, duhu."

Biiiiiiiiip. "U sefu postoje certifikati dionica od prije nego sam ... umrla. Bile su vrijedne dvadeset ili trideset tisuća dolara prije osamdeset godina. Trebale bi vrijediti pravo bogatstvo danas, jer su tvrtke još uvijek u poslu."

"Koje tvrtke?" Ova Mariketa svakako nije glupa kada se radi o novcu.

"Hm, tu je General Electric i International Business Machines. Mislim da se zove samo IBM danas.."

"U redu, upravo su mi se oči pretvorile u znak dolara kao u crtiću. Ja ću odmah doći. Kucni u najbliže ogledalo dok sam još s tobom na telefonu."

Da li Mariketa treba ogledalo za svoje čarolije? Neomi se steglo srce. "Ali sva su razbijena."

"Nije važno. Samo trebam srebro." Neomi je poslušno pokucala i Mariketa reče "Iii..eto ga. U redu, kada se vještica iznimno božanskih moći pojavi iz tvog ogledala, nemoj paničariti."

Pojavi iz ogledala? "O, uvjeravam te..."

Telefon je sada emitirao dugi, neprekinuti ton!

"Molim te, požuri, gospođice Mariketa!"

"Hej, zovi me Mari." I lažno tmurnim tonom, uzdahnula je. "Zvati ću te... Frenđ duh."

Uz glupavi osmijeh Neomi je isključila telefon i bacila ga na krevet. Bila je ošamućena i nadala se.

Počela je koračati predviđajući Mariketin-Marin dolazak. Sa svojim pjevanjem, glazbom i kartama, te žene su kao hedonisti koje je obožavala. A jedna je dolazila u posjet!

Život je odjednom postao nov i drugačiji i pun obećanja.

To ne može biti tako lako. No, što ako, što ako, što ako?

25. Poglavlje

Conrad je sjedio pogrbljen uz stablo na vrhu brda, s pogledom na kaos okupljanja. Pregledavao je gužvu tražeći Taruta, ali do sada nije zapazio ništa. Čak i u ovoj gomili, biti će lako uočiti demona. Bio je visok oko dva metra.

Iako je ogroman rizik biti ovdje, Conrad je pripremljen. Ruka mu je bila gotovo regenerirana. Lijekovi su činili svoje, ali već im je oslabio učinak. I bio je mentalno jak.

Sranje.

Bio je ovisnik o Neomi. Ja sam ovisnik o duhu. Conrad nije mogao osjetiti njezinu nazočnost, nije mogao osjetiti njezin miris. I to ga je ubijalo.

Iza sunčanih naočala, njegove oči su skenirale. Samo njegov opstanak je važan, opetovano si je to govorio. Ona mu nije važna. K vragu, ne zanima me!

Ipak, tijekom posljednja tri dana, kada je njegov bijes popustio, on je došao do zaključka da mu nije uskratila slobodu zlonamjerno, čak ni iz sebičnih pobuda. Izraz lica bio joj je mučan kada mu je predavala ključ. Sve dok je živ, nikada neće zaboraviti kako je ona izgledala na kiši, sjaj elektriciteta svuda po njenom lijepom licu.

Sa svakim satom sve više se prisjećao svoje pobješnjele tirade. On ju je optužio da je opasnija za njega od njegovih neprijatelja. Ali istina je da kad god je zaspao, ona ga je promatrala kao vjeran čuvar. Ako bi netko napao Conrada u Elancourtu, nije sumnjao da bi ga zalijepila za strop.

Također ju je pitao da li bi ga ostavila da umre od gladi tamo u zatvoru kad nestane zaliha krvi, optužujući je da ne mari ni najmanje što bi se moglo dogoditi s njim, a zapravo je ona bila ta koja ga je nagovorila da počne piti krv u vrećicama. Svakog zalaska sunca donijela bi mu šalicu punu do ruba, iako je mrzila vidjeti krv. "Ja jednostavno ne mogu vidjeti

krv bez sjećanja na smrt.", rekla mu je. "Kad sam umrla, kupala sam se u svojoj i Louisovoj..."

Conrad je to znao, vidio ju je kako krvari po podu dok je grčevito plesala one noći. Ogorčeno je pitao "Zašto ju onda nastavljaš donositi?"

Trepnula je prema njemu. "Zato što ti je potrebna."

Zašto bi Neomi oslobodila profesionalnog ubojicu? Bila je mučena od jednog takvog.

Vrati se k njoj, šaptao mu je um. I što da učinim s njom? Nikada nije smirivao povrijeđene osjećaje žene. Nije mu išlo glatko sa riječima kao Murdochu.

Zašto bi ona uopće željela išta s njim nakon stvari koje joj je rekao? On je bio prokleta okrutan prema njoj. Sjetio se da joj je rekao da trune u paklu, a ona je tiho odgovorila da je već bila tamo.

Pritisnuo je dlanove na čelo. Što nije u redu sa mnom?

Ona je izdržala osamdeset godina tog pakla, samo da bi joj neki vampir uništavao dom i razbijao njene zidove. Pa čak i prije tih godina, Neomi je patila. Gad koji ju je ubio osigurao je da bude tako. Robicheaux nije potegao nož pa zatim gledao u užasu ono što je učinio. On je uhvatio tu oštricu i sadistički ju zaokrenuo.

A Conrad čak nema ni mogućnost mučiti i zaklati onoga tko joj je to učinilo.

Oči su mu se raširile. Ali mogao oskrnaviti gadov grob za nju! Tako se razmišlja. I naravno Neomi bi željela znati za Conradovu gestu, jer bi joj ugodio. Morat će se vratiti, samo da joj kaže.

Ta ideja ga je ohrabrila, čineći da boravak ovdje bude malo više podnošljiv.

Kada se ogledalo izbočilo prema van, na neki način postalo gipko, Neomi je uzdahnula. Aktovka je doletjela iz stakla, sletjevši uz udarac na pod njenog studija.

Onda su se pojavile ruke, rastvarajući ogledalo poput zavjese.

Zatim je izašla lijepa crvenokosa, lica obasjanog smiješkom. Nakon nje slijedila je crnokosa žena sa privlačnim zlatnim očima i šiljastim ušima. Staklo iza njih se neprimjetno zatvorilo.

"Ja sam Mari MacRieve." rekla je crvenokosa. Onda je pokazala palcem na svoju prijateljicu. "Ovo je Nix Sveznajuća. Ona je Valkira."

Otresavši svoju zaprepaštenost Neomi je rekla "Veliko je zadovoljstvo upoznati vas obje." Okrenula se prema crnokosoj ženi i rekla "Nix? Znam neke ljude koji su u potrazi za tobom."

"Uvijek su, draga." Nix je uzdahnula, a onda dahom zamaglila nokte, koji su izgledali više kao male elegantne kandže, i protrljala ih. Upitala je Mari "Kako se snalaziš sa svim tim ogledalima?"

Mari je ispustila dah. "Držim se."

"Ona je gatara iz ogledala." objasnila je Nix. "Ona koristi ogledala za svoje uroke i za putovanja."

"Ali..." rekla je Mari "Imam ovu stranu pohlepu za moći u meni što me može privući u ogledalo ako nisam oprezna. Dakle, ja ne mogu živjeti s njima, ne mogu živjeti bez njih." Mari se okrenula u krug.

"Vauu, kakvo mjesto!"

Neomi je primijetila da joj je komad papira zalijepljen na leđima i pročitatla >Ja jebem zloduhe.<

"O, Bože." rekla je Neomi, pokazujući delikatno. "Mari, imaš..."

Mari je tapšala iza dok nije dohvatila papir. "Prokletstvo Regin." Nakon čitanja je podrapala papir, a zatim bijesno pogledala Nix "Kada se Lucia vraća? Ne mogu se više sama natezati s Regin."

Nix je slegnula ramenima. "Ne brini, Regin će biti zbrinuta. Folly, Valkira lutalica i Reginina zakleta suparnica stiže u sljedeći petak poslije četiri sata."

Mari je izdahnula s olakšanjem. "Ah, tvoja predviđanja su lijepa stvar. Želim da moja budu bar djelić kao tvoja."

"Nije bilo potrebe za predviđanjem. Ja sam kupila Folly kartu. U prvoj klasi iz Novog Zelanda. Regin će biti bijesna zbog izdaje, ali ponekad moraš biti okrutan da bi bio plemenit."

"Ti si mudra." rekla je Mari, a zatim je vratila svoju pozornost na smetenu Neomi.

"Kako to da ste oboje u mogućnosti vidjeti duhove?" Upita Neomi.

Mari je odgovorila "Zato što sam vještica, a ona je prokleta stara i moćna."

"Stara kao karbon." odgovori Nix. "I tako moćna zaslužujem na promaknuće u poluboga."

Neomi nije mislila da Nix izgleda starije i jedan dan od Mari, ali što je ona znala? "Može li mi neka od vas reći kako sam postala duh?"

Mari je odmahнула glavom. "Nitko ne zna za sigurno, ali sam čula da to ima veze s dušama koje su previše jake da prođu na drugu stranu, čak i nakon smrti. Oh, i također obično morate imati snažno duhovno utočište."

"Duhovno utočište?"

"Da, ako umrete na mjestu koje ste voljeli ili koja su imala značenje za vas, to može usidriti vaš duh tamo."

Neomi je voljela Elancourt, imanje je bilo sve što je imala trajno i zauvijek. Željela je pustiti korijene ovdje, gledati djecu kako se igraju u vrtovima i paviljonu. Ostarjeti tu sa nekim koga voli.

Zašto joj je Conradovo lice zabljesnulo u glavi kad je to zamislila?

"Dakle, kako se zabavljaš ovdje?" upitala je Mari.

"Zabavljam? Hm, čitam novine. I ... oh, ponekad se mačke nasele ovdje. I tu je obitelj nutrija koje dolaze u zimu i koje rovare oko kuće. Njihove budalaštine su tako smiješne, da ih mogu gledati satima." Ona se namršti. "Zapravo, ja ih gledam satima."

Mari dobaci Nix znakovit pogled. "Bones stigli smo ovamo baš na vrijeme."

"Jasno, Jim." Nix odgovori tonom dosade.

Bones? Jim? "Dakle, ti si čula za mene?" Upita Neomi.

"Da, ja sam mislila raditi studentski rad o tebi." "Ali nisi?"

"Starija vještica već napisala sastavak o sufražetkinjama iz Baton Rougea. Nije da sam bila spreman da ju kopiram, ali sjećam se da si plesačica burleske koja je postala balerina."

"Burleske? To se saznalo? Ali ljudi nikada ne razumiju..." rekla je Neomi, pitajući se što će ove žene misliti o njoj, Conrad je bio zaprepašten. Što ako ju ne shvate ozbiljno za ono što traži? "Ja sam to radila oko tri mjeseca. Možda četiri. Godinu najviše. Nikada se nisam skinula gola." dodala je. "Ne mnogo puta uopće. Tada su to zvali striptiz. Nije skidanje, razumiješ. Bilo je uobičajeno imati lepeze ili veliko perje..."

"Ali to je jedna stvar koju su ljudi voljeli kod tebe." rekla je Mari. "Ovih dana burleska je cool. Nakon što je tvoja tajna izašla na vidjelo, ljudi su te nazivali balerina sa dušom burleske. Ti se savršeno uklapaš u New Orleans."

"Ah, dobro." rekla je izdahnuvši. Barem sada ljudi bolje razumiju stvari. "Ja sam malo ublažila."

"Sjajno. Krenimo na posao."

"Želite li sjesti?" Napokon imati vlastite goste ovdje je tako nestvarno! Uz kimanje, Mari šutne nogom aktovku prema stoliću za kavu uz krevet i zatim sjedne. Nix je odskakutala do izložbenog stolića na mjesto bez prašine gdje je prije bio gramofon. Ona promotri Neominu kolekciju kondoma, grudnjaka i Mardi Gras rekvizita, ali nije rekla ništa.

"Ja bih vam ponudila kavu..."

"Ne konzumiramo hranu ili piće." rekla je ravnodušno Nix.

Mari je dodala "I kava nakon margarita je koketiranje s gnjevom tekile." Ona izvadi olovku i notes. "Dakle, Neomi, prvo neka pozadina za moje bilješke... Zašto si me kontaktirala tek sada? Mislim, ti si duh već desetljećima."

"Pa nisam ni znala za Učilište dok se nisu uselili vampiri prije par tjedana. Nisam ni pomišljala da postoje vještice ili valkire..."

"Vampiri se uselili?" prekinula je Mari, trepnuvši prema Nix. "Čudno. Ja sam nedavno vidjela stranog vampira baru u močvari. Koja slučajnost." Nix izusti

"Koga? Št..?"

"Da, oni su iz Estonije." rekla je Neomi, i uskoro je cijela priča potekla... "i onda si je Conrad odrezao ruku i nazvao me patetičnim duhom, shvatila sam da je u pravu, a ja to nisam mogla podnijeti, pa sam odlučila nazvati."

"Ti ne tražiš da se utjeloviš zbog vampira, zar ne?" Upita Mari. "Da bi mu pokazala što propušta? Budući da je ovo stvarno ozbiljno."

Čak i ako Neomi nikad više ne vidi Conrada, morala je poduzeti neke stvari za sebe. Zato što ne može podnijeti ovo što je postala. "Želim to učiniti, jer je vrijeme da se nešto učini."

"U redu, ja ću ti reći kako stvari stoje." Mari spusti olovku. "I ja ti mogu pomoći s tvojim problemom, ali to je privremeno rješenje i

predstavlja vrlo visoku cijenu. A to ne znači samo novac. U osnovi je prazna čarolija koja stvara probno telo. Učiniće da izgledaš i da se osećaš upravo kao osoba koja si nekada bila, ali ćeš, pa, bićeš ubijena ubrzo nakon toga.

"Zašto je to tako?"

"Neki ljudi zovu ovo što smo raspravljale konačna igra smrtnosti. Ti bi se mogla odlučiti oko ispravljanja starih nepravdi iz prošlosti, korištenjem posmrtnog znanja da ih sjebeš u sadašnjosti. Sudbini se ne sviđa taj trik i prisilno ih uništi." objasnila je Mari. "To je kao hodanje okolo sa metom na leđima. Na tebe bi bila navučena neka prirodna nesreća, bjegunac u jurnjavi automobilom ili avionska nesreća ili struja iz sušila za kosu. Nešto užasno će se svakako dogoditi. Tvoje probno tijelo će umrijeti i nestati, a zatim će tvoj duh umrijeti, umrjeti."

"Koliko dugo vremena bih imala?"

"Nekoliko tjedana? Noć? Možda nekoliko mjeseci. Ne postoji način da znam. Ali najviše što sam ikad pročitala na web forumu bila je godina."

Neomi proguta. "Što se događa nakon smrti, smrti?"

"U tome je kvaka. Nitko ne zna, to je vjerovatno između tebe i tvog Boga, bogova, božica, i tako dalje."

"Pa sada, kada smo u razgovoru," Neomi počne, "moram pitati postoji li neki način da budem tjelesna cijeli život? Možda imam dovoljno novaca za potpuno uskrsnuće?"

Mari i Nix su izmijenile pogled. "Ne diram u to. Ali ono što ti tražiš nije uskrsnuće. Tvoj duh je ovdje i dostupan. Nema potrebe da se opet vraća u ovu sadašnjost. Ono što trebaš je utjelovljenje, što je vrlo opasno samo po sebi. A tu su i desetak različitih uvjeta koji bi morali biti ispunjeni. No čak i ako je sve idealno, ja nisam dovoljno vješta da pokušam. Ne još."

"Nikad nisi to pokušala?"

"Na čovjeku? Nisam izvan simulatora." Nakon oklijevanja, priznala je. "Nedavno sam to pokušala na duhu moje mačke."

"Iii?"

"Jesi li ikad gledala Pet Sematary?"

Neomi odmahne glavom.

"Ne? Pa, moj Tigger vratio se nepravilan, čarolija je pošla po zlu!" uzviknula je grizući zglob.

Nix je prišla sjesti pokraj Mari, gladeći joj leđa. "Hajde, hajde, što je s mojom omiljenom vješticom?"

Mari obriše oči mrmljajući, "Upalo mi nešto u oko."

"Mari ima veliku količinu moći," objasnila je Nix Neomi "ali to je čarolija razine..," namrštila se

"Koja razina?" Mari odgovori vraćajući pribranost. "Iznad pete."

"Zašto ne bi vježbala na meni?" Rekla je Neomi, čineći svoj ton vedrim. "Ja sam za igru."

Nix je odmahнула glavom. "Da bi Mari mogla napraviti petu razinu, ona bi se morala spojiti s ogledalom da oslobodi svoju punu moć. To bi je vjerojatno bacilo u trans sa vlastitim odrazom, ne bi se mogla otrgnuti od njega. Možda zauvijek."

Mari je kimnula. "Ali moći ću se suočiti sa svojim odrazom za 50 godina, kada budem moćnija i vještija. Već smo označili datum na kalendaru. Ako možeš čekati toliko dugo, ja ću te staviti na vrh liste, za normalnu jednokratnu naknadu."

"Ne. Merci, ali ne." Još pedeset godina samoće i mladog mjeseca? Proživljavati svoju smrt još šesto puta?

Ili mogućnost godinu dana života. Nije bilo ni upitno što će izabrati.

"Žao mi je, Neomi. Ako te pokušam utjeloviti sada, vjerojatno bih se zanjela i ti ćeš se vratiti gora nego mrtva. Znam da misliš da nema ništa gore nego biti mrtva..."

"Ne. Ne mislim da nema." Neomi je upravo provela jedan cijeli životni vijek gori nego biti mrtav. Shvatila je koncept, i zašto bi to bilo pametno izbjeći.

"Postoji jedna druga opcija također." rekla je Nix. "U Učilištu postoje Fantomi, vrsta besmrtnika slična duhovima, koji se utjelovljuju po svojoj volji, kao mijenjolici između života i smrti. Ako bi postojala u ovom obliku duha dovoljno dugo, ti bi mogla postupno ponovno vratiti fizičku formu, akumuliranjem snage da postaneš poput njih. Mogla bi napuštati svoje sidrište i dalje zadržati sve svoje telekinetičke sposobnosti."

"Koliko dugo?" Ovo je zvučalo savršeno! "Koliko dugo moram postojati da vratim tijelo?"

Nix pucne prstima. "Samo četiri ili pet stoljeća. Biti će gotovo prije nego što primijetiš."

"Oh." Zbog lepršavog načina na koji je Nix govorila, Neomi se pitala koliko bi eventualno stara mogla biti valkira. "I taj način je previše za mene. Proživljavam vlastitu smrt svakog mjeseca. Ne mogu podnijeti opciju od pedeset godina, a kamoli od pet stotina."

"Ah, trajno sablasno uprizorenje." Nix kimnu u sućuti. "Tvoje duhovno sidrište vjerojatno će izgorjeti ili biti srušeno prije toga u svakom slučaju."

"Je li još postoji netko tko može učiniti utjelovljenje?" Nix izvije obrvu. "Nitko s kime se želiš petljati. Postoji nekolicina čarobnjaka koji to mogu učiniti, ali će imati abnormalne zahtjeve, kao na primjer prvorodeno dijete ili nešto jednako neugodno."

Mari je rekla "Slušaj, Neomi, nemaš nijednog razloga vjerovati nam u vezi ovoga, ali ja ti mogu dati popis preporuka koji bi bili sretni..."

"Ne, ja ti vjerujem. Koliko brzo možeš stvoriti probno tijelo?" pita Neomi.

Mari je bila iznenađena da je još uvijek zainteresirana. "Uh, večeras. Ali stvarno, cijela stvar vjerojatno nije nešto što bi trebala uzimati u obzir. Mislim, koliko loše ti može biti ovdje?"

Prikovavši svoj pogled za Marin, Neomi reče "Ja sam zarobljena u beskrajnom paklu iz kojeg ne mogu pobjeći, čak ni ubiti se. Ne osjećam ništa osim zarotiranog bodeža u mom srcu za svakog mladog mjeseca."

"Okey-dokey, onda, zvuči kao da ćemo raditi čarolije!" Mari izvuče papire i obrasce iz svoje torbe. "Dakle, što se tiče plaćanja.."

Neomi mahne rukom preko ramena na ormarić za nakit iza nje, i poredane ladice pune dragulja se otvore. Još četiri zamaha otvorila su sef. "Daj sve od sebe."

S uviđavanim uzdahom, Mari izvadi nekoliko dijamanata i certifikata i stavi ih u unutarnji pretinac u torbi. Nix nije željela čak ni pogledati u intenzivno svjetlucanje, umjesto toga pregledavala je studio. Ona je stalno bacala zbunjene poglede prema Neomi.

"Pa?", Upita Mari, i raširi ugovore na stolić. "Je li očitavaš išta za Neomi ovdje?"

"Ja ne dobivam ništa na nju." rekla je Nix.

"Je li to dobro ili loše?" Upita Neomi.

Nix suzi oči. "To je rijetkost."

Mari ponudi olovku za Neomi. "Mogu li dobiti tvoj potpis da se potpišeš ovdje i ovdje? Samo X će biti dovoljan." Neomi koristeći telekinezu napravi traljav X. "Dobro, i ovdje. Nix, bi li svjedočila?"

Nix naškraba svoj potpis, Nix Sveznajuća, PraValkira i prorok bez premca.

"Trebam li učiniti nešto da bi bila spremna?" Upita Neomi.

"Čemu žurba? Obično ostavim klijente da pričekaju četrdeset i osam sati za konačnu odluku, kada je čarolija neopoziva."

"Zbilja mi se sviđa Učilište i želim vidjeti još više od toga. A tu je i ovo okupljanje večeras."

"Ah, Liv der Lanking, životno povezivanje. Urnebesni party. Zovemo ga Šamaranje jetre. Nix je organizirala."

Nix vedro kimne. "To je B.Y.O.S. (Bring Your Own Sacrifice) dovedi svoju žrtvu."

"Sada, zašto mi šesto čulo govori da bi Conrad Wroth mogao biti tamo?" Upitala je Mari.

"Što? Hoće li doista?" Rekla je Neomi lepršavim tonom.

"Naravno, želiš da vidi da ćeš koketirati s drugim muškarcima i požali svoje riječi."

Neomi je bila nesigurna što planira učiniti ako ga tamo vidi. Dio nje umire da sazna može li mu probuditi krv. A dio nje je želio da vidi je li Vampir ostao stabilan nakon tri noći daleko od kuće. Također je htjela pokazati da nije jadna, da ne čami u ukletom imanju.

"Možeš ići s nama." Mari je ponudila. "Moj mužić je tamo sa svojim rođacima. On se gnuša ženskih izlazaka, žali se svaki tjedan. Postavljam da bih mogla ići i osloboditi ga njegovog jada."

"Voljela bih ići s tobom!" A ako je Conrad tamo, možda bi mu mogla reći da ide u pakao, i da mu uzvratim pogled pun mržnje i gađenja kakav mi je dobio prije odlaska. "Želim da se uredim i upoznam nove ljude. Želim osjećati!"

"Ovo okupljanje je nešto ekstremno." Mari je objasnila. "A ti si samo čovjek s ponekim sablasnim moćima. Jesi li sigurna da se možeš nositi s tim?"

"Ja živim za uzbuđenja."

"Vidim da si adrenalinski ovisnik." rekla je Mari. "U redu. Mi ćemo pokrenuti ovu novu verziju Pepeljuge. Osjećam se kao dobra vila." Pogledala je Neomi. "Jesi li sigurna da to želiš?"

Neomi je rekla "Iščekujem svoj bal."

"Dok sam se pripremam, baci pogled uživo na >Šamaranje jetre.<" Mari pritisne vrhove prstiju na staklo, izbjegavajući izravan pogled na kontakt s ogledalom dok se nije pojavila scena. Divlja bića su plesala oko krijesa od najmanje pet katova visine.

Lijepi kaos. Neomi je žudila da bude usred njega, čak i dok se pitala bi li se mogla doista nositi s time da bude bačena u taj urnebes, kao smrtnik među besmrtnike.

"Vidi mog mužića." Mari promijeni scenu i pokaže na ogromnog i lijepog muškarca, koji je mrko gledao svoje okruženje, a zatim u svoje piće. "Kvragu, taj vukodlak me pali."

Mari uzdahne. "On je tako jadan..", dodala je razdragano. Neomi se namršti. "To je Bowen MacRieve, tvoj muž?" Kada je Mari kimnula, Neomi je rekla "On je trebao doći srediti Conrada nakon dva tjedna, ako on ne bi bio bolje. Možeš li reći suprugu da ne... ozlijedi Conrada?"

"Razgovarati ću s njim. Ali ja mislim da ne bi trebala mariti, s obzirom na to da te je vampir nazvao jadnom."

"Ali marim, zar ne?" Neomi uzdahne. Ona je trebala i uvijek bude.

Zato što je možda malo, stvarno malkice, zaljubljena u njega.

"Zašto ne odeš s namjerom da zaboraviš sve o njemu?" Upita Mari. "Uostalom, moguće je da bi mogao naći svoju Nevjestu večeras, a ona možda neće biti ti. Bit će mnogo muškaraca koji će te odvratiti. Reci Nix da ti pokaže Cadea i Rydstroma, moje prijatelje i najsexy demonsku braću koju ćeš ikad vidjeti." Uzela je maleni mobitel iz jednog od mnogih džepova na hlačama. "Moram obaviti brz poziv."

Kada Mari otiđe na drugu stranu sobe, Nix pokaže na dva rogata mužjaka koji su bili neobično privlačni. "Ovo je Cade, sav besprijekornog izgleda dobronamjerne i moralne podvojenosti. Savršena nadopuna za moćnog kralja Rydstroma sa njegovim ožiljcima i ponosnom časti."

"Pogledaj te oči." Neomi udahne. Iako je jedan brat bio svijetle kose, a drugi tamnije, oba su imala izraženo zelene oči.

"O da. Imaju oči, također, zar ne? Svi kažu da žene preklinju da vrte bokovima ispod njih. Ili za to, ili za njihov australijsko-afrički naglasak. Ali mislim da najviše za rogovima."

Sedefaste boje i lagano zavinuti, njihovi rogovi počinjali su iznad ušiju, savijajući se prema stražnjoj strani glave. Njihov oblik podsjećao je Neomi na krune od lovorovog vijenca kakve su nosili u antičko doba, Iako su Rydstromovi bili s ratnim ožiljcima kao i on.

"Da", Nix je nastavila, "ti slatki... kameno tvrdi... za polizati-rogovi."

Da li je Nix upravo zarežala? "Zvuči kao da želiš jednog od njih. Ili, uh, obojicu."

"O, ne, ne. Ja sam voljena Mike Rowea."

"Je li taj Mike tamo dolje?"

"Ne, Mikey se jako trudi da prisustvuje." Ona zakoluta očima i promrmlja "Ali ne činiš to dobro zar ne... ti nestašni mali nitkove."

Upravo tada Neomi čuje kako Mari kaže "Hej, Elianna... Ha ha, ne, ne trebam spas! Pitala sam se o toj čaroliji ljušture za duhove. Je li korpus carnate ili carnate korpus?"

Merde! Vještica pokušava dobiti instrukcije?

Mari zastane, a zatim reče "Ja sam previsoko za ovo... Uhhuh, uh huh .. i zato neću pasti u trans sada, zar ne?"

Neomi je htjela izraziti zabrinutost kada Nix reče "Ja sam poslala tog vampira u tvoj dom. I još uvijek ne znam zašto." Nagnula se naprijed, doimajući se iskreno zagonetno. "Pogotovo jer ti si ta koja će umrijeti."

Neomi proguta. "Kako znaš Conrada?"

"Znam njegovu braću." Glas joj je zvučao sanjivo. "I mislim da imam afinitet za Conrada. I ja također imam neželjene stanare u mozgu."

"Dakle, tu sam!" Rekla je Mari. "Je si li vidjela išta za Neomi? Kojim smjerom treba ići?"

Činilo se da se vratila u sadašnjost, Nix reče Neomi "Vidim vrlo malo o tebi. Jesam Sveznajuća, ali ne Apsolutno Sveznajuća. Ali činjenica je da znam da će onaj dan kad netko otkrije ovo što ćeš učiniti, biti tvoj posljednji."

"Kako to misliš?"

"Nitko osim nas tri ne smije znati uvjete i okolnosti tvoje transformacije.. Nitko ne može otkriti da li će početi odbrojavanje čim preuzmeš privremeno tijelo."

"Conrad će zahtijevati da zna." rekla je Neomi, a zatim žurno dodala "Ako je tamo, i ako mu probudim krv, i ako se ispriča za svoje prošlo ponašanje, naravno." A ako ne, mislim da će mi zauvijek ostati bjesomučan osjećaj izdaje.

Nix frkne. "Sigurna sam da možeš naći načina da to zaobiđeš, ako želiš živjeti duže."

"Onda ćemo se zavjetovati da nitko od nas nikada neće govoriti o tome." rekla je Mari. "Nikada nećemo otkriti da je Neomino vrijeme ovdje određeno ili kako se ona promijenila. Dogovoreno?"

Neomi je čvrsto kimnula. "D'accord."

"Dogovoreno." rekla je Nix. "Volim tajne saveze."

"Dobro onda. To je riješeno." Mari je izvukla kompaktno ogledalo iz stražnjeg džepa hlača. "A ja sam spremna za akciju. Je si li sigurna, Neomi?"

Desetljeća ili čak stoljeća kakva sam sada naspram čak i jednog dana života? Neomi kimne. "Učinimo to."

Mari otvori ogledalce na dlanu. "Dobro onda. Sada važno egzistencijalno pitanje." Kad je počela trljati palcem preko zrcala, oči su postale srebrne, kao što je zrcalo, odražavajući Neomin zaprepašteni izraz. "Kako želiš biti odjevena?"

26. Poglavlje

Nekoliko sati nakon što je stigao, Conrad je stisnuo glavu, boreći se za kontrolu nad svojim mislima. To pomahnitalo preopterećenje okupljanja prijetilo je rasulom u njemu. Ako su Pali loše reagirali na brze pokrete i glasne zvukove, onda je upravo naletio na posebnu vrstu pakla.

Vratiti će se k njoj..

Samo je želio pronaći način da joj kaže što je mislio. Da ako bi mogao povući natrag svoje riječi, on bi povukao.

Upravo kada se Conrad mislio trasirati na Elancourt, vidio je Taruta. Svih njegovih 200 cm. Trapav demon stajao je među skupinom drugih vrsta demona, u pratnji skupine članova Kapsliga. Svaki je nosio majicu sa širokim kožnim remenima preko prsa. Conrad je nekada ponosno nosio istu.

Oči su mu se suzile kad se maglica dima iznenada pojavila na istom području. Skupina od sedam demona izašla je iz nje, i braća Woede među njima. Conrad je čuo da su izgubili sposobnost teleportiranja. Rok, poznati bjegunac, mora da im pomaže kod putovanja. U tom trenutku, ovaj demon je otvorio usta i zatim progutao sav dim.

Tarut i Woedeovi, sve tri mete ovdje za skinuti i to lakše nego što je uobičajeno. Conrad je znao da kad bi se suočio s Woedenom, on ne bi mogao u potpunosti preuzeti svoj demonski oblik, jer je bio uvjeren da ne bi želio riskirati da ga ubije i izgubiti sve informacije koje bi mogao dobiti od njega. Potpuno pretvoreni demoni su nevjerojatno moćni, ali gotovo nesposobni za rasuđivanje.

A Tarut? Conrad više nije morao brinuti da će pasti u njegove kandže.

Rydstrom i Cadeon nisu pozdravili Taruta, kao što je bio običaj u njihovoj vrsti, ali su zadržali ruke na dršku svojih mačeva. Kad je Conrad vidio da se Cadeon ukrutio i promatrao stisnutih očiju Taruta, shvatio je. Povukao je Rydstroma na stranu, vatreno gestikulirajući, dok se Rydstrom nije namrštio u Tarutovom smjeru.

Tako su demoni znali da su u lovu na istu metu, Tarut želi ubiti Conrada, a Woedeovi ga žele održati na životu, barem na neko vrijeme...

Conrad se napeo za napad, njegovi očnjaci izoštrili su se.

Upravo tada je čuo Neomin smijeh.

"Jesi li morala uzeti tu zadnju bocu vina?" Rekla je Nix ispod glasa, ali Neomi ju je ipak čula, čak i u bučnoj gomili i kroz svoj oduševljeni smijeh.

Vatra. Stvorenja iz mitova. Pijanka.

Bila je na nebu! Po prvi put u osamdeset godina, Neomi je oslobođena Elancourta!

I, da, ona je sad pijana, je li merlot uvijek tako finog okusa?

Sada su se slojevi zvukova izmjenjivali sa slojevima senzacije, stalno šuštanje lišća pod njenim novim kožnim čizmama. Miris noći, cvat jasmina i gardenija. A bend je uštimaovao instrumente u pozadini. Ukusna pripijenost nove haljine.

Na pitanje što je htjela nositi, Neomi je odgovorila. "Sve osim ove crne satenske haljine od koje je i Bog digao ruke. Nešto s bojom! Nešto kratko i jako seksi."

Mari je prizvala je grimiznu, »istakni tijelo«, haljinu za Neomi. Besramna odjeća bila je dugih rukava i golih leđa, a bila kraća nego što je ikada nosila.

Teško da je bila jadna.

Neomina povrijeđenost zbog Conradovih riječi smanjivala se sa svakom sekundom, jer ona nije jadna. Ona je opet preuzela kontrolu nad svojom sudbinom.

Pobogu bila je tvrdoglava. Ja sam kao stara Neomi. Ona koja bi bacala kockice i smijala se sudbini u lice. Namjeravala se nadmašiti i nije ju bilo briga.

"Morala sam donijeti bocu." rekla je Mari šaptom. "Vidjela si ju, ona je postala histerična."

Na početku promjena bila je ogromna. Odjednom gurnuta u svijet percepcije, Neomi je stajala u svom studiju, širom otvorenih očiju i boreći se sa prilagodbom navale osjećaja.

Težina tijela naglo ju je pritisnula stopalima dolje na pod koji je bio nevjerojatno tvrd. Kosa joj je pala niz leđa punom težinom, a trnci su prošli svakim centimetrom njene kože.

Neomi se nije činilo da se ona promijenila, nego da je cijeli svijet promijenjen, kao da je prestala živjeti u mjestu tame. Njeno novo tijelo se treslo sa osjećajem vrtoglavice. Zapanjeno je dodirivala lice i šapnula "Mmožda to nije bila dobra ideja."

Mari je nazvala ono što Neomi osjeća hipersenzibilnost i dodala da neće dugo prolaziti kroz to. Doći će do poboljšanja...

"I mi je nikad ne bi mogle natjerati da drukčije uđe u ogledalo." Zaključila je Mari. "To je kao da pokušavaš uroniti mačku u kiselinu."

Žene s malim kutijicama pričvršćenima na choker ogrlice su prolazile. "Što to nose?" Upita Neomi, previše glasno sudeći po Marinom izrazu lica. Svaka kutijica imala je različitu dekoraciju ili oslikani natpis.

"Modulatori glasa. Sirene će biti pristojne." Mari je objasnila. "Ako one pjevaju, privući će sve slobodne muškarce ovdje, a to nije fer."

Na jednoj kutijici piše: "Da, samo navali." Još je pisalo: "Boom! Uzet ću ti dečka." Neomi se smijala s oduševljenjem. Sirene! Naravno!

Skupina žena vilinskog izgleda prolazile su, nisu nosile ništa osim prozirnih suknji. Njihove gole grudi su oslikane bojom i uzorkom lišća.

"Bože.." Nix promrmlja. "Dendrofilke."

"Dendro.. što?" kaže Neomi.

"Ljubiteljice drveća, Drvene Nimfe."

Njihova, očito, vođa reče "Pa nije li ovo Munjena Nix i Najam Vračara."

"Pa nisu li ovo kurve." Nix je odgovorila bezizražajno. "Oh, žao mi je, Nimfete, tu nisu orgije, to je negdje drugdje."

"Nixie svaki party iščekuje orgije."

Nix je otvorila usta, zatim ih zatvorila, povlačenjem Neomi i Mari u stranu. "Pa, ne mogu raspravljati razumno, zar ne?"

I nimfama!

Gotovo istodobno, Neomino uzbuđenje bilo je smeteno trzajem razočaranja. Murdoch je rekao da će nimfe biti prisutne. Ove zapanjujuće lijepe žene su je podsjetile da će Conrad možda imati jednu poput njih za svoju Nevjestu.

Srećom, tu su prekrasni muškarci također, a uskoro su Neomi, Nix i Mari bile okružene brojnim. Svi su bili ogromni. Par ih je čak i viših od Conrada.

Neomi se osjećala poput patuljka, ali činilo se da svaki pokušava da ju ne uplaši, pogotovo jer ju je Nix predstavila kao »Neomi Smrtnica«. Neomi se nasmiješila u znak pozdrava, a krišom gledajući oko sebe u potrazi za vampirom.

"Ovo su Uilleam i Munro." rekla je Nix, ukazujući na par škotskih blizanaca koji su bili mangupski zgodni. "Mi ih zovemo Vruć i Vrući, ili je to Vrući i Vruć?" Ona slegne ramenima. "Oni su Lykae. I ovdje su Demoni Cade i Rydstrom, također braća, oni o kojim sam ti govorila."

"Drago mi je slatkice." rekao je Cade. Ali činio se zabrinut, trljajući trodnevnu plavu bradu.

"Drago mi je Neomi." Rydstrom joj uputi osmijeh koji nije sasvim dopirao do njegovih nevjerojatno zelenih očiju.

Manire dva brata bile su vrlo slične, ali je njihova opća pojava bila je vrlo različita. Njihova ležernost, pa čak i njihovi naglasci su se razlikovali. Čula je kolonijalni britanski u njihovim naglascima, ali Rydstrom je zvučao više kao gornja klasa.

Rydstrom se okrenuo prema Nx. "Tražio sam te, Valkiro."

"O, zašto? Je si li pronašao onog koji ga traži u snu?"

"Zapravo..." Rydstrom ju je uhvatio za nadlakticu i vodio u stranu.

"Pomoć, pomoć!" Nix je zacvilila preko ramena. "Demon me otima!" Kada je Neomi krenula za njom, kao da može nešto poduzeti, Nix mu je progovorila "Zapravo ne."

"Ovdje je Bowen!" Reče Mari. Činilo se da je slijedio miris. Kad je ugledao Mari, dojurio je do nje, privukavši je u svoje ruke.

Nakon dugog zahtjevnog poljupca, Mari ga je upoznala sa Neomi. Nasmiješio se Neomi, a zatim je odmjerio Cadea, koji je uzvratio pogled. Interesantno.

Glazbenici koje je ranije čula započeli su melodičnu baladu s teškim basom koji, naravno, Neomi nije prepoznala. No pjesma ju je preplavila. Osjećala je ritam u trbuhu, a po prvi put u osam desetljeća željela je plesati.

"Idi i pleši Neomi." rekla je Mari. "Čekat ćemo ovdje. Samo nemoj otići predaleko."

Neomi je sretno kimnula. Uz vatru, glazba je zapovijedala i ona je bila poslušna. Svakom se sekundom sve više navikavala na svoje tijelo, prisjećajući se kako se mogla nagovoriti da se kreće, klizi...

Sve se činilo kao san. Činilo se kao noć magije.

Uskoro je osjetila da je promatrana. Dok se okretala, ona je u mraku primijetila sjajne crvene oči koje slijede svaki njezin pokret.

Conrad. Poput lava koji je fokusirao plijen.

Ovo mora biti halucinacija.

Ona ne može biti stvarna. Conrad nije mogao to shvatiti. Večeras je želio otići k njoj. Tokom prošlog tjedna, bio je bolan od želje da je može dotaknuti.

Sada, kao ponuđena, bila je ovdje za njega. Od krvi i mesa, tako živa. Nekako nije više bila duh, ni crno-bijela. Obrazi su joj bili ružičasti, usnice crvene poput njezine kratke haljine.

Kako se mogla dogoditi ova promjena?

Izgledala je kao paganka, plešući kraj vatre, sa neukrotivom kosom. Način na koji se njeno tijelo kretalo i uvijalo je bio dekadentan, griješan. "Tantsija.." promrmljao je Conrad.

Kao i uvijek, kad se tako kretala, postao je hipnotiziran. Ali sada je umjesto da samo smiruje um, od njenog plesa mu je tijelo bilo napeto, zategnuto poput žice. Bila je lijepa kao duh. Ovakva je bila neusporediva.

Mogao bi ukrasti onaj poljubac za kojim je izgarao, mogao je dotaknuti njene pune grudi... Ne, nije mogao, zasigurno ga je mrzila.

Čak i preko puta, mogao je čuti kako joj srce lupa s uzbuđenjem, što znači da bi ga mogla prokrviti. Što je značilo da bi je mogao povrijediti. Ili je ubiti.

Zamišljao je kako sisa njen vrat. Bi li ikad mogao prestati kad bi počeo? Lakoća koju je osjećao s njom, jer ju nije mogao povrijediti, zamijenjena je strahom.

A sada je mogla postati meta njegovim neprijateljima. Tarut mu je pobjegao prije nekoliko trenutaka. Conrad je izustio oštru psovku kad ga

je ruka počela boljeti pod zavojima. Jer se njegov najcjenjeniji san upravo materijalizirao. Ono što je najviše želio plesalo je pred njim.

Moraš imati san da ga izgubiš...

Ipak, njegovo srce ležalo je mrtvo u prsima. Ni jedan udah mu nije počeo širiti pluća. Iako ju je Conrad vidio s tijelom, još uvijek mu nije potaknula krv. U njemu je teklo razočaranje.

Okreni leđa i otiđi.

Baš kad se trebao traserati, netko je viknuo "Borite se!"

27. Poglavlje

Džumbus je nastao u svega nekoliko sekundi.

Borba se proširila poput požara na suhoj travi. Bića su se počela mijenjati, oči su im se ispunjavale bojama, ponašanja su se mijenjala, oružje se pojavljivalo naizgled niotkuda.

Osjetljive nimfe nekako su izvukle prikrivene bodeže ispod onih prozirnih suknji i vitlale uz bojni poklič. U daljini je vidjela Cadea i Rydstroma koji su rukovali širokim mačevima. Sirene su prtljale po nečemu na svojim modulatorima glasa, što im je omogućilo da ispuštaju koncentrični vrisak, zbog kojeg su neprijatelji padali na tlo krvareći iz ušiju.

Neomi je ugledala Mari i Bowena koji su se žurili prema njoj. "Ostani tamo!" zaurala je Mari.

"Oui." tiho je rekla. Bila je previše šokirana da se pomakne.

No, Mari je dobila udarac laktom od kojeg je odletjela. Bowen je podivljao i počeo je mijenjati svoj oblik u vukodlaka. Neomi uzdahne. Zastrašujuće. Bilo joj je drago što je Lykae zaboravio na nju, dok ju nije preplavilo bijesno mnoštvo.

Kako je mislila da to može riješiti? Slučajni udarac lakta ne bi ubio besmrtnika poput Mari, ali Neomi možda ne bi preživjela. Je li to bio način na koji će umrijeti? Tako brzo?

Pokušala se sagnuti i potrčati, ali strujanje mnoštva ju je zarobilo. Svaki val ju je potiskivao bliže vatri. Bend je svirao, činio se nesvjestan poput onog na Titanicu.

Zatim ga je vidjela.

Bilo je teško promašiti njegov pogled usredotočen na nju, nadvisivši ostale. Imao je tamne sunčane naočale, ali je znala da su mu oči bile fiksirane na nju.

Bez ikakvog skretanja pogleda s nje, odbacio je svako biće koje mu se ispriječilo na putu k njoj. Nikada nije vidjela nikoga tko bi se mogao

boriti poput njega, tako metodičan, ali opak, tako ispraksiran. Njegovi su očnjaci bili oštri kao britva, vrat i prsni mišići napeti.

Ako su mu borci uzvraćali, zavrnuo bi im vratove i odbacio ih silnim udarcem. Hvala Bogu što mu je ruka bila obnovljena.

Šaka ga je udarila u lice silovitim treskom. Njegove sunčane naočale su odletjele, ali nije čak ni zastao u svom napredovanju.

Žestoki besmrtnik, sa pramenovima crne kose preko obraza. Osjećala je neprimjerenu navalu ponosa što muškarac poput njega dolazi po nju.

On me želi. Ove vatrene, krvlju ispunjene zjenice fiksirane su na nju. Gledao ju je kao da je njegova, samo njegova. Govorio je o novostečenim vampirskim instinktima, instinktima poput životinje. Nije bilo pogreške u izrazu njegovih očiju...

Svatko tko ga je zadržavao od onoga što je njegovo bi umro.

Conrad nije mogao riskirati da se trasira do nje, bila je pokretna meta u okršaju. Ne mogu skinuti pogled s nje ni djelić sekunde. Trči brže. Bori se žešće...

Odjednom se spotaknuo, osjećao se kao da je neka mina upravo eksplodirala pod nogama. Uspravljaajući se, spuštene brade, još jednom je jurnuo prema njoj.

Još jedna eksplozija. On se spotaknuo naprijed, gubeći je iz vida na trenutak. Koji se kurac događa?

Usne su mu se rastvorile kad je shvatio. Ponovno i ponovo udarala je bijesna bomba.

Neomi... to je ona.

Ritam odjekujućeg buma je od njegovog ... srca. Conrad je po prvi puta čuo svoj otkucaj srca nakon tri stotine godina.

Moja! Dok je trčao, Conrad je osjetio divlji trijumf. Njegova su se pluća probudila i počela širiti. Vraćala ga je u život. Samo desetak metara dalje od nje, još jedna prepreka.

Njegovo je tijelo silovito bačeno na tlo kao od udara teretnog vlaka. Čvrsti stisak ga je stegao i podigao ga na noge. Dva su ga demona držala. Neomi je zablenuo promatrala. Sigurna je za sada.

Slab... ne mogu ih se riješiti. Dragocjene sekunde ranjivosti su prolazile. Ne može se osloboditi.

"Pali crvenih očiju u New Orleansu." rekao je Cadeon dok se šepurio ispred Conrada. "Ti si onaj koji je isušio Čarobnjaka?"

Conradova prsa su počela usisavati zrak. Svakim dahom vraćala mu se snaga, a zatim moć, kakvu nikada nije osjetio, počela je izbijati po cijelom tijelu. "Budi određeniji Cadeone.", rugao se, "Bilo ih je nekoliko."

"Tražili smo te vampiru." Demonove su se oči pretvorile u crnu, a rogovi su se povećali i prijeteće uspravili. Ali on ne bi u potpunosti probudio bijes.

Conrad je čuo Nemino "Mere de Dieu". A Cadeon nije bio ni blizu punom preokretu. Obično kad netko vidi ovaj demonski pogled, taj će i umrijeti. No Conrad je konačno uhvatio dah, a njegovo srce spremno udaralo...

Izbacio je ruke, odbacivši one koji su ga držali. Zatim je udario u Cadeona. Spustio je ruke oko demonovog vrata, stisnuvši sa svojom novoosnovanom snagom.

Snaga je protutnjala kroz Conradove vene. Crvena je prekrila vidno polje. Potreba za pijenjem i ubijanjem bila je neporeciva. Nije bilo povratka od krvoprolića, njegova su braća bila u krivu. Učinio je zlo. Uvijek bi to činio. Zakucao je Cadeona za tlo, zapanjivši ga.

Conrad je mogao namirisati demonsku krv, čuti njegovo srce. Još više moći za oduzimanje. Instinkt ga je savladao. Zgrabio je Cadeona za čelo i povukao glavu unatrag izloživši mu vrat.

Cadeonova koža počela je tamniti do duboko crvene boje. Njegovi gornji i donji očnjaci su rasli. Demon se konačno preobratio, ali bilo je prekasno...

"Conrad, nemoj."

Podigao je pogled suočivši se s Neominim širom otvorenim očima. Conrad je točno znao kako joj izgleda, s očnjacima s kojih je kapalo, oči bliješće od bijesa dok je žudio za krvlju. "Sada znaš što sam." Spustio je usta da dovrši.

"Sada znam što si bio. Conrad, molim te, odvedi me kući."

Potreba za zaštitom. Oklijevao je nad demonskim vratu. Jača od potrebe za ubijanjem.

Ako bi me vidjela u krvožeđi, mislila bi da sam čudovište.

Conrad nije pretjerivao. Kad ga Neomi ne bi poznavala, bila bi prestravljena. Ali ona ga je poznavala i shvaćala da se suzdržavao zbog nje.

Ovdje je Conrad bio najstrašniji, a sve što je osjećala za njega bilo je ponos i nježnost.

Odjednom je Cade iskoristio priliku i trzajem udario glavom Conradovu, tako jako da mu je zvonilo.

Zatim su se dvojica drugih demona vratila i odmah su ga napali...

Bez svoje telekineze, bila je nemoćna da ih zaustavi. Drugi u gomili su prekinuli vlastite borbe da bi gledati ovaj sukob. Žamorili su da Pali nije pio i da se Bijes Demon nije potpuno preobratio.

Dok su Rydstrom i još četvorica grubih muškaraca opkolili tu borbu, pitao ju je "Znaš ovog Vampira?" Iznenada, ostali s njim prijeteći su zurili, i svima su oči bile crne.

Kad su prilazili, Neomi proguta. "Ja... sam samo društvo."

"Ti si njegova Nevjesta, zar ne?"

Jesam li ja njegova nevjesta? Zvuci šaputanja kružili su oko nje. Bića su ju promatrala s novim zanimanjem. Zašto?

Povukla se nekoliko koraka, a kad je Rydstromova posada nastavila prema njoj, okrenula se prema Conradu. "Conrad!" viknula je.

U trenu je bio ispred nje, a rukom ju je obgrlio gurnuvši ju iza sebe. Tijelo mu je bilo topla masa mišića, široka ramena koja su se dizala i spuštala s disanjem.

Disanje?

Prislonila je uho na leđa. Srce mu je lupalo. Prokrvila sam ga!

"Nova odgovornost, Wrath?" Upita Cade, brišući podlakticom preko svog krvavog lica. "Upoznaj nas onda."

"Ako joj mislite nauditi," zareži Conrad, "onda prizivate svoj vlastiti kraj." Zgrabio je njezinu nadlakticu i povukao ju uza sebe.

Neomi je progutala kad su neke od žena uputile svoje suosjećajne poglede. Što oni znaju, a ja ne? Što će mi učiniti?

Bio je besmrtnik ubojica koji je odbio ubiti. Odbio zbog nje. Vidjela je divlji posesivni sjaj u njegovom pogledu, zajedno s dubokim bijesom, kao da siječe te demone koji su uzeli nešto od njega.

Nitko ga nije htio izazvati, vampir koji štiti svoju Nevjestu. Spustio je ruku na njen potiljak u gesti posjedovanja kako bi svi jasno vidjeli. "Moja! I ja štitim ono što je moje."

Tada... oni nestanu.

28. Poglavlje

Kad ih je Conrad trasirao u njihovu sobu u Elancourtu, nije rekao ni riječi, samo je zurio u nju. Bijes pomiješan sa žudnjom u njegovom izrazu, bio je tako intenzivan da je naizmjenice drhtala zbog straha i potrebe.

Pustio ju je, kružeći oko nje, pogledom je prelazio preko njenog tijela. I ona se okretala, sve dok nisu počeli kružiti jedno oko drugog.

"Kako si postala ovakva?"

"Imam načine, Conrad. Možda nisam tako jedna i bez prijatelja kako ti misliš."

Nasmijao se. "Sažaljenje je posljednja stvar koju bih osjećao za tebe koeri."

"Što namjeravaš učiniti sa mnom?" Upita ona.

"Uskoro ćeš saznati." Njegov niski ton se kotrljao preko nje, mogla se zakleti da je osjetila tutnjavu.

Nastavili su kružiti, gotovo kao da plešu. Njezina dugogodišnja osjetila već su se rasplamsala u život, i sa svakom sekundom, ona je bila sve više probuđena. "Zašto su me žene gledale sa žaljenjem?"

"Misle da znaju što će se tebi dogoditi. Ti si Nevjesta Palog vampira koji je odbio ubiti."

U mislima mu se događalo ono što nije mogla shvatiti. Sve što je zasigurno znala, bilo je da je bio više animalistički nastrojen od bilo kojeg čovjeka kojeg je ikad upoznala. "Što oni misle da će se dogoditi?" Ona je vjerovala da je Conrad nikada neće namjerno povrijediti. Ali ju je uznemirio. Bio je neizrecivo jak, a njeno novo tijelo bilo je tako ranjivo.

"Da ću te baciti na tlo, ugurati se između tvojih nogu i navaliti na vrat u bijesu." Zvučao je kao da ga je sama pomisao uzbuđivala. Bez upozorenja, zgrabi ju za nadlaktice i povuče je na svoje tijelo.

"Pusti me, Conrad!" Osjećala je njegovu rastuću erekciju, pritisnutu na njen trbuh. "Što ćeš učiniti?"

"Potvrdit ću svoju Nevjestu. Dana si meni i samo meni! Ti si ona koju sam želio." Zavukao je šaku u njenu kosu i povukao glavu u stranu. Pogleda prikovanog za njen vrat, protrljao je jezikom svoj očnjak, a onda izustio "Mogu vidjeti tvoj lijepi puls."

Plačno zastenje "Ti me povrijeđuješ, Conrad." Pokušaj zvučati smireno. Intuitivno je znala da ima jednu priliku u ovoj situaciji, jednu šansu s njim. Nije vjerovala da bi si ikada oprostio kad bi ju povrijedio. "Namjeravaš li me kazniti zbog ključa? Ili ponovno izgubiti kontrolu?"

Još uvijek buljeći u njezin vrat, podigao je obrve. "Ozlijediti te?" Kad je pokušala odgurnuti njegovu ruku sa svoje kose, otpustio ju je. "Nikada te ne bih povrijedio." Čak i dok je to govorio, njegova je druga ruka stezala je njenu ruku. "Pogriješio sam zbog ključa. Žalim zbog svojih riječi."

I samo tako, sa dva jednostavna, nepogrešiva osjećaja, njezin se bijes smanjio. "Ako želiš nešto više samnom, onda nemoj nastaviti ovakav, kad si bijesan i ravno iz borbe." Izvrnula je svoju ruku iz njegove šake. "Nemoj povrijediti tijelo koje mi je tek dano."

Duboko je udahnuo, tako očito boreći se da zapovijedi sam sebi. "Ako se mogu... sada kontrolirati," trzno je glavom i smirio, "oprostit ćeš mi što se nisam zbog ključa. Reci mi to!"

"Da, ako to možeš učiniti zbog nas." Neomi se usudila uspeti na prste i pogladila ga prstima po liniji čeljusti. Potresla ju je iznenađenost, to je bio prvi put da se njihova koža dodirivala.

A ovaj vampir, tako brutalan i nasilan prema drugima, nagnuo je svoje lijepo lice za dodir. Stavila je drugu ruku nad njegovo grubo srce. "Conrad, je crois en toi. Vjerujem u tebe. Idi do mauzoleja."

Kad je oklijevao, rekla je, "Obećavam da ću biti ovdje kad se vratiš."

Kimnuo je oštro glavom, prije no što je nestao.

Vrativši se do maglovite uvale, prolazio je poznatim putem. Njegov um bio je u previranjima.

Sad je i njegovo tijelo bilo također.

Udahnuo je, drhteći dok je hladni zrak nastavio ulaziti u pluća. Osjećao se baš kao što je rekao njegov brat. Teško... dobro.

Tri stotine godina je bio bez toga, ali sada...

Conrad je bio prokrvljen. Od bujne male plesačice koju je želio iznad svih ostalih žena. Bože, imala je miris poput vatre i vina i žene. Predobro da bi bilo istinito. Možda je to bio još jedan san, još ludila.

Nije želio maknuti pogled s nje, bojeći se da će nestati, ali da nije otišao, povrijedio bi ju. Potreba da joj rastrgne odjeću i ukopa se u njeno toplo tijelo bila je gotovo neodoljiva.

Bila je tako osjetljiva, tako smrtna. Mogao joj je slomiti kost s nemarnim dodirrom.

I on bi radije umro nego da joj pruži bol. Možda je Pali i novo prokrvljen. Ali to je bila Neomi, žena koju je želio za svoju Nevjestu, i bila mu je dana u tjelesnom obliku.

Iako je izgario da sazna kako je postala ovakva, sve o čemu je mogao razmišljati bilo je nepodnošljivo trenje njegovih hlača preko njegovog pohlepnog kurca.

Sa svakim otkucajem srca, njegova palica je bila sve veća. Ovo se mora uistinu dogoditi. Kreveljeći se zbog pritiska, nije se mogao usredotočiti da se nosi sa ovim šokantnim promjenama u sebi.

Osjećao je kao da tri stoljeća požude raste, kao da će mu palica eksplodirati, tako jako je pulsirala. Upravo kad je smatrao da pritisak ne može narasti više...

To je učinio.

Trebao bi otići odavde zauvijek. Ali je li mogao pružiti ovu noć? Neomi je zapravo u njihovoj sobi, čekajući da bude dodirivana. Bude uzeta.

Ona vjeruje da to mogu učiniti.

Rekla je da želi više s njim. Konačno bi mogao iskusiti kao bi to bilo. Jedina prepreka da ju potvrdi je bila prijetnja kojom ju je zbunio. Morao se osigurati da ju ne ozlijedi.

Ali morao je i uživati također.

Barem je prije toga smirio svoj gnjev i instinkte. Sada se pitao kako bi je mogao zadovoljiti. Ispljunuo je psovku, nikad prije nije poljubio ženu. Čeka me.

Oči su mu se nakratko raširile. Rekla mu je točno kako postupati s njom, da poželi još više, da ju učini očajnom od želje za njim.

Kad je Conrad krenuo prema njoj, proučavala je njegovo lice. Činilo se da je manje uznemirena. Ili je možda samo bolje prikrivala, povlačeći sve u sebe.

Kada ju je prislonio na zid, podigao je ruke. Što će učiniti? Progutala je strah....

Ipak, samo joj je obujmio lice. Gesta je bila nježna, nježna. Kad je rekao "Stavi mi ruke oko vrata.", shvatila je što planira.

Kako jako se trudio zbog nje.

I to je zbog čega sam se zaljubila u tebe. Na tom mjestu u sobi, vježbali su svoj poljubac, zamišljali ga oboje. Osjećala se toliko prirodno kad su joj ruke bile oko njegovog vrata. Čeznula je da može ispreplesti prste na njegovom potiljku. Sada je to učinila sa užitkom.

"Moja Neomi..." mrmljao je, prelazeći palcem po njenoj usni, "..tako nježna." Zatreptala je. "Više nego što sam ikad mogao zamisliti." Ruka mu se tresla.

Nikada nije dodirivao ženu prije mene. Ovo mu je bilo novo. Trebala je to zapamtiti.

"Tristo godina ruka kojom držim mač bila je stabilna. Ako me treba savladati, onda to neka bude od moje male plesačice."

Njegov miris, njegova vreline... Bože, tako dobro miriše. "Conrad, želim naš poljubac. Nećeš protrljati svoje usne o moje?"

"A što ako želim učiniti nešto više?"

"Mislim na sporo napredovanje." prisilila se reći, jer još uvijek nije bio potpuno pod kontrolom.

Gledao je u nju s očima poput vatre, a zatim se nagnuo da joj pruži ono što je željela. Kad je spustio svoje usnice na njene, kroz nju je prošao šok vreline. Zastenjala je, a on je skliznuo jezikom unutra.

No dopustio joj je da vodi. Kružila je po njegovom jeziku, izazivala i lickala, tjerajući ga da dahće. Uskoro je on počeo produbljivati poljubac, milujući njen jezik.

Držala se za njegova ramena, uživajući u moći koju je osjećala u njegovim mišićima, i kad god je učinio nešto što bi joj se svidjelo, malo bi ih stisnula.

Brzo je naučio. Toliko, da je postao onaj koji zadirkuje nju, trzajući svojim jezikom i povećavajući joj želju. Pametan vampir. Njegov poljubac bio je vatren, erotičan... zahtjevan.

Kada je krenuo prelaziti prstom od iza uha preko ključne kosti i onda ga spuštao do početka dekoltea, zadrhtala je. Jednostavan osjet kontakta bio je oduševljavajući za njena izglednjela osjetila, ali Conradov dodir bio je očaravajući...

Odmaknuo se, ostavljajući je bez daha i sa vrtoglavicom. Kad su mu usne slijedile isti put kao i prsti, ona je postala gotovo preplašena koliko je uzbuđena postala, ne zbog žudnje, nego zbog čiste požude za tim muškarcem.

Njezine grudi su postale teške, bradavice su se ukrutile. Osjećala je vlažnost između nogu.

"Želiš li moja usta na sebi?" Uhvatio je haljinu objema rukama pokušavajući je rasparati.

"Conrad, pusti mene." Ona je promrmljala, povlačeći je sve dok nije bila zbijena ispod grudi.

Grubi zvuk eruptirao je iz njega dok je gledao u nju. Zatim se sagnuo nad grudi. Baš kao što je rekao, ljubio ju je oko bradavica, očešavši usne na njenu osjetljivu kožu.

Zavukla je prste u njegovu kosu držeći ga za glavu. "Zaboravi ono što sam rekla... o sporom napredovanju."

Podigao je pogled prema njoj, ali još uvijek zadirkujući. Kad je konačno povukao jezik preko jedne njezine napete bradavice, povikala je "O, Bože!"

"Želiš li da ih čvrsto sisam?" upitao je, objumivši obje dojke dlanovima.

Odgovorila je cviljenjem, a on je vratio u usta povlačeći bradavicu usnama i lickajući u isto vrijeme. Hrapavo je zastenjao oko osjetljivog vrška, a zatim ga usisao u usta.

"Da, da..." Trenje, vlažnost, blaženstvo. Prsti su joj bili ukopani u njegovu kosu, približavajući mu se bliže dok je izvijala leđa u luk.

Kad se prebacio na drugu dojku, stisnuvši dok ju je sisao, više nije mogla podnijeti. Uhvatila ga je za bokove, a on se sjetio. Zavukao je svoju veliku ruku pod njenu haljinu, njegova koža slasno hrapava naspram njenog nježnog bedra.

"Više." prošaputala je. "Dodirni me ..."

Dok je polagano podizao ruku, počela mu je mahnito otkopčati košulju, mičući ju s njega. Stavila je dlanove na njega, gladeći mu torzo preko tvrdih mišića. Njegova čvrsta, glatka koža... staza oštarih dlačica ispod njegovog pupka, uh nebesa.

Njegove ruke išle su više, njene su se spuštale niže. Iznenada se ukočio kad je osjetio ženski dodir preko hlača na svojoj erekciji. Bila je prva žena koja ga je tamo dodirivala.

I dok je Neomi milovala njegove prepone, Conrad si nije mogao pomoći, osim da zatvori oči i zaškripi čeljustima. On je ispustio nešto što je zvučalo kao psovka, a zatim je zavukao prst pod gaćice, povukavši ih u stranu.

Na prvi dodir njenog spolovila, ona je trepnula, a on grubo uzdahnuo. "Ah, Neomi, ti si tako mokra..."

Stenjala je dok ju je milovao, navlaživši se više, dok je on bio fasciniran reakcijom njezinog tijela. Gladeći ga, promrmljala je "A ti si tako tvrd."

Ruka mu se smirila. Njihovi su se pogledi susreli. Oboje su znali što slijedi.

"Ne mogu ni razmišljati o tome da uzmem tvoj vrat... visiti o niti..."

"Onda me odvedi u krevet."

Podignuo ju je u naručje, odnio do kreveta i spustio.

Oslobađala ga je remena dok je on zbacio čizme. Uvukao je dah i skinuo hlače preko erekcije.

Oh moj... Njen prvi pogled na njega ju je šokirao. Njegov debeo penis pulsirao u ritmu sa svakim novim otkucajem srca. Glatka koža glavića bila je napeta i vidljivo skliska. Iako se osjećala kao da je upravo odmotala veličanstven dar, drugi dio nje je osjetio neki strah vidjevši njegovu veličinu.

No, iznenađenje je bilo jače od straha. Još sam stara Neomi, podsjetila se. Osigurati će da oboje budu spremni kad uđe u nju. Samopouzdana, legla je i pružila ruke prema njemu.

Njegove obrve nabrale su se uz tjeskobni izraz dok ju je slijedio dolje. "Kriste, nadam se da je ovo stvarno."

29. Poglavlje

"Stvarno je." mrmljala je između poljubaca. "Ja sam stvarno tu."

"Kako?"

"Očajnički sam željela biti ovako s tobom. A sada to i mogu." Uzela je njegovu ruku i stavila na svoju dojku.

Uz uzdah obujmio je jednu, a zatim i drugu dok mu je dah postajao hrapaviji.

Neomi je bila uzbuđena zbog njega, ali i još malo tjeskobna. Njegova erekcija trljala se o njen bok, a krupni glavić bio je tako vruć i gladak, da joj se činilo kao da joj pali kožu.

"Conrad." Ona je promeškolljila grudima kada je postao malo više grub. "Lakše malo."

Ukočio se. Kad je popustio stisak, a ona se smirila rekao je "Mogu biti nježan s tobom."

Oslobađajući je, lagano je očešao bradavicu s površinom nokta, a potom prelazio vrhom prsta preko nje. Zastenjala kad je ponovno to učinio. "Bolje?"

Našla se kako mu kima glavom preko njegovog ramena. Nekako je ubojica bio nježan sa svojim grubim rukama na njoj, takav kontrast naspram njegove nemilosrdne borbe ranije večeras.

Naprijed-nazad prelazio je površinom nokta i naizmjenice povlačio prstima, mučeći je dok joj bradavice nisu bile gotovo bolno osjetljive.

"Kaži mi, reci da ti se ovo sviđa."

"Uh-hmm, sviđa mi se."

Prigušenim glasom je rekao "Osjećam kao da pulsiraju, koeri."

Ponovno je zastenjala, izvijajući leđa. Odgovorio je nagnuvši se, uvlačeći jednu u svoja vruća usta, te čvrste, okrutne usne sisale su i

povlačile jedan vrh, a zatim drugi. Kad je spustio ruku na njenu nogu počeo je kliziti prema bedru.

Protrljao je nosom njenu vlažnu bradavicu i rekao "Raširi noge Neomi. Želim te dodirivati unutra...proučiti." Iako je žudila za tim dodirom, bila je nervozna. Iako nije bila djevica, i dalje ju je mogao slučajno povrijediti.

Povukao je koljeno s divlje tresućom rukom.

"Razdvoji bedra za mene." Nakon oklijevanja, ona ... je to učinila. "Ah, to je to. Dopusti da te vidim tamo dolje." Zadnjim lizom prešao je preko krute bradavice i povukao se sjesti iznad nje. Dok je gledao između njenih nogu nestrpljivo je izdahnuo, a njegova palica se trzala od uzbuđenja.

To ju je još više uzбудilo. Kad je stavila ruku na njegovu klizeći do veličanstvenih mišićavih leđa, on je klizio prstom po njenom spolovilu.

Morala ga je poljubiti, lizati mu tijelo i još više raširiti noge za njega.

Njegov veliki prst ulazio je u nju.

Migoljila se i stenjala od osjeta senzacije, dok je ulazio dublje, centimetar po centimetar. Kad nije mogao ići dalje, zavikala je.

On se umirio. "Jesam li te povrijedio?"

"Ne, oh, Bože! N'arrête pas!(Nemoj stati!)"

Počeo je gurati prst u nju, režeći "Tijesna. Tako uska." Neomi nikada nije osjetila ili čak ni zamišljala, nekog muškarca toliko uzbuđenog i krutog, ali ipak si je uzeo vremena da prouči njeno tijelo. No, na pozadini svoga uma, pitala se ako je on tako žestoko potvrdi kao što su drugi predviđali, bi li moglo biti bolje od ove kipuće potrebe, jedva suzdržanog napredovanja.

Sporo napredovanje, tako mu je rekla. Ali kada će završiti?

"Conrad, molim te..."

"Želiš li ovako svršiti?"

"Da, i to uskoro."

Radvojenih usana i prigušenog dahtanja, promatrao je kako prst ulazi i izlazi iz sjajnih usmina.

"Conrad, da, da..." cvilila je, čini se izbezumljena od požude. Podigla se i polizala ga po prsima.

Bio je zapanjen koliko je klizava postala zbog njega, koliko pohlepno su vaginalni mišići usisavali njegov prst. "Savršeno je." izlanuo je, a ton njegovog glasa zvučao je zadivljeno čak i njemu.

Nikad nije znao da bi se žena mogla tako prepustiti.

Ne samo žena. Moja žena.

Nepoznate potrebe su ga spopadale. Imao je ogromnu potrebu da je zakuca u krevet, tako da se nikada ne može udaljiti od njega. Imao je potrebu da joj kaže koliko ga zadovoljava. Nagnuo se nad njezino uho, ali su mu se riječi pretvorile u očajničko siktanje kad je zaljuljala bokovima oko njegovog prsta.

"Više... s palcem" dahtala je.

Učinio je kako je rekla i kružio palcem preko klitorisa.

Jecala je "Da, Conrad..."

S prstom unutra, mogao je osjetiti koliko je bila napeta, spremna da svrši. Htio je da svrši, trebao je to tako jako. Samo s njegovim prstima.

Pomisao da bi njegov kurac pristajao u nju kao rukavica, izluđivala ga je, ali želio je osjetiti kako je kad ona svršava. Tresla se, drhtala, tako je blizu. Zatim se, sa ukrućenim bradavicama, ukočila i zatvorila oči uz bezglasni jecaj. Noge su se još više raširile. Sve što je mogao bilo je da se ne isprazni na njen bok, dok mu je sa trzajima stiskala prst, obilno vlažeći oko njega. Nevjerojatno...

Sada je umirao za tim da to isto učini oko njegove palice. Čim joj napetost napustila tijelo, kleknuo je između njenih nogu.

Njezin je izraz bio djelomično zbunjen, ali još uvijek gladan, a bokovi uzljuljani kao da je željela da ju ispuni. Vidjevši je tako otvorenu za njega...

Spustio je svoje kukove na njene. Nagnuvši se nad njom na ispruženim rukama, postisnuo je da uđe u nju, ali ona se spustila dolje. Viknuo je kad je glavić skliznuo po vlažnim naborima. Ona je postala divlja, trzajući glavom lijevo- desno po jastuku.

Znojeći se, stiskao je zube za kontrolu, pokušao je ponovno, ali još jednom je izmaknula bokove. Zgrabio ju je za bokove kako bi ju

namjestio, ali stiskajući ju uz madrac samo ju je natjerao da izvine leđa, trljajući svoje ukružene bradavice o njegova prsa.

"Miruj koeri! Ili ću se prosipati po tebi!"

"Nije me briga.", stenjala je.

"Želiš... želiš li opet?"

"Da, da!" Kad je njegov kurac kliznuo niz njen brežuljak, šakama je stiskala plahte, izvijajući se još više, trljajući se o njegovu palicu. "Conrad.." stenjala je, trzajući se ispod njega. Dok su joj se pune grudi njihale...

Na njegovu sramotu, pulsirajući pritisak eksplodirao je protiv njegove volje. "Ah, Bože, natjerala si me da svršim!" Uz vikanje na strop, on je ejakulirao prema njoj, izbacivao jake mlazove na njen trbuh i grudi. Nikada nije znao za takvu ekstazu... trljajući se o njen klitoris, nastavio se nekontrolirano trzati dalje i dalje.

Kad je napokon završio, zakopao je lice u njenu kosu. Preplavljen užitkom koji je upravo osjetio, udahnuo je njen miris.

Zatim je shvatio što je učinio. Pokušavao je potvrditi svoju Nevjestu, a umjesto toga se ponizio time što je prosuo sjeme prije nego što je uspio ući u nju. Frustrirano je stisnuo čeljust i udario šakom u madrac.

Pa ipak... poljubila ga je. Sretna. "Imamo cijelu noć, mon trésor adoré. Peti ili šesti put, kladim se da će trajati koliko god poželiš." Gricnula mu je ušnu školjku, a zatim ju je sisala, nakon mumljanja "Uzmi ručnik, dušo..."

Nerado je ustao i krenuo prema kupaonici, osjećajući se kao da ga je poslala na dugogodišnji lov na sveti gral. Još uvijek se plašio da će nestati. Nije mogao zamisliti kako je utjelovljena od posljednjeg puta kad ju je vidio i izgarao je da to sazna.

Ovakva situacija bila je dovoljna da bi neko počeo sumnjati u njegov zdrav razum. Ponovno.

Znao je samo da je prije nekoliko dana bila mrtva. A sada je cvala od života.

Ipak uza sva njegova sjećanja, svakako je vidio neobične stvari u Učilištu i imao je vremena da otkrije njenu tajnu. Za sada je sve što želi još jedna prilika da uđe u nju, i još jedna prilika da ponovo doživi svoj vrhunac.

Priče koje slušao uvijek su zvučale kao da je nemoguće zadovoljiti ženu, čak kao znanstvena fantastika. Ispravio je ramena podsjećajući se da ju možda nije pravilno potvrdio, ali natjerao ju je da svrši više od jednom iz prvog pokušaja.

Sjetivši se njenog prepuštanja, krv mu je jurnula u prepone. Mislio je da će se osjećati ispražnjenim nakon što je prosuo sjeme, ali kurac mu je bio već tvrd, čak i prije nego što je donio mokri ručnik.

Pet ili šest puta? Barem, koeri.

Ali kad se vratio, već je zaspala. Usnice su joj bile nježno rastvorene, trepavice spuštene na njezinim ružičastim obrazima. Ruku je savila pokraj glave naslonivši dlan na uho.

Bilo kakvo razočaranje zbog čekanja bilo je isparilo zbog pomisli na to koliko je bila iscrpljena nakon ove noći. Nedavno utjelovljena, napadnuta i vjerojatno opijena. Usne su joj bile rumene, usta su joj bila slatka.

Nagnuvši se nad njom, s ručnikom u ruci, nježno je očistio kožu, divio se načinu na koji je građena. Imala je snažno, vitko tijelo. Tijelo plesačice, koje je reagiralo na njegov dodir kao da je uvježbano za to. Ništa se nikada nije činilo tako ispravnim za njega.

Moja Nevjesta, mislio je dok su mu prsa bila puna ponosa. Nijedan vampir nema ljepšu, lako je zaključio.

Kad ju je obrisao, proučavao ju je ležerno. Stajao je iznad nje na rukama i koljenima gledajući dolje. Bojao se da će uskoro postati opsjednut njom. Grudi. Kako su se tresle i kako su bile nježne. Kako su se njezine bradavice skupile kad je stavio usta na njih.

Uzdahnuvši, još uvijek je bio iznenađen s ukrućenošću. Ali obećao si je da će slijedeći put biti u njoj, kad bude svršavala i jecala...

Uvijek je žalio što nije, barem jednom u životu, iskusio seks. Znatiželja koja ga je mučila, sada ga je razdirala. Uzeti ju, bilo bi iznad svih očekivanja.

Ipak, još je bio previše nov u seksu da bi predvidio kako će reagirati. Zbunjujuće. Nije znao da li će to dobro djelovati na vampira luđaka.

I kako će se moći suzdržati da ne povrijedi njeno sitno tijelo kada to bude činio? Večeras je osjetio kakva je iznutra, otkrio je koliko je uska, nema šanse da uđe u nju bez da joj nanese bol.

Pokušao je odbaciti sumnje. Zanemarujući bolno pulsiranje u njegovom penisu, legao je kraj nje i privukao njeno toplo tijelo k sebi. Izdahnuo je zadovoljstvom kada je svoju glatku nogu prebacila preko njegovih koljena i ruku preko njegovog torza, upravo onako kako je zamišljao da dijele ovaj krevet.

Znao je da će se neumoljivo probuditi tokom noći, ali uživao bi, naslađujući se njenim dodirima, načinom na koji je već stiskala njegova prsa u snu. Cijelu noć bio uživao u mirisu njene kose. Osjećao kako joj srce kuca uz njegovo, i eventualno se izgubio u umirujućem ritmu...

Pred zoru uspravio se u krevetu. Nagnuvši se preko njene strane položio je ruku preko njenog tijela, čuvajući ju zaštićenom, proučio je okruženje.

Nitko nije bio tamo, samo vjetar.

Promrmljala je nešto na francuskom i povjerljivo se okrenula prema njemu. Njegova Nevjesta sada bila tako krhka, tako... smrtna. Više nije bila neranjiva na ozlijede. On bi je ugrozio samo držeći ju uz sebe.

Woede je sada znao njegovu slabost. Bili bi nemilosrdni pokušavajući je uhvatiti. U njihovim se mislima izjednačavala s Rydstromovom krunom. Conrad bi im drage volje dao prokletu informaciju kad bi ju mogao izvući iz glave, ali nikada ne bi vjerovali da on to jednostavno ne zadržava namjerno, ne dok njoj ne bi zaprijetili.

Tarutova kletva koja je prije bila stalna sjena nad njim, sada je postala tisuću puta veći imperativ da uništi demona.

Conrad je dobio svoj san. Je li neka sila tamo vani čak i sada, nastojeći oduzeti mu ga. Ako je imalo vjerovao u moć kletve, koliko je pošteno da ostane s njom? Ili je šteta već učinjena? Ako bi je sad napustio, onda bi ju ostavio ranjivom za napad...

U svakom slučaju, Conrad ju ne bi smatrao sigurnom sve dok nije imao Tarutovu glavu.

Prisiljavajući se da je odmakne, trasirao se dolje. Znao je prizvati banalnu zaštitu koja bi ju čuvala barem dok je ovdje. Uz ulazna vrata je odlomio komad ispucale žbuke i koristeći je kao krelu ispisao drevna slova. Kad se osjetio sigurnim da ne mogu ući u njihov dom, vratio se u krevet.

Conrad će ostati ovdje samo do izlaska sunca. Nakon toga, početi će nabavljati stvari koje su očigledno nedostajale - hrana, odjeća, ženske stvari...

Kada ju je privukao natrag u svoje naručje, vratio se u užurbano noćno razmišljanje. I prije je Neomi promatrala Conrada kao da je heroj, nazvala ga zaštitnikom, iako je znala mnogo njegovih prljavih tajni. Rekla mu je da vjeruje u njega.

Večeras ju nije razočarao.

Nikada neće zaboraviti na to apsolutno povjerenje u njenim očima kada je rekla "Sada shvaćam što si." Bila je toliko sigurna u njega da se već tada činila ponosnom.

Ali nije znala za njegove tajne maštarije da uzme njezin vrat.

Ja sam joj najgora prijetnja.

Čak i usred najvećeg užitka kojeg mu je večeras pružila, iskusio je strah za nju, zbog opasnih stvari koje je osjećao.

Ako ti je stalo do nje, moraš je pustiti sada, šaptala mu je savjest. Pa ipak, uhvatio se kako ju stišće rukama bliže k sebi. Moja.

30. Poglavlje

Kad se tog jutra vratio sa zadatka nabavke, Conrad je čuo zvuk tuša. Razabrao je njezin nježni uzdah ispod zvuka vode.

Odbacivši torbe sa stvarima koje je kupio za nju, odgodio je svoje planove da s njom raspravi o tome kako se promijenila od duha do smrtnika. U nekoliko sekundi skinuo je svoju odjeću, a zatim se tiho trasirao na pločice.

Oči su joj bile zatvorene, ona je ležerno istraživala svoje tijelo. Polizala je kapljicu vode sa svojih usana, obuhvatila si je grudi kao da ih proučava.

Utihnuo je kao da je u lovu, počeo je promatrati. Njena crna kosa bila je zabačena preko ramena, dodirivala je blijedu dojku i tvrdu bradavicu koja je virila kroz pramen.

Nije se ni usudio disati kad su joj prsti kliznuli niz njezin ravni trbuh i raširila noge. No, pitao se može li čuti njegovo srce koje je luđački udaralo u grudima.

Tamni nokti bliještali su na svijetlu kad je počela nježno trljati svoje spolovilo, progutao je uzdah i šakom obuhvatio svoj iznenadno nabrekli kurac. Usredotočila se na svoj klitoris, nakratko klizeći prstom, kao da skuplja vlagu za trljanje.

Divio se izrazu ekstaze na licu. Htio je vidjeti taj pogled dok bi ulazio u nju. Nikada za sve svoje godine nije vidio takvo nešto kao što je ova žena koja je uživala sama.

Iako je shvaćao da bi mogao promatrati i učiti kako bi joj se svidjelo da ju dodiruje, vrijeđalo ga je što ga nije čekala.

Zadovoljio ju je sinoć, pa zašto nije? Možda bi je trebao podsjetiti zašto bi to trebala.

Kad je stenjanje postalo skoro konstantno, zaustavio ju je prije nego što je uspjela svršiti.

Neposredno prije nego što je dosegla vrhunac čula je Conradov hrapavi "Ah-ah."

Njezine su se oči otvorile. Bio je tu s njom, a nijednom ga nije čula? Odjednom joj je pogled pao dolje na njegovu stršeću erekciju. Posljednji put kad su zajedno bili u tušu, njegova muškost bila je očaravajuća. Znala je još od prošle noći kako naraste tako sjajan i klizav...

Ipak kad je posegnula da ga obuhvati, zgrabio ju je za zapešće i potegnulo prema sebi, stišćući njeno tijelo uz svoje.

Oboje su teško disali, dok su se tvrdi vrhovi njenih grudi trljali o njega, njegov ukrućen penis je pritiskao njen trbuh.

"Zašto me nisi čekala?" Okruživala ga je intenzivna aura opasnosti.

"Probudila sam se... plahte su mi nadražile... bradavice." Drhtala je.

"Ako imaš takve potrebe ja ih želim zadovoljiti."

"Nisam znala kada ćeš se vratiti." rekla je. "Ali sada si ovdje." Podigla se na prste kako bi ga poljubila. Ono što je počelo kao nježni prepad pretvorilo se u zahtjevni poljubac. Obrušio je usne na njene, dok su im se jezici ispreplitali.

Kad su se razdvojili, oboje bez daha, promrmljala je "Conrad trebam te, vodi ljubav sa mnom."

Od njenih riječi palica mu je pulsirala između njih.

"Mislim da ću umrijeti ako to ne učiniš."

Pustio joj je zapešća i obujmio guzove rukama, podižući je. Prije nego što uspjela išta reći, okrenuo je leđa mlazu i podigao je do razine usta kao da ne teži ništa više od lutke. Obuhvaćajući je raširenim prstima, prinio ju je zidu tako da je mogla nasloniti glavu na pločice. Zakopala je prste u njegovu gustu kosu dok se držala za nju.

Protrljavši svoje lice o njena bedra, dražio ju je čekinjama na svojim mršavim obrazima i to joj se svidjelo. Sve je osjećala intenzivnije. Svaka kapljica vode koja je pala na kožu povećavala je njeno zadovoljstvo.

Da li bi mu se svidjelo da ju uzme sa ustima? Nikada to nije učinio, nikada nije ni okusio ženu.

Kada mu je jezik prvi put uronio u njeno tijelo, oštro je zastenjao u nju. Pritišćući usta do srži, gurnuo je jezik u nju, ližući ju duboko i temeljito.

"Da!" Uz krik trznula je nogama, stežući ih na njegovim ramenima. Ali on ju je čvrsto držao.

"Nikad mi neće biti dosta ovoga." reče on, i nastavi sisati i lizati. Dok su mu prsti čvrsto stiskali guzove, jezikom je vijugao i lupkao po klitorisu ponovo i ponovo.

"Tako!" Zajecala je, a zatim vrisnula "To Conrad!"

Ubrzao je pohlepno sisanje i lizanje. Kad je vrišteći svršila u njegova usta, pomahnitalo je nastavio. Nije joj dopustio ni da predahne prije nego što joj se tijelo napelo, stenjući u novom vrhuncu.

Snažniji od prvog, drugi orgazam ju je preplavio. Njezine oči iznenađujuće su se otvorile dok se ona rastapala na njegovom pohlepnom jeziku, bespomoćno se trljajući o njega. Nakon što je napokon završila, morala mu je odgurnuti glavu, jer ju je još polako lickao uz tihe uzdahe. Kad ju je konačno pustio da klizi uz njegovo tijelo prema dolje, čvrsto ju je držao. Osjetila je koliko je tvrd, ali ipak nije poduzimao nikakav potez da je uzme. Njegov je izraz bio neprobojan, a alatka mu je vidljivo pulsirala s potrebom.

"Ne želiš voditi ljubav sa mnom?" Naravno, ona je živjela u ovom trenutku i željela je potpuno doživjeti ovog uvjerljivo muževnog muškarca.

Ali bilo je tu još nešto.

Također se željela povezati s njim, jer se po prvi puta u životu htjela predati čovjeku kojeg je... voljela.

Zaljubljena sam u Conrada.

Iako to nikada prije nije priznala, njezini osjećaji nisu bili novi. Počeli su rasti još prve noći kada ga je vidjela, u svom njegovom divljaštvu.

"Conrad, želiš li?"

Odmahnuo je glavom.

"Oh." Njezino lice je klonulo. "Shvaćam." Zatim se namrštila. "Ne, ne shvaćam."

"Bojim se da te ne povrijedim.", rekao je, a dah mu je još uvijek bio isprekidan od onoga što su upravo učinili. Zbog načina na koji se bila

ljuljala u njegovim ustima, da mu pruži još više... zatomio je stenjanje. "Osjetio sam koliko si uska. Razmišljao sam o tome cijelo jutro i ne vidim način da te poštedim boli. Mogu te... povrijediti."

Nagnula je glavu prema njemu. "Odričeš se prilike da bi bio u ženi zbog brige za mene?"

"Naravno." izustio je.

Usne su joj se razdvojile i ona dlan na njegovo lice. "Ti si takvo iznenađenje, vampiru. Takvo divno iznenađenje." Njezina se ruka spustila uz tijelo. "Iskreno, nikad nisam bila s muškarcem koji je bio toliko velik kao ti," obujmila je njegovu palicu od čega je trznula, " u svakom pogledu. Ali ako osiguraš da budem dobro pripremljena, sve će biti u redu."

Zaškripao je zubima. Ne znam kako! Mogao bih činiti ono što sam činio sinoć, ali je li to dovoljno da ju priprelim? Jedva su prsti ušli u nju čak i kad je bila mokra.

Kao da je osjetila njegove misli, polizala mu je kap vode s prsa i rekla "Ako me odvedeš u krevet, pokazat ću ti točno ono što trebam..."

Conrad ju je uhvatio u naručje prije nego što je ona završila rečenicu. Ne gnjaveći se da se osuše, trasirao ih je do kreveta i položio ju dolje, spustivši se za njom. Voda je kapala svuda sa strane.

Izvila je usnice. "Pretpostavljam da ti se sviđa ta ideja, onda?"

Kimnuo je glavom. Ako bi mu mogla pokazati kako to učiniti... Bože, da konačno bude u njoj...

Nagnuo se nad nju na koljenima i prstom klizio od ulaza do klitorisa i natrag. Kada ga je ugurao u nju počeo ga je pomicati.

Uskoro je promrmljala "J'ai besoin de deux." Ona je trebala dva prsta. Progutao je, ali je počeo uvlačiti još jedan prst. Koljena su joj bila raširena, a njena vlažnost se pojačavala. "Savršeno, Conrad." Sa obje svoje male ruke čvrsto je pritiskala njegov dlan, dok prsti nisu bili potpuno duboko unutra. Poluzatvorenih očiju šaptom je rekla "Raširi ih u meni."

Učinio je to i zadrhtao zbog užitka kad su se leđa izvila u luk.

"Sada ih pomiči unutra i van..."

Gurnuo je raširene prste. "Ovako?"

"O da! Više..."

Dao joj je više.

"Conrad, sad."

"Jesi li spremna?"

"Nije me briga.. trebam..."

Koliko god je želio zamijeniti prste sa svojim kurcem, želio je biti siguran. Dražio je i prodirao u nju, sve dok nije od frustracije zakačila zube na njegovo rame. "Još uvijek ne primjećujem da mogu... stati unutra."

"Ovo bi trebalo biti zabavno, dušo. Dopusti mi da ti pokažem kako ćemo se uklopiti." Gurnula je njegovo zapešće i izvukla prste. Kad ga je privolila da legne na leđa, spustivši se na koljena, opkoračila ga je.

Dok su se njezine grudi podizale i spuštale u ritmu brzih udisaja, prste je spustila na njegova prsa, baš kao što je rekla prije nekoliko dana da će učiniti. Činilo se da je fascinirana, njeni nježni dlanovi klizili su svuda po njemu.

Osjećao je divlje oduševljenje kad je vidio na koji način je njezin pogled prelazio po njemu. Moje tijelo, izranjavano od bitaka, dobro je i za nešto više od primanja udaraca. To ju je uzбудilo.

Kada je stisnula šaku oko njegove alatke kako bi ga stavila u sebe, dah mu je stao. Ovo će se konačno dogoditi... Dobio je poriv da miče bokovima. Glasno je progutao, pitajući se hoće li izdržati duže nego prije.

Već se borio sam sa sobom da izdrži, njegov je kurac opasno pulsirao. "Toliko te želim.." Kada se počela spuštati, ruke su mu poletjele do bokova, zgrabivši je. "Neomi, ja..."

Njeno spolovilo bilo je vruće i sklisko kad je dotaklo njegovo. Zakolutao je očima.

31. Poglavlje

Jedina stvar koja je bila seksipilnija od očaranog muškarca, bila je obuzeti muškarac koji nikad nije bio sa ženom. A Neomi je gorjela zbog njega.

Ipak, dok je ona gorjela, uživala je u Conradovim reakcijama. Kad je počela uvlačiti široki glavić u sebe, kratko je zapanjeno zastenjao. Usnice su mu se razdvojile dok je promatrao točku njihovog spajanja.

Ovo je sve bilo novo za nju također. Pala je na njega potpuno.

Zaista je vodila ljubav. "Je li to sve čemu si se nadao?"

"Ah, Bože, ti..." Pokušao je ponovno progovoriti, nije uspio, a onda je oštro kimnuo glavom. "Nisam se usudio... da se nadam... toliko."

Čuđenje u njegovom pogledu dok je gledao kako se pomiče na njemu učinio je da se osjeća sexy, više nego što se ikad osjećala. Njegovo veliko tijelo bilo je tako nevjerojatno snažno, a sada je bilo pod njenom kontrolom, uživala je zbog toga.

Naslađivala se tom moći, stenjući dok se staloženo spuštala duž njega.

Bradom na njegovim prsima, zadrhtao je. "Vruće." progundao je. "Tijesno." Znala je da počinje gubiti kontrolu, ruke mu se tresle na bokovima. Njegovi su mišići već bili napeti, od čvrstog vrata pa sve preko oštarih udubljenja koja su vodila od struka do prepona.

"Uzmi ga dublje, Neomi." Njegov naglasak bio je tako mukao.

Gricnuvši donju usnu, podigla se i lagano spuštala. Očajavala je za još, ali njegova veličina bila je izazov.

"Trebam još." gundao je grleno, i raširio koljena. "Više."

Nagnula se naprijed, potom se čvršće nabila natrag, ali njegovi bokovi su istodobno jurnuli gore pa se njegova palica zakopala preduboko u jednom gorućem potisku.

"Ah, Bože, Neomi!"

Ona se trgne, ne mogavši prigušiti jecaj.

"Oči su ti zasuzile. Rekla si da te neću povrijediti! Ali ozlijedio sam te."

"Daj mi još jednu sekundu, Conrad." šapnula je. Stisak je bio tako tijesan da je mogla osjetiti kako pulsira u njoj. "Možeš li to?"

Zaškripao je. "Nekako."

Nakon dugih trenutaka, ona se počela micati gore i dolje. Svaki put je sve lakše prihvaćala njegovu dužinu, a njeno tijelo se prilagodilo njemu.

Uskoro je užitak zamijenio bol, a njegova uspaljena reakcija potaknula je njeno vlastito uzbuđenje. Kada ga je počela jahati, sa dugim ravnomjernim potezima, uzvikivao je njeno ime. Kad je oslobodila svoje bokove iz njegovog smrtnog stiska i stavila njegove dlanove na svoje grudi, on je očajnički uzdisao i stiskao ih. Povlačila je svoje nokte po njegovim unutaršnjim stranama bedara, on je zadrhtao. Povlačeći koljena prema gore.

Kad je bio na rubu i ona je bila blizu.

Neomi se prepustila u potpunosti...

To je ono što je propustio. To je ono što je želio.

Biti unutar svoje žene, nikada nije spoznao veće zadovoljstvo. Cijeli svoj život je čekao na to...

Zabacila je glavu unatrag. Njena duga kosa kliznula je po njegovim bedrima. Stisnuvši noge iza nje, ona ga je jahala brže. Njezine grudi su poskakivale dok je njegov kurac naizmjenice nestajao unutra-van.

Činilo se kao da je izgubljena u svom vlastitom zadovoljstvu, trzalala se na njemu, podigla je svoje vitke ruke istežući se i spojivši ruke iznad glave. Držala se za laktove dok je udarala bokovima.

Kada je okrenula svoje telo na kraju pokreta, zaškripao je. "Bože moj, kako se krećeš." Sa svakim udarom bokovima, pritisak u njemu da svrši vrtoglavo je rastao, ali obećao si je da će ona prva. "Želiš li..." Riječi su mu zamrle u grlu kad je spustila ruke, puštajući da klize niz njeno tijelo do njenih usmina. Dah mu je treperio kada se počela samozadovoljavati sjedeći na njemu.

"Neomi!" Njegova kontrola je skliznula, čvrsto se zabio između njenih bedara, dok je poskakivala na njegovom koplju.

Ali ona je dahtala od užitka. "Učini to opet..."

Pustio joj je grudi kako bi ju uhvatio za guzove, uz potisak ju je nabijao gore-dolje na cijelu svoju dužinu. "Sviđa ti se?"

"Da!" Zacrivila je, trljajući klitoris brže. "Svrši za mene Nevjesto."

"Oh, da!" Zatvorila je oči i oblizala usne, zatim glasno stenjala.

Totalno izbezumljena počela je svršavati.

Svuda oko kurca osjećao je stezanje njenih unutarnjih mišića. Kontrola je nestala. Činilo se da njena unutrašnjost pohlepno vapi za njegovim sjemenom. Jedva se odupirao tom zahtjevu.

Instinkti su ga preplavili. Želio ih je poslušati. Označi je, potvrdi ju, ugrizi ju.. Želio je ostaviti svoj miris svuda po njoj i u njoj. Želio je osjetiti njenu krv na jeziku.

Prije nego što se mogao zaustaviti, okrenuo ju je leđa i raširio joj noge.

Prikovao joj ruke iznad glave i počeo nabijati kukovima između njenih bedara. "Gubim... kontrolu. Neomi!"

Pogled mu je bio divlji. Njegovo se masivno tijelo nadvilo nad njom, a mišići su mu se napeli. Mogao je činiti sve što želi.

Neomi se bojala da nikada neće doživjeti Conrada ovakvog, njezin snažan ratnik, zarobljen u svojoj žestokoj želji. Sada bi mogla, ako vjeruje u njega, ako se pouzdala u njega da je neće povrijediti.

Ona se predala...

Kao da je osjetio kako se prepustila, podigao se na koljena da ju uzme sa više snage. Zgrabivši joj ramena kako bi je držao na mjestu, zabijao se mahnito u nju. Nikada nije osjetila nešto takvo, jebanje bez milosti, bespomoćna da nešto učini osim da prihvati ovaj užitak.

Sa svakim udarom kukovauzdasi su mu bili grublji i kraći, sve glasniji dok nije počeo urlati.

Njezina se glava trzala na jastuku. "Conrad..." ona zastenje, izgubivši se u drugom bezgraničnom orgazmu.

"Osjećam da svršavaš za mene..." zgrabio ju je za potiljak i zarežao "Ti si moja, Neomi." Okružena njegovim napetim tijelom, njegove oči su susrele njene, kad je počeo ejakulirati u njoj. Na licu mu se ocrtavao šok i nevjerica, zatim zadovoljstvo. Ubrzo je osjetila snažni vrući mlaz unutar sebe i ekstaza mu je preplavila lice.

Zadržavao je njen pogled sve dok mu se nisu savila leđa i glava trznula unazad od snažnog svršavanja. Kontinuirano ju je punio sjemenom. Nejasno je čula njegovo prigušeno mrmljanje "Ništa bolje ... ništa."

Svršivši konačno, srušio se na nju, dah mu je oštro udarao u njen vrat, a srce mu je lupalo nad njenim. Ipak, još uvijek polutvrd u njihovoj vlažnosti, nastavio je polagano ubadati u njoj kao da se ne želi odreći novog otkrića.

Promrmljao je "Bože moj, Neomi."

Prelazila je prstima gore i dolje po njegovim leđima skliskim od znoja, uzdišući zadovoljno. "Mogla bih umrijeti sretna." uzdahne, a zatim se namršti. Ja ću umrijeti sretna. Ne, neću smatrati da umirem. Odlazila je, jednostavno se prebacivala u novo postojanje. I nakon dijeljenja ovog tijela s Conradom, dopuštajući da oboje spoznaju ovo zadovoljstvo, bila je još sigurnija u svoju odluku.

On nikada ne bi mogao ovo iskusiti da nije preobračen...

"Kako sam mogao živjeti bez ovoga?" mrmljao je. "Nikada nisam znao." Zahtijevao je... sve od nje. Vidjela je to u njegovim očima kad je svršavao. Želio je da mu se preda, da ga želi, da ga voli.

I voljela je tog vampira, svim srcem.

Kad se podigao, dobacio joj je seksi, arogatnti osmijeh od kojeg joj je zastao dah. "Bio sam dobar, zar ne?"

Podigla je ruku i milovala mu lice. "Bolje nego što sam ikad iskusila ili zamišljala." Kad se ukočio, rekla je "To je istina. Neki ljudi su instinktivno bolji ljubavnici."

Smiješak se vratio. "Zamisli kako vježbam na tebi pet puta na noć."

"Ne mogu dočekati." Na njezine promukle riječi, palica mu se trznula u njoj, ukrućivao se i zadebljavao tako brzo, uzdahnula je.

"Vrijeme je za praksu, koeri."

32. Poglavlje

"Gdje si bio jutros?" upita Neomi, kada je završila uživanje u najukusnijem croassanu ikad stvorenom u povijesti čovječanstva.

Nakon što su drugi put vodili ljubav, on je opet bio spreman za još jednu rundu, ona je zastenjala "Hrana.Tvoja smrtnica treba hranu."

Pitao ju je što bi htjela kad bi mogla izabrati bilo što na svijetu. "Vrući, masni croasan sa cafe late i svježe iscijeđenim sokom od narandže." Naravno da se Conrad trasirao u Francusku i upravo to joj donio.

"Imao sam zadatke za obaviti." odgovorio je. Tada je primijetila kako mu je kosa svježe ošišana, premda je prije bila preduga, takva joj se svidjela. Vrhovi su mu još uvijek bili mokri od brzog tuša. I imao je čistu novu odjeću, tamnu i nenametljivu, ali nedvojbeno skupu.

Bio je đavolski lijep, a s onim vatrenim očima, izgledao je više nego đavolski.

Crveno će ju zauvijek podsjećati na vatru.

"Zadatake? Kao što?"

"Donio sam stvari za tebe." Dao joj je vreće na kojima je pisalo Harrods. Mnogo vreća. Očito je bio i u Londonu. "Trebala si odjeću. I tu su ... darovi." Zakašljao je u šaku, a glas mu je bio hrapav. A ona je znala da ništa nikad prije nije kupio za ženu.

Bilo je svega: cipela, haljina, vesti, hlača... Pronašla je i toaletni set sa šamponom, parfemima i losionima.

"Prodavačica je rekla da će tu biti sve što ti treba."

Neomi je otvorila nekoliko vrećica, uživajući u različitim tkaninama i skupom dizajnu. I bez crne satenske party haljine među stvarima! "Vampiru imaš izvrstan ukus!" rekla je sretno.

Slegnuo je ramenima, ali primijetila je da je zadovoljan što joj je drago. Našla je i kutiju za nakit u kojoj je bio blještavi češalj. "Conrad, to je tako lijepo!" Zatim se namršti na blještave kristaliće. "To nisu pravi, zar ne?"

"Naravno da jesu."

"Jesi li ti bogat?"

"Neizmjerno." Uspravio je ramena. "Ne izgledam kao netko tko bi imao novca?"

"Oh, nije to. Samo si tako drag. Obožavam ovu vrstu češlja."

"Znam. Ukrala si jedan od Murdocha."

S glupavim smiješkom nastavila je istraživati. Izvukla je maleni par crnih tanga gaćica, jedne od mnogih boja i modela, i namrštila obrve. "Da pogodim. To je ono što nose u Londonu?"

"To me je puno koštalo da ti kupim."

"Jesu li skupe?"

Njegovo je lice pocrvenilo. "Koštale su me zato što sam jedva uspijevao hodati nakon što sam te zamišljao u njima. Žensko rublje ima potpuno novu privlačnost sada kada sam ljubio i osjetio ono što bude u njemu."

Grickala je svoju donju usnicu. "Bio si uzbuđen u trgovini?" Pogledao je i kimnuo. Voljela bi to vidjeti. "Sljedeći put možeš me povesti sa sobom, a ja ću ih isprobavati za tebe."

Vrativši pogled prema njoj, rekao je "Neomi, reci mi kako se tvoja transformacija dogodila."

I upravo se to dogodilo. Pitanje kojeg se bojala. "Pojednosti su moja tajna Conrad. Ja sam se zavjetovala da ih nikad neću otkriti. Žao mi je, ali to tako mora biti."

"Nećeš se meni povjeriti?" upitao je zaprepaštenim tonom.

"Ne." rekla je čvrsto. "Ako i budeš inzistirao, ipak ti neću reći, a onda ćemo se svađati."

"Neću znati ništa o tome kako je moja Nevjesta od duha postala smrtnica?"

"Zamoliti ću te da to učiniš za mene. Nadam se da nećeš pitati zašto, i da ćeš samo prihvatiti da nam se nešto dobro dogodilo."

"Ne mogu to jednostavno ignorirati." Namjestila je poslovni izraz i rekla "Onda ću morati to napraviti jednim od uvjeta da budemo zajedno."

"Jedan od uvjeta? Ima ih više?"

"Da, zapravo. Moraš mi obećati da neće biti nikakvih ubijanja dok sam s tobom. Osim ako nije u samoobrani."

Suzio je pogled "Mogu ti to obećati."

"I posljedni uvjet." Jutros kad se probudila, shvatila je koliko blizu vrata je sinoć došao. Ako bi joj Conrad pio krv, ne bi bilo važno kako bi čuvala sve u tajnosti. Sa njenim sjećanjima, mogao bi otkriti sve, saznao bi njezinu tajnu, i onda bi to bio njezin kraj.

Neomina nova egzistencija trebala bi trajati što je dulje moguće, toliko dugo dok Conrad ne otkrije koliko malo vremena im je suđeno.

"Znam da sam ti prije rekla da ne bih odbila kada bi želio piti iz mene, ali promijenila sam mišljnje."

"Slažem se." odvrati on žurno. "Neće se dogoditi."

Namrštio se. To je bio odgovor kojem se nadala, ali njegov neodlučan ton ju je zbunio. "Mislila sam da to želiš. Bojiš se dobiti moja sjećanja? Možda na druge muškarce?"

"Vampir nikada ne vidi sjećanja na druge muškarce svoje Nevjeste. To je način na koji se moja vrsta povezuje, bilo bi nemoguće to proći. Neću iz tebe piti jer bi te mogao ubiti."

"Ali ne piju li tvoja braća iz svojih Nevjesta?"

"Njihove supruge su besmrtnice, ne mogu umrijeti od toga. Ja bih mogao potpuno ispiti tvoje tijelo u par sekundi."

"Znači nikad se nećeš povući?"

"Ne mogu se povući." Proučavala mu je lice.

"Dakle slažeš se sa mojim uvjetima za našu vezu?"

"Jesi li uvijek imala uvjete za korištenje svojeg tijela?"

Stisnula je usne. "Da, jesam. A budući da namjeravam koristiti i tvoje rado bi čula tvoje uvjete."

Šetkao je i zastajkivao. "Biti će vremena kada ću morati otići, ali to ću raditi kada spavaš. Postavio sam zaštitu protiv uljeza oko Elancourta, pa mi moraš obećati da nećeš izlaziti kada ja odem."

"Dobro, ali neću puno spavati." Mogu spavati onda kad budem mrtva.

"Zašto moraš odlaziti ako više ne radiš?" "Kada je oklijevao, rekla je "Svjedočila sam tvojem oporavku Conrad. Ne mogu te gledati kako se opet uništavaš."

"Moram naći demona koji mi je označio ruku i uništiti ga prije nego što me ubije."

"To je onda samoobrana?" upita ona. Kimnuo je glavom. "Hoćeš li piti iz njega?"

"Učiniću sve što mogu da to spriječim."

"A što je s Cadeom i Rydstromom? Tražili su te."

"Da bi Rydstrom vratio izgubljeno prijestolje, treba informacije koje sam... stekao. Biti će nemilosrdni da to dobiju."

"Stekao? Misliš na sjećanja od čarobnjaka kojega si ispio?" On je slegnuo ramenima. "Ne možeš li im samo dati što trebaju?"

"Ja bih, kad bi mogao. Moj um je jasniji, ali još uvijek ne mogu izvlačiti sjećanja po svojoj volji." Vratio se i sjeo na rub kreveta kraj nje. "Zašto si vjerovala da neću piti iz onog demona sinoć?"

"Zato što nisi baš toliko loš kao što svako misli." rekla je, ponavljajući svoje riječi od ranijih dana. "I zato što si počeo gledati u naprijed, a ne unatrag."

Izdahnuo je. "Ne možeš stvarno očekivati da zanemarim to kako si se vratila iz mrtvih? Da to ne znam?"

Slegnula je ramenima, njegov pogled bio usredotočen na njene grudi. "Ovisi o tome koliko jako želiš provesti vrijeme sa mnom."

Oštrim glasom je rekao "Znaš ti koliko jako."

"Znači svidjelo ti se naše jutro?" On se namrštio kao da njezino pitanje apsurdno. "Razmisli, možeš imati jednu ženu voljnu za uživanje." Nastavila je slatkim glasom "Možeš mi raditi bilo što kad god poželiš. Kreni od toga da nikada nisi imao seks, a da ćeš ga imati kada god budeš raspoložen. Ali se samo pusti toga ispitivanja." Ovaj prijedlog trebao bi se pobrinuti za njegovu znatiželju, ali ako ne, bila je spremna pokazati i više od onoga što će dobiti.

Nasmiješila se. Ne bi joj to bilo naporno.

"Samo mi reci s kim si bila na okupljanju?"

"Neću ti reći." Podigla se na koljena. "Pusti to mon grand."

Ometen njenim ukrućenim bradavicama, odsutno je rekao "Ne mogu to učiniti." Prešao je rukom preko usne, iznenađen koliko erotikno je to što je potpuno odjeven, dok je ona bila gola u njihovom krevetu. Stresao se. "Neomi, neću to učiniti."

Dok se ona podizala prema njemu, gledala ga je u oči. Nije točno razumio što je rečeno, jer mu se odmah ukrutio i srce divlje lupalo.

Kad je kleknula kraj njega, okrznila mu je uho vrućim dahom "Postoji toliko mnogo drugih stvari o kojima možemo pričati." Njeni prsti polako su mu raskopčavali košulju dok je mrmljala "Kao na primjer sve tajne fantazije koje si imao i želiš ih doživjeti." Odbacila je košulju. "Ili možemo preskočiti razgovor i jednostavno ih napraviti. Želiš li to?"

Baš kao što je jednom zamišljao, ona je koristila svoje trikove na njemu. Kako... intrigantno...

Uvukao je dah kad je uhvatila njegov kurac preko hlača.

"Trebam da ih skineš Conrad." Odmah je skinuo svoje čizme, a potom spustio hlače preko nabrekle batine. Spustila je pogled na njega kao da je doista voljela taj njegov dio.

"Misliš da ne vidim što radiš?" Kad je bio razodjenut, ponovo je sjeo kraj nje. "Namjeravaš me izmanipulirati seksom. Misliš da će to utjecati na mene."

Kad je kleknula na pod između njegovih nogu, zaboravio je kako disati. "Neomi?" Njegov glas je pukao.

Stavila je dlanove na njegova koljena, razdvojila ih i naslonila se. "Je li tako loše biti direktan," klizila je jezikom niz njegova prsa prema nepogrešivoj destinaciji "ako ti se sviđa gdje je cilj?"

Oči su mu se raširile. Ona namjerava..?? Napraviti će mi to...?

Kad je stigla do pupka, rukama je obuhvatila svoju kosu i prebacila je preko ramena. Zatim je došao prvi dodir njezina vlažnog malog jezika...

On je viknuo "Dobra si.. Ah!" Dok je zaprepašteno zurio, vukao je prste kroz njenu svilenkastu kosu, ona je nježno licala natečeni glavić i kružila po vrhu.

Sa uzdahom, raširio je koljena više, ruke su drhtale nekontrolirano kada ga je uzela dublje. Njena usta su bila grozničavo topla na njegovom osjetljivom mesu. Njegov kurac je počeo da pulsira na njenom jeziku i on nije mogao zaustaviti sebe od zabadanja između njenih usana.

Ne usporavajući njena milovanja pomaknuo je ruke na njene grudi. Kako ih je podizao i dražio palčevima, ona je sisala sa još više gladi.

Želio je da se nikad ne završi, ali je ona počela da pumpa koren njegovog kurca sa svojim mekim dlanovima u isto vreme, i pritisak da

svrši je postao intezivan do boli. Kada je zastenjala oko njegove dužine, znao je da je za njega gotovo.

Moram da je upozorim. Na rubu, sekunde od svršavanja, izgovorio je, "Blizu sam..svršavam!"

Vilica mu je pala kada se nije povukla, umjesto toga uzela ga još pohlepnije. "Neomi!" Zaljuljao je kukovima nagore, puštajući se u njena čekajuća usta. „Zlobno,“ prostenjao je puckajući jezikom...

Podigavši je na noge, stavio je na svoje grudi. Kako je Conrad držao svoju nevestu, bio je zapanjen zadovoljstvom, delovalo je na njega na način koji je nikada nije mogao zamisliti. Da li još uvijek morao da zna što se desilo sa njenom oživljavanjem? Naravno. Ali kada je ona stavila njegovu ruku na svoja bedra da oseti njeno mokro uzbuđenje, potreba je izbljedila. Bili su zajedno i to je bilo jedino važno za sada.

Ostalo su bili detalji.

33. Poglavlje

Nekoliko sekundi Neominog nesigurnog kucanja na ogledalu, Mari se pojavila, marljivo izbegavajući svoj odraz na drugoj strani. "Sačekaj, staviću te na ekran. U redu, tamo si!"

Neomi je znala da neće moći da prođe kroz stakleni portal bez Mari, ali je pomislila da kuca na vrata.

"Bilo je krajnje vreme da me kontaktiraš!" Mari je pružila ruku lomeći površinu ogledala. "Želiš doći ovamo?"

"Conrad će se uskoro vratiti, i ja neću moći da ga čujem. Možda ti možeš doći ovamo?"

"Ne mogu." Mari je pucnula prstima nekome van domašaja pogleda, i tinejdžerka je donela Mari ogromnu šolju na kojoj piše Slurpee sa strane. "Treniramo nove veštice u koven kući danas. Nevina jagnjad se nadmeću za moju staru sobu." Pala je na mekanu stolicu. "Možemo napraviti telekonferenciju preko ogledala."

Neomi je privukla krevet bliže staklu i namestila. Bila je oduševljena što može pričati sa Mari, i ne samo za uživanje. Pomoći će joj da ne misli na Conrada. Svaki put kada bi otišao u lov, ona bi osećala ankcioznost.

"Vidim kakva ćeš biti-koristiti me za čari, a onda neću dobiti ni jedan pozdrav pet dana?"

"Bio je zauzet!" I jedino kada Conrad nije bio sa njom je bilo kada je ona spavala. Probudila se ranije ovog podneva. "Jesi li u redu posle žurke? Videla sam da si udarena."

"O, da, samo malo. Ali trebala si vidjeti drugog momka. Neće više nikada slučajno udariti laktom drugu vešticu ponovo. Čak i kad mu podlaktica naraste ponovo."

"Dobro da znam, mislim. Je li Nix bila užasno razočarana sto se žurka pretvorila u kaos?"

"Pitala sam je isto, ali se samo nasmejala. Naposletku sam je naterala da prizna da je ona i počela. Očigledno ti i vampir niste bili jedini par

bačen u gužvu." On je podvila svoje noge ispod sebe. "Dakle pretpostavljam da si ti prokrvila vampira?" Kada je Neomi klimnula srećno, Mari je iskosila svoju glavu. "Vau, vidi tebe, izgledaš odlično! Nova frizura? I novi momci."

Zacrvenela se od ponosa. "Conrad me vodi u šoping. Puno."

U Prvih nekoliko noći, ona je udarila Pariz sa bjesom, pjenom u svim novim stilovima koji su imali. I bila je u salonu da skрати kosu, ali samo nekoliko centimetara, jer je svako rezanje izgledalo da zadaje fizičku bol Conradu. "Ponudila sam da platim na svoj način, ali se on nakostrešio. Pokušala sam da objasnim da imam mnogo novca, ali nije želeo da sluša."

"Ti imaš...mного novca " Mari je pitala nevino.

Neomi je ugušila smeh, uozbiljivši lice. "Da, pogledala sam račune. Očigledno trideset hiljada dolara vrednost IBM i GE akcija na dvadeset dela blizu sto pedeset miliona danas. Iako je vještica uzela sa dvadeset pet od toga."

Raširenih očiju, Mari plačući, "Ko? Šta! Dovraga, te vještice!"

Neomi nije mogla da zaustavi smeh. Dala bi Mari sve od toga.

"Govoreći o vješticama propustila si djevojačko večer." Mari je spustila svoj Slurpee da bi prekrižila ruke na grudima. "Ne znam da je Nix objasnila to tebi, ali GNO nije opcija. Dobićeš kaznu zbog propuštanja. I kao kaznu mislim da kupiš pića za žedne Wiccaae."

"Još sam u medeni mesec fazi. Ne mogu da dobijem prolaz? I onako, ja ne bih trebala da idem van u grad, ne sa Cade i Rydstrom u Nju Orleansu."

Mari se uozbiljila. "Oni te nikada ne bi povredili, Neomi. Zapravo su mi spasli život, mnogo prije nego što sam postala besmrtna."

"Bi li povredili Conrada?"

"Za otkucaj srca," priznala je. "Mnogi od Lorekind mrze crvenooke vampire."

Neomi je uzdahnula. "Da li bi i ti?"

"A, dovraga, stavi Mari u vruću stolicu! Bila sam odlučna da bih . Ali svi na žurci su pričali kako se Conrad zaustavio od pijenja Cadea. Čak je i Bowen u sačekaj i vidi modu."

"Uh to je olakšanje!"

"Ipak, mislila sam da te posetim svakako, svatiti sa tipa A pitom ili tako nešto."

"Drago mi je što nisi, ne želim da Conrad sazna da se znamo. Samo bi te uznemiravao zbog moje tajne." Čak i sada je pažljivo osluškivala njegov povratak.

Uvijek bi otišao prvo u kuhinju po šalicu krvi. Čula bi ga otvarajući vrata frižidera i zatvarajući sa stranom čizme. Onda bi sjedio na stepenicama sa čarolijom, pijući i opuštajući se posle noćnog lova. Sve što im je falilo bilo je "Draga, kod kuće sam." "Pričajući o, ne mislim da je Nix uvek u pravu?"

"To bi bilo nikad."

"Bien. Zadržaćemo tajnu zauvek, i ja neću postati uhvaćena." Neomi je mogla da priča Gang dobro kao i nekadašnji duh iz Jazz Age.

"Neomi..." Mari je bila zabrinuta za njen izgled.

"Ne, znam." Nije želela da Mari bude. Bila je beskrajno zahvalna. "Svaki dan koji istrajem je bonus. I zapravo, ja sam rođena smrtna. To znači da sve vreme koje sam imala na zemlji je neizvesno."

Mari je izgledala ubeđeno.

"Radili smo sa onim što smo imali. Ne kajem se."

"Šta si mu rekla kada je pitao kako si došla nazad?" Mari je pitala.

"Rekla sam da imam tajnu, i da ne bih da pričam o tome ili bi se svađali."

"I on je samo pustio? To je čudno. Vampiri su notorno jednog mišljenja."

Neomi je grickala svoju usnu. "Pa, ja sam ga zbunila..."

"Ti si ga zbunila ? A, razumem." Opet je pucnula prstima, i drugi tinejdžer se pojavio noseći kutiju peciva. "Krafna?" Mari je otvorila kutiju i ponudila preko stakla.

Neomi je bila gladna. Ovo bi bio njen doručak. Iako ju je Conrad vodio u restorane na mnoga jela gurao bi hranu po tanjiru i pijuckao inferiorni čisti viski, povremeno bi morala istražiti frižider. Police su bile podeljene na pola, sa njegovom krvlju na jednoj i njenim sokovima, ostacima, i voćem na drugoj. "Café du Monde?"

"Šta drugo?"

Neomi je prihvatila sa radošću, uzimajući jednu iz kutije. Još uvek vruće! Odgrizla je zalogaj, uzdišući u blaženstvu kako se topila u njenim ustima.

"Onda..reci mi kako je živeti sa vampirom? Je li sve kao što si mislila?"

"Bolje. Pored šopinga, vodio me je na nova mesta svuda po svijetu."

Transportacija je veoma zgodna kada jedan ima ograničeno vreme i bez putovnice. Mada vampiri mogu da pronađu samo mjesta na kojima su bili, Conrad je putovao po celom svetu u poslednja tri stoljeća. "Za naš prvi izlet, naterao me je da zatvorim oči. Kada sam ih otvorila bili smo na plaži osvetljenoj mesečinom na Indijskom okeanu." Vrhovi talasa su bili osvetljeni, sa poljupcem povetarca. Neomi je shvatila da bi mogla spakovati iskustva za život u zadnjih godinu dana.

"Nikada nisam bila. Bowen i ja bi trebali da putujemo više," Mari je rekla. "Pa kako se vampir nosi sa bjesom što si nam rekla?"

"Svakiput kada muško baci pogled prema meni, bojim se da ga Conrad ne napadne." I dalje se bori da obuzda svoju agresiju, i dalje gazeći put ludila kada treba da se smiri.

Ljudi koji su je promatrali nisu imali pojma da su se izložili gnevu gospodara rata u sedamnaestom stoljeću, spremnog da napadne preko svakog dugog izgleda..

"Oh, navićićeš se na to," Mari je uvjerala. "Lore muškarci mogu biti veoma teritorijalni prema svojim ženama. Ali zar i žene nisu iste takve?"

Iako Neomi nije bila Lore žena, bila je veoma posesivna za svog vampira.

Sa svojom visinom, mišićavom građom i ugljeno crnom kosom, Conradovo pojavljivanje je bilo izvan granica. Dodaj sunčane naočale i svi bi pomješali sa nekom poznatom zvijezdom. Žene, i mlade i starije se zaustavljaju da ga gledaju. "Kada je jedna žena nastavila da pohodno gleda u njegovu pozadinu, želela sam je povući za kosu. Čak iako je bila osamdesetgodišnjakinja."

Mari je frknula.

"Jesu li svi Lore muškarci zaštitnički nastrojani takođe?" Neomi je pitala.

"Nemoj ni da započinjem."

Conrad je mogao biti veoma nasilan prema drugima, ali je dokazao da je zaštitnik za nju bez mane. „Na početku sam imala nevolje setiti se da više ne mogu preletati kroz vrata, i udarala sam čelom..“

Mari je mislila da je to urnebesno pa se zagrcnula svojim ledenim čajem.

Naomi je izvila obrvu i nastavila, „Ali Conrad se trza i na najmanji znak. Čak i posekotina na mom prstu mu stvra nervozu.“

Mari joj je ponudila još jednu krafnu. „Merci.“ Neomi se istegla da je dohvati. „Nažalost, postaje sumnjičav kada kažem ili napravim nešto što ne uključuje budućnost.“

„Kao šta na primjer?“ Mari je pitala, brisajući šećer sa ruku.

„Želio je popraviti neke stvari u kući, kao dijelove ovog studija da bih mogla ponovo vežbtati kao nekada. Rekla sam mu da ima toliko toga što želim vidjeti sada kada mogu napustiti imanje.“ Nije željela plesati, ali je morala napraviti izbor što raditi sa preostalim vremenom. „I baš jučer pitao me zašto nisam zabrinuta da ostanem trudna. Natjerao me na razmišljanje da li bih trebala?“

Mari se namrštila. „Ja zaista ne znam. Raspitaću se i staviti na tablu diskusije.“

Šta ako je Neomi mogla biti trudna? Šta ako bi mogla imati njihovu bebu pre nego umre? Bi li poverila ljutom vampiru ubojici svoje jedino dijete kada je ne bude? Mislila je o neustrašivosti, i zaštitničkom svijetlu u njegovim očima kad god bi je pogledao.

Apsolutno.

Posle glasnog srkanja, Mari je rekla, „Reci mi više...veruj mi moje sluge se mole Hekatu da će me držati zauzetu čitavo poslepodne.“

„Pa, veoma je intenzivan. Pre neku noć se ponudio da oskrnavi grob čoveka koji me ubio.“ Uhvativši Neomin pogled promrmljao je, „Ponudi mi da uradim ovo, koeri, i urađeno je.“

„O, to nekako slatko,“ Mari reče.

„I ja sam tako mislila.“ Najzad. U to vreme njene usne su se razdvojile i samo je pomucala, „O to je..pažljiv Conrad.“ Opet ona je razumela da je ponuda srodna muškarcu kao što je on. „Ali ostavimo njegov grob na miru za sada. Samo želim da uživam u tebi..“

Podižući svoje obrve, Mari je pitala „Dakle je li tvoj vampir dobar u krevetu?“

Naomi je rekla sa uzdahom, „Veoma.“ Ne samo da je Conrad bio nezasićen, ma čovek je imao izdržljivost. On je otkrivao svo zadovoljstvo u vođenju ljubavi, ali je ona ponovo otkrivala sa sposobnim muškarcem, uvek na vrhu. „Nikada nisam bila sa besmrtnikom pre. Svakako da ima razlike.“

Kako se pokazalo, mogao je biti i nežan i neustrašiv u seksu. Ali nikada je bi povredio, i ona je volela to što nikada nije znala koju stranu Conrada će dobiti.

Što je više samouveren postajao u krevetu, više je dominirao. Njegovo samouverenje je oduševljavalo, davajući joj slatko ježenje jer je znala da će postati sve bolje i bolje. Tada bi se setila da je živela.

„Znala sam vješticu koja je spavala sa vampirom jednom,“ Mari je prošaputala. „Pitala sam je kako je to, i rekla mi je „Ne zaboraviš ni na sekund da si sa vampirom.“

„C'est vrai. Sto posto tačno. Conra mi je jednom rekao da ima nov vampirski instikt koji prevazilazi ljudski, i ja ga definitivno vidim.“

Kada god spusti njegova usta na njena, drži je dole, dok se ne oseti kao uhvaćeni mamac, nadimak kojim je zove. Kada bi je ljubio, držao bi njeno lice i iza vrata, kao da se plašio da pobjegne.

Kada je sisao njene grudi, držao bi ih čvrsto sa strane. Kada bi stiskao mogla je zamalo da čuje šta misli, „Moja“.

Naginjući se napred u stolici Mari je upitala, „Da li je ikada pozeleo da pije iz tebe? Čula sam da se nekim curama zapravo sviđa.“

„Mislim da želi to, ali nije nikada.“ Nekada dok su imali seks, osetila je da je bio na ivici kontrole, posebno sada kada postaje umoran od lova tog demona. Ali bi se uvek povukla od njega, i on nije navaljivao. „Uplašen je da će me povrediti.“

„Ne može da pije tvoju krv svakako. Ako dobije tvoje uspomene, to bi bio pouzdan način da sazna tvoju tajnu. Razmisli o tome- ti nikada nećeš reći nikome. Ja neću a neće ni Nix. Kako bi bilo ko saznao osim ako Conrad ne pije iz tebe?“

„Znam. Veruj mi, znam.“

„Pa šta ćeš uraditi ako te pita da se udaš za njega? Zar nije iz sedamnaestog stoljeća? Momci iz prošlosti izgleda da su čudni po pitanju venčanja. Ja bih trebala znati, pošto sam udata za jednog.“

„Razmišljala sam i razmišljala o tome i odlučila da ne mogu obećati moju budućnost kada je tako nesigurna.“ Nije želela da Mari pomisli da se žali, ali pretvarati se sa Conradom je već teško, Neomi nije znala kako proći kroz čak kratku ceremoniju venčanja. ~Dok nas smrt ne rastavi...verovatno sledeće nedelje.~

„Je li ti rekao da te voli?“

„Nije, i drago mi je zbog toga.“ Neomi je znala da je pao na nju kao što je ona pala na njega, ali se plašila da će joj reći da je voli. „Kada god osetim da postaje ozbiljan o tome, zadržim veselo raspoloženje.“

„Što bi bilo toliko loše da ti kaže to?“

„Ne bih bila sposobna da ne uzvratim! I jednom kada zna sigurno šta osećam prema njemu, nikada ne bi prihvatio to što neću da se udam.“

„Da, to bi bio čudan razgovor: 'Volim te svim svojim srcem!' 'Onda udat ćeš se za mene!' 'Hmm.'“

„Exactement,, Zaledila se. „Kod kuće je! Moram da idem!“

„Ne budi stranac, Neomi!“ Mari je napravila zloban glas. „Ne. Zaista. Nemoj. Ili ćemo ti moja ekipa i ja pokazati račun koji nećeš nikad zaboraviti.“

Njena briga za Conradom je izbledela, Neomi se smejala. Kada je nestajala iz studija i odlazila stepenicama do njihove sobe, pitala se koju njegovu stranu će dobiti večeras.

34. Poglavlje

Zloban, željan da muči, i nestrpljiv da pije, mislio je dok je sedao dole na stepeništu sa šalicom krvi u ruci. Dosad su, svi kojih se dočepao da ispituje o Tarutu, verovali da je poznati Conrad Wroth ostao isti kao uvek.

Što je bilo dobro- jer on nije bio ništa sličan onome što je bio prije.

Gledajući u šalicu, razmišljao je na svoj poslednji lov. Pratio je pouzdan trag, i nije ostavio dodatne iza sebe. Još jedna bezuspešna potraga.

Conrad nije imao nikakvih novosti, i umor je počeo da ga stiže od nemilosrdne potrage za Tarutom. Kada je Conrad spavao njegove noćne more su bile naporne.

Sanjao je Neomi kao duha u crno-belom ponovo, njene jagodice i oči u senci. Video je zarobljenu negde u tami, vrišteći uplašena, gušeći se.

Slika je bila toliko mučna, da se pitao da li je to neka vrsta oružja od demona snova Taruta koje je posedovao.

Tako je Conrad prestao da spava u najvećem delu, koristeći vreme da lovi duže, bez obzira u kom delu sveta je bila noć.

Otišao je u sva demonova skrovišta, I njegovih drugova, nemilosrdno tražeći tragove. Conrad je bio napadnut dva puta od Kapsligasovih ljudi koji nisu znali bolje. Naučio ih je lekciji, ali ih nije ubio- nisu bili dovoljan izazov da tvrdi da je samoodbrana.

Ipak još uvek nema traga Tarutu.

Conrad je stalno razmišljao da li pogoršava stvari ostajući sa Neomi. Na kraju je priznao ono što je uvek znao: šteta je već bila učinjena. Bila je u opasnosti od one žurke. Ponuđen mu je njegov san- i sebično ga je prihvatio.

Iako je Conrad bio razdvojen od nje hiljadu godina, bila bi i dalje ono dragoceno iznad svih stvari- i ono čega se najviše plašio da izgubi.

„Samo kada bih mogao da je preobrazim u vampira'. Tada ne bi bila tako ranjiva. Ali je znao da devojke nikada ne prežive preobraženje. Ni jedna od njegovih četiri sestre nije...

Na neki način, bilo mu je olakšavajuće što nisu. Bile su osetljive devojke- ne može zamisliti njih budeći se iz mrtvih sa šalicom krvi ispred lica. Sada se Conrad pitao da li bi prerasle detinjstvo. Da li bi se prilagodile? Nikada neće saznati.

Kada je završio šalicu, otišao je u kupatilo da se istušira i obrije, pustajući joj da spava duže. Ispod mlaza vruće vode, tiho je opsovao. Zaboravio je da isplanira večer. „Gde na svetu da je odvede...?"

Ipak kada je ušao u sobu, zatekao ju je budnu i nasmejanu što ga vidi. Učinila je da se njegovo srce ubrza samo gledajući u nju. „Budna si i obučena? Ali ne za izlazak?"

Nosila je crveni negliže, sa kremastim grudima prelivajući se preko. Kosa joj je bila duga i raspuštena kao što je znala da mu se sviđa. Čak je i njegovo prebijeno telo se napelo ispod peškira.

Svaki put kada bi je pogledao, padao bi dublje pod njene čini. Posle tristo i više godina zamišljajući kakv bi seks bio, imao je visoka očekivanja. Nastavila je da ih lomi.

„Ne želim da izlazim večeras," rekla je. „Možda bi mogli da se opustimo ovde?" Sedela je na krevetu i pomilovala mesto pored sebe. „Mogla bih da ti previjem ruku."

Pogledao je sumnjivo. „Nameravaš nešto sa mnom?"

Izvadila je rolnu gaze. „Moje namere sa tvojim telom su čiste."

Kada je seo pored nje, pridigla se na kolena i zavila gazu oko njegove ruke.

„Ima više o ovom lovu nego udaranja, zar ne?" Kada je klimnuo potvrdno, rekla je, „Reci mi."

„Čim ti meni kažeš svoju tajnu." Misli šta bi moglo biti su ga mučile.

„Želiš da se svađamo, Conrad? Radije bih provela noć masirajući ti leđa i vodeći ljubav, ali ako insistiraš..."

„Moraš znati da sam pustio ovo tako dugo jer imam nedovršena posla- ali kada se budem oslobodio briga.. Saznaću sve što si sakrila od mene."

Conrad je imao dve teorije. Bilo je moguće da je napravila dogovor sa čarobnjakom- jedna od onih koje je i sam uzeo u obzir da je oživi. Jedan takav bi je mogao oživeti, ali su skloni traženu opasnih obećanja.

Vještica je mogla to uraditi takođe, ali Conrad je mislio da to nije slučaj. Iako je Neomi rekla da ima „jako puno novca,“ svakako da nije zaradila ništa u osam decenija. Sigurno da nije imala dovoljno novca da dogovori sastanak sa moćnom vešticom. Conrad je čuo da neke traže i do miliona.

Uzdahnula je. „Quel dommage. Kakva žalost onda. Ako juriš moju tajnu, svađaćemo se često. Tako da možemo uživati ovu noć. Reci mi, gde te je ovaj lov odveo?“

„Moskva.“

„Jesi li bio pažljiv?“

„Uvek,“ rekao je, što nije bilo tako tačno. Da bi došao do demona cinkaroša, Conrad je morao da iz zasede napadne demonsku jazbinu, odbrani se od dve bande i izvuče plen za rogove na površinu.

Iako je imao razlog da bude oprezan, sa pravom osobom čekajući ga kod kuće, Conrad nije mogao dozvoliti drugima da pomisle da se promenio.

Bože, kako se promenio.

Conrad je cinkarošu pretio uobičajeno: „Pričaj. Ili ću te popiti, pokupiti tvoje uspomene svakako, i zaklati svakog koga vidim u njima.“ Ali je cinkaroš smrdeo na strah i jeftin džin. Conrad ne da nije bio sklon pijenju demona; ideja mu je bila odvratna.

Poslednja stvar koju je osećao, pre nego što je otišao, su bile Neomine slatke usne. 'Piti demona istim ustima kojima ljubi svoju nevestu...?'

„Tračevi o njegovoj brutalnoj prošlosti su mu pomagali sada, ali bi neko mogao pozvati na njegov blef. Hoće li biti primoran da se vrati na staro da bi zaštitio svoju nevestu?“

Ako bude morao, Conrad bi još jednom postao osoba koje su se plašili.

„Evo. Gotovo.“ Završila je previjanje njegove ruke ljubeći je nežno.

Čudno, nije osećao strah ulazeći u te jazbine, ali ipak kako se Neomi nasmejala, shvatio je da, njegova 45 kilograma smrtna balerina, plaši živi pakao u njemu.

Pozdravila je kraj svog života kakav je znala. Je li njegov život bio bolji pre nje? Dodjavola, ne. Ali na kraju je razumeo. Sada se ipak čini da ne razume ništa, morao je da razmisli o svemu.

Budućnost, porodica, pravi dom. Jesu li te stvari bila moguće za čoveka kao on?

„Da li si zabrinuta kada odem?” upitao je.

„Uvek. Od sitnica informacija koje mi daješ, shvatila sam da tražiš da ubiješ demona visokog 2,5 metra koji će biti okružen svojim ljudima koji su spremni da poginu štiteći ga. Da li sam u pravu?”

„Jesi.”

Podigla je obrvu. „O, onda šta imam da brinem?” Pokazala mu je da legne. „Koliko dugo ćeš ga loviti?”

„Dok ne budem imao njegovu glavu,” rekao je, istezajući se preko kreveta.

„Koliko dugo će trajati?”

„S obzirom na našu prošlost, može potrajati nedeljama, mesecima, čak i godinu.”

„Toliko dugo?” pitala je dok ga je opkoračavala. „Kada si napolju, da li si naišao na neku informaciju o braći?” Naginjući se napred počela je da mu masira vratne mišiće.

Zastenjao je. „Ne, još uvek ništa.”

„Hoće li biti rata u kraljevstvu?” Upitala je.

„Uvek je rata u kraljevstvu.”

„Ali ovo uključuje tvoju porodicu.”

„Imam drugih briga sada.”

„Zbog tvoje braće si živ i ovde sa mnom.” Pritisla je palčeve na njegovim ramenima oslobađajući pritisak. „Je li tako loše?”

„Jeste, i mrzim to.”

Prigušila je osmeh.

Njegova braća su rekla da će život biti bolji, samo je trebao nevestu. A sada njegov život nije bio popravljen, ali nekako bi uhvatio sebe osećajući..nadajući se. Nije bio osiguran za njihovu sreću- ona je bila smrtnik i ranjiva i izgledala je odlučna da se ne obaveže; bio još poluljut i imao je brojne neprijatelje koji su se takmičili za njegovu glavu. Ali bila je mogućnost.

Dugovao im je za to. „Hoće li te zadovoljiti ako kažem da ću se koncentrisati na njih kada završim sa Taturom?“

„Da, mon grand. Zaista hoće.“

Conrad ne bi uradio ništa drugo dok ne bude siguran u Neominu sigurnost.

Život i smrt su počele da imaju novo značenje za Conrada. Umesto da bude jedino uzimač života, postao je zaštitnik. Lakoća kojom je preuzeo tu ulogu ga je iznenadila.

Nije ni čudo što su svi njegovi neprijatelji želeli da otkriju da li ima Nevestu. Bila je njegova jedina slabost. I jedna koju nikada nije želeo da ima. Conrad nije koristio ovu slabost dovoljno na neprijateljima, jer nije razumeo nezamislivu moć.

Strah za nju je odbacuje sve.

Jer ako ona umre, on neće moći samo da izađe na sunce da bi joj se pridružio. Nije mogao da zamisli da ne zaslužuju da odu istim putem posle života.

Opet video je tri prepreke između njih. Tarutovu kletvu, njenu tajnu, i...njegove mračne potrebe. Svaki put kada su zajedno, mučio se da ne ugrize njen vrat.

Nije bilo da je on gladovao za njenog krvlju da ga zasiti- žderao je iz šalice da se suzdrži da je ne ugrize, pio je toliko puno da je počeo da bude mišićaviji. Telo mu je postalo jače a odlučnost slabila.

Ne, vampirska priroda ga je naterala da vredi ovu zadnju barijeru između njih. Trebao je da zna ukus svoje Neveste. Njegov instikt je vrištao u njemu, da ako podele vezu ujeda, onda bi ona bila zalepljena za njega.

Ali bio je jak- mogao bi da je isuši tako brzo. Njeno smrtno telo bi ostalo bez krvi i umrla bi sa njegovim kandžama još u njenom vratu. Od straha se stresao.

„Da li sam te povredila?“ pitala je spuštajući se sa njega.

„Šta? Ne, uopšte ne.“ Okrenuo se na leđa. „Izgubio sam se u mislima.“ Kada bi samo mogao da osigura bilo kakvu vezu sa njom. „Neomi, želim da popričam sa tobom o... ?

„Masiranju mog prednjeg dela?“ zavalila se sa rukama preko glave i zavodljivo smeškala uvijajući usne. „Zaista bih volela to.“

Ostali su u krevetu čitavu noć.

Iako je Conrad trebao da spava, ostao je budan kada je ona zadremala, misleći kako provodi previše vremena i energije loveći da nije bio u mogućnosti da se fokusira na to da je osvoji.

Držeći je na svojim grudima, razmišljao je šta da radi. Već je kupio prsten za nju, i čekao je pravo vreme da je pita da se uda za njega.

Nekada kada bi ga gledala, bio je uveren da su njena osećanja prema njemu duboka, i da bi rekla ‚da‘. A ipak bi ponekad mislio drugačije- da samo kupuje vreme, i da planira da ga ostavi uskoro. Kako da je ubedi da ostane...?

Šta ako je već trudna? To bi ih povezalo kao ništa drugo. Ali bi onda on postao otac. Čekao je taj talas straha koji bi ideja trebala doneti.

Kada nije došao, razmislio je još više, zamišljajući Neomi trudnu sa njihovom bebom i sebe štiteći ih od sveta. Osječao se dobro. Ona bi negovala, a on bi zarađivao. Veoma dobro.

Nikada pre nije želeo decu.

Sada želi njihovu decu.

Šta ako nije trudna? Akcioznost ga odmah pritisla.

Namestio ju je na krevetu, zatim se popeo da sedne izmedju njenih nogu. Kada ih je razdvojio, probudila se sa uzdahom. Kako ga je gledala sa teškim očima, zgrabio je svoj kurac i uronio duboko u njenu toplotu.

Uхватила je njegove kukove i vodeći gad a ubada ili pritiska kao što je trebala. Sa svakim sporim probadanjem, njeni prsti su se zabijali u njegovu kožu.

Kosa joj se sjajila raširena na jastuku, njene plave oči su ga gledale sa poverenjem- i nečim više. Uхватио je njenu bradu. „Tako prelepa Neomi.“ „Conrad,“ mrmljala je. „Ja..trebam te.“ Rekla je to tako kao da je rekla da ga voli po prvi put.

U odgovoru, zaškripao je, „Ja trebam tebe, takođe.“ Istini ga je udarila. Spojivši obrve, ostavši bez daha. Neomi ga je jednom pitala je li voleo, i lako joj je rekao da nije. Sada je znao zašto.

Jer nikada pre nije znao nju.

Nekako mu se činilo u redu da nikada nije voleo pre nje. Ona je bila emocija za njega, dvoje upotpunjavajući jedno drugo.

„Ja je volim“...

U satima do svanuća, vodili su ljubav iznova i iznova. Ali kada je sunce počelo da izlazi, ostavio ju je da spava i odvuкао se iz kreveta. Okrenula se šaputom, kao da ga traži.. Kada joj je uvio ruke oko jastuka, priljubila ga je, njegovo srce se nadimalo.

Čeznuo je da ostane sa njom. Da oseti njen dah na svojoj koži dok spava topla i mekana pored njega.

Ali Conrad je znao šta želi. Znao je prepreke između njih. Iako je bio iscrpljen, ustao je i obukao se, bez razmišljanja obuvajući svoje čizme za još jedan lov.

„Imaću je. Ili ću umreti pokušavajući.“

35. Poglavlje

'Moje vreme ističe,, Neomi je pomislila na početku treće nedelje koju provode zajedno.

Nije znala kako je znala, ali osećaj je bio jak. 'Ističe uskoro,, Bila je ubeđena da neće istrajati mesec dana sa Conradom.

I nije mogla prestati da misli da će on verovatno biti tamo kada bude odlazila. Znala je da će biti u vezi kada se dogodi, ali nije shvatala da će on zapravo prisustvovati njenoj smrti.

Smrt koja je obećana da bude nasilna.

Krivica je bila teška. 'Zašto nisam razmišljala o ovome pre?' Čak i znajući, nije mogla da se natera da se razdvoji od Conrada da ga poštedi toga. Bila je pohlepna za svaki trenutak koji je mogla provesti sa njim, a znala je da je i on bio takođe.

Prošle noći kada je prstima prelazila preko ožiljka na njegovim grudima, rekao je, „Nekada sam mrzeo taj ožiljak. Ali ne više.“ Uhvatio je njen pogled, i činilo da će se reči prelići iz njega. „Neomi, doveo me je do tebe. Da sam znao šta me čeka, pomogao bih Rusima da zabiju taj mač.“

Kada je to čula, postala je ubeđenja da ono što je on osećao za nju bilo više od onoga što vampir oseća za svoju Nevestu. On ju je voleo kao što je i ona volela njega.

Ipak i sa tim shvatanjem, osetila je da se njihov svet raspada. Bio je tako izmoren, ali je pokušavao da sakrije, kao što je i ona krila rastuću tenziju i strah.

Kao da je osetio njene slutnje, bio je odlučan da učini svaki trenutak vrednim.

Te noći njegov poklon, blistavo grimizna haljina i tajnovita destinacija, bile su dovoljne da odvrte Neomino razmišljanje o strahu, bar za kratko vreme.

Kada ju je transportovao do Italije na večeru, bila je veoma uzbuđena. Njen vampir je rezervisao privatnu baštu u La Pergola, na vrhu Monte Mario. „Conrad, pogled je spektakularan!“ Ispod njih se prostirao Rim u noći, izgledajući kao san. „Mon Dieu, je li to kuća Svetog Petra? Jedino sam videla na razglednici. Ovo je tako neverovatno iznenađenje!“

„Oh, ovo?“ Kada je slegao ramenima, privukao je njen pogled na taman sako, savršeno se skrojen preko tih širokih ramena. „Ovo nije to. Ovo je samo hrana za moju smrtnicu dok ne dodje vreme za pravo iznenađenje.“

„Bolje od ovoga? Moraš mi reći sada!“

„Onda ne bi bilo iznenađenje.“ Iskrivljeno se nasmejao. „Poznato i kao une surprise...“

Jednom kada su se smestili na plišane stolice, konobar je dogurao kolica sa rashlađenim šampanjcem. Dok je sipao jedva da i je pogledao u Conradove sunčane naočale, ali je Conrad i dalje bio napet.

Želela je da ga njegove oči ne muče toliko.

Kada su ostali sami, trljao je pozadinu svog vrata. „Mora da ih mrziš. Krvavo crvene.“

Zatresla je glavom. „Mislim da su vatreno crvene. I boja se produbi i zatamni kada gledaš u mene- što ja volim. Osim toga, sa naočarima izgledaš kao filmska zvezda.“

„Ili narkoman.“

„Ne verujem da idu zajedno, mon grand,“ rekla je, terajući ga na osmeh. Pijući svoj šampanjac, pitala je, „Zar ne bi trebao rezervisati ovo mesto mesecima unapred?“

„Neko bi trebao.“

Podigla je obrvu. „Ali ti nisi?“

„Trebala bi znati da osim tebi, ne zavisim ničemu.“

Hrana je oterala ovu izjavu. Tanjir za tanjirom su počeli da dolaze, skupo vino prateći svu hranu. Dok je uživala u nekim najukusnijim obrocima i pijući najukusnija pića koja nikada pre nije probala, pokušala je da otkrije njegovu tajnu. Pijuckao je svoj viski, lenjo gurkajući hranu u krug, i pažljivo izbegao njene pokušaje da ga otkrije...

„Veoma si zadovoljan sobom, vampiru.“

„Mnogo je dobro iznenađenje da bude otkriveno. Kakva je tvoja hrana?“

Neka jela su bila hrabra, neka suptilna, sva su joj milovala nepca. Nasmešila se preko vinske čaše. „C'est exquis comme tes levres.“ Ukusno kao tvoje usne. Uspravio se kada ga je dodirnula nogom ispod stola.

Muževnim glasom je rekao, „Možeš koristiti tvoje smicalice“- pogled mu je pao na dekolte haljine koju joj je dao- „koliko god želiš, ali neću se polomiti.“

Za dezert konobar je doneo na stol minijaturnu komodu sa fiokama, ručno pravljenju od srebra. Unutra svake male fioke su bile različite torte.

„To je to,“ rekla je, isprobavajući sve delicije, „neću nikada otići.“

„Ne brini- vratićemo se opet.“

Naterala je sebe da se najsmeje kroz bol koji je osetila. „Barem jednom nedeljno na satić nasamo.“

Posle večere Conrad je pitao, „Sprema za iznenađenje?“

„Da, umirem od želje!“ rekla je, želeći da povuče reči, ali je sakrila uznemirenost.

Pokrio joj je oči, kao što mu se sviđalo, i teleportovao je ponovo. Osetila je drugačije vreme, osvežavajući miris. I čula drugi jezik-francuski.

Sa njegovom drugom rukom, toplom na njenim golim leđima, poveo je napred na mesto koje je zvučalo bučnije nego kada su stigli. Onda joj je odvezao oči.

Usta joj se otvorila sa uzdahom. Stajala je ispred L'Opera Garnier, raskošan dom pariškog baleta. Jeza joj je prošla rukama. Večerašnji performans? Romeo et Juliette.

Bila je jedna od njenih omiljenih Šeksiporovih drama, i čiju koerografiju je sanjala da vidi. Da doživi ovde? U Parizu? Oči joj se napunile suzama, rekla je, „Conrad ovo je najlepša stvar koju je iko ikada uradio za mene.“

I najpoželjniji muškarac kojeg je znala joj je ponudio svoje velike ruke da je odvede tamo. „Dođi,“ promumlao je. „Ili ćemo zakasniti.“

Ošamućena, pustila ga da je vodi stepeništem unutra palate. Sa zvucima orkestra u pozadini, bila je preplavljena lepotom, gledajući od umetnosti na plafonu dole do složenog dizajna mermera ispod njenih štikli.

Kada su zauzeli svoja mesta- u najboljoj loži- prela je, „O vampiru, dobaaaaar si. Kao da..nemaš ograničenja?“

Sa seksi smeškom skinuo je svoje naočare i rekao, „Drago mi da ti se sviđa.“

Od trenutka kada su se zavese raširile, njeno srce je lupalo nonstop. U toku performansa bila je u raju, pogođena time kako se baletom razvila i ostala ista. Ples je odgovarao bajci, a muzika bila odličan partner.

Ipak Conrad je sedeo sa rukama prekrštenim na grudima i kritičnom facom. „Sramotiš ih,“ zaškriputao je, što je učinilo da ga voli više.

„Pa, hvala ti na tome, ali mislim da bih bila malo niska i prsata u poređenju sa modernim plasačima.“

„Ja sam slučajno privučen niskom i prsatom balerinom.“

Dala mu je spor osmeh. „Drago mi je da ti sviđa.“

„Veoma.“ Pramen guste crne kose pao je preko jednog njegovog oka.

„Je l' ti nedostaje?“

„Da, nedostaje mi. Bilo je uzbudljivo plesati pred publikom. I nedostaje mi druženje sa grupom.“ Nedostajao joj čak i bol u nogama od silnih proba. „Ali sam srećna što mogu ovo da podelim sa tobom.“ Njegova ruka je pronašla njenu.

Kada su se zavese zatvorile, plakala je na tragičnom kraju- iako je bilo očekivano i prihvatljivo- jer je imalo novo značenje za nju. Neomi, bi takođe bila rastavljena od čoveka kog voli. Nije želela da bude, žaleći što je u takvoj poziciji.

Ali bilo je očekivano. Prihvatiće. I nije zažalila ni moment.

Stavio joj je baršunastu kutiju na dlan. „Šta je ovo?“ pitala je, iako je znala.

Gutajući, otvorila je kutiju. Unutra je bio izvaredan prsten od platine, sa sjajnim safirom okružen dijamantima.

„Budi moja žena, Neomi.“

Kada je uspela da skloni pogled sa prstena, pogledala je u njega. 'Pitao je ovde.' Preplavljena lepotom ovog mesta, srce joj je bilo puno emocijama od plesa, i voljenim čovekom koji joj je podario ovu noć. Pod bilo kojim drugim okolnostima, plakala bi od sreće.

„Conrad...” Potreba da mu prizna sve je gorela unutra nje. Ali se plašila da ukrade svoje vreme sa njim. 'Ističe polako.' Gledali su se. 'I ja ti ne mogu reći.'

Vratiti mu prsten bilo bi najteža stvar koju je ikad napravila. Iako ju je cepalo na pola, predala mu je kutiju. „Žao mi je,” prošaputala je. „Ne mogu.”

Prihvatio je bez reči. Ali mu se mišic na vilici trznuo.

Kad je Neomi odbila prsten, svet mu se srušio.

Kao udarac u stomak, Conrad je shvatio da čak i posle svega- vreme koju su proveli zajedno, uživanje- ona ipak nije htela da se obaveže.

I nije trebala ni sekundu da uzme u obzir šta joj je ponudio.

Umor koji je ignorisao vratio se duplo. Frustracija od potrage se nagomilavala. Bio je neuspešan u svakom pogledu.

Conrad nije uspeo da nađe šta je trebao i nije mogao osigurati ono što je imao.

Što se Neomi više povlačila, osećao se više ludim. Želeo ju je do tačke ludila. Conrad je znao tačno gde se ta tačka nalazi.

U momentu je odličio da jednostavno neće pustiti da ode.

Conrad se plašio da ako zauzme ovaj stav, da će je podsetiti na Robicheauxa. To kopile je zahtevao da ostane sa njim takođe.

A ipak bilo je razlike između ne pustiti je da ode kada ona zapravo želi da ostane i zadržati je jedino jer nije mogao živeti bez nje.

Conrad je verovao da Neomi želi da je on zadrži. On bi je obavezao.

36. Poglavlje

Ključao je.

Neomi se osetila kao da je naišla na neobuzdanu životinju- jedan pogrešan korak i mogla bi da izazove napad.

Nastojeći da prikrije svoje razočarenje, ponašala se kao da ništa nije pogrešno, spremajući se za krevet kao uobičajno. Pre su se njeni ženski rituali činili da ga fasciniraju, skoro kao da ga opuštaju. Možda bi i večeras.

Skinula je svoj nakit, odjenula spavaćicu i svileni roze ogrtač, i namazala ruke i noge losionom.

Sedeći za komodom, uzela je češalj, gledajući ga u ogledalu. Uglavnom je sedeo na krevetu, uzbuđen dok je rasčešljavala kosu, kao da je čekao svoj red da prođe prstima.

I sada je bio na svom mestu, ali mu je lice bilo neodlučno. Vreme napolju bilo je odraz nemira koji je osetila u njemu. Vetar je duvao oko stare vile, i svetlo je već treperilo. Iako kiša nije počela, mogla je. Neomi je znala da je jesen prelazila u zimu u jezerskom jedinstvenom načinu- sa noćnim poplavama, kao da želi da pokori toplotu i ubije prvrženo lišće sa drveća.

„Šta trebam da uradim, Neomi?“ prošao je rukom preko zabrinutog lica. „Koga treba da ubijem da bih te zadržao? Reci mi šta da uradim, i uradići.“

Okrenula se ka njemu. „Conrade ne opet. Mislila sam da smo ostavili ovo jutro posle žurke.“

„Kako da zaboravim tvoje uslove?“ pitao je podsmehnuvši se. „Reci mi tvoju tajnu, dovraga! Jesi li napravila dogovor sa vragom? Zašto se nećeš udati za mene?“

Ustao je i došao do nje. Sa širokim leđima, svaki centimetar zapovednosti, rekao je, „Možda već nosiš moje dete. Šta ako odbijem da te ikada pustim?“

„Pustiti me?“ pitala je blago. „Prošla sam kroz to već.“

„Nemoj da si se usudila da me upoređuješ sa njim!“ Conrad je povukao sa stolice i uhvatio za pozadinu vrata. „Ima razlike zadržati ženu koja želi biti zadržana i one koja to ne želi.“

„A ti misliš da ja želim da budem zadržana?“

„Želiš, od strane mene. Želiš da to uradim tako da nikada ne budemo razdvojeni ponovo.“

Okrenula se, nemoćna da porekne.

„Zato ću ti sada reći kako će ovo biti sa nama.“ Ispravljenom ruku oborio je sve sa stola, stavljajući je na isti. „Ti-si-moja. Ništa neće to promeniti.“

Izgledao je na ivici kontrole, i osetila je svoje telo da odgovara na njegovu svirepost. „Telo i duša- ti si cela moja.“ Disao je teško. „I što pre ubijem onog kog lovim, tada ćeš se udati za mene.“

„Kakve veze Tarut ima sa nama?“

„Znaš da nosim demonov znak.“ Conrad se postavio između njenih nogu čineći njenu haljinu da sklizne naviše. „I znaš da neće isceliti dok je on živ. Ali ima više za uraditi. Ako ne mogu da ga pobedim onda će moji najzavidniji snovi i najgore noćne more postati stvarnost. Kada si se pojavila te noći na žurci od krvi i mesa- to je bio moj san.“

„B-bio je?“

Kratko joj je klimnuo. „Moja noćna mora je da ti umreš ponovo.“

„Zato si ga jurio tako nemilosrdno?“ Za nju?

„I nastaviću. Ali posle toga Neomi, zaklinjem ti se, momenat kada se oslobodim ovog znaka...od tog momenta ti ćeš biti više od moje Neveste—bićeš moja žena.“

Ponovo muškarac zahteva da se uda za njega sa divljim pogledom u očima. Ali bilo je toliko drugačije ovog puta.

Conrad je nikada ne bi povredio. Radije bi umro.

I Neomi je bila isto toliko zalučena njime.

Znala je i da su njene oči bile divlje, želeći ga takođe. „Conrad...“ Žudela je tako jako da mu sve ispriča. Reći mu da ga voli, i da je bila sebična i pohlepna za njim da nije mogla da ga ostavi— iako bi ga samo povredila. „To se ne može desiti—“

Presecajući njene reči poljupcem, zastenjao je na njenim ustima i stegnuo pesnice na njenom mantilu. Jednom kada ju je svukao, zgrabio je malu kutiju iz jakne i izvadio prsten. Uzeo je njenu levu ruku i stavio prsten na prst. „Ovo pokazuje moj zahtev tebi,“ zaškripeo je. „Skinij ga odmah ako zaista ne želiš da se udaš za mene.“

Metal je bio vruć kao žig, prsten je pristajao savršeno. Ne bi mogla da ga skine, kao što ne bi mogla prekinuti disanje.

„Želim te Neomi. Zauvek.“ Baš pre nego je uzeo njene usne šapnuo je. „Želi i ti mene.“

Kako je produbio poljubac, povukao joj je spavaćicu na gore. Kada je dodirnuo njeno splovilo, odgovorila je kao na prekidaču, brzo postajući vlažna. Njene ruke su očajno pretraživale čitavo njegovo telo.

Povukavši zatvarač na pantalonama, njegova dužina je iskočila slobodna, širokim glavićem naslanjajući se na njen ulaz.

Sa raširenim rukama na njenim grudima, gurnuo ju je na ogledalo. Svoje presavijene noge je povukla na ivicu komode, otvorena koliko može biti za njega. Zastenjavši stavio je ruke ispod njenih kolena i nasrnuo napred.

Zarobivši je, okružujući je, ušao je u nju. Posedobavajući je. „Osetio sam da se povlačiš od mene.“ Dugim, tvrdim udarcem, promrmljao je, „Nemoj..“

Gledao je njenu reakciju, emociju u očima. 'Ovo je oproštaj.' Čak i kada je bio u njoj, ona se opraštala. 'I ja čak ne znam zašto.'

Sa svime što je osećao za nju, uzeo ju je, vozeći između njenih butina. Njegova dužina je udara između njenih nogu dok se borio da ne svrši, želeći da što duže traje.

'Što se više povlači..' Ne može je pustiti. Nikada.

'Uzmi je..označi je kompletno.' Poslednja prepreka između njih. Conrad je trebao da je ugrize, da je označi, kao životinja. On je bio čudovište kao što su svi mislili.

Ne! Morao je da se izbori..morao je da prevaziđe instinkt.

Osetio je zaoštrene očnjake. Kako su mu se kukovi zabili, pronašao je sebe približavajući se njenom bledom vratu, povučen ludačkim pulsom

koji je mogao videti veoma jasno. 'Posedovati je skroz.' Liznuo je, pripremajući je.

'Izgubljen...'

Probio je njenu nežnu kožu; najslade meso koje je ikada probao, okružilo ga je oko očnjaka. Je li ona mrmrljala? Mogao je osetiti zvuk.

Oči su mu se širok otvorile kada je počeo da sisa jer, Bože pomози joj...znao je da će opet uraditi isto.

Kada je njena bogata krv udarila njegov jezik i sklizila dole njih njegovo grlo kao svila i vino, zastenjao je od zadovoljstva.

Toplota je pržila kroz njegove vene. Njena toplota. Njen srž.

„Stani sada.“ Njene reči su slabe u odnosu na njeno lupajuće srce koje je čuo.

'Ne. Želim još.' Sisajući jače.

„Povredićeš me.“ Prošaputala je.

'Moram imati ovo.'

„Conrad..“

Sa voljom koju nije znao da poseduje, prestao je. Ali je ostavio zube u njenom mesu, režao u njenu vlažnu kožu kada je njegovo seme eruptiralo iz njega u blaženstvu. 'Konekcija.' 'Obeležena. Moja...'

Kada je povukao od nje, pregledao je njeno lice. Njeni obrazi su bili ružičasti. Nije je povredio.

Ujeo je. Pio njenu krv. I osetio se kao se trebalo desiti tako. Čuo ju je mrmrljajući. Uživala je u ujedu. Nije je povredio—

Počela je plakati. Donja usna joj se tresla, oči treperile, šapnula je, „kako si mogao Conrade?“ Podigla je ruku da ga ošamari— najbliža besu koje je ikada video kod nje.

37. Poglavlje

„Šta nije u redu sa mnom?“ Izglupirao se opet. Čitavu noć su stvorenja oko njega bila ćutljiva, kao da su osetili njegovu pretnju. „Zašto ne mogu biti dobro?“ urlikao je u noć.

Neomi nije bila fizički povređena, ali je bila neutešna. „Nemaš pojma šta si uradio!“ plakala je. Ruka spremna da ga udari je pala. Zatvorila je šaku pre nego je spustila, bez udaranja koje je zaslužio.

Kako joj pogled lutao preko njegovog lica, izrazi na koje je navikao nisi bili tu. Nije bilo ni jednog pogleda ponosa na njega, ili pogleda punog želje.

Izgledala je izdano.

Sat vremena je pratio uobičajeno mesto duž vode. Jedva je primetio kada se nebo otvorilo i počela kiša. Ranije kada je izašao iz sobe, mislio je da je čuo da počinje plakati jače. Plakati za njim.

Osetio je prazninu u grudima, i njegovi novi otkucaji su ga boleli. Pakao, može li se smrt osećati gore nego što se on oseća sada?

Jedina ohrabrujuća stvar je što nije skinula prsten. Oboje su gledali u njega i onda pogledali jedno drugo. Bio je siguran da će ga baciti u njegovo lice.

Ali nije odbila njegovo posedovanje. Ne još.

Čuo je zvuk iza njega. Na prvu, mislio je da ga je pratila napolje na kišu, i okrenuo se ukrug, reči su mu bile na vrh jezika. 'Zaljubljen sam u tebe. Biću bolji. Neću te ponovo povrediti—

Osam naoružanih ga je srelo, vadeći oružje, sa Tarutom među njima. Nije bilo mnogo muškaraca zbog kojih bi morao da savije glavu da bi ih pogledao u oči, ali ovo je bio jedan od njih.

Prokletsvo, kako je Conrad mogao biti tako neoprezan? Njegova čula ga nikad nisi izneverila pre. Demon je mogao da dođe iza njega i da mu odseče glavu, pre nego bi uopšte primetio.

Hoćeš li se trasirati, Wroth?" Tarut je rekao, podižući glas preko kiše. „Ili ćeš se boriti?"

„Konačno si spreman da umreš?"

'Poslednja borba onda.' Ako Conrad izgubi, možda će to biti nabolje. Kada ga je Neomi ostavila, uspomene bi preuzele ponovo, i bio bi izgubljen svakako.

Ili ako on pobedi... Nije skinula njegov prsten. Ako pobedi, neće joj dopustiti da ga ostavi.

'Pustimo sudbinu da odluči moju budućnost.'

Bilo je osam mačevalaca, a on je bio bez oružja. Ali Conrad bi se borio za nju— jer se zakleo da ako ubije Taruta, biće oslobođen njegovog znaka, i onda će ona biti njegova žena.

Stvari su postale jednostavnije. 'Ubiti osam; zadržati nju zauvek.'

Conradovi očnjaci su se naoštrili. Prešao je jezikom preko jednog, krv kao udarac adrenalina. Prepreke su stajale između njega i onoga što je želeo. Podrugljivo se nasmejao demonima. Nisu imali pojma na šta su naišli. 'Ukloniti prepreke.'

Napao je najbližeg sebi. U sekundu, Conradova ruka je pucala, vadeći demonovo grlo iz vrata. Krv je prsnula. U mislima, ova bića su ga držala dalje od Neomi. Talas gneva je prošao kroz njega. Bili su pretnja njenom životu.

Conrad je uhvatio sledećeg, grabeći ga za rogove i uvrćući glavu dok pršljenovi nisu popucali. Prsti su mu se zaboli u demonovu debelu kožu, cepajući čudovište na pola rukama.

'Usudili su se da donesu smrt u njegov i Neomin dom...'

Bes je buktao u njemu— nikada nije osetio ništa slično. I uskoro...podleđao je iskušenju, radeći šta najbolje zna.

Kako je Neomi buljela u ogledalu u dve tačke krvi na svom vratu, naježila se ponovo.

Ugriz koji je joj dao toliko zadovoljstva, odredilo je i njenu sudbinu. Nikada se nije osetila više povezana sa živom osobom, i jednom kada je bilo gotovo, nikada više izdanom.

Sada je osećala samo žaljenje. Njen bes sa Conradom bio je probuđena zver za lovom. Bio je vampir; ujeo ju je. Ona zna da on nije napravio to svesno. Izgledao je zbunjeno, zapanjen sobom kada je zaškripao, „Trebao bih da te zaštitim od čoveka kao što sam ja.“

Pogledala je dole u prelepi prsten što joj je dao, ali nije mogla da se natera da ga skine. Rekao joj je da ga skine samo ako iskreno ne želi da se uda za njega.

Ali je zaista želela.

Želeo je da stavi nekakvu oznaku na nju i njihovu budućnost. Ona je osetila istu potrebu za njega.

Ipak je osetila da će uskoro otići. Nije znala gde će ići, samo je znala da će biti bez Conrada.

O, koga je zavaravala? Odlazi? Ona nije išla na putovanje. Ona je umirala. I bila je preplašena.

Povukla se od ogledala da čeka da se vrati. Verovatno je otišao u ludost ponovo. Želela je da se vrati— vetar je počeo da zavija, jedna kiša udarala u prozore.

Iznenada zaglušujući urlik se prolomio imanjem. „Conrad!“ O Bože, da li bi pokušao da povredi sebe? Bila je tako teška prema njemu!

Kada ga čula vikajući u bolu, bila je na nogama u sekundi, vezajući mantil dok je žurila kroz vrata. Strmoglavost se probijajući kroz tamnu noć, žurila je kroz kišu, pratila je zvuk do čistine blizu jezera.

Kratko je zastala kada je videla tri tela na zemlji. Petorica preostalih, svi visoki i mišićavi, okruživali su Conrada. Usne su mu bile uvučene od odčnjaka, odgoljavajući ih u njegovom besu. Jeli on davao znak protivnicima da se približe?

U bljesku munje videla je crne simbole na golim leđima. 'Kapsliga.'

Zakoračili su napred sa podignutim mačevima. Svaki put kad bi koraknuli, krug se sužavao, a Conrad ostajao sa sve manje mesta. Zašto se nije transportovao?

Kada je jedan demon zabio svoj mač u Conradovu ruku, zaurlao je od besa i puknuo ga pesnicom. Sa brutalni udarcem, Conrad ga je nesvesnog zavrteo na zemlju, uzimajući demonovo oružje dok je padao.

Sa nepovređenom rukom zamahnuo je mačem raznevši neprijatelja. 'Sada ima oružje.' Bila je paralisana oštrinom njegovg lica, divljaštvom u

njegovom izrazu. Brana je pukla, oči su mu postale crvene, i ona je znala da će ih sve ubiti. Ssamo bi ga ometala. Iako je bilo protiv svakog intikta da mu pomogne, počela je da se povlači nazad—

Conrad ju je ugledao. Upravo u tom momentu čula je disanje iza sebe; ruka je skliznula oko njenog vrata.

Tarut je imao Neomi.

Conrad se napeo da se transportuje do nje, ali je demon stegnuo jače.

„Nemoj ukoliko ne želiš svoje krho ljudsko biće mrtvo.“

'Ne mogu da dođem do nje, ne mogu da je uhvatim.' Bila je raširenih očiju na kiši, preplašena. 'Sve je ovo moje delo, moja krivica!'

Izgledala je tako malo pored ogromnog demona. Ako bi Tarut savio mišić, pukao bi joj vrat. U jednoj sekundi bila bi mrtva. „Olakšaj prokleti stisak demonu— ugušićeš je.“

„Tvoja loša sreća da dobiješ smrtnika za Nevestu. Oni umiru veoma lako.“

Sirova panika u Conradu je porasla. „Drži se Neomi.“ Tarutu je rekao, „Pusti je da ode ako imaš želju da živiš.“

„Ne bih rekao vampiru.“ Dvoje Tarutovih sledbenika su uhvatili Conrada za ruke, i on je bio primoran da im dopusti. „Ti znaš šta ja tražim. Nikada je neću pustiti, ne dok to ne dobijem.“

Tarut je ne bi pustio dok Conrad ne bude mrtav. Preko poplave skenirao je teritoriju, tražeći opciju za ubistvo. Nije bilo ni jedne.

Nije mogao da nađe način da ukloni ovu moć od demona.

Neomi je vrtela glavom, mučeći se da priča. „Transportuj se.“ šapnula je. 'Tako ranjiva.'

„Zaklinjem da ću je osloboditi kletve,“ Tarut je rekao, „i osloboditi je večeras. Sve što trebaš da mi daš je tvoja glava.“

'Nagrade i prepreke.' Nagrada: spasiti Neomin život. Tarut bi bio vezan zakletvom da je oslobodi.

Prepreka? Nije bilo prepreke. 'Sve što sam želela je život,' rekla je. I zbog Conradove prošlosti, bila je u opasnosti da ga izgubi.

Ako bi morao da žrtvuje svoj život da je spasi, uradio bi to sa ponosom.

„Conrad...ne!“ plakala je, trepćući kroz kišu. „Čekaj...ja sam m—“, Kopile je zategnuo svoj stisak, ostavljajući bez daha.

„Stani!“ Kada je zabola svoje male prste u demonovu ruku, očajna za vazduhom, očajna za životom, Conrad je vuknuo, „Uradi to demonu, zavrti svoj udarac. Ako si se zakleo da niko od vas neće da je povredi.“

Tarut je svečano klimnuo. „Zakleo sam se Lore.“

Neomi je plakala, borila se...mahnito za vazduh da bi mu rekla istinu.

U burnoj oluji, Conrad je stajao sa zabačenim ramenima, tako spreman da umre zbog nje. Njeno mučenje je bilo mučno za njega, praveći ga nestrpljivim za udarac.

Ali bilo bi za ništa.

Neomi je samo mislila da zna koju intezivnost ima njen čovek. Sada je shvatila da je njegova najžešća emocija bila...ljubav. Plamtela je iz njegovih očiju. I ona je znala da je želeo da vidi kako se oseća.

Ipak njen pogled je počeo da se zamućuje kada se njena vrtoglavica povećala. Magla se činila da klizi svuda okoloko, sakrivajući njen pogled.

Još uvek je držeći, Tarut je krenuo na Conrada.

„Ne,“ gušila se. Kako je demon stavio mač na Conradov vrat, uhvatila je dah. „Ja umirem svejedno! Ostavi ovde!“

Conradove obrve su se spojile zbunjeno; Tarut je zamhnuo mačem.

38. Poglavlje

Sekundu pre nego je presekao Conrada, Tarutov mač— i mišićava ruka koja ga je držala— su pale na zemlju.

Udarac je bio brz, ono što je ostalo od Tarutove ruke odleteo je pored Conradove glave, prskajući krv.

Cadeon je udario Taruta odpozadi, iskoračivši iz dima demonove transportacije da udari na vreme.

Conrad se oslobodio od dvojice što su ga držala, pomahnitao da ode do Neomi. Čelik je udario kroz kišu i zavijali u vetar kada su Cadenovi ljudi zadržali Kapslige.

Conradova smrta Nevesta je bila u sredini besmrtne borbe—

Kada je Tarut okrenuo da se suoči sa Cadeonom, sa mačem u drugoj ruci, Conrad se razdrao, „Ne! Tarut je drži!“

Ali je Cadeon već ubo.

Tarut je koristio Neomi kao štit.

Vreme se usporilo; Conrad je nije mogao videti, ali je mogao osetiti njenu tekuću krv.. Mogao je videti Cadeonovu šokiranost kada je povukao svoj mač.

Demon je protrčao kroz nju.

„Ne!“ Conrad je režao, mučeći se mahnito. „Neomi!“

Kada je Cadeon podigao svoj mač ponovo, Tarut je pustio Neomi od blokiranja udarca. Prekasno.

Kada je Conrad video Tarutovu glavu kako pada na zemlju, uhvatio je njen prizor..padajući u blato...mlitava, otvorenih očiju ošamućena, krv šikljajući iz njenih usta i stomaka.

Sa urlikom, zgrabio je grlo jednog od Kapsliga stiskajući vrhovima prstiju. Uhvatio je drugog u vrh usta i trznuo mu glavu nazad i sa njegovog vrata. Treći je pobegao.

Oslobođen, Conrad se zateturao ka njoj, kleknuo iza nje. „Neomi!“ Uzeo je njeno telo u svoje ruke. „Ostani sa mnom!“

Mogla je reći da njegovo staro ludilo počinje da ga oduzima. Popravljao je njen mantil usporeno— kao da je želeo da je pokrije i utopli na kiši.

Neomi nije želela da pogleda dole. Iznenadujuće nije bilo boli—samo obamrlost. Ali demonov izraz joj je sve rekao. Rana je bila smrtonosna.

Cadeon se okrenuo da im priđe. Kako je krenuo, čula je ostale...

„Šta je uradio Cade?“ Rzdstrom je vikao. „Šta si jebote rekao, Rok?“

„Probo je vampirovu Nevestu,“ Rok je rekao. „Krvopija je nevredna za nas sada— ne možeš ih mučiti gore od ovoga.“

„Nisam je video,“ Cadeon je rekao Conradu. „Nikada je nisam video.“

Osetila je žaljenje prema njemu— posle svega, spasao je Conradu život. Samo da nije uzeo njen.

Čak je i Neomi zadrhtala od Conradovog izraza. Sa njegovim vatreno crvenim očima sa zlobom, rekao je, „Hiljadu puta više, demonu. Sve što voliš će umreti.“ Tada ih transportovao u njihovu sobu.

Mazeći njenu glavu, mrmljao je svoje misli naglas. „Bolnica. Gde? Ljudska bolnica...“ Oči su mu vrzmale divlje. Lice mu je bilo prebijeno, vilica natečena i usna modra. „Ti ostani sa mnom,“ izjasnio se njoj ometenim glasom. „S-samo se drži za mene! Moram da razmislim...“

Želela je tako jako da ga udari da ga uteši, ali njene ruke su visile bezkorisno. 'Znam ovaj osećaj. Tako hladno.'

'Umiranje.' Baš kao što je Nix predvidela. 'Jedan dan sam rekla Conradu moju tajnu, ali ne kao što su očekivali.' Vera može biti tako okrutna.

„Moram da nađem bolnicu...“

Zavrtela je glavom koliko je mogla. Neće stići do bolnice— bilo je prekasno za nju. Ali morala je da objasni, da ne bi mislio da je njegova krivica. „Conrad...umirala sam svakako.“

„Ne govori!“ glas mu je bio sirov.

Glasovi su se mutili. Krv je napuštala njeno telo brzo, kao da je čekalo priliku. „Zvala sam vješticu....došla je kroz...ogledalo u studiju.“ Pogled je postao maglovit. „Napravila me živom...ali samo za kratko vreme. Znaj...nisam ti mogla reći.“

„Tvoja smrt je bila dogovor sa vragom?“ drhtao je pored nje. „I dobila si samo dve proklete nedelje?“

„Vredelo je!“ slabašno se nakašljala. „Volim te.“

Na to, krv je jurnula iz njegovih očiju kao suze... Ali onda je njegovo telo postalo veće. „Koja veštica, koeri?“

„Mariketa.“

Privijajući je na svoje grudi, transportovao ih je do studija. „Samo ostani živa, Neomi!“

Nežno je stavivši na krevet ispred ogledala, našao je cebe i pritisnuo ranu. „Moja hrabra devojka,“ zaškiputao je, „ostani sa mnom.“ Onda je pogledao ogledalo. „Vještice!“ urlao je. „Dođi kod mene!“

Nastavivši da viče za Meri, Neomi se borila da ostane svesna, želeći da mu kaže da Mari ne može da pomogne i da dobija nadu koja će biti uzaludna. Ali sa svakim pokušajem, kašljala je više krvi.

„Mariketa!“ udario je ogledalo, povređujući ruku. „Dođi kod mene!“

Kada nije bilo odgovora, pao je na kolena pored Neomi. „O Bože, dođi nama!“

39. Poglavlje

„Zaboga, opustiti se!“ Marin glas se čuo iz ogledala minute kasnije.
„Stižemo!“

Neomi je otvorila oči kada je Conrad kleknuo dole pored nje na krevetu.
Nežno je ljuljao njenu glavu u svoj krilu.

„Zašto uvek ti moraš da ideš prvi?“ Marin glas je zapitao.

„Jer sam veći od tebe,“ Bowen je odgovorio.

Kada je Lukae prošao kroz ogledalo sa Mari iza sebe, oči su im se raširile.

Mari je krenula ka Neomi, ali je Bowenova ruka zaustavila, pokazajući iza sebe. Kada je pregledao oblast i pomirisao vazduh, okrenuo se Conradu. „Ko je uradio ovo tvojoj ženi?“

„Demon,“ Conrad je odgovorio, promuklim glasom od vikanja. „Zove se Cadeon.“

„To kopile!“ Bowen je pukao, povukavši Mari pored sebe. „Trebao si me pustiti da ga razbijem u džungli!“

„Cade? O, Hekate, ne možeš biti ozbiljan!“ Mari je požurila Neomi.

„Dakle on je taj koji me je zvao. Moralo je biti nesreća.“

Neomi je slabo klimnula, iskašljavajući još krvi.

Conrad joj je stegao ruku malo snažno, izgledajući da se ljulja na ivici.

Marin pogled je sleteo na Neomin vrat. „Ujeo si je. Jesi li video njene uspomene?“

„Ne, bilo je pre par sati...“

„Onda kako si znao da me kontaktiraš kroz ogledalo?“

„Neomi mi je rekla posle...nakon što je..Prokletstvo, da li je važno? Samo popravi čaroliju vještice.“

„Žao mi je.“ Mari je zavtrela glavu tužno. „Ne mogu popraviti. Rekla sam Neomi o tome.“

„Izleči — ovo — telo.“

„To je samo školjka. Čak i kada bih mogla da je izlečim, bila bi ubijena iznova i iznova.“

„Ako je sve što ona treba pravo telo— naćiću odmah.“

'To je moj Conrad. Tako intezivan.'

„Uslovi za promenu tela su dugački," Mari je rekla. „Prvenstveno—telo mora biti donirano. Ne preuzeto.“

„Vrati njeno staro. Znao sam čarobnjake koji su mogli da ožive mesto, kreirajući telo od pramena kose.“ Očito je pokušavao jako, mučeći se da nađe prave reči. „Možeš da uradiš to sa Neomi," rekao je, njegov glas lomeći se na pomen njenog imena.

Mari je odgovorila, „Tako oni prave bezdušne zombije.“

Conrad je rekao, „Imamo dušu, čeka baš ovde.“ Kada je Neomi osetila da postaje manje svesna, on je mrmljao, „Ostani sa mnom Neomi. Molim te, bejbi.“

„Utelovati dušu nije nauka. To je umetnost, i biću izvan svojih veština, još ako moram da oživim njeno mrtvo telo takođe. Normalno vještica može da izleči telo u jednom koraku, pa da ubaci dušu u drugom. Sada ti hoćeš da ja uradim oba u isto vreme? Čak iako nikada nisam radila ni jedno?“

„Da— moraš!“ udahnuvši duboko da se iskontroliše, škripao je, „Demon snova me je označio. Mislim da kletva ima nešto sa njenom povredom. Desilo se pre nego je demon ubijen večeras.“

Marine oči su se suzile. „Misliš demon snova je oteo moj predmet da ti da noćnu moru? Moj tajni znak je bio svuda na njoj. I neka budala je to samo ignorisala?“

Bowen je stavio svoju ruku na njeno rame. „Možda nije video, Mari.“

„Svako uronjen u ovakvu magiju bi video. To me zaista nervira. Ja bih trebala biti najjača vještica i moja čarolija je postala vlasništvo u dve nedelje.“

'Misli...misli.'

Kontrola— nikada je Conrad nije trebao više; nikada nije bio u većoj opasnosti da je izgubi načisto.

'Čekaj...!' "Vještice, ako ne uradiš nešto u vezi ovoga, svi će misliti da mogu da izokrenu tvoju čaroliju kako žele. Ko će ti platiti za čarolije koje ne rade?"

MacRieve je zarežao, kada Mariketa rekla, „Misliš da ne vidim šta radiš? Nažalost, upalilo je.“

„Moraš da razmiliš o ovome!“ MacRieve je pukao.

Mariketa je dobacila uznemiren pogled Lykaeu, i rekla Conradu, „Vampiru, moraš da razumeš da nikada nisam radila ovo na ljudima. I drugi problem—ja čak ni nemam njeno telo. Moram da tražim lokaciju, opet dok radim sve ostalo!“

„Izbleđuje.“ Conrad je prošao prstima kroz njenu kosu. „Vreme nam ističe! Šta možemo da izgubimo?“

MacRieve je rekao, mogla bi da se vrati pogrešna.“

Conrad je susreo njegov pogled. „Uradiću šta je potrebno ako bude.“

„Nije samo to,“ Lykae je rekao. „Mari se može očarati ogledalom. Njene oči će spaliti sve što stane između nje i odraza, i ostaće zarobljena u večnom zanosu. Osećam se s tobom, vampiru, ali neću joj dozvoliti da rizikuje.“

„Sebastian ti je spasao život—i spasao te od neopisive sudbine. Duguješ mu.“

MacRieverov pogled je trepetao je preko Marikete i promenio boju sa žestokom emocijom. Očvrnuvši svoj izraz, okrenuo se ka Conradu. „Ne dug kao ovaj.“

Mariketa se okrenula ka Neomi na krevetu. „Da li bi želela ovo, dušo? Smrtni život?“

Kada je klimnula slabašno, Mariketa je stala i okrenula ka MacRieveru. Gledajući u nje, vještica je rekla, „Mislim da mogu da uradim ovo. Moram da probam. Mislim, pogledaj vampira.“

Neomi se onesvestila— Conrad je znao da je na ivici kada je MacRieve mrko pogledao.

„Ostajemo bez vremena,“ Conrad je režao.

Mariketa je povukla MacRievera u stranu. „Rekao si da kada se udam za tebe, nećeš stati na put mojoj karijeri. Ovo spektakularno staje na put moje karijere. Da li znaš koliko bi ovo dobro bilo za moju biografiju?“

„Takođe sam obećao tvojim roditeljima i tvom kovenu da te neću pustiti da se izgubiš u ogledalu ponovo. Nisi još spremna, curice! Još je rano posle...tog poslednjeg puta.“

„Bowen ovo je sedelo u meni od kad sam uradila čaroliju za Neomi. I ja znam da mrziš Conrada, ali on i njegov brat su spasili moj život. Zvao je mene za pomoć sa ovim. Ako spasim Neomi, biću u mogućnosti da platim dug.“ Uzela je njegovu ruku sa obe svoje. „Samo veruje u mene. Mogu to da uradim. Osećavam da mogu.“ Kada je stisnuo vilicu, znak poraza, ona se nasmejala. „Hoćeš li mi doneti rukavice za Veliku čaroliju?“

Mrmljajući na keltskom jeziku, vukao se nazad u ogledalo.

Dok je MacRieve bio odsutan, vještica je rekla Conradu, „Cena će biti visoka, vampiru. Trebaće mi deset miliona za ovo. Prihvatam nekretnine, kamenje ili polugu. Ili gomilu sertifikata iz dvadesetih koji su eksponencijalno potcenjena. I moraš se zakleti Lore da ćeš platiti, pošto nemamo vreme za ugovor.“

„Dogovoreno, deset miliona,“ odgovorio je lako. „Zaklinjem se Lore da ću platiti. Ali ti moraš obećati da ćeš čuvati tajnu. Ako demonu saznaju, oni će doći po nju ponovo.“

„Vezana sam plaćeničkim kodom da zadržim naše dogovore tajne,“ rekla je, ali je očito bila u mukama, boreći se da sakrije od svog demona prijatelja, demona koji je spasao život.

„Dobro onda. Za svaki slučaj, vještice, mislim da možeš ovo odratiti takođe.“

Njen izraz je postao strog. „Samo budi spremam da napraviš izbor Conrad, u slučaju da ne mogu.“

Još uvek mrzovoljan, MacRiever se vratio sa čudnim parom rukavica bez prstiju. Dlan je izgledao kao postavljen nekakvih presavijajućim ogledalom.

Kako ih je Mariketa stavila, duboko je udahnula čineći se da otresa uznemirenost. Rekla je Conradu, „Sviđa mi se Neomi— probala bih ovo i za polovinu te količine.“

„Volim Neomi— platio bih ti sve što bi sanjala.“

„O, vraga! Živi i uči, ha? Okej, jedna vampriova Nevesta vraćena iz groba.“ Udarila je dlanovima u rukavicama i protrljala jednu o drugu. „Hajde da vratimo zabavu na sahranu!“

40. Poglavlje

Mariketa se pogledala u ogledalu, naginjući svoju glavu. „Ovo je prvi put da sam se pogledala u ogledalu mesecima.“ Lykae je rekla, „Nije ni čudo što me voliš. Mogu li biti slađa?“

„Nećeš me šarmom omesti od mojih shvatanja, tako da ne muči se,“ MacRieve je rekao. „Povuci se nazad ako osetiš da nešto nije u redu. Razumeš li?“

Klimnula je. „U redu. Sada, trebaju mi dva ogledala sa obe strane mene, odmah.“

Conrad se povukao od Neomi. „Polomljena ogledala na ovom zidu su sve što ima.“

„Uzmi ih. Donesi ih meni.“

Polomio je veliki deo krhotinu sa zida u studiju. Krv iz njegovih prstiju je tekla ivicama dok je vukao polomljeni deo preko drvenog poda studija. „Da li će to poslužiti?“

Gledajući njegovu krv, rasejano je rekla, „Moraće. Donesi drugo.“

Ponovio je postupak. Kako je nastavila da gleda u krv, oči su joj se raširile u shvatanju, pre nego ih suzila na trag.

„Treba da počistim?“

Oklevala je dug trenutak. „Ostavi,“ konačno je rekla progutavši.

Conrad je zarežao, „Vještice, šta je?“

Okrenula je lice, kao u krivici. „Spremni smo.“

Kada je Mariketa bila skoro ograđena ogledalima, skupila je šake u pesnice i zatvorila oči. Kada ih je otvorila, njene oči su bile...ogledalo, svetlucajući i odrazavajući sve što je pogledala. Šaka joj se otvorila i svetlo se probilo iz jedne od njenih rukavica.

Conrad je požurio Neomi, ali je ona bleдела. Što je Neomino telo bleđelo više, svetlo na vešticinoj rukavici je svetelo jače.

Kada su Mariketina stopala prestala da dodiruju zemlju, jezik koji ni Conrad nije razumeo počeo je da se preliva iz njenih usta, ali je mogao

osetiti da su njene reči pune moći. Sa jednom rukom napravila je pesnicu oko svetla, kao da fizički hvata Neominu dušu.

„Sada će nestati,” Mariketa mu je rekla, ne skidajući pogled sa ogledala.

Kada je Neomina ruka nestala iz njegove, ludilo je zapretilo. Njen mantil, spavaćica i prsten koji joj je dao su ostali na krevetu. Teško je progutao. 'Ostani pribran.'

Pogledao je prsten, odlučan da je vidi da ga ponovo nosi.

„Našla sam njen grob.” Vještica je pokazala kažiprstom druge ruke i počela da meša. „Začinjem telo.” Ponovo i ponovo, ona je vrtela prstom, izgledajući da nailazi na otpor. Čarolija je počela da se gubi. Ostala je bez daha, blizu onesveščivanju.

„Ti to možeš, Mariketa.” Conrad je progutao. „Dovedi mi moju Neomi nazad...”

Svetlo u njenoj ruci je postalo još jače. Vazduh je postao teži, zlokoban. Kao da su uzrujan tenzijom, stvorenja su počela da trepere po zidovima okolo njih.

MacRiever je virio oko sebe. „Ovo se ne oseća u redu. Kao da radim nešto što ne bi nikada trebali!”

„Ućuti, MacRieve,” Coran je puknuo, mislio je da je osenio istu atmosferu, pretnju, kao da su izazivali moć mnogo veću od njih— i možda će biti slomljeni zbog drskosti.

Počela je pevati ponovo.

'Svetlo je raslo, raslo...' Pružila je ruke, izgledalo je da puni čaroliju sa još više magije. Kuća je počela da se tresu.

„Moram da...se probijem. Moram da ostarim...”

'Ostari?'

Još više nerazumljivog pevanja, glasnije i glasnije, dok nije počela da vrišti reči. Prozori na studiju su se polomili. Papiri leteli u oluji. „Bowen, ja..gubim !”

„Mariketa!” Sa urlikom, MacRieve se bacio za nju, pokušavajući da je povuče od ogledala. Ali Lykae nije mogao da pomeri malu ženu od ogledala.

Srebrni pogled u njenim očima se zatamnio, kao da je mastilo uplivalo unutra. Počeli su da se prestvaraju u crno. „Ovo je loše!” plakala je.

„Ne, Mari, nemoj to da radiš!“ Rukom je prekrpio njene oči, ali koža na njegovoj ruci je počela da gori u dve rupe.

„O, Hekate, ne!“ vrištala je.

Svetlo u njenim rukama je eksplodiralo kao bomba, tako intenzivno da je na kratko zaslepelo Conrada. „Šta je to bilo?“ on je vikao. „Šta se dešava?“

Mariketa je dahtala. „Neomi...otelovljena.“

Trzao je glavom okolo. „Gde je? Reci mi!“

„Imam problem! To—“ Njeno telo se streslo, nepokretno. Gledala je netrepćući u ogledalo.

„O Bože, ne opet Mari!“ MacRieve je koristio svoju drugu ruku da zaštiti oči, dok se dve pušće rupe nisu pojavile i na njoj. Pokušao ju je zgrabiti ponovo, ali čak i sa svojom snagom nije je uspeo pomeriti sa mesta.

„Šta je problem, vještice? Gde je Neomi?“ Conrad je pomahnitao da je vidi. „Gde je otelovljena?“ Krivio je Mariketu. „Probudi svoju vješticu, MacRieve!“

Lykae je virio preko svog ramena, odgoljavajući očnjake. „Pazi na svoj korak, vampiru. Za dah sam od pretvaranja.“

„Kako da nađem Neomi? Polomi prokleta ogledalo!“

„Nema šanse— može da je ubije.“

„Stavi nešto veće ispred nje!“ Conrad je rekao, mučeći se da se kontroliše.

„Zapali sve svakako!“

„Koliko dugo može biti ovakva?“

„Jebeno zauvek, vampiru!“ MacRieve je režao, šarenice su mu postajale ledeno plave, zver trepereći preko njegove forme. Ako se Lykae pretvori zbog svoje družice koja je u opasnosti, čak ni Conrad ne može da ga porazi. „Kao što sam ti krvavo rekao!“

Hodajući tamo-amo Conrad je zabio prste kroz kosu. „Isuse, ne znam gde je Neomi!“

Sanjao je da je zadržan dalje od njega, bez obzira koliko jako se trudi da joj priđe. Noćne more počinju...zarobljena u mraku? Uhvatio se za čelo.

Bila je zarobljena negde baš sada. I to je razlog što vještica nije vratila Neomi njemu. Ali gde, dovraga, može biti?

'Čekaj.' Ako je veštica bila u mogućnosti da oživi Neomino telo i stavi njenu dušu u njega, ali onda je bila ometena...

Odgovor ga je udario.

„O Bože, znam gde je!” Ali nije mogao da se transportuje do nje jer nikada nije bio tamo. „Treba mi auto!” MacRieve i veštica su došli kroz ogledalo. Nikolai je odvezao svoj nedeljama pre.

Lykae ga je ignorisao, uvijajući prste ispod vešticine brade. „Mari ljubavi, ovo će boleti kao sam pakao.” Uzeo je dubok uzdah. I onda je zakoračio ispred njenog pogleda.

Koža na njegovom torzu je počela da se topi kao da je zapaljena laserom, ali je stegao svoje zube, i prihvatio bol. „Devojčice,” malo se izmakao, „posle ovoga ćemo imati razgovor.”

'Gde sam ja?'

Neomi se probudila u mokrom, zatvorenom prostoru, trepćući u tami. Nije osećala bol u svom telu, ni malo. Rana joj je totalno zarasla. Mari je uspela! Ali gde su svi? Zašto je Neomi bila sama?

Užasna sumnja je probala da se zadrži u njenom umu, ali se ona borila. Njen dah je bio hrapav, zvučeci jako glasno.

Kada joj je vrtoglavica prošla, ustala je i udarila glavu.

„Neeeeee,” zastenjala je, ježivši se. „Nije moguće.” Suze su počele da idu iz njenih očiju. 'Mere de Dieu...Ne može se ovo dešavati!'

Bila je svom kovčegu, koji je bio u French Society grobnici u St.Louis groblju #1. Najmanje trideset drugih kovčega leži ovde.

'Conrad će doći po mene. Nekako će me naći...'

Ali čini se da sati prolaze. Udišući težak vazduh, borila se da ne misli na sva tela koja je okružuju.

Ni jedna njena kost nije bila u kovčegu— kao da ih je spojila u jedno. Bila je otelovljena., što znači da je bila živa ponovo.

Neomino telo je poraslo samo da bi umrlo....

Onda su insekti došli.

Vrištala je. Vrištala je histerično dok smrdljiv vazduh nije postao oskudan.

41. Poglavlje

„Jebi ga!“ Conrad se razdrao u nebo. Nije imao auto, i nije imao pojma kako doći do nje.

Nije se mogao transportovati do nje. Nikada nije bio na groblju u New Orleansu.

Valkyrie sedište je bilo blizu Elancorta. Mogao bi da pretrči razdaljinu i ukrade auto. 'Ne znam gde da vozim.'

Conrad je retko dopustao sebi da pita za pomoć— ali sada je morao, i samo mu jedna osoba pala na pamet.

Nikolai. Conrad je još uvek bio Wroth, i trebala mu je bratovljeva pomoć— brat koji je bio zaključan u Kristofferovom zatvoru....

Transportovao se na Mount Oblak. Iako je bio dan, dvorac je bio zamagljen.

„Nikolai?“ urlao je idući po senovitim hodnicima. Glas mu je odjekivao, prizivajući dvorsku stražu.

Grupa vojnika je bila u prednosti u odnosu na njega, mačevi spremni nema sumnje da je ludi, crvenooki vampir bio u gubitku u Forbearer zgradi.

Conrad je prihvatio njihove udarce, dokopavajući se njihovih oružja sa krvavim rukama bacajući ih. Spuštajući se još dublje u hodnike dvorca, okretao je vratove, lomio ih ali nije ubijao besmrtnih vojnika.

„Nikolai!“ vikao je ponovo.

„Conrad?“

Conrad je pratio zvuk do velike ćelije. Unutra, iza debelih rešetki, bila su njegova tri brata.

Gledali su ga zbunjeno. Conrad je znao kako izgleda. Imao je krv na licu i telu, duboke i otvorene rane svuda na sebi, i lice izudarano od tih demona.

„Šta koji đavo radiš ovde?“ Nikolai je zahtevao. „I čija je to krv?“

Conrad je gledao rešetke ćelije. 'Prepreke.' „Nemam vremena za ispitivanje.“

Murdoch je rekao, „Moraš da ideš— ubiće te ako te nađu ovde.“

Grubo im se nasmejao. „Izazivam da urade oba.“ Uhvatio je rešetke. 'Moram da dođem do nje...' Škripajući zubima, počeo je da ih rasteže.

„Ovi su zaštićeni kao što tvoji lanci bili," Sebastin je rekao. „Drvo, metal i kamen okoliko su ojačani. Nema šanse da--„

Conrad ih je savio, zapravo lomeći metal.

„Moj Bože," Nikolai je promrljao.

„Trebam vašu pomoć da nađem svoju Nevestu!" Povukao je olupinu rešetki. „Nisam ljut...ali treba mi da me transportujete na svako groblje u New Orleans. Da li znate gde su?"

Nikolai je zjapeo. „Tvoja...Nevesta?"

„Njegovo srce kuca," Murdoch je rekao.

„Da li znate gde su ili ne?" Conrad je vikao.

Nikolai je sporo klimnuo. „Znam sva groblja. Myst i ja lovimo zle duhove tamo.“

„Conrad smiri se..."

„Zajebi smirenost Nikolai!" Odjednom Conrad je osetio veliku moć iza sebe.

„Pa to je dakle Conrad Wroth," Kristoff je rekao.

Bez okretanja Conrad se podrugljivo nasmejao, „Prokleti Rus. Šta hoćeš?"

„Znao sam da se Worth generalno ne ulizuju kralju, ali malo poštovanja..."

Conrad se suočio sa prirodno rođenim vampirom, okruženim kraljevskim obezbeđenjem.

„Uzeo si sve moje dvorsko obezbeđenje. Nekada Horde bataljon nije uspeo. Nisu mi rekli da si ovako jak." Kristoff je rekao opuštenim glasom. Njegove svetle oči su bile bezizražajne, ali je on bio proračunljiv. Conrad je mogao osetiti— i verovao je da zna šta Kristoff želi.

„A opet, prokrvario si.“

„Nemam vremena za ovo!" Conrad je pukao. „Ubiću te samo da prestaneš da govoriš.“

Njegovi čuvari se napeli, ruku na svojim mačevima. „Ubiti me? Ti ne bi znao svoju Nevestu bez mene, bez tvoje braće. Bio si mrtav trista godina.

„To sam shvatio i sam!”

Nikolaiju je Kristoff rekao, „Sklonio je čuvare bez da je ubio i jednog—kao da je hteo da se dokaže. Bio su pravu. Conrad nije izgubljen. On je...nekoliko stvari, ali nije ne otkupljiv. I mogu se složiti kada pogrešim. Mada si trebao doći kod mene umesto da namerno kršiš naše zakone.”

Nikolai je slegnuo ramenima. „Nisam mogao da rizikujem i kažeš ne. On je moj brat.” rekao je, kao da to sve objašnjava.

Kristoff se okrenuo Conradu. „Obećaj mi odanost, i postanite moji saveznici. Ili se bijemo.”

Nije bilo vremena za borbu. „Zaklinjem se....da neću nikada dirati tebe ili tvoju vojsku.”

Kristoff ga je posmatrao, a onda rekao, „Poslužiće za sada.” Braći je dodao, „Uzmite slobodan vikend. I recite svojim Nevestama da prestanu sa zaverama.”

Kada su kralj i njegovi ljudi otišli, Nikolai je rekao, „Conrade moraš mi reći šta se desilo da bih ti mogao pomoći. Ko je tvoja Nevesta?”

Conrad je užurbano rekao, „Neomi, ta prelepa mala balerina. Volim je. Tako jako da boli. Moram da je nađem.”

„Zašto misliš da moraš da ideš na groblje da je nađeš?”

„Bila je duh, onaj što sam ti rekao. Ali ne više. Noćas je ponovo umrla i možda je oživljena—ili otelovljena, jebi ga ako znam razliku—ali vještica, vukodlak i ja smo izgubili njeno telo. Jedno od tela. Ili ga ja ne mogu naći. Ići ću na svako proketo groblje u gradu i oslušivati otkucaje srce.”

Sebastian je podigao obrve i rekao, „Opet ta stvar o duhu,” baš kada je Murdoch promrmljao, „Con je zaista izgubljen.”

Conrad je puknuo zubima ispred njih. „Ovo se desilo!”

„Ne znam kakvom se ishodu nadam,” Sebastian je rekao. „Conrad je ili nepopravljivo ljut, ili je njegova Nevesta duh izvan tela koje je izgubljeno. Izgleda kao gubitak-gubitak.”

„On je uvek radio stvari drugačije,“ Murdoch je rekao, smelo udarajući Conrada u leđa. „Voleo bih da ostanem, ali imam obaveze koje su nedelju u kašnjenju. Srećno Con.“ Transportovao se.

„Nikolai, imaš li ovo?“ Sebastian je pitao. „Moram da se pobrinem da Valkyre stoje dole.“

Conrad se okrenuo Nikolaiu, mučeći se da smiri glas. Želeo je da udari pesnicom zid iz frustracije, da viče u plafon od muke. Njegova mala Nevesta je bila u mraku... je li bila uplašena? Ugušio je jezu.

Da stigne do Neomi mora da ih ubedi da nije izgubio pamet. „Znam da zvuči ludo. Ali ja.. ja te molim da mi veruješ. Samo...samo me odvedi do groblja.“

Sebastian je rekao, „Ne mislim da je on ikada molio za bilo šta.“

Conrad se počeošao za čelo. „Nikolai, molim te, ona će biti“ — promukao glas mu je pukao od emocije — „biće.. uplašena.“

Nikolai je konačno rekao, „Idi Sebastian. Reci Myst da ću se vratiti posle ovoga.“

Kada je Sebastian otišao, Conrad je pitao, „Veruješ mi?“

„Ja..ne verujem.“ Nikolai je prošao rukom preko zadnje strane vrata. „Ne znam da li mogu prihvatiti sve što kažeš.“

„Onda zašto?“

„Iz bilo kog razloga ovo ti jako treba, i došao si kod mene za to.“ Nikolai je bio ozbiljan. „I jer sam još uvek tvoj prokleti brat.“

41. Poglavlje

St.Louis Cemetery #1,
New Orleans.

Na trećem groblju na koje su došli, grobovi su videli bolje dane. Mnogi su bili oštećeni od oluje, sa smrvljenim betonom i zarđalom ogradom. Oznake su bile izlizane.

Kiša je padala; bilo je mnogo posle ponoći. I još nasumični lavirint grobova je bio zauzet.

Pijani putujući duhovi zaštitnici se smejali grubo dok su pušili jeftine cigarete i pisali XS na visoke grobove.

Nikolai je mrmljao, „To čak ni nije Marie Laveau grob. Mada je Myst rekla da sveštenice budu izbačeni.“

Conrad se razvikao na grupu. „Ostavi nas!“

Posle trenutka ćutanja, turisti su se pokazali na mokrom šljunku i pobjegli.

Kada se mesto ispraznilo, Nikolai je rekao, „Conrad moraš biti pripremljen za mogućnost da ne nađeš šta tražiš. Ili možda nađeš njen grob samo da saznaš da je ta žena....ono što je jednom bila.“

'Njeni ostaci.' Conrad je zatresao glavom jako. „Razumem,“ rekao je, onda se umirio, zadržavajući svoj dah da osluškuje za Neomi, želeći da smiri svoje srce od jakog lupanja. Nepregnuto je slušao cvrčke i udaljeni saobraćaj—

Okrenuo je glavu ulevo. 'Tamo.' Najslabiji ritam. „Čujem je!“

„Kako možeš biti tako siguran da je ona?“ Nikolai je pitao.

„Znam njeno srce.“ Oslonio se na zvuk, pratio do velike, izbeljene grobnice, bila je najmanje sedam spratova visoko. Užas je rastao u njegovim venama kao led. Je li stvarno ovde? U jednom od mnogih kovčega? Koliko je uplašena. 'Sanjao sam da se guši u svom strahu...'

Ne! 'Ne mogu da mislim na to, moram da zadržim koncentraciju.'

Određio je da zvuk dolazi iz trećeg sprata. Mermerna ploča je bila uništena da se jedva čitalo sa nje.

Pogutavči glasno, Conrad je udario mermer mrveći ga. Unutra je bio mali crn kovčeg. Izvukao ga van na šljunak.

„Conrad!“ Nikolai ga potapšao po leđima. „Samo budi pripremljen.“

Conrad je klimnuo, i otvorio poklopac...

„Neomi!“ razdrao se.

Njene oči su bile zatvorene, telo mirno kao da je mrtva. Ostaci trule čipke i trake su bili rasuti svuda na njenom golom telu. Prašina je bila na njenom licu i dugoj kosi. Sa uzvikom Conrad je izvadio, privijajući je na svoje grudi.

„Moj Bože,“ Nikolai je uzdahnuo. „Ti nisi....je li tvoja žena živa?“

„Neomi, reci mi nešto!“ Ništa. Conrad je prešao pozadinom ruke preko njenog lica. Nema odgovora. Zašto? Udaljio je od sebe. Izgledala je savršeno oformena. Koža joj je bila topla i rumena. Gurkajući je u svojim rukama, rekao je, „Molim te bejbi, bilo šta,“

Njene oči su se trepereći otvorile. 'Tako plave.

Nakašljala se, dahtajući, "...znala da ćeš me naći." I onda je počela da plače.

Skretajući pogled, Nikolai je dodao Conradu svoju jaknu da je omota oko nje. Jednom kada ju pokrio, Conrad je uhvatio za glavu i naslonio jako na svoje grudi, ali nije je mogao pustiti.

Drhteći na njemu, šapnula je, "Ja- ja sam znala da ćeš doći po mene Conrad."

"Uvek, koeri, uvek," promrljao je, nežno je ljuljajući. "Moja hrabra, hrabra devojka."

Onda je video Nikolaiev zapanjen pogled. „Moja osveta više ne vredi.“ Glas mu se slomio. „Imaš moju zahvalnost, brate.“

„Žao mi je što sam sumnjao,“ Nikolai je rekao iskreno. Onda je pitao, „Ali da li si nazvao svoju ženu *mamac*? To je nežnost za tebe, Conrad?“ Na Conradov zapanjen izgled, podigao je svoje ruke. „Nije moja stvar.“ Neomi je rekao, „Dobrodošla u porodicu.“ I onda se transportovao.

Conrad ju odveo odatle, transportovao ih je direktno u njihovo kupatilo u Elancourt. Bez puštanja ni na sekundu, napunio je kadu i spustio u toplu vodu.

Prala je prašinu sa svoje kože i kose, sedela je ošamućenih očiju i dalje plačući.

„Da li si se utoplila?“ Klimnula je. „Neomi, jesi li...povređena?“

„N-ne, samo potrešena. Ne mogu da prestanem da plačem.“

„Ovo me ubija, koeri. Kaži mi šta da uradim da ti pomognem.“

„Žao mi je. Samo...čak i što sam znala da ćeš me naći, biti u kovčegu tamo je bilo....teško.“

Stavio joj je kosu iza uha. „Znam da je bilo zastrašujuće.“

Namrštila se. „Je l' ono Nikolai bio sa tobom?“ Kada je klimnuo, nastavila je, „Kako se oslobodio?“

„Ja sam...ih izvukao.“

„Jesi li išao sam?“

Kada je on potvrdno klimnuo, ona je uzdahnula. „Jesi li bio povređen? Nisam te čak ni pregledala.“

„Ne uopšte,“ rekao je, zadovoljan što postaje sve više življa.

„Šta si mislio?“

„Trebala mi je Nikolaieva pomoć da te nađem. Uradio bih bilo šta da dođem do tebe.“

„Poželeo mi je dobrodošlicu u porodicu. Jesi mu rekao da ćemo se uzeti?“ Njene velike plave oči su svetluckale sa suzama. „Jer ako ponuda još važi...“

Conrad je izdahnua. „Možemo da pričamo o tome kasnije. Kada se budeš osećala bolje.“

„Š-šta hoćeš da kažeš?“ Neomi je pitala, počevši još jače da plače.

„Slušaj me—ššš ljubavi.“ Zvučao je kao da ga je mučila. „Sve ovo je moja greška. Demoni će nastaviti da dolaze. Ako saznaju da si živa, neće nikada stati.“

Olakšanje ju je preplavilo i plakanje se smirilo. Ako je to sve o čemu se brinuo... „Onda me zadrži sigurnu. Nikada neću napustiti imanje bez tebe. Naučila sam svoju lekciju. Ostaću unutar zaštite.“

„Ne mogu to da uradim Neomi. Ja...volim te. Mnogo, da bih te video povređenu opet.“

Rekao je da je voli. Brzo je shvatila da se nije plašila da čuje te reči, sinulo joj je da je zaista bila ponovo rođena.

'Bićemo zajedno...'

„I ti bi mogla...mogla bi biti mnogo bolje bez mene,” Conrad je nastavio, nemajući pojma da je ovo bilo dobro kao i sama ideja. „Imaš čitav život ispred sebe— zašto bih ja bio taj da upadne u njega?”

„Bolje? I šta tačno nije u redu sa čovekom kojeg volim?”

„Čovek kojeg voliš,” pomrmljao je, očigledno uživajući da čuje to. Ali se onda činilo da forsira sebe da objasni, „Ja nikada neću izaći na sunce sa tobom, ili podeliti obrok. Kapsliga i drugi neprijatelji će nastaviti da šalju ubice. I ja još uvek nisam sto posto...u redu u glavi.”

Pridigla se na kolena iz vode i položila svoje ruke na strane njegovog lica. „Volim svoju bledu kožu i nikada ne delim jelo svakako. I bićemo spremni za Kapsligu. Što se tvog uma tiče, bićeš bolje svakog dana kao što si bio.”

„Ujeo sam te za vrat. Mogao sam te ubiti.”

„Ali me nisi povredio. Conrad, volela sam to.”

„Pa zašto si bila onako ljuta?”

„Zato što mi je Nix rekla da dan kada neko sazna kako sam došla nazad, biće dan kada ću umreti. Nisam mogla da ti kažem. Želela sam tako jako! Mislila sam da ćeš možda saznati preko mojih uspomena. Mislila sam da ću biti prokleta i umreti pre.”

Spustio je svoje čelo na njeno. „Neomi nisam imao pojma.”

„Sada, pusti me da ti vidim ruku.” Kada se namrštitio, rekla je, „Obećao si da, čim se oznaka izleči, učinićeš me svojom ženom.”

Povukao se unazad. „Ali to je bilo pre nego što si...umrla. Ponovo.”

„Ne znači ništa.” Otkopčala mu je košulju drhtećih prstiju. „Zar Wroth ne održi svoje obećanje uvek?”

Kada je ostao bez košulje, počela je skidati zavoj. Progutao je, baš pre nego je otkrila.... glatka, izlečena koža.

Izdahnuo je, braneći se. „Neomi, oženiću te u najskorijoj prilici ako prihvatiš. Ne želim nikada biti odvojen od tebe opet.”

„Čak i ako sam običan smrtnik?”

„Želim te uz sebe zauvek. Naćiću način da te zadržim uz sebe- to moraš znati.” Izvukao je prsten iz džepa pantalona.

Dala mu je sladak osmeh kada je videla. „Ja tako volim taj prsten.“ Kako ga stavio na njen prst ponovo, rekla je, „I volim čoveka kojim me veže njim. Da li znaš koliko je bilo teško da ti ga vratim na baletu?“

„Otprilike teško kao što je bilo da ga prihvatim nazad?“

„Tako mi je žao, mon coeur. Nisam imala izbora. Kako sam mogla obećati budućnost koju nisam imala? Ali sada mogu ponosno da kažem da ću se udati za tebe.“

„Neomi, čak i da ne postoji ništa što bi nas razvojilo, ja..Ja se plašim da te razočaram. Uradiću pogrešne stvari ili ti povrediti osećanja. Ovo neće proći preko noći—samo znaj da ću pokušavati.“

„To je sve što želim.“ Namrštila se. „Zapravo, to nije sve. Želim da živimo ovde Conrad. Želiš li ti to? Možemo li da kupimo Elancourt od tvog brata?“

„Kupiću ti imanje koje god želiš. Jesi li sigurna da želiš biti ovde? Bila si ubijena ovde—kako nećeš biti konstantno podsećana na to?“

„Bila sam ovde osamdeset godina. Navikla sam. Uostalom, da nisam bila ubijena, ne bih imala tebe. Rekao si da bi pomogao Rusima uronuti mač da bi bio sa mnom—ja bih trčala na Lousov nož za šansu da budem sa tobom.“

Obrve su mu se spojile, intenzivnost njegove emocije je bila blizu ključanja. Onda ju je poljubio, vrelom posesivnošću. Kada su se zadihani razdvojili, škripitao je, „Ostaćemo. Ali samo ako mogu da vratim mesto u život za tebe.“

„Zašto da ne?“ Uzdahnula je, pomerajući njegovu kosu sa čela. „Uradi si sa njegovom ljubavnicom.“

Zvuk lomljave se čuo stepenicama. Neomi je uzdahnula. „Je l' to Bowen? Oni su još ovde?“

„O Isuse, vještica!“ Conrad je rekao. „Bila je zaludena.“

„Odvedi me njoj Conrad!“ Pomogao joj je da se osuši i obuče mantil, onda je transportovao u studio.

Našli su Bowena kako privija Mari na grudi. Bio je prekriven krvlju i otvorenim ranama svuda preko tela, dok je Mari bila bleđa i ošamućena.

„Funkcionisalo je?“ Bowen je pitao Conrada, ali je njegova pažnja bila usmerena na vješticu u njegovim rukama.

„Da, i imaš našu zahvalnost—“

„Vodim devojkju kod kuće.“ Rekao je Mari, „I od sad si na neodređenom odustvu.“

Mari je slabašno klimnula. „Nikada više neću gledati ogledalo. Nikada.“

Kada je Bowen stajao, noseći Mari u staklo, pogledala je iza sebe u njegovim rukama, zamišljenog izraza. Pre nego su nestali, Mari je stavila kažiprst preko svojih usana, upozoravajući Neomi.

‘Šta to znači?’ Neomine obrve su se spojile.

I onda su nestali, ostavljajući neslomljeno staklo iza. Kako je Neomi pogledala u ogledalo, njen odraz je bljesnuo u njeno sablastno lice i nazad.

43. Poglavlje

Nedelje posle njenog otelotvorenja bi bili najsrećniji u Neominom životu.

'Ako ne zbog činjenice da sam se vratila pogrešna,' mislila je dok je pomerala kosu sa Conradovog čela dok je spavao...

Ubrzo nakon njenog povratka, venčali su se bez galame. U početku, bila je slaba od događaja te turbulentne noći, ali čim se oporavila Conrad je uzeo Lore službenika da odradi jednostavnu ceremoniju na Elancouru.

Osetila se krivom udajući se za Conrada bez da mu otkrije svoje sumnje. Posebno kada je saznala da je Bowen jedva uspeo da izvuče Mari iz stakla. Čarolija je nekako pošla naopako.

Neomi je mogla osetiti. Bila je promenjena.

Nastavila je svoju naviku da spava preko dana, ali je sada trebala samo četiri sata. Mogla je ostaviti i uzeti hranu, ipak Conrad je naučio njena omiljena jela i izazivao je sa delicijama iz svih strana sveta.

Probala je da pozove Mari, ali joj je rečeno da su Bowen i ona na ostrvu na plaži Belize ili tako negde fantastično.

Iako je Neomi žudela da kaže svoju novu tajnu Conradu, nije htela da ga zabrinjava— ovo je bilo najbolje što je uradio. Bio je tako uzbuđen, praveći planove za njih, nestrpljiv da počnu zajednički život. Već je počeo da restaurira Elancourt, i bio je srećan, jednostavno zadovoljan ono što je zamislio da budućnost donosi.

Ipak kada je Neomi zarasla rana od male posekotine u manje od sat, bila je zbunjena da je načela temu. „Ja sam zabrinuta Conrad. Nekada mislim..da nisam ljudsko biće,” rekla mu je.

„Naravno da jesi,” rekao je uzimajući je u ruke i vrteći u krug dok nije počela da se smeje. „Šta drugo možeš biti?”

Jutro posle otelovljenja, Neomi je probudio zvuk zakucavanja. Conrad je uzeo zadatak restauracije Elancourta veoma ozbiljno. Ali kada je bila

na dobrom putu oporavka, njegovi radovi su bili otežani jer je ona nalazila njegovo znojno telo veoma neodoljivo.

Kada god je naišla na njega bez majice i njegovi mišići vrući i sjajni, morala ga je imati. „Vraćam se u normalu,“ rekla mu je. „I normala za mene je veoma požudna.“ On je izjasnio sebe „veoma željno tebi na usluzi.“

Jednog dana ga je našla u studiju, ali nije mislila da je čuo. Gledala bi ga sa ponosom i željom toliko jakom da je drhtala.

Nežno je uljao baletsku šipku od mahagonija, rekao je, „Videću te da plešeš ovde.“ Glas mu je bio hrapav, kao da je već zamišljao. „Gledaću te satima, a onda okusiti tvoju vlažnu kožu.“

Nisu čak ni pokušali da se približe krevetu...

Njegova pažnja ju je naterala da želi da pleše ponovo, da koristi studio kao da nikada nije bila u mogućnosti. Jednom kada postane jača, počće da vežba ponovo, njena ljubav za baletom je postala jača vremenom.

Neomi ne bi mogla nikada zaigrati na sceni ponovo, ali je odlučila da otvori Lore školu baleta. Nije postojala ni jedna, i bila bi slomljenog srca da toliko Lore dece — sa svojim rogovima i krilima i sirenskim kricima — ne može da prisustvuju ljudskim časovima.

Kada je pitala Conrada šta misli o ideji Neomi Wroth škola plesa, rekao je, „Ako te čini srećnom, onda upiši svako Lore štene koje je želi da nosi pink.“ Češajući glavu, dodao je, „Mada moram da smislim kako da povećam studio...“

Conrad se promeškoltio — ali ne zbog košmara. Okrenuvši se ka njoj, pomazila mu obraz prstima, i ona je nastavio da spava dubokim snom. Košmari su bili retki ovih dana.

Bio je preplašen da uzme njenu krv ponovo, taj jedan ugriz je već stavio njene uspomene u njegov um. Neomi se plašila da će ga njene poslati preko granice, lomeći branu. Iako se činilo da mu zapravo pomažu. „Sanjao sam muziku i smeh i toplotu,“ rekao joj je. „To je...umirujuće je biti u tvojim uspomenama. Budan sam sa tobom. A dok spavam sam sa tobom. Sviđa mi se ovo.“

Znala je da nije još izlečen. Treba vremena. Želela je da ima više vremena sa njim. Dobijajući novu šansu za život smrtnika, postala je željna za besmrtnošću.

Život je imao mnogo obećanja...

Izuzev toga da nije imala pojma šta je.

Nekada kada bi pogledala u ogledalo, ili kada bi uhvatila odraz u prozoru, videla je odsjaj svog duha. Senke oko njenih očiju i ispod njenih jagodica bi se pojavile na blic.

Noćni vid joj je bio besprekoran kao kada je bila duh, i kada je spavala sanjala je da pluta i pomera stvari mislima.

Ove zore, Neomi se probudila sa laticom ruže na njenom dlanu...

Nix je posetila Neomi nekoliko puta. Svaki put, ta Valkyrie je grubo proučavala Neomi tim zlatnim očima, izgledajući zadivljena. Baš juče je Nix došla u Elancourt i ništa nije pričala, samo je gledala u nju.

„Nix, šta sam ja?“ Neomi je konačno upitala.

„Komplikovana?“

„Vratila sam se pogrešna, zar ne?“

Nix je uzdahnula. „Ne mogu da dobijem osećaj o tebi nikako.“

Neomi nije imala osećaja ni sebe same. Nije se osećala kako se osećala dok je bila ljudsko biće—ili dok je bila duh.

'Čudno ne stigne da opiše ovaj sastanak.'

„Sedi. Molim te,“ Nikolai reče, pokazujući na jedno od stolica ispred svog kancelarijskog stola. Sebastian je zauzeo drugu.

Conrad se trasirao u Blachmount dvorac, Nikolaieva kuća, da se sastane sa braćom—na Neomino insistiranje. Bio je dan u New Orleans, i želela je da odspava ovog popodneva, tako je on mislio da ode i završi sa ovim.

Njegova braća su imala pitanja o prošlosti—i Conrad je želeo da zvanično kupi Elancourt od Nikolaia.

Sa čvorom napetosti u vratu, Conrad je bezvoljno seo. Bio je već na ivici zbog ostavljanja Neomi prvi put posle njenog povratka, ali biti opet ovde je napravilo da njegova uznemirenost poraste.

„Mislio sam da ćete sva trojica biti ovde,“ Conrad je rekao. „Gde je Murdoch?“ Najradije bi ostavio ovu napetu atmosferu.

„Nestao u akciji,“ Nikolai je odgovorio. „Mi pretpostavljamo da se radi o 'tajnoj' Nevesti. Mislim da prvi put u svom životu, ima muke sa ženom.“

„Možda mu uradi nešto dobro,” Sebastian je rekao, a onda upitao Conrada, „Zar se čini nestvarnim biti opet ovde?”

Klimnuo je. Ovaj dvorac je gde su Conrad i većina njegove porodice umrli. Njegove mlađe sestre su plakale ovde dok su umirale jedna po jedna. Blachmount je mesto gde je Conrad rođen i odrastao—i gde je vraćen iz smrti.

Tristo godina je Conrad mrzeo Nikolaia za odliku koju je doneo te kobne večeri. Sada je bio dužan njemu zbog Neomi. Bez Nikolaievog izbora i Murdochove odlučnosti, nikada ne bi upoznao svoju Nevestu. Nikada je ne bi video kako se sprema sa krevet, češljajući svoju dugu kosu.

Baš je juče pomisli, 'Moja Nevesta po sudbini, moja žena po izboru...'

„I ja sam se osećao isto prvi put kad sam se vratio,” Sebastian je rekao.

Nikolai se narugao. „Ne, nisi — bio si previše zauzet udarajući me.”

„Onda drugi put.”

Neprijatna tišina je usledila. Conrad je gledao okolo po obročenoj radnoj sobi. Nikolai je uradao olovkom po stolu. Sebastian je mrdao nogom.

Naposletku, Nikolai je ustao sa stolice, „Imam nešto tvoje.” Uzeo je datoteku iz ormara, dajući Conradu. Unutra su bili papiri za Elancourt i ugovor o prenosu.

„Prepisao sam imanje na tebe i tvoju Nevestu, u noći kada si je vratio.”

Conradova uznemirenost je još više narasla. „Mogu da ti platim.”

„Tehnički je Neomino svakako, zar ne? Smatraj to poklonom za venčanje.”

Conrad je mrzeo da se oseća dužnim. „Čekaj.” Transportova se u Elancour. Tamo je proverio Neomi, povukao ćebe naviše i poljubio. Onda je uzeo bocu viskija iz sanduka. Ona je predložila da ponese jednu, ali je Conrad grubo odbio. Sada se vratio u Blachmount i dao Nikolaiu.

Nikolai je obrisao etiketu. „Moj Bože, ovo je....ovo je....”

„Dobro kao što zamišljaš,” Conrad je dovršio za njega.

Sebastian nije trošio vreme, ustajući za malo viskija sa stola. „Onda prestani buljati u bocu i hajde da pijemo!”

I jesu. Dva sata kasnije, Conrad je shvatio da pričanje sa braćom, sa približno dvadeset hiljada dolara vrednim viskijem u svom stomaku, i nije tako čudno.

Kada su Nikolai i Sebastian želeli da znaju šta se dešavalo Conradu u poslednjih tristo godina, ispričao im je. Kada su pitali o Neomi, osećao se ponosnim da priča ženina dostignuća. „Nikada niste videli ženu da pleše kao ona. I sama je kupila to imanje—neudata žena u svojim dvadesetima.“ Čak i njemu samom, ton mu je zvučao zadivljeno.

„Lanci, droge i nasilje nisu mogli da kontrolišu Conrada,“ Nikolai je započeo zabavljenim tonom, „ali malena balerina ga je pripitomila sa lakoćom.“

„Šta ćeš uraditi po pitanje njene smrtnosti?“ Sebastian je pitao.

„Naći način da je napravim besmrtnom.“ Kada su mu dali nesiguran izraz, Conrad je rekao, „Znam mogućnosti, ali to više moguće nego da je ja pratim gde god ode posle smrti.“ Conrad je završio svoje piće, i onda posmatrao dno čaše. „Da li ne misliš na naše sestre kad si ovde?“

Nikolai i Sebastian su se pogledali.

Naposletku Nikolai je rekao, „Dovodimo ih nazad. Imamo želju da ih povratimo. Ne da promenimo istoriju, samo da ih vratimo u ovo vreme.“

Conrad je skupio oči. Je l' se Nikolai šali? „Kako?“

Sa najvećom ozbiljnošću, Sebastian je odgovorio, „Tajni ključ.“

Conrad se trgnuo na reč ključ.

Sebastian je napunio čaše. „Boginja po imenu Riora mi je dala jednu šansu da povratim porodicu. Znam sigurno da će funkcionišati.“

Ako je skeptični Sebastian rekao da radi, onda je sigurno. „I mislio si da vratiš i prošlog mene takođe?“

„Da, ponuda još važi,“ Nikolai je rekao. „Razmisli o tome, mogli da ti očistimo oči od krvi potpuno. I otkloniti sve uspomene koje te muče.“

„A šta bi se desilo samnom sadašnjim?“

„Izbledeo bi,“ Sebastian je rekao.

„Znao sam da imaš asa u rukavu.“ Nije ni čudo što su njegova braća bila ubeđena u njegov oporavak. „Ali ja nisam zainteresovan.“

Nikolai je spojio svoje prste. „Ne želiš da budeš čovek ponovo?“

Sebastian je dodao, „Nema više crvenih očiju, nema više pijenja krvi.“

Conrad je zatresao glavom. „I nema više snaga da zaštitim Neomi. Treba mi da je sačuvam. Ako prošlost ne bi bila promenjena, ja bih još uvek imao iste neprijatelje za sobom—i sada za njom.“ Conrad je ispio svoju čašu, mrzeći realnost njihovih života. „Zašto nisi to uradio? Zašto ići kroz muku zarobljavajući me?“ Posebno kada je pljuvao krv na njih i pokušavao da ih ubije.

„Želeli smo da budeš dovoljno stabilan da sam odlučiš,“ Nikolai je odgovorio. „Ne bismo ti uzeli besmrtnost. I izgubio bi sećanja na poslednjih tristo godina. Bila je velika odluka.“ Snižanim glasom, Nikolai je rekao, „Nisam želeo da napravim istu grešku dva puta.“

„Nema prve greške,“ Conrad je rekao smireno. „Doneo si sudbonostu odluku, i ja sam ti dužan.“

„Dobro. Onda neće ti smetati da nam pomogneš da vratimo devojke.“

Isuse, njihove sestre bi bile žive ponovo. Dobio bi drugu šansu da ih bolje upozna. dovraga, Neomi bi mogla da ih nauči da plešu. Nacerio se, šokirajući braću. „Kada idemo za njih?“

„Kada se Murdoch vrati, isplaniraćemo.“

Conrad je otvorio usta da nešto kaže, onda se zaledio. *Nešto nije u redu.* Hladnoća mu je prošla kičmom. „Vратиću se,“ rekao je, hitno se transportujući nazad u Elancourt.

Ravno u vatru.

44. Poglavlje

Neomi je sanjala da pluta i hoda kroz zidove ponovo. Ali se sada želela probuditi jer su njeni uzdasi počeli da se osećaju na....garež?

Izgledalo je da ne dobija dovoljno vazduha, kašljući sa svakim dimnim uzdahom. I sa ošamućenim umom, videla je vatru svuda oko sebe, iako je osećala plamen i njihovu toplotu.

Vatra! Zašto se ne mogu probuditi?

Osećala se ošamućeno....trebala je čist vazduh...

Napokon je bila sposobna da otvori svoje oči. Trepnula je u neverici.

Soba je bila puna dima. Plamen se penjao po zidovima i puzao preko plafona. Daske iznad nje su se napregle od pritiska.

„Neomi!“

Conrad! Bio je ovde? Sa plamenim između sebe, pogledi su im se sreli—baš pre nego je greda pukla i deo plafona pao ispred njega.

Sa uzvikom, pružio se za da je transportuje napolje, ali se vratio na isto mesto praznih ruku, kao da su mu ruke grlile vazduh. Kada nije uspeo ni drugi put, uronio je u vatru, rušeći goruću građu da dođe do nje.

Zašto je izgledao tako pogođeno? Nije bila povređena—nema ni ogrebotinu. Zapravo, nije osećala ništa. *Nema osećaja. Magla.*

Onda je pogledala dole. *Ne, ne, ne...* Njeno telo od struka nadole je bila zarobljeno ispod gorećih greda sa plafona. Trebalo bi da je drobi. *Zašto sam i dalje svesna? Gde je bila bol?*

Onda je shvatila...

Umrta sam...opet?

Neomi je bila u svom netelesnom obliku ponovo, noseći staru crnu haljinu i nakit—

Gromovi koje se prolamali iznad nje su joj privukli pogled. Sa srušenim plafonom, mogla je videti se krov urušava. Ogromne krovne grede su počele da pucaju jedna po jedna. Polomljeno drvo je padalo dole kao koplja, zakucavajući se u pod.

Još uvek se boreći da dođe do nje, izbegavo ih je.

„Conrad! Ne!“

Jedan ga uhvatio, zabadajući se u njegovo telo, obarajući ga dole. Pola sekunde kasnije, krov se urušio preko njega, zakopavajući ga. Sa krikom, našla je sebe kako se izdiže iz ruševina koje je prekrivaju, plutajući kroz vatru da ga nađe.

Nije ga mogla naći, ne može da vidi! Onda... primetila je krv ispod gomile ruševina, tečnost reflektujući vatru, ključajući i skakajući.

Noćas Cade se našao na poznatom mestu—sedeći na ivici krova gradskog apartmana. Zgrada njegove žene je bila prekoputa, i njena garsonjera na potkrovlju i privatni bazen na krovu su bili vidljivi sa ove visoke zgrade.

Cade nije imao nameru da dođe ovde večeras. Samo je imao potrebu.

Gledao je preko na njen balkon. I eno je tamo.

Holly Ashwin.

Njegova Holly. Bila je matematički štreber koja je nosila naočare, bez šminke, i njena plava kosa u konzervativnoj punđi; ali je bila seksipilnija više od bilo koje žene.

Ali kao i uvek, češao je glavu na njene ludorije. Čistila je već besprekoran apartman. *Tajanstveni ljudi.*

Umrla bi kad bi videla njegov stan. Još jedan primer koliko su ona i Cade bili različiti.

Holly je studirala—on je bio smrtonosan. Svaki deo njenog života je bio strogo organizovan. Njegova ideja o dnevnom rasporeu je bila *ustati, pojesti nekoliko obroka, uraditi stvari, spavati.* I svaka od tih je bila neobavezna.

Ona čak nije ni pila. Baš tada je uzeo gutljaj.

Je li imala društvo večeras? *Njen idiotski momak?* Baš kada su mu se kandže zabile u dlan, Cade je čuo korake.

Krvavi Rydstrom. Njegov brat ga je našao. *Toliko o tome da posetu zadrži tajnom.*

„Šta dođavola radiš ovde gore?“ Cade je zahtevao.

„Pitam te isto to,” Rydstrom reče, pokazivajući mu neublažen pogled razočarenja.

Nikada nisam video to pre.

„Rekao si mi da nećeš više dolaziti ovde.”

„Ispao iz vagona,” Cade je promrljao.

„Ljudi su zabranjeni nama za druženje iz razloga. Ako ti nije pre prošlo kroz debelu lobanju, trebalo bi sada. Nesreća sa vampirovom Nevestom je upravo zašto smrtnici i besmrtnici ne treba nikad da se mešaju.”

Cade je suzio svoje oči. „Jesi li siguran da je Neomi mrtva?”

Klimajući Rydstrom je rekao, „Proverio sam sa Nix.”

Zašto smrtnici moraju da umru tako lako? Najmanji ubod mačem je završio život te devojke zauvek. Nije zaslužila da umre tako.

„Ako je ona mrtva, onda je taj vampir tamo negde traži da uništi nešto moje.” Cade je pregledao oko njih. *Hiljanu puta gore*, Wroth se zakleo. Cade bi potpisao Hollynu smrt da joj sada priđe.

„Tako da imaš još više razloga da joj odoliš,” Rydstrom je rekao. „Moraš da je zaboraviš.”

„Misliš da nisam probao?” Cade je prešao rukom preko roga. „Misliš da ne znam koliko loše ovo izgleda? Ja uhodim devojku, ljudsko biće koja je milenijumima mlađa od mene.”

„Onda je sreća što odlazimo iz grada zauvek. Nix nam je dala poslednju šansu da uništimo Omort—posao završen. Ovo nam je poslednja nada da povratim svoju krunu. Odlučna je o tome.”

„Šta je zadatak?” Cade je pitao, iako ga nije bilo briga. Pristaće na bilo šta samo da izbacila iz glave šta je uradio—i šta je u iskušenju da uradi sa Holly. Čak ni Nix nije predvidela njegove lude planove.

„Primićemo instrukcije u toku nedelje. Samo budi spreman da kreneš na brzaka.”

Cade je izdahnuo. „Uvek sam spreman.”

„Ponovo brate” ovo je to—naša zadnja šansa. Moram da znam da ti je glava na pravom mestu.”

„Rekao sam da ću biti spreman,” puknuo je. „Šta god da je, uradiću posao.” Cade je ustao i pogledao u Holly.

Poslednji put.

Sa dugim pogledom na svoju žensku, Cade se spustio sa krova.

Ubrzo nakon je Cade nestao u noći, Nix je sišla sa stepenica i pridružila se Rydstromu. „I kako je reagovao?“

„Ja sam uvek-znajuća, ne—„

„Da, da, ne sveznajuća.“ Rydstrom je uzdahnuo. „Cade se zakleo da će uraditi svoju obavezu.“

Kada je Holly došla na njihov pogled, Nixine zlatne oči su se fiksirale na devojkicu i njene zenice se raširile. Iskosila je glavu i pitala, „A ako sazna da je Neomi živa?“

„Lagati mu me čini bolesnim,“ Rydstrom je rekao. „Ti si sigurna da mu ne mogu reći?“

Nix ga je pogledala. „Išla sam preko i preko drveta odluke. Milijardu izhoda ii svi dovode do ove odluke- reći mu ili ne. Mora biti na ovaj način.“

„Videla si moju budućnost?“

„Nešto malo,“ rekla je. „I unikatna je.“

„Reci mi,“ rekao je, mašući joj.

„Rydstrom moraš zaista naučiti da pitaš. U svakom slučaju, moram negde da budem. Tajna će mi biti otkriva večeras i ne mogu dočekati.“

„Ne možeš me ostaviti ovakvog! I šta ako trebam da te kontaktiram?“

Iskezila mu se, ali su njene oči postajale prazne, njen um je već bio negde. „Pohlepni demonu, mnogo je toga gde Nix mora biti.“

45. Poglavlje

Ako je Neomi ponovo umrla, onda to znači da ima moć da ga spase. Mogla je pomerati stvari svojim umom već. Sa zamahom ruke lako je rasturila ruševine, prateći trag Conradove krvi. Dva zamaha rukom je premestilo krov koji ga prekrivao u dvorište. Ležao je bez svesti, proboden tim šiljatim kopljem.

Najnežnije što je mogla počela je da vadi iz njegovog tela. Čak i onesvešćen vikao je od bolova. Povređivala ga je, ali nije imala izbora. Plamen se proširio svuda oko njih. Cela struktura vile je drhtala.

Grozni centimetar po centimetar...

Najzad! Oslobodila ga je od koplja. Konačno u mogućnosti da pobegne od plamena, trasirala ga je napolje ispod velikog hrasta da ga zaštiti od padajućeg žara.

Ona nije mogla da ih oseti.

Plutaći pored njega, procenila je njegovu ranu, šokirana koliko brzo je još uvek gubio krv. „Conrad! Molim te probudi se...reci mi šta da uradim da ti pomognem!”

Rekao je da ne može umreti od ovakve povrede, ali njegovo bledilo ju je prestravilo. Trebao je krv. Bez razmišljanja, stavila je zglob na njegove usne.

Dahtala je. *Oh, mère de Dieu...* Osetila je da raste telesno ponovo, postepeno, od ruke, ko sakupljanje oblika. Osetila je vlažnost na travi i rečni povetarac.

Kako je ovo moguće?

Conradovi instinkti su preuzeli, i pre nego je trepnuo, njegovi očnjaci su se zatvorili oko njenog mesa. Njegovo sisanje je bilo vrtoglavo provokativno kao što se sećala. Kada je zastenja na njenoj koži, zamalo se onesvestila do zadovoljstva.

Previše brzo, oslobodio je poslednjim lizanjem. U trenutku je bio sposoban da otvori svoje oči. Sa hrapavim mrmljanjem, rekao je, „Za to...spremam sam da me ubodu svake večeri.” Kada je otvorio oči, njegov

pogled je prešao preko njenog tela, preko poznate crne haljine koju su znali veoma dobro. „Bila si duh ponovo. Ali ja sam okusio..meso i krv. Šta se desilo?“

Neomi je mogla osetiti da je rana od ugriza počela da zaceljuje. Ne znam šta sam. Prošaputala je, „Samo sam se promenila, ne razumem.“ Gledali su jedno u drugo dugo. U uglu pogleda je videla plamene koji se podižu visoko u noć. Dim je izlazio iz prozora i dimnjaka. Toplota je stigla čak i do njih. „Shvatila sam da nešto nije u redu sa mnom, ali—„

„Sve je u redu sa tobom!“ rekao je žestoko, već sposoban da sedne.

„Onda šta sam ja?“

„Nije me briga. Dokle god si sa mnom.“

„Mene je briga! Šta ako ostanem zaglavljena u obliku duha ponovo?“ Mrzela je čudan duhovni polu-svet. Umalo je zaboravila kako se usamljeno i odsečeno i izbledelo osećala. „Ne bih mogla da te držim kada si povređen, ili da spavam na tvojim toplim grudima. Ili da imam seks sa tobom. A to želim- puno! I tako mi je dosta ove proklete haljine!“

„Dakle eto šta si ti,“ žena je dozvala sa hrasta iznad njih. „Sve je postalo jasno!“

Oboje su pogledali gore. Nix je sedela prekrštenih nogu, sa mačem vezanim na leđima.

„Sve vreme tamo gore!“ Conrad se razdrao, odmah se kreveljeći i stezajući ruku sa strane. „I nisi pomislila da nam pomogneš?“

Nix se podigla i sišla kao da silazi sa ivičnjaka, sletajući bez zvuka.

„Šta je postalo jasno?“ Neomi je pitala, njenim tonom obojenim strahom. „Šta sam ja?“

Videla je Conrada kako guta i znala da nije siguran da li želi da uopšte zna.

„Ti si jedna od onih moćnih Lore fantoma što sam ti pričala. Iako je tvoj proces starenja malo ubrzan. Dobro vreme.“ Krišom je pokazala na vilu, kazajući isceniranim šaputom, „Između tebe i mene — tvoje sidro duše je u vatri.“

Eksplozija se čula u tom trenutku, i staklo je popucalo sa preostalim prozora na prvim spratu. „I da, planirala sam da ta eksplozija prati moje reči.“

A fantôme?

„Fantom?“ Conrad je protrljao čelo, razmazujući pepeo. „Sidro duše...?“ Neomi je objasnila, „Nix mi je rekla pre nekoliko nedelja da ću možda postati kao Lore fantom ako sam živela dovoljno dugo kao duh. Fantomi mogu da se otelotvlje po volji, mogu da se transportuju, i mogu da pomeraju stvari svojim umom. I ne moraju ostati na jednom mestu gde je njihova duša usidrena. Ali će trebati petsto godina da postepeno stvorim telo da postanem opipljiva. Očigledno je Mariketa ubrzala pet vekova.“

Raširenih očiju Nix je rekla, „Da, pametna, pametna Mariketa — pravi čarolije i krši pravila! Ima razloga zašto je Mari moja omiljena Vještica- tip osobe.“

Conrad je rekao, „Ja još uvek ne....O čemu pricaš?“

„Mari je prekršila pravila Kuće, ili ako ćeš radije, savila ih je. Vješticama nije dozvoljeno da prave besmrtni.“ Pogledala je Neomi. „Ali u teoriji ti si već bila besmrtna. Mari ti je dala telo, što je preskočilo fazu fantomskog starenja. I nekako je uspela da doda dodir Lore krv da aktivira prelaz od ljudskog do Lore bića. Možda se vampir posekao pošto je izbezumljeno povlačio krhotine ogledala za čaroliju? Ne znam.“

Conra je zarežao, „Je li ona delom vampir?“

„Ne. Tvoja krv je samo bila posrednik, pomagač. Čak ni Mari ne može da napravi denskog vampira.“

„Nema sumnje zašto je bila nervozna,“ Conrad je rekao. „Ona je znala šta je pokušavala da uradi.“

„Da. Duguješ Mari mnogo. Iako nije pocepala pismo zakona, polomila je dušu. Mogla bi biti mnogo kažnjena za ovo ako drugi saznaju — čak i obeležena kao bitanga zbog ovoga što je uradila. Ukratko, Mariketa Čekajuća neće nabrojati vas za preporuke, i trebali bi da joj pošaljete lepu razglednicu za Beltane.“

„Je l' ovo znači da mogu da idem napred nazad bilo kada želim?“

„Ti si putujući-oblik između života i smrti,“ Nix je odgovorila. „Koncentriši se na odvajanje od tela.“

Neomi se fokusirala. Kada je upalilo, Conrad se spremio sa strane pre nego se uspravio. „Izvini, mon grand!“ Pokušala je napraviti celu sebe ponovo. I opet je postepeno postala telesna.

„Ali Neomi,“ Nix je započela smrtno ozbiljna, „kada god se odvojiš od tela...“ Zastala je kao da odlučuje koji je najbolji način da saopšti tragične vesti.

„Da?“ Neomi je šaputala. Conrad je zadržavao dah.

Nix je konačno dovršila, „Ti ćeš uvek... nositi tu haljinu.“

Neomi i Conrad su zastenjali.

„Samo misli o tome kao alerego odeći. Kao nekakav kostim, sa tvojim ružinim laticama i gotskom facom. Govoreći o alteregu—mislim da bi trebalo da te zovemo *Incaratrix*. Možda ti dati scensko svetlo.“

„Ja sam besmrtna?“ Neomi je pitala u neverici, kao da je sve potonulo. „I deo Lore?“ To carstvo je Neomi volela mnogo.

„Da. Nema više ubijanja, osim ako ne budeš obezglavljena u telesnom obliku. Prirodno. U duhovnom obliku, ne možeš biti ubijena uopšte. Tvoja vrsta je veoma vezana sa Lore. Moćna si, ali ipak imaš nekoliko ranjivosti. Pa, moram ići. Imam najmanje još četiri ugovorenih sastanaka večeras. Moj posao kao Proto-Valkyrie i prorok bez premca je značajan i zapetljan kao što misliš.“

Neomi je rekla, „Ali imam tako puno pitanja...“

Nix je uzdahnula. „Daću ti predviđenje jer sam blagonaklona. I jer ti nisam kupila poklon za venčanje.“ Dramatično mašući ruku u luku iznad sebe, Nix je udahnula „Mogu da vidim sada.“ Onda je pogledala u njih. „Ne. Zaista. Vidim sada.“

„Reci nam!“

„Neomi—žena, majka, i jedini vlasnik Lore akademije baleta u ovoj oblatti. Conrad voljeni muž i otac, koji još uvek uklizne u ludilo sada i ponovo ali radi jako da prođe to. Postajaće besan svaki put kada izađeš sa devojkama, znojnih ruku dok se ne vratiš, ali će biti svake godine.“

Neomi se namrštila. „Bićemo roditelji? Ja mogu...mi možemo da imamo dece?“

Conrad joj stegao ruku. „Neomi, nije važno—“

„Proveriću moje izvore da budem sigurna.“ Nix je virila, oborenih obrva kao sa razmišlja nazad. Kada je zapravo razmišljala napred. Ondje trepnula. „Ooo,“ mrmljala se bez naklonosti. Još jedna grimasa. „O, sada, to nije lepo!“

Conradova usta se razdvojila. „Šta kojeg vruga sada vidiš?“

„Imaćete dece, u redu,” Nix reče, strogog glasa. „I taj prvi par blizanaca...” Stresla se.

„Prvi par?” Conrad je rekao zakašljući se, izgledajući zapanjeno. „Šta si videla?”

„Šta nisam videla. Daću ti primer — svaki put kada pokušaš da ih kupaš, oni će se ili sakriti u zidove ili zabosti svoje bebi očnjake u vrata tako da ih ne možeš pocimati nazad. I vragolije....ne teraj ni da započinem sa vragolijama. Teta Nix će biti nesposobna da sedi zbog njih dve decenije.”

Neomi je rekla, „Zvuče....divno?”

Nixin glase je omekšao. „Na sreću, porašće jaki sa pametnom glavom i ponosnim srcem.” Pogledala ih je oboje. „Za sada, očekivaću vas oboje u prvom redu ispred Accession.” Pošla je dalje.

„Čekaj!” Conrad je rekao. „Je li neko.... je li neko od mojih neprijatelja zapalio kuću?”

Nix se okrenula sa kezom. „Osim ako nisi razbeseneo neke gladne besne glodare, onda idem sa NE.” Nestala je u noći.

Iznenadjeni tišinom, Neomi i Conrad su seli na zemlju, gledajuću u njenu kuću koja je bila više od osamdeset godina, goreći u noći.

Kada su suze počele da padaju, Conrad se pružio da ih obriše. „Koeri, tako mi je žao zbog kuće.”

Da, plakala je, ali ne iz razloga koje je Conrad mislio. *Sve je bilo u redu sa mnom.* Nije ni čudo što se nije osetila kao ljudsko biće ili duh- bila je po malo oboje. Bila je preplavljena jer je bilo tako olakšavajuće.

Sada sam besmrtna.

Pregledala je Conradovo lice, primećujući da se boja vraćala. Brzo će mu zarasti rane i biće opet isti.

Bićemo zajedno. I imaćemo užasnu, užasnu malu decu.

Kada se prvi zid Elancourta srušio, počela je da se smeje. Plameni su gutali njenu kuću, i sve što je ona mogla misliti.... *pusti neka izgori.*

„Neomi?” Conrad je pogledao zabrinut. „Zašto se smeješ?”

Osetila se oslobođenom, spremna da uplovi u ostatak novog života. „Jer sam srećna.”

„Ovo će biti jedno od onih vremena kada me tvoja sreća zbuni, zar ne? Rekla si mi da je ovo bila kuća iz tvojih snova.”

Snovi se menjaju. Kleknula je ispred njega. „Sve što je važno je da smo zajedno. I sada kad sam besmrtna, ako dobro odigramo, biće zauvek.“

Njegove obrve se spojile, kao da ga je istina upravo pogodila. „Ali ti si volela ovo mesto.“

„Jesam. Bilo je sve meni. Pre, kada nisam imala ništa drugo.“

Suvim glasom je rekla, „Ovo će rešiti problem proširenja studija.“

„Exactement.“ Nasmejala se, uzimajući njegovo lice u ruke. „Uzećemo vreme da popravimo, imati zabavu sa tim. Očigledno imam sve vreme sveta.“ Nagnula se da poljubi vampira kog je volela.

Sa kecom na njenim usnama, promrmljao je, „Bar dok prvi par blizanaca ne stigne.“

